

Liaona

Vosa mai na Koniferedi Raraba

E vakayaloqaqataki ira na Yalododonu o
Peresitedi Nelson me ra rogoca na Turaga

E Vakaraitaka o Peresitedi
Nelson na iVakaro ni Veivakalesui
mai ni Rua na Drau na Yabaki

E Taurivaka na Lotu na
iVakatakarakara e Vakabibitaka
na iUsutu ni Nona iTutu na
iVakabula ena Nona Lotu

Tokoni na Lewe ni Vakaitutu
Raraba Vitusagavulu Vou
kei na Mataveiliutaki Raraba
ni Cauravou

Kacivaki e 8 na Valetabu Vou

Ena iNaki oqo, mai vei Yongsung Kim

*“Eda dau nanuma, eda na dau nanuma
tikoga, na vakararawataki kei na mate
nei Karisito me sorovaka na noda ivalava-
la ca, ka da marautaka na Sigatabu vaku-
rabitaki duadua oqo, na siga ni Turaga,
ka a tucake kina mai na mate ko Koya.
Me baleta na Tucaketale nei Jisu Karisito,
sa vakaibalebale kina na Veivakalesui mai,
sa vakaibalebale kina na noda bula oqo,
kena ilutua sa vakaibalebale kina na
noda tiko eke.”*

Elder D. Todd Christofferson ena Kuoramu ni
iApositolo Le Tinikarua, “Wasei ni iTukutuku
ni Veivakalesui mai kei na Tucaketale,” 113.

Lauantain aamukokous

- 6 **Avauspuhe**
Presidentti Russell M. Nelson
- 8 **Emmekö me jatkaisi näin suuressa asiassa?**
Presidentti M. Russell Ballard
- 12 **Vanhurskaan tuomion varmistaminen**
Vanhin James R. Rasband
- 15 **Aivan erityisen korkea kutsumus**
Joy D. Jones
- 18 **Hengellisesti merkittäviä muistoja**
Vanhin Neil L. Andersen
- 23 **Syvälle sydämeemme**
Douglas D. Holmes
- 27 **Uskon rukoukset**
Presidentti Henry B. Eyring

Lauantain iltapäiväkokous

- 30 **Johtavien auktoriteettien, vyöhykeseitsenkymmenien ja johtavien virkailijoiden hyväksyminen**
Presidentti Dallin H. Oaks
- 31 **Kirkon tilintarkastusosaston raportti 2019**
Kevin R. Jergensen
- 32 **Mormonin kirjan esiintulo**
Vanhin Ulisses Soares
- 36 **Tulkaa Kristuksen luokse – eläen kuten myöhempien aikojen pyhät**
Vanhin John A. McCune
- 38 **Elävän Kristuksen elävä todistaja**
Piispa Gérald Caussé
- 41 **Pohdi Jumalan hyvyyttä ja suuruutta**
Vanhin Dale G. Renlund
- 45 **Mormonin kirjan voima kääntymyksessä**
Vanhin Benjamin M. Z. Tai
- 48 **Hyvä perustus tulevaisuutta varten**
Vanhin Gary E. Stevenson

Lauantain iltakokous

- 52 **Hoosianna ja halleluja – elävä Jeesus Kristus: palautuksen ja pääsiäisen ydin**
Vanhin Gerrit W. Gong
- 56 **Kuinka pappeus siunaa nuoria**
Laudy Ruth Kaouk

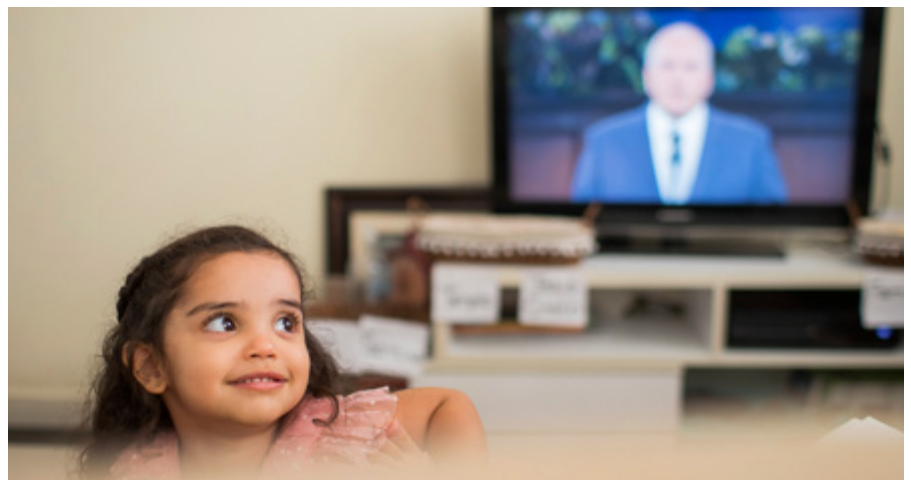
- 58 **Kuinka pappeus siunaa nuoria**
Enzo Serge Petelo
- 60 **Ykseyttä Jumalan työn toteuttamisessa**
Jean B. Bingham
- 66 **Hän kulkee meidän edellämme**
Presidentti Henry B. Eyring
- 69 **Melkisedekin pappeus ja avaimet**
Presidentti Dallin H. Oaks
- 72 **Avatkaamme taivaat avuksi**
Presidentti Russell M. Nelson

Sunnuntain aamukokous

- 75 **Täyttyvä profetia**
Vanhin Ronald A. Rasband
- 78 **Että se näkisi**
Bonnie H. Cordon
- 81 **Täydellinen toivon kirkkaus**
Vanhin Jeffrey R. Holland
- 84 **”Tämä huone rakennettakoon minun nimelleni”**
Vanhin David A. Bednar
- 88 **Kuule Häntä**
Presidentti Russell M. Nelson
- 92 **Hoosianna-huuto**
Presidentti Russell M. Nelson

Sunnuntain iltapäiväkokous

- 93 **Suuri suunnitelma**
Presidentti Dallin H. Oaks
- 96 **Siunauksena jatkuvaa ilmoitusta profeetoille ja henkilökohtaista ilmoitusta oppaaksi elämäämme**
Vanhin Quentin L. Cook
- 101 **Löydämme suojaa elämän myrskyiltä**
Vanhin Ricardo P. Giménez
- 104 **Tulkaa ja kuulukaa joukkoon**
Vanhin Dieter F. Uchtdorf
- 107 **Parhaita koteja**
Vanhin L. Whitney Clayton
- 110 **Kerromme palautuksen ja ylösnousemuksen sanomasta**
Vanhin D. Todd Christofferson
- 114 **Kulkekaa eteenpäin uskossa**
Presidentti Russell M. Nelson
- 64 **Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon johtavat auktoriteetit ja johtavat virkailijat**
- 116 **Tilastoraportti 2019**
- 117 **Kirkon uutisia**
- 127 **Tule ja seuraa minua – Opimme yleiskonferenssin puheista**

São Paulo, Brasilia

190. vuosikonferenssi

Lauantain aamukokous 4. huhtikuuta 2020

Kokouksen johtaja: presidentti Dallin H. Oaks
Alkurukous: vanhin Richard J. Maynes
Loppurukous: Michelle Craig
Musiikki: Temppeliaukion tabernaakkeliukuoro*.
Laulut: "Awake and Arise", *Hymns*, 8; "Nyt aamu koittaa armainen", *MAP-lauluja*, 1, sovitus Wilberg; "It Is Well with My Soul", Spafford ja Bliss, sovitus Wilberg; "Herran lapset saapukaa", *MAP-lauluja*, 27; "Joseph Smithin ensimmäinen rukous", *MAP-lauluja*, 14; "Come, Thou Fount of Every Blessing", Robinson / amerikkalainen kansansävelmä, sovitus Wilberg.

Lauantain iltapäiväkokous 4. huhtikuuta 2020

Kokouksen johtaja: presidentti Henry B. Eyring
Alkurukous: vanhin Milton Camargo
Loppurukous: vanhin Rubén V. Alliaud
Musiikki: Temppeliaukion tabernaakkeliukuoro.
Laulut: "Laella kukkulan", *MAP-lauluja*, 4, sovitus Wilberg; "Kun mä sanaas tutkin, Herra", *MAP-lauluja*, 167, sovitus Murphy; "On Herra Kuninkas!", *MAP-lauluja*, 29; "On Vapahtaja Israelin", *MAP-lauluja*, 5, sovitus Wilberg.

Lauantain iltakokous 4. huhtikuuta 2020

Kokouksen johtaja: presidentti Dallin H. Oaks
Alkurukous: vanhin Kyle S. McKay
Loppurukous: Cristina B. Franco
Musiikki: Temppeliaukion tabernaakkeliukuoro.
Laulut: "Let Zion in Her Beauty Rise", *Hymns*, 41, sovitus Kasen; "Kirkkahin tähti, aamutähtönen", *MAP-lauluja*, 53, sovitus Wilberg; "Oon lapsi Jumalan", *MAP-lauluja*, 187; "Kansat, te kuulkaa", *MAP-lauluja*, 172, sovitus Wilberg.

Sunnuntain aamukokous 5. huhtikuuta 2020

Kokouksen johtaja: presidentti Dallin H. Oaks
Alkurukous: vanhin Brook P. Hales
Loppurukous: vanhin Peter M. Johnson
Musiikki: Temppeliaukion tabernaakkeliukuoro.
Laulut: "Truth Eternal", *Hymns*, 4; "Niin varma on perustus", *MAP-lauluja*, 43, sovitus Wilberg; "Hän on rakas Poikani", *Lasten Valkeus*, joulukuun 1997, s. 4, sovitus Cardon; "Me riemuiten ootamme", *MAP-lauluja*, 3; "Israel, Israel, Luoja kutsuu", *MAP-lauluja*, 6, sovitus Wilberg; "Hosanna Anthem / Nyt liekkiä loistavi Henki Herran", Stephens ja *MAP-lauluja*, 2, sovitus Stephens.

Sunnuntain iltapäiväkokous 5. huhtikuuta 2020

Kokouksen johtaja: presidentti Henry B. Eyring
Alkurukous: vanhin Kevin R. Duncan
Loppurukous: vanhin Lynn G. Robbins
Musiikki: Temppeliaukion tabernaakkeliukuoro.
Laulut: "Kunnia miehelle", *MAP-lauluja*, 15, sovitus Wilberg; "Nyt aamu jo koittaa", *MAP-lauluja*, 25, sovitus Murphy; "Hän elää, Vapahtajani", *MAP-lauluja*, 82; "Kiitos, Luojamme, profetasta", *MAP-lauluja*, 10, sovitus Wilberg.

* Kokouksissa toimi eri kuoronjohtajia ja eri urkureita, ja kunkin kokouksen musiikki oli tallennettu etukäteen. Viimeisen laulun tallensivat Tabernaakkeliukuoro ja kuusi muuta kuoroa Accrasta Ghanasta, Méxicosta Meksikosta, Soulista Etelä-Koreasta, São Paulosta Brasiliasta, Frankfurtista Saksasta ja Aucklandista Uudesta-Seelannista.

Konferenssi puheet saatavilla

Yleiskonferenssi puheet ovat saatavina monilla kielillä. Mene osoitteeseen conference.churchofjesuschrist.org ja valitse kieli. Puheet ovat saatavina myös Evankeliumiaiheisen kirjaston

mobiilisovelluksessa. Englanninkielisiä video- ja äänitallenteita saa jakelukeskuksista yleensä kuuden viikon kuluessa yleiskonferenssista. Tietoa siitä, miten yleiskonferenssi on saatavana vammaisille jäsenille tarkoitetuissa formaateissa, on sivustolla disability.churchofjesuschrist.org.

Kannessa

Edessä: maalaus ensimmäisestä näystä Dan Burr Takana: valokuva Mason Coberly

Konferenssin valokuvat

Valokuvia Salt Lake Cityssä ottivat Cody Bell, Janae Bingham, Mason Coberly, Weston Colton, Brian Nicholson ja Leslie Nilsson. Muita valokuvia ottivat Alexandre Borges, Mark Brunson, Nicolas Serey Bustamante, Annette Campbell, Karisa Creer, Cathie Frost, Alejandro Gutierrez, Natalia Hepworth, Korene Knight, Ashlee Larsen, Bruno Lima, Ashley Malili, Melanie Miza, Kendrick Navarro, Arteh Odjidja, Veronica Olson, Alaine Palmer, Melanie Porter, Jonas Rebicki, Mark Romesser, Elizabeth Thompson, Chung Ho Tsai, Emily Utykanski, Marco Vargas, Christopher Walker, Dave Ward, Jonathan Wing, Justin Wright.

West Jordan, Utah, USA

TOUKOKUU 2020, 72. VUOSIKERTA, NUMERO 5
LIAHONA 16720 130

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

Kahdeksastoista apostolin koorumi: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Vastaava päätoimittaja: Randy D. Funk

Neuvojat: Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Walter F. González, Larry S. Kacher, Jan E. Newman, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Vern P. Stanfill

Toiminnanjohtaja: Richard I. Heaton

Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg

Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: Adam C. Olson

Apulaispäätoimittaja: Ryan Carr

Julkaisuavustaja: Camila Castrillón

Toimittajat: David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson

Suunnittelu: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hincley, Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Aleni Regehr, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden koordinaattori: Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Ammon Harris, Jane Ann Peters

Tuotanto: Ira Glen Adair, Julie Burdett, José Chavez, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marrison M. Smith

Painatuksen valmistelu: Joshua Dennis, Ammon Harris

Painatusjohtaja: Steven T. Lewis

Levikkijohtaja: Nelson Gonzalez

Kotimaansivut: Timo Lehto

Sähköposti: timppa.lehto@gmail.com

Jakelu: Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga MSR Filialen Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilastiedot:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rcstockholm@churchofjesuschrist.org

Verkkotilaukset: store.churchofjesuschrist.org

Vuosittilauhinta: 9,20 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa osoitteessa liahona.churchofjesuschrist.org tai postitse osoitteella *Liahona*, Fl. 23, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@churchofjesuschrist.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompassia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebun, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistetuin kirjoitusmerkein), kiribatun, korean, kreikan, kroatian, latvian, liettuan, malagasian, marshallin, mongolin, norjan, portugalilain, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suahilin, suomen, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urdun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2020 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America.

Tekijänoikeustiedot: Ellei toisin ole mainittu, voit kopioida aineistoa *Liahonasta* henkilökohtaiseen ei-kaupalliseen käyttöön (kuten kirkon tehtäviin). Tämä oikeus voidaan kumota milloin tahansa. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Fl. 13, Salt Lake City, UT 84150, USA, tai sähköpostiosoitteeseen cor-intellectualproperty@churchofjesuschrist.org.

For Readers in the United States and Canada:

May 2020 Vol. 72 No. 5. LIAHONA (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Sandy, Utah, USA

Puhujajakemisto

Andersen, Neil L., 18
Ballard, M. Russell, 8
Bednar, David A., 84
Bingham, Jean B., 60
Caussé, Gérald, 38
Christofferson, D. Todd, 110
Clayton, L. Whitney, 107
Cook, Quentin L., 96
Cordon, Bonnie H., 78
Eyring, Henry B., 27, 66
Giménez, Ricardo P., 101
Gong, Gerrit W., 52
Holland, Jeffrey R., 81
Holmes, Douglas D., 23
Jergensen, Kevin R., 31
Jones, Joy D., 15
Kaouk, Laudy Ruth, 56
McCune, John A., 36
Nelson, Russell M., 6, 72, 88, 92, 114
Oaks, Dallin H., 30, 69, 93
Petelo, Enzo Serge, 58
Rasband, James R., 12
Rasband, Ronald A., 75
Renlund, Dale G., 41
Soares, Ulisses, 32
Stevenson, Gary E., 48
Tai, Benjamin M. Z., 45
Uchtdorf, Dieter F., 104

Aihihakemisto

Aadam ja Eeva, 60
Anteliaisuus, 41
Apuyhdistys, 60
Armo, 12
Avaimet, 69
Avioliitto, 69
Ensimmäinen näky, 6, 8, 15, 18, 27, 69, 92
Esimerkki, 78, 110
Hengellisyys, 48, 107
Henkilökohtainen ilmoitus, 18, 88, 96
Henkilökohtainen kasvu, 15, 45, 69
Hyvinvointi, 107
Ilmoitus, 15, 23, 88, 96
Ilo, 101
Israelin kokoaminen, 66, 78
Jeesus Kristus, 6, 12, 36, 38, 41, 45, 48, 52, 66, 72, 78, 81, 84, 88, 93, 101, 104, 110, 114
Johtohenkilöt, 23
Joseph Smith, 6, 8, 15, 18, 27, 32, 58, 60, 66, 75, 84, 88, 96, 101, 104, 110
Kelvollisuus, 58
Kiitollisuus, 41
Kirkon johtajat, 30
Kirkon nimi, 72
Kirkon tehtävät, 96
Koti, 107
Kristuksen valo, 78
Kääntymys, 45
Liitot, 84
Lähetystyö, 27, 66, 75, 104, 110
Martyryrikuolema, 8
Melkisedekin pappeus, 69
Miehet, 60
Mormonin kirja, 12, 32, 38, 45, 110
Naiset, 15, 60
Oikeudenmukaisuus, 12
Opetuslapseus, 104, 107
Oppiminen, 104
Paasto, 72

Palautus, 8, 15, 27, 52, 60, 66, 75, 81, 88, 93, 110, 114
Pappeuden siunaukset, 56
Pappeus, 15, 58, 60, 66, 84
Paraneminen, 12
Parannus, 23, 45, 104
Patriarkalliset siunaukset, 56
Pelastussuunnitelma, 69
Pelko, 6
Perhe, suku, 69
Profeetat, 75, 88, 96
Profetia, 75
Pyhien kirjoitusten tutkiminen, 107
Pyhä Henki, 88, 96
Pyhät kirjoitukset, 88
Pääsiäinen, 52
Rakkaus, 18, 23, 36, 81, 110
Rauha, 6, 12, 36
Rukous, 27, 72
Siunaukset, 58
Sovitus, 12, 38, 41, 52, 56, 93, 101
Suhteet, 23
Sukututkimus, 84, 88
Tahdonvapaus, 23, 69
Taivaallinen Isä, 18, 41, 81, 88
Temppelet, 48, 56, 75, 88, 92, 114
Temppeilytö, 52, 66, 81, 84, 114
Tieto, 18
Todistus, 18, 32, 48
Toimitukset, 69, 84
Toivo, 81
Totuus, 69
Tuomio, 12, 69
Uhraus, 23, 110
Usko, 27, 48, 72, 101, 114
Vaino, 8
Valmius, 6
Vastoinkäymiset, 6, 8, 32, 36, 38, 56, 88, 93, 101, 107
Voima, 27
Ykseys, 23, 60
Ylösnousemus, 52, 93, 110

Kohokohtia 190. vuosikonferenssista

Presidentti Russell M. Nelsonilla oli yleiskonferenssissa selkeä sanoma: ”Kuule Häntä.”

”Meidän tulee pyrkiä kaikin tavoin kuulemaan Jeesusta Kristusta, joka puhuu meille Pyhän Hengen voiman ja palveluksen kautta”, presidentti Nelson opetti.

”Tämän ja jokaisen yleiskonferenssin tarkoituksena on auttaa meitä kuulemaan Häntä.” (s. 7.)

Konferenssissa, joka keskittyi ensimmäiseen näkyyn ja palautukseen, meille opetettiin, että voimme kuulla Häntä aivan kuten Joseph Smith teki pyhässä lehdossa. Miljooniin vaikuttavan maailmanlaajuisen pandemian seurausten saartamina meitä opetettiin kuulemaan Häntä saadaksemme opastusta ongelmiimme. Katsoessamme kohti valoisa tulevaisuutta sekä kirkon että meidän kunkin osalta yksilöllisesti meitä opetettiin uudistamaan pyrkimyksemme kuulla Häntä ja seurata Häntä.

Presidentti Nelson sanoi: ”Tämän huhtikuun 2020 yleiskonferenssin – – monet innoittavat osatekijät voidaan esittää lyhyesti kahdella jumalallisesti säädetyllä sanalla: ’Kuule häntä.’ Rukoilemme, että keskittymisemme taivaalliseen Isään, joka lausui nuo sanat, ja Hänen rakkaaseen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen säilyy tärkeimpänä muistoissanne kaikesta, mitä on tapahtunut.”

Kun tutkit tämän konferenssin sanomia ja pyrit kuulemaan, kuuntelemaan ja ottamaan varteen Vapahtajan

sanat, niin huomaat profeetan lupauksen pelon vähenemisestä ja uskon lisääntymisestä täyttyvän omassa elämässäsi (ks. s. 114).

- Presidentti Nelson esittelee kirkon uuden tunnuskuvaan, s. 73.
- Presidentti Nelson esittelee palautusta koskevan julistuksen, s. 91.
- Presidentti Nelson johtaa maailmanlaajuista juhlatilaisuutta, s. 92.
- Presidentti Nelson ilmoittaa kahdeksasta uudesta temppeleistä, s. 115.
- Lisää tietoa siitä, kuinka voimme auttaa muita kuulemaan Häntä (#kuulehäntä), on sivustolla hearhim.churchofjesuschrist.org. ■

TÄMÄN LEHDEN KUVAT

Yritämme dokumentoida jokaisen yleiskonferenssin julkaisemiemme kuvien välityksellä. Vaikka jokainen konferenssi on ainutlaatuinen, niin tämän numeron kuvat heijastavat tämän konferenssin epätavallisia olosuhteita.

Lähetyksestä otettujen kuvien lisäksi löydät valokuvia kauniista temppeleikiosta (vaikkakin se on epätavallisen tyhjä koronaviruspandemian ja rakentamisen vuoksi) ja evankeliumin palautukseen liittyvistä maalauksista sekä jäsenten lähettämiä valokuvia siitä, kun he itse osallistuvat konferenssiin eri puolilla maailmaa.

KUTSUA MINUA NIMELTA, WALTER RANE

Presidentti Russell M. Nelson
Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentti

Avauspuhe

Meidän tulee pyrkiä kaikin tavoin kuulemaan Jeesusta Kristusta, joka puhuu meille Pyhän Hengen voiman ja palveluksen kautta.

Rakkaat veljeni ja sisareni, kun toivotamme teidät tervetulleiksi tähän historialliseen Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon huhtikuun 2020 yleiskonferenssiin, niin syistä, jotka tiedätte, seison teidän edessänne tyhjässä salissa!

Kun lokakuun 2019 yleiskonferenssissa lupasin teille, että tästä huhtikuun konferenssista tulisi ”mieleenpainuva” ja ”unohtumaton”, niin enpä olisi arvannut, että puhuminen

kuulijakunnalle, josta näkyvissä on alle kymmenen ihmistä, tekisi tästä konferenssista hyvin mieleenpainuvan ja unohtumattoman *minulle!* Silti tieto siitä, että te osallistutte sähköisen lähetysten välityksellä, ja kuoron kaunis tulkinta kappaleesta ”It Is Well with My Soul” tuovat suurta lohtua *minun* sielulleni.

Kuten tiedätte, osallistumista tähän yleiskonferenssiin on tiukasti rajoitettu osana pyrkimystämme olla hyviä

globaaleja kansalaisia ja tehdä kaikki voitavamme rajoittaaksemme koronaviruksen leviämistä. Tällä viruksella on ollut suuri vaikutus ympäri maailman. Se on myös muuttanut kirkkomme kokouksia, lähetystyöpalveluamme ja tempelityötämme joksikin aikaa.

Vaikka tämänhetkiset rajoitukset liittyvät erittäin vaaralliseen virukseen, niin elämän henkilökohtaiset koettelemukset ulottuvat tätä pandemiaa paljon laajemmalle. Tulevat koettelemukset voivat aiheutua onnettomuudesta, luonnonkatastrofista tai odottamattomasta henkilökohtaisesta murheesta.

Kuinka voimme kestää tällaisia koettelemuksia? Herra on sanonut meille, että ”jos te olette valmiita, te ette pelkää”¹. Tietenkin me voimme varastoida itsellemme ruokaa ja vettä sekä panna rahaa säästöön. Mutta aivan yhtä tärkeää on se, että meidän on täytettävä oma *hengellinen* varastomme uskolla, totuudella ja todistuksella.

Perimmäinen tavoitteemme elämässä on valmistautua kohtaamaan Luojamme. Sen me teemme pyrkimällä päivittäin tulemaan enemmän Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kaltaisiksi.²

Ja *sen* me teemme, kun päivittäin teemme parannusta ja saamme Hänen puhdistavaa, parantavaa ja vahvistavaa voimaansa. Silloin me voimme tuntee kestäväää rauhaa ja iloa jopa myllerryksen aikoina. Juuri tästä syystä Herra on pyytänyt meitä seisomaan pyhissä paikoissa ja olemaan horjumatta³.

Tänä vuonna me vietämme maailmanhistorian yhden merkittävimmän tapahtuman kaksisataavuotisjuhlaa

– nimittäin sen, kun Isä Jumala ja Hänen rakas Poikansa Jeesus Kristus ilmestyivät Joseph Smithille. Tuossa harvinaislaatuisessa näyssä Isä Jumala osoitti Jeesusta Kristusta ja sanoi: ”Tämä on minun rakas Poikani. Kuule häntä!”⁴

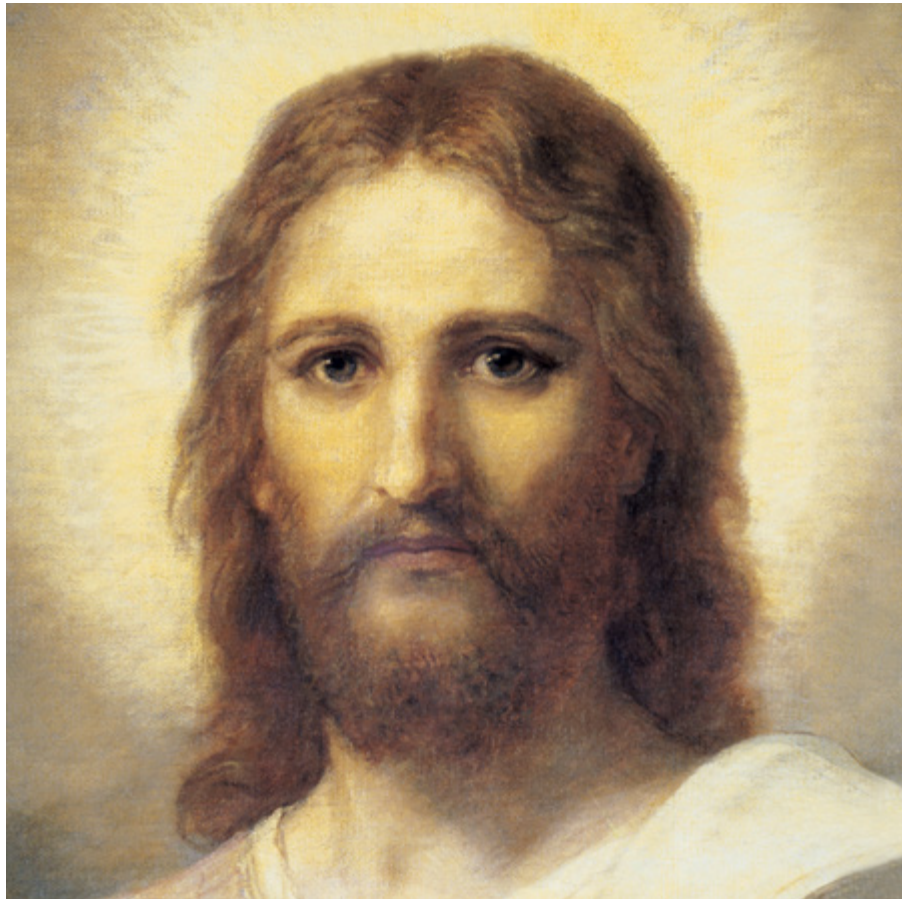
Tuo Josephille annettu kehotus on kehotus meille jokaiselle. Meidän tulee pyrkiä kaikkiin tavoin kuulemaan Jeesusta Kristusta, joka puhuu meille Pyhän Hengen voiman ja palveluksen kautta.

Tämän ja jokaisen yleiskonferenssin tarkoituksena on auttaa meitä kuulemaan Häntä. Olemme rukoilleet ja kutsumme teitä rukoilemaan, että Herran Henki on kanssamme niin runsain määrin, että voitte kuulla ne sanomat, joita Vapahtajalla on nimenomaan teille – sanomia, jotka tuovat rauhaa teidän sielullenne.

Sanomia, jotka parantavat särkyneen sydämenne. Sanomia, jotka valaisevat mieltänne. Sanomia, jotka auttavat teitä tietämään, mitä tehdä, kun kuljette eteenpäin läpi myllerryksen ja koettelemusten aikojen.

Rukoilemme, että tämä konferenssi tulee olemaan mieleenpainuva ja unohtumaton niiden puheiden ansiosta, joita kuulette, niiden ainutlaatuisien ilmoitusten ansiosta, joita annetaan, ja niiden kokemusten ansiosta, joihin teidät kutsutaan osallistumaan.

Esimerkiksi sunnuntain aamukokouksen päätteeksi kokoontumme maailmanlaajuiseen juhlatilaisuuteen, jolloin johdan teitä pyhään Hoosianna-huutoon. Rukoilemme, että tämä tulee olemaan teille hengellisenä kohokohtana, kun ilmaisemme maailmanlaajuisesti yhteen ääneen syvällisen kiitollisuutemme Isälle Jumalalle ja Hänen rakkaalle Pojalleen ylistäen Heitä tällä ainutlaatuisella tavalla.

KRISTUKSEN KUVA, HENRICH HOFMANN

Tätä pyhää kokemusta varten käytämme puhtaita valkoisia nenäliinoja. Mutta ellei teillä ole sellaista, voitte yksinkertaisesti heiluttaa kättänne. Hoosianna-huudon jälkeen yleisö yhtyy kuoron kanssa laulamaan ”Nyt liekinä loistavi Henki Herran”⁵.

Rakkaat veljeni ja sisareni, tästä konferenssista tulee suurenmoinen. Tästä vuodesta tulee aivan erityinen, kun keskitymme tiiviisti Vapahtajaan ja Hänen palautettuun evankeliumiinsa. Tämän historiallisen konferenssin tärkeimpiä pysyviä vaikutuksia on se, kun sydämemme muuttuu ja aloitamme elinikäisen pyrkimyksen kuulla Häntä.

Tervetuloa huhtikuun 2020 yleiskonferenssiin! Tiedän, että Jumala, meidän

taivaallinen Isämme, ja Hänen Poikansa Jeesus Kristus välittävät meistä. He ovat kanssamme näiden kahden loistavan päivän kokousten aikana, kun pyrimme lähestymään Heitä ja kunnioittamaan Heitä. Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. OL 38:30.
2. Ks. 3. Nefi 27:27.
3. Ks. OL 87:8.
4. JS-H 1:17.
5. MAP-lauluja, 2.

Curitiba, Paraná, Brasilia

Presidentti M. Russell Ballard
kahdentoista apostolin koorumin virkaa toimittava presidentti

Emmekö me jatkaisi näin suuressa asiassa?

Meidän tulee aina muistaa se hinta, jonka maksoivat Joseph ja Hyrum Smith sekä hyvin monet muut uskolliset miehet, naiset ja lapset kirkon perustamiseksi.

Oikein paljon kiitoksia, presidentti, niin suurenmoisesta avauspuheesta. Veljet ja sisaret, 215 vuotta sitten Vermontissa Uutena-Englantina tunnetulla seudulla Koillis-Yhdysvalloissa Joseph ja Lucy Mack Smithin perheeseen syntyi pieni poika.

Joseph ja Lucy Mack luottivat Jeesukseen Kristukseen, tutkivat pyhiä kirjoituksia, rukoilivat vilpittömästi ja elivät uskoen Jumalaan.

He antoivat uudelle poikavauvalleen nimeksi Joseph Smith nuorempi.

Smithin perheestä Brigham Young sanoi: ”Herran silmät valvoivat [Joseph Smithiä] ja hänen isäänsä ja hänen isänsä isää ja heidän esi-isäänsä aina Abrahamiin asti ja Abrahamista vedenpaisumukseen, vedenpaisumuksesta Henokiin ja Henokista Aadamiiin. Hän on valvonut tuota sukua ja tuota verta sen alkulähteestä aina

tämän miehen syntymään saakka. [Joseph Smith] asetettiin ennalta jo iankaikkisuudessa.”¹

Perheensä rakastama Joseph nuorempi oli erityisen läheinen vanhemman veljensä Hyrumin kanssa, joka oli miltei 6-vuotias, kun Joseph syntyi.

Viime lokakuussa istuin Smithin pienen kodin tulisijan ääressä Sharonissa Vermontissa, missä Joseph syntyi. Tunsin Hyrumin rakkauden Josephia kohtaan ja ajattelin, miten hän on pidellyt pikkuveljeään sylissä ja opettanut tätä kävelemään.

Isä ja äiti Smith kokivat henkilökohtaisia takaiskuja, jotka pakottivat heidän perheensä muuttamaan lukuisia kertoja, ennen kuin he viimein luopuivat toivosta Uuden-Englannin suhteen ja tekivät rohkean päätöksen muuttaa edemmäs länteen New Yorkin osavaltioon.

Koska perheessä vallitsi ykseys, he selviytyivät näistä haasteista ja kohtasivat yhdessä pelottavan tehtävän aloittaa jälleen alusta erällä 40 hehtaarin kokoisella metsätilalla Manchesterissa, lähellä Palmyraa New Yorkin osavaltiossa.

En ole varma, ymmärtävätkö monetkaan meistä niitä fyysisiä ja emotionaalisia haasteita, joita uudelleen aloittaminen aiheutti Smithin perheelle – maan raivaamista, hedelmätarhojen istuttamista ja peltojen kylvämistä, pienen hirsimökin ja maatilan muiden rakennusten rakentamista, päiväpalkkalaisena työskentelemistä ja kotitaloustuotteiden valmistamista myyntiin kaupungissa.

Siinä vaiheessa kun perhe saapui New Yorkin osavaltion länsiosiin, tuo seutu oli täysin uskonnollisen kiihkon vallassa, joka tunnetaan nimellä toinen suuri herääminen.

Tänä uskonnollisten ryhmittymien välisten väittelyjen ja kiistelyjen aikana

Buenos Aires, Argentiina

Joseph sai ihmeellisen näyn, joka tunnetaan nykyään ensimmäisenä näkynä. Meillä on siunauksenamme neljä ensi käden kertomusta, joita käytän puheessani.²

Joseph kirjoitti: ”Tämän suuren [uskonnollisen] kuohunnan aikana pohdin asioita mielessäni vakavasti ja sangen levottomana; mutta vaikka tuntemukseni olivat syvällisiä ja usein kipeitä, pysyttelin kuitenkin loitolla kaikista näistä ryhmäkunnista, vaikka kävin niiden kunkin kokouksissa niin usein kuin tilaisuus tarjoutui. – – [Silti] niin suuri oli sekasorto ja kiista eri kirkkokuntien kesken, että sellaisen nuoren henkilön kuin minä olin, ja niin ihmisiä ja asioita tuntemattoman, oli mahdotonta päästä mihinkään varmaan tulokseen siitä, kuka oli oikeassa, kuka väärässä.”³

Joseph kääntyi Raamatun puoleen löytääkseen vastauksia kysymyksiinsä, ja hän luki jakeen Jaak. 1:5: ”Jos kuitenkin joltakulta teistä puuttuu viisautta, pyytäköön sitä Jumalalta. Hän on saava pyytämänsä, sillä Jumala antaa auliisti kaikille, ketään soimaamatta.”⁴

Hän totesi: ”Milloinkaan ei mikään kirjoitusten kohta ole tullut voimallisemmin ihmisyydämeeni kuin tämä silloin minun sydämeeni. Se tuntui käyvän hyvin voimakkaana sydämeni jokaiseen tunteeseen. Mietin sitä yhä uudestaan.”⁵

Joseph oppi ymmärtämään, ettei Raamattu sisältänyt kaikkia vastauksia elämän kysymyksiin. Sen sijaan se opetti ihmisille, kuinka nämä voisivat löytää vastauksia kysymyksiinsä puhumalla suoraan Jumalan kanssa rukouksen välityksellä.

Hän lisäsi: ”Niinpä tämän päätökseni mukaan pyytää Jumalalta vetäydyin metsään yrittämään. Se oli kauniin, kirkkaan

päivän aamuna aikaisin keväällä tuhatkahdeksansataakaksikymmentä.”⁶

Joseph kertoi, että pian sen jälkeen ”[valopatsaan] levätessä päälläni näin kahden persoonan, joiden hohdetta ja kirkkautta on mahdoton kuvata, seisovan yläpuolellani ilmassa. Toinen heistä puhui minulle kutsuen minua nimeltä ja sanoi osoittaen toista: [Joseph,] *tämä on minun rakas Poikani. Kuule häntä!*”⁷

Sitten Vapahtaja puhui: ”Joseph, poikani, syntisi ovat sinulle anteeksi annetut. Käy tietäsi, kulje minun säädösteni mukaan ja pidä minun käskyni. Katso, minä olen kirkkauden Herra. Minut ristiinnaulittiin maailman edestä, jotta kaikki ne, jotka uskovat minun nimeeni, saisivat iankaikkisen elämän.”⁸

Joseph lisäsi: ”Sen tähden, heti kun hallitsin itseni, niin että pystyin puhumaan, kysyin persoonilta, jotka seisoi yläpuolellani valossa, mikä kaikista lahkoista oli oikeassa.”⁹

Hän muisteli: ”He kertoivat minulle, että kaikki uskontokunnat uskoivat väärin oppeihin ja ettei Jumala tunnustanut mitään niistä kirkkokseen eikä valtakunnakseen. Ja – – samalla minulle luvattiin, että evankeliumin täyteys tehtäisiin minulle tietäväksi jonakin tulevana aikana.”¹⁰

Joseph totesi myös: ”Näin tässä näyssä monia enkeleitä.”¹¹

Tämän loistavan näyn jälkeen Joseph kirjoitti: ”Minun sieluni oli täynnä rakkautta, ja monta päivää saatoin riemuita suuresta ilosta. – – Herra oli kanssani.”¹²

Joseph palasi pyhästä lehdosta ja aloitti valmistautumisensa tullakseen Jumalan profeetaksi.

Joseph alkoi myös saada selville, mitä muinaiset profeetat ovat kokeneet – hyljeksintää, vastustusta ja vainoa. Joseph muisteli kerto-neensa näkemästään ja kuulemastaan

erälle papille, joka oli ollut aktiivisesti mukana uskonnollisessa heräämisessä:

”Hämmästyin suuresti hänen käyttäytymistään; hän ei suhtautunut kertomaani ainoastaan kevyesti vaan sangen halveksuvasti ja sanoi sen kaiken olevan Perkeleestä, ettei näinä aikoina ollut mitään sellaista kuin näyt ja ilmoitukset, että kaikki sellainen oli lakannut apostolien mukana ja ettei niitä enää koskaan tulisi olemaankaan.

Havaitsin kuitenkin pian, että kertomani oli herättänyt sangen paljon ennakkoluuloa minua vastaan uskonnon julistajien keskuudessa ja oli aiheena suureen vainoon, joka yhä yltyi; – – ja tämä oli yleistä kaikkien lahkojen keskuudessa – kaikki liittyivät yhteen vainotakseen minua.”¹³

Kolme vuotta myöhemmin, vuonna 1823, taivaat avautuivat jälleen osana Jeesuksen Kristuksen evankeliumin jatkuvaa palautusta viimeisinä aikoina. Joseph kertoi, että enkeli nimeltä Moroni ilmestyi hänelle ja sanoi, ”että Jumalalla oli minulle työ tehtäväksi ja – – että oli olemassa talteen pantu kirja, kultalevyihin kirjoitettu”, johon sisältyi ”ikuisen evankeliumin täyteys sellaisena kuin Vapahtaja antoi sen [Amerikan mantereelle] muinaisille asukkaille”¹⁴.

Lopulta Joseph sai, käänsi ja julkaisi muinaisen aikakirjan, joka nykyään tunnetaan nimellä Mormonin kirja.

Hänen veljensä Hyrum, joka oli ollut hänen jatkuva tukijansa, varsinkin hänen kivuliaan, hengen-vaarallisen jalkaleikkauksensa jälkeen vuonna 1813, oli yksi kultalevyjen silminnäkijöistä. Hän oli myös yksi Jeesuksen Kristuksen kirkon kuudesta jäsenestä, kun kirkko perustettiin vuonna 1830.

Elämänsä aikana Joseph ja Hyrum kohtasivat yhdessä rettelöitsijöitä ja vainoa. He esimerkiksi riutuivat mitä kurjimmissa oloissa Libertyn vankilassa Missouriissa viisi kuukautta kylmänä talvena 1838–1839.

Huhtikuussa 1839 Joseph kirjoitti vaimolleen Emmalle kuvaillen heidän tilannettaan Libertyn vankilassa: ”Uskoakseni olen nyt ollut noin viisi kuukautta ja kuusi päivää vartioituna yötä päivää yksinäisen, pimeän, likaisen vankilan seinien, kaltereiden ja kirkkuvien rautaovien takana. – – Joka tapauksessa meidät siirretään tästä [paikasta], ja olemme iloisia siitä. Tapah- tuipa meille sitten mitä tahansa, emme voi joutua enää tätä huonompaan loukkoon. – – Emme tule koskaan kaa- paamaan Libertyä Clayn piirikunnassa Missouriissa. Olemme saaneet siitä tarpeeksemme ikiajoiksi.”¹⁵

Vainon edessä Hyrum osoitti uskoa Herran lupauksiin, kuten varmuu- teen siitä, että hän pääsisi pakoon vihollisiaan, jos hän niin päättäisi. Siunauksessa, jonka Hyrum sai vuonna 1835 Joseph Smithin kätten alla, Herra lupasi hänelle: ”Sinulla on oleva voimaa paeta vihollistesi käsistä. Henkeäsi tavoitellaan väsymättömällä innolla, mutta sinä pelastut. *Jos se on sinulle mieleen ja sinä haluat, niin sinulla on oleva valta antaa vapaaehtoisesti henkesi* kirkastaaksesi Jumalaa.”¹⁶

Kesäkuussa 1844 Hyrum sai valita, elääkö vai antaa henkensä

kirkastaakseen Jumalaa ja ”[sinetöi- däkseen] todistuksensa verellään” – yhdessä rakkaan Joseph-veljensä rinnalla.¹⁷

Viikko ennen kohtalokasta matkaa Carthageen – missä heidät kylmäve- risesti murhasi aseistautunut joukko pelkureita, jotka olivat tuhrineet kas- vonsa välttääkseen paljastumisen – Joseph kirjoitti: ”Neuvoin veljeäni Hyrumia viemään perheensä seu- raavaan höyrylaivaan ja menemään Cincinnatiin.”

Tunnen yhä suurta liikutusta, kun muistan Hyrumin vastauksen: ”Joseph, *en voi jättää sinua.*”¹⁸

Niinpä Joseph ja Hyrum menivät Carthageen, missä heistä tuli Kristuk- sen työn ja nimen marttyyrejä.

Marttyyrikuolemasta kirjoitetussa virallisessa tiedotuksessa sanotaan seuraavaa: ”Joseph Smith, Herran profeetta ja näkijä, – – on tuontut julki Mormonin kirjan, jonka hän käänsi Jumalan lahjan ja voiman avulla, ja hänen ansiostaan se on julkaistu kahdella mantereella; on lähettänyt ikuisen evankeliumin täyteen, jonka se sisälsi, maan neljään ilmansuun- taan; on tuontut julki ne ilmoitukset ja käskyt, jotka muodostavat tämän Opin ja liittojen kirjan, sekä monia muita viisaita asiakirjoja ja ohjeita ihmislasten hyödyksi; koonnut monta

tuhatta myöhempien aikojen pyhää, perustanut suuren kaupungin ja jättänyt jälkeensä maineen ja nimen, joita ei voida hävittää. – – Ja kuten useimmat Herran voidelluista muinai- sina aikoina, [Joseph] on sinetöinyt elämäntehtävänsä ja työnsä omalla verellään; ja samoin on hänen veljensä Hyrum. *Eläessään he olivat yhtä, ja kuollessaan he olivat yhdessä!*”¹⁹

Marttyyrikuoleman jälkeen Jose- phin ja Hyrumin ruumiit vietiin takai- sin Nauvooseen, pestiin ja puettiin, jotta Smithin perhe voisi nähdä rak- kaansa. Heidän rakas äitinsä muisteli: ”Olin pitkän aikaa valmistellut jokaista hermoani, herättänyt sieluni kaikki voimavarat ja anonut Jumalaa vah- vistamaan minua. Mutta kun astuin huoneeseen ja näin yhdellä kertaa silmiäni edessä murhatut poikani kumpikin makaamassa ja kuulin perheeni nyhkytykset ja vaikeroinnit [sekä] itkun – – heidän vaimojensa, lastensa, veljiensä ja siskojensa huu- liilta, se oli liikaa. Vetäydyin taaksepäin huudahtaen Herran puoleen sieluni tuskassa: ’Jumalani! Jumalani! Miksi olet hylännyt tämän perheen!’”²⁰

Tuona murheen ja ahdistuksen het- kenä hän muisti poikiensa sanoneen: ”Äiti, älä itke meidän vuoksemme. Me olemme rakkaudella voittaneet maailman.”²¹

He olivat todellakin voittaneet maail- man. Joseph ja Hyrum Smith, kuten ne uskolliset pyhät, joita on kuvailtu Ilmestyskirjassa, ”ovat päässeet suuresta ahdingosta. He ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä [ja] he ovat Jumalan valtaistuimen edessä ja palvelevat häntä hänen pyhäkössään päivin ja öin, ja hän, joka istuu valta- istuimella, [asuu heidän keskellään].

Nälkä ei heitä enää vaivaa, ei jano, enää ei heitä polta aurinko eikä paah- tava helle.

Karitsa, joka on valtaistuimen edessä, kaitsee heitä ja vie heidät elämän veden lähteille, ja Jumala pyyhkii heidän silmistään kaikki kyyneleet.”²²

Kun juhlimme tätä riemullista tapahtumaa, ensimmäisen näyn 200. juhluvuotta, meidän tulee aina muistaa se hinta, jonka maksoivat Joseph ja Hyrum Smith sekä hyvin monet muut uskolliset miehet, naiset ja lapset kirkon perustamiseksi, jotta te ja minä voisimme nauttia niistä monista siunauksista ja kaikista näistä ilmoitetuista totuuksista, jotka meillä on tänä päivänä. Heidän uskollisuut-taan ei pidä koskaan unohtaa!

Olen usein miettinyt, miksi Joseph ja Hyrum ja heidän perheensä joutuivat kärsimään niin paljon. Saattaa olla, että he tulivat kärsimystensä myötä tuntemaan Jumalan tavoilla, jotka eivät olisi olleet mahdollisia ilman sitä. Sen ansiosta he pohtivat Getsemanea ja Vapahtajan ristiä. Kuten Paavali sanoi: ”Teille on suotu se armo, että saatte uskoa Kristukseen ja vielä kärsiäkin hänen puolestaan.”²³

Ennen kuolemaansa vuonna 1844 Joseph kirjoitti pyhille intoa huokuvan kirjeen. Se oli kutsu toimia, ja se on edelleen voimassa kirkossa tänä aikana:

”Veljet [ja sisaret], *emmekö me jatkaishi näin suuressa asiassa?* Kulkekaa eteenpäin älkääkää taaksepäin. Rohkeutta, veljet [ja sisaret]; ja eteenpäin, eteenpäin voittoon! – –

Uhratkaamme sen tähden kirkkona ja kansana ja myöhempien aikojen pyhinä Herralle uhri vanhurskaasti.”²⁴

Kun tänä viikonloppuna tämän kaksisataavuotisjuhlan aikana kuuntelemme Henkeä, miettikää, mitä te uhraatte Herralle uhrina vanhurskaasti tulevina päivinä. Olkaa rohkeita – kertokaa siitä jollekulle, johon luotatte, ja mikä tärkeintä, tehkää todella niin!

Tiedän, että Vapahtaja on mielissään, kun me uhraamme Hänelle sydämestämme vanhurskaasti, samoin kuin Hän oli mielissään näiden merkittävien veljesten, Joseph ja Hyrum Smithin, sekä kaikkien muiden uskollisten pyhien uskollisesta uhrista. Tästä todistan vakavasti Herramme Jeesuksen Kristuksen pyhitetyssä ja pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Brigham Young, julkaisussa *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 569; ks. myös Brigham Young, ”Remarks”, *Deseret News*, 26. lokakuuta 1859, s. 266.
2. Ensimmäisestä näystä on olemassa neljä ensi käden kertomusta, joita lainaan. Ks. ”Joseph Smith’s Accounts of the First Vision”, josephsmithpapers.org.
3. JS–H 1:8.
4. Ks. JS–H 1:11.
5. JS–H 1:12.
6. JS–H 1:14.
7. JS–H 1:17.
8. Julkaisussa Joseph Smith, ”History, circa Summer 1832”, s. 3, josephsmithpapers.org.
9. JS–H 1:18.
10. Joseph Smith, ”Church History”, *Times and Seasons*, 1. maaliskuuta 1842; ks. myös josephsmithpapers.org.
11. Joseph Smith, ”Journal, 1835–1836”, s. 24, josephsmithpapers.org.
12. Joseph Smith, ”History, circa Summer 1832”, s. 3, josephsmithpapers.org.
13. JS–H 1:21–22.
14. JS–H 1:33–34.
15. Joseph Smith, ”Letter to Emma Smith, 4 April 1839”, s. 1–2, josephsmithpapers.org.
16. Joseph Smith, julkaisussa ”Minute Book 1”, s. 186, josephsmithpapers.org.
17. Ks. OL 136:39.
18. Joseph Smith, ”History of Joseph Smith”, *The Latter-day Saints’ Millennial Star*, 19. huhtikuuta 1862, s. 248, kursivointi lisätty.
19. OL 135:3, kursivointi lisätty.
20. ”Lucy Mack Smith, History, 1845”, s. 312–313, josephsmithpapers.org.
21. ”Lucy Mack Smith, History, 1845”, s. 313, josephsmithpapers.org.
22. Ilm. 7:14–17.
23. Fil. 1:29.
24. OL 128:22, 24, kursivointi lisätty.

JOSEPH JA HYRUM SMITH SEISOVAT JOEN RANNALLA, THEODORE S. GORIK

Vanhin James R. Rasband
seitsemänkymmenen koorumista

Vanhurskaan tuomion varmistaminen

Vanhurskaan tuomion varmistamiseksi Vapahtajan sovitusuhri raivaa pois tietämättömyyden ryteiköt ja muiden aiheuttaman vahingon kivuliaat piikit.

Mormonin kirja opettaa Kristuksen oppia

Viime lokakuussa presidentti Russell M. Nelson antoi meille haasteen mieltä, millä tavoin elämämme olisi erilaista, jos ”Mormonin kirjasta [saamamme] tieto otettaisiin yhtäkkiä pois”¹. Olen pohtinut hänen kysymystään, kuten varmasti monet teistäkin ovat. Yksi ajatus on tullut mieleeni yhä uudelleen – ellei olisi Mormonin kirjaa ja sen selkeyttä Kristuksen opista ja Hänen sovitusuhristaan, niin minkä puoleen kääntyisin saadakseni rauhaa?

Kristuksen oppia – joka muodostuu Kristukseen uskomisen, parannuksen, kasteen, Pyhän Hengen lahjan ja loppuun kestämissen pelastavista periaatteista ja toimituksista – opetetaan lukuisia kertoja kaikissa palautuksen pyhissä kirjoituksissa mutta Mormonin kirjassa aivan erityisellä voimalla.² Oppi alkaa uskosta Kristukseen, ja opin jokainen osatekijä on riippuvainen luottamuksesta Hänen sovitusuhriinsa.

Kuten presidentti Nelson on opettanut: ”Mormonin kirja tarjoaa täydellimmästä ja arvovaltaisimman

ymmärryksen Jeesuksen Kristuksen sovituksista, minkä mistään voi löytää.”³ Mitä paremmin ymmärrämme Vapahtajan ylimalaista lahjaa, sitä paremmin opimme mielessämme ja sydämessämme⁴ tuntemaan, että presidentti Nelsonin vakuutus on totta: ”Mormonin kirjan totuuksilla on *voima* parantaa, lohduttaa, palauttaa, auttaa, vahvistaa ja ilahduttaa sieluamme.”⁵

Vapahtajan sovitus tyydyttää kaikki oikeudenmukaisuuden vaatimukset

Mormonin kirjan yksi tärkeä ja rauhaa tuova vaikutus ymmärrykselemme Vapahtajan sovituksista on sen opetus siitä, että Kristuksen armollinen uhri täyttää kaikki oikeudenmukaisuuden vaatimukset. Kuten Alma selitti: ”Jumala itse sovittaa maailman synnit toteuttaakseen armonsuunnitelman, tyydyttääkseen oikeudenmukaisuuden vaatimukset, jotta Jumala voisi olla täydellinen, oikeudenmukainen Jumala ja myös armollinen Jumala.”⁶ Isän armonsuunnitelmaa⁷ – jota pyhissä kirjoituksissa nimitetään myös onnensuunnitelmaksi⁸ tai pelastussuunnitelmaksi⁹ – ei voisi toteuttaa,

ellei kaikkia oikeudenmukaisuuden vaatimuksia tyydytetäisi.

Mutta mitä ”oikeudenmukaisuuden vaatimukset” tarkalleen ottaen ovat? Miettikää Alman omaa kokemusta. Muistattehan, että nuorena miehenä Alma kulki ympäriinsä ”yrittäen hävittää kirkon”¹⁰. Itse asiassa Alma sanoi pojalleen Helamanille, että ”helvetin tuskat piinasivat” häntä, koska hän oli käytännössä ”murhannut monia [Jumalan lapsia] – – [eksyttämällä] heidät turmioon”¹¹.

Alma selitti Helamanille, että viimein hän sai rauhan, kun hänen mielensä takertui hänen isänsä antamaan opetukseen Jeesuksesta Kristuksesta, joka tulisi sovittamaan maailman synnit.¹² Katuva Alma anoi Kristukselta armoa¹³ ja tunsu iloa ja huojennusta, kun hän käsitti, että Kristus oli sovittanut hänen syntinsä ja maksanut kaiken, mitä oikeudenmukaisuus vaatisi. Entä mitä oikeudenmukaisuus olisi vaatinut Almalta? Kuten Alma itse myöhemmin opetti: ”[Ei] mikään epäpuhdas voi periä Jumalan valtakuntaa.”¹⁴ Siten Alman tuntema huojennus on varmasti osittain liittynyt siihen, että ellei armo olisi tullut väliin, oikeudenmukaisuus olisi estänyt häntä palaamasta asumaan taivaallisen Isän luokse.¹⁵

Vapahtaja parantaa haavat, joita me emme voi parantaa

Mutta oliko Alman ilo keskittynyt yksinomaan häneen itseensä – siihen, että *hän* välttyisi rangaistukselta ja *hän* voisi palata Isän luo? Tiedämme, että Alma tunsu piinaa myös niiden vuoksi, jotka hän oli eksyttänyt pois totuudesta.¹⁶ Mutta Alma ei voisi itse parantaa eikä palauttaa ennalleen kaikkia niitä, jotka hän oli eksyttänyt pois. Hän ei voisi itse varmistaa, että

heille annettaisiin oikeudenmukainen mahdollisuus oppia Kristuksen oppi ja saada siunauksia elämällä sen riemullisten periaatteiden mukaisesti. Hän ei voisi tuoda takaisin niitä, jotka olivat ehkä kuolleet edelleenkin hänen väärin opetustensa sokaisemina.

Kuten presidentti Boyd K. Packer kerran opetti: ”Ajatus, joka pelasti Alman, – – on tämä: Sen palauttaminen, mitä ette voi palauttaa; sen haavan parantaminen, jota ette voi parantaa; sen korjaaminen, minkä olette rikkoneet ja mitä ette voi korjata, on Kristuksen sovituksen nimenomainen tarkoitus.”¹⁷ Riemullinen totuus, johon Alman mieli takertui, ei ollut vain se, että hän itse voisi tulla puhtaaksi, vaan että ne, joita hän oli vahingoittanut, voisivat parantua ja tulla eheiksi.

Vapahtajan uhri varmistaa vanhurskaan tuomion

Vuosia ennen kuin tämä rohkaiseva oppi pelasti Alman, kuningas Benjamin oli opettanut Vapahtajan sovitusuhrin tarjoaman parantumisen laajuutta. Kuningas Benjamin julisti, että ”enkeli Jumalan luota” ilmoitti hänelle ”suuren ilon ilosanomaa”.¹⁸ Tämä ilosanoma sisälsi totuuden, jonka mukaan Kristus kärsisi ja kuolisi meidän syntiemme ja virheidemme vuoksi, jotta varmistettaisiin, että ”ihmlapsia kohtaisi vanhurskas tuomio”¹⁹.

Mitä ”vanhurskas tuomio” tarkoittaa ottaen edellyttää? Seuraavassa jakeessa kuningas Benjamin selitti, että vanhurskaan tuomion varmistamiseksi Vapahtajan veri on sovittanut ”niiden synnit, jotka ovat langenneet Aadamin rikkomuksen tähden”, ja niiden, ”jotka ovat kuolleet tuntematta Jumalan tahtoa heitä kohtaan tai jotka ovat tehneet syntiä tietämättään”.²⁰ Hän opetti vanhurskaan tuomion edellyttävän myös sitä, että

”Kristuksen veri sovittaa” pienten lasten synnit.²¹

Näissä pyhien kirjoitusten kohdissa opetetaan loistavaa oppia: Vapahtajan sovitusuhri parantaa ilmaisena lahjana ne, jotka tekevät syntiä tietämättömydessä – ne, joille Jaakobin sanojen mukaan ”lakia ei ole annettu”²². Syntiin liittyvä vastuullisuus riippuu meille annetusta valosta ja meidän kyvyttämme käyttää tahdonvapauttamme.²³ Me tunnemme tämän parantavan ja lohdullisen totuuden ainoastaan Mormonin kirjan ja palautuksen muiden pyhien kirjoitusten ansiosta.²⁴

Tietenkin kun laki on annettu, kun meillä on tieto Jumalan tahdosta, me olemme vastuullisia. Kuten kuningas Benjamin tähdensi: ”Voi, voi sitä, joka tietää, että hän kapinoi Jumalaa vastaan! Sillä pelastus ei tule kenellekään sellaiselle, paitsi parannuksen ja uskon kautta Herraan Jeesuskeen Kristukseen.”²⁵

Tämäkin on Kristuksen opin sisältämä ilosanoma. Vapahtaja siis parantaa ja palauttaa ennalleen ne, jotka tekevät syntiä tietämättömydessä, ja sen lisäksi Hän tarjoaa parannuksen-teen ja Häneen uskomisen ehdolla parantumisen myös niille, jotka tekevät syntiä valoa vastaan.²⁶

Alma on varmasti ”takertunut” kumpaankin näistä totuuksista. Oliko Alma todella tuntenut kuvailemaansa suurta iloa²⁷, jos hän olisi luullut, että Kristus pelastaisi hänet mutta jättäisi ikuisesti vahingoittuneiksi ne, jotka hän oli eksyttänyt pois totuudesta? Ei varmastikaan. Jotta Alma voisi tuntea täydellistä rauhaa, niin myös ne, joita hän oli vahingoittanut, tarvitsivat mahdollisuuden tulla eheiksi.

KRISTUS RUKOILEE GETSEMANEN PUUTARHASSA, HERMANN CLEMENTZ

Mutta kuinka heidät – tai ne, joita me saatamme vahingoittaa – tarkalleen ottaen tehdään eheiksi? Vaikka emme täysin ymmärräkään sitä pyhää tapaa, jonka avulla Vapahtajan sovitusuhri parantaa ja palauttaa ennalleen, niin me tiedämme, että vanhurskaan tuomion varmistamiseksi Vapahtaja raivaa pois tietämättömyyden ryteiköt ja muiden aiheuttaman vahingon kivuliaat piikit.²⁸ Tällä tavoin Hän varmistaa, että kaikille Jumalan lapsille annetaan mahdollisuus nähdä selkeästi ja tehdä valinta seurata Häntä ja vastaanottaa suuri onnensuunnitelma.²⁹

Vapahtaja korjaa kaiken, mitä me olemme rikkoneet

Nämä totuudet ovat varmasti tuoneet Almalle rauhan. Ja näiden totuuksien tulisi tuoda suurta rauhaa meillekin. Me kaikki luonnolliset ihmiset kolhimme toisiamme ja toisinaan törmäämme toisiimme ja aiheutamme vahinkoa. Kuten kuka tahansa isä tai äiti voi todistaa, virheisiimme liittyvä tuska ei ole pelkästään pelkoa omasta rangaistuksestamme vaan pelkoa siitä, että olemme ehkä rajoittaneet lastemme iloa tai jollakin tavoin estäneet heitä näkemästä ja ymmärtämästä totuutta. Vapahtajan sovitusuhrin loistava lupaus on se, että mitä tulee virheisiimme vanhempina, Hän on pitävä lapsiamme syyttöminä ja lupaa parantaa heidät.³⁰ Ja silloinkin kun he ovat tehneet syntiä valoa vastaan – kuten me kaikki teemme – Hänen armon käsivartensa on ojennettuna³¹,

ja Hän lunastaa heidät, jos he vain katsovat Häneen ja elävät³².

Vaikka Vapahtajalla on voima korjata se, mitä me emme pysty korjaamaan, niin Hän käskee meitä tekemään kaikkemme hyvittääksemme tekemme osana parannuksen tekoamme.³³ Meidän syntimme ja virheemme siirtävät sivuun paitsi suhteemme Jumalaan myös suhteemme muihin. Joskus pyrkimyksemme parantua ja palauttaa voi olla niinkin yksinkertainen kuin anteeksipyyntö, mutta toisinaan hyvittäminen saattaa vaatia vuosien nöyryä ponnistelua.³⁴ Silti monien syntiemme ja virheidemme osalta emme yksinkertaisesti pysty täysin parantamaan niitä, joita olemme vahingoittaneet. Mormonin kirjan ja palautetun evankeliumin mahtava, rauhaa tuova lupaus on, että Vapahtaja korjaa kaiken, mitä me olemme rikkoneet.³⁵ Ja Hän parantaa myös meidät, jos käännyimme Hänen puoleensa uskossa ja teemme parannuksen siitä vahingosta, jota olemme aiheuttaneet.³⁶ Hän tarjoaa kumpaakin näistä lahjoista, koska Hän rakastaa meitä kaikkia täydellisellä rakkautella³⁷ ja koska Hän on sitoutunut varmistamaan vanhurskaan tuomion, joka kunnioittaa sekä oikeudenmukaisuutta että armoa. Todistan, että tämä on totta. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Russell M. Nelson, ”Päätössanat”, *Liahona*, marraskuu 2019, s. 122.
2. Ks. 2. Nefi 31; 3. Nefi 11:28, 32, 35, 39–40; OL 10:62–63, 67–70; 68:25; Moos. 6:52–54; 8:24; UK 1:4.
3. Russell M. Nelson, ”Mormonin kirja – millaista elämäsi olisi ilman sitä?”, *Liahona*, marraskuu 2017, s. 2.
4. Ks. OL 8:2–3.
5. Russell M. Nelson, ”Mormonin kirja – millaista elämäsi olisi ilman sitä?”, s. 62.
6. Alma 42:15.
7. Ks. Alma 42:15.
8. Ks. Alma 42:8.

9. Ks. Alma 24:14; Moos. 6:62.
10. Ks. Moosia 27:8–10.
11. Alma 36:13–14.
12. Ks. Alma 36:17–18.
13. Ks. Alma 36:18.
14. Alma 40:26; ks. myös 1. Nefi 15:34; Alma 7:21; 11:37; Hel. 8:25.
15. Ks. 3. Nefi 27:19; ks. myös Moos. 6:57.
16. Ks. Alma 36:14–17.
17. Ks. Boyd K. Packer, ”Anteeksiantamuksen kirkas aamu”, *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 19–20.
18. Moosia 3:2–3.
19. Moosia 3:10, kursivointi lisätty.
20. Moosia 3:11; ks. myös 2. Nefi 9:26.
21. Moosia 3:16; ks. myös Moosia 15:25; Moroni 8:11–12, 22.
22. 2. Nefi 9:25.
23. Ks. 2. Nefi 2:26–27; Hel. 14:29–30.
24. Ks. UK 1:2; ks. myös OL 45:54.
Käsitellessään oppia kasteesta kuolleiden puolesta profeetta Joseph sanoi kerran: ”Samalla kun yksi osa ihmiskuntaa armotta tuomitsee toisen, maailmankaikkeuden suuri Luoja valvoo koko ihmiskukua isällisellä huolenpidolla. Hän pitää sen jäseniä jälkeläisinään.
– – Hän on viisas lainantaja ja tuomitsee kaikki ihmiset, ei ihmisten suppeiden, rajoittuneiden näkemysten mukaan.
– – Hän tuomitsee heidät, mutta ei sen mukaan, mitä heillä ei ole, vaan sen mukaan, mitä heillä on; ne, jotka ovat eläneet ilman lakia, tuomitaan ilman lakia, ja ne, joilla on laki, tuomitaan lain mukaan. Meidän ei tarvitse asettaa kyseenalaiseksi suuren Jehovan viisautta ja älyä; Hän jakaa tuomioita tai armoa kaikille kansoille sen mukaan, mitä kukin niistä ansaitsee; sen mukaan, miten niillä on ollut tilaisuus hankkia ymmärrystä; sen mukaan, millaiset lait niitä hallitsevat; sen mukaan, millaiset mahdollisuudet niillä oli hankkia oikeata tietoa, [ja] – – meidän kaikkien on viimein tunnustettava, että kaiken maan Tuomari on menetellyt oikein.” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 423.)
25. Moosia 3:12; ks. myös 2. Nefi 9:27.
26. Ks. Moosia 3:12; Hel. 14:30; Moroni 8:10; OL 101:78. Yksilöt saattavat olla tietämättömiä tietyistä käskyistä

ja liitoista tai olla kykenemättömiä käyttämään tahdonvapauttaan joissakin olosuhteissa mutta olla silti vastuullisia muissa olosuhteissa heillä olevan Kristuksen valon ansiosta (ks. 2. Nefi 9:25; Moroni 7:16–19). Vapahtaja, joka on meidän tuomarimme ja joka on taannut vanhurskaan tuomion, tekee eron näiden olosuhteiden välillä (ks. Morm. 3:20; Moos. 6:53–57). Ja Hän on maksanut kummankin hinnan – edellisen ilman ehtoja ja jälkimmäisen parannuksenteon ehdolla.

27. Ks. Alma 36:21.
28. Ks. Moosia 3:11; ks. myös D. Todd Christofferson, ”Lunastus”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 110; Alma 7:11–12 (”[Hän ottaa] päällensä kansansa kivut ja sairaudet. – – Ja hän ottaa päällensä heidän heikkoutensa”); Jes. 53:3–5 (”Hän kantoi meidän kipumme, otti taaksekseen meidän sairautemme”); 61:1–3 (”Herra] on voidellut minut – – parantamaan ne, joiden mieli on surtunut, – – antamaan Siionin sureville kyynelten sijaan ilon öljyä, hiuksille tuhkan sijaan juhlapäähineen”). On opettavaista, että Vapahtaja lainasi näitä Jesajan jakeita, kun Hän ilmoitti olevansa Messias: ”Tänään, teidän kuultenne, on tämä kirjoitus käynyt toteen” (ks. Luuk. 4:16–21).
29. Henkimaailmassa ”evankeliumia saarnataan tietämättömille, parannusta tekemättömille ja kapinallisille, niin että he voivat vapautua vankeudestaan ja kulkea eteenpäin kohti siunauksia, joita rakastava taivaallinen Isä on varannut heille” (Dallin H. Oaks, ”Turvaa Herraan”, *Liahona*, marraskuu 2019, s. 27). Ks. 1. Piet. 4:6; 2. Nefi 2:11–16; OL 128:19; 137:7–9; 138:31–35.

Provo, Utah, USA

Joy D. Jones
Alkeisyhdistyksen ylijohtaja

30. Ks. Moos. 6:54. Presidentti M. Russell Ballard on opettanut tätä oppia käsitellessään itsemurhaa: "Vain Herra tietää kaikki yksityiskohdat, ja Hän on se, joka tuomitsee meidän tekemme täällä maan päällä. Minusta tuntuu, että kun Hän tuomitsee meidät, Hän ottaa huomioon kaiken: meidän geneettisen ja kemiallisen rakenteemme, mielentilamme, älylliset kykymme, saamamme opetukset, isiemme perimätiedot, terveydentilamme ja niin edelleen. Pyhissä kirjoituksissa meille opetetaan, että Kristuksen veri sovitaa niiden ihmisten synnit, "jotka ovat kuoleet tuntematta Jumalan tahtoa heitä kohtaan tai jotka ovat tehneet syntiä tietämättään" (Moosia 3:11)." (Ks. "Itsemurha – mitä me tiedämme ja emme tiedä", *Valkeus*, maaliskuu 1988, s. 18.)
31. Ks. MK Jaak. 6:5; Moosia 29:20; 3. Nefi 9:14; OL 29:1.
32. Ks. Hel. 8:15.
33. Ks. 3. Moos. 6:4–5; Hes. 33:15–16; Hel. 5:17; OL 58:42–43.
34. Juuri tätä Alma oli itse pyrkinyt tekemään (ks. Alma 36:24).
35. Presidentti Boyd K. Packer opetti tätä käskyä voimallisesti:
"Aina ette voi korjata sitä, minkä olette rikkoneet. Ehkäpä loukkauksesta on kauan, tai vahinkoa kärsinyt kieltäytyy hyväksymästä hyvitystänne. Kenties vahinko on ollut niin vakava, etette voi hyvittää sitä, vaikka kuinka haluaisitte.
Parannustanne ei voida hyväksyä ilman hyvitystä. Ellette voi tehdä tekemänne tekemättömäksi, olette ansassa. On helppoa ymmärtää, kuinka avuttomiksi ja toivottomiksi silloin tunnette itsenne ja miksi saatatte haluta antaa periksi, kuten Alma. – –
Emme tiedä, kuinka kaikki voidaan korjata. Se kaikki ei ehkä tapahdu tässä elämässä. Näyistä ja ilmestyksistä tiedämme, että Herran palvelijat jatkavat lunastustyötä verhon toisella puolella.
Tämän tiedon pitäisi olla yhtä lohdullista viattomalle kuin syyllisellekin. Ajattelen vanhempia, jotka kärsivät sietämättömästi harhaan kulkeneiden lastensa virheistä ja alkavat menettää toivonsa."
("Anteeksiantamuksen kirkas aamu", s. 20.)
36. Ks. 3. Nefi 12:19; ks. myös Matt. 6:12; 3. Nefi 13:11.
37. Ks. Joh. 15:12–13; 1. Joh. 4:18; Dieter F. Uchtdorf, "Täydellinen rakkaus karkottaa pelon", *Liahona*, toukokuu 2017, s. 107.

Aivan erityisen korkea kutsumus

Uskovina naisina me voimme ammentaa profeetta Josephin kokemuksista totuuden periaatteita, jotka antavat näkemystä oman ilmoituksemme saamiseen.

Olen kiitollinen voidessani tänään puheessani keskittyä naisten jatkuviin rooleihin palautuksessa. On selvää, että kautta historian naisilla on ollut selkeä paikka taivaallisen Isämme suunnitelmassa. Presidentti Russell M. Nelson on opettanut: "Olisi mahdotonta mitata vaikutusta, joka – – naisilla on paitsi perheisiin myös Herran kirkkoon vaimoina, äiteinä ja isoäiteinä, sisarina ja täteinä, opettajina ja johtajina ja etenkin esikuvina uskosta ja sen hartaina puolustajina."¹

Varhaisessa Apuyhdistyksessä Nauvoossa 178 vuotta sitten profeetta Joseph Smith neuvoi sisaria "elämään etuoikeuksiansa mukaisesti"². Heidän esimerkkinsä opettaa meitä tänä päivänä. He noudattivat yksimielisesti profeetan ääntä ja elivät uskoen lujasti Jeesukseen Kristukseen auttaessaan sen perustuksen luomisessa, jolla me nyt seisomme. Sisaret, on meidän vuoromme. Meillä on jumalallinen tehtävä Herralta, ja meidän uskollinen, ainutlaatuinen panoksemme on ratkaisevan tärkeä.

Presidentti Spencer W. Kimball selitti: "Aivan erityisen korkea kutsumus on olla vanhurskas nainen

loppunäytösten aikana tämän maan päällä ennen Vapahtajamme toista tulemistä. Vanhurskaan naisen voima ja vaikutus voi nykyaikana olla kymmenkertainen verrattuna siihen, mitä se saattaa olla tyynempinä aikoina."³

Presidentti Nelson on samalla tavoin pyytänyt: "Vetoan – – sisariini [kirkossa], että te astutte esiin! Ottakaa ansaittu ja välttämätön paikkanne kodissanne, yhteisössänne ja Jumalan valtakunnassa – enemmän kuin olette koskaan aiemmin tehneet."⁴

Hiljattain minulla oli etuoikeus yhdessä Alkeisyhdistyksen lasten ryhmän kanssa tavata presidentti Russell M. Nelson Smithin perheen

uudelleen rakennetussa kodissa Palmyrassa New Yorkin osavaltiossa. Kuunnelkaa, kun rakas profeettamme opettaa lapsille, mitä *he* voivat tehdä astuakseen esiin.

Sisar Jones: ”Minua kiinnostaa tietää, haluaisitteko esittää presidentti Nelsonille jonkin kysymyksen. Te istutte täällä profeetan kanssa. Onko jotakin, mitä olette aina halunneet kysyä profeetalta? Ole hyvä, Pearl.”

Pearl: ”Onko vaikeaa olla profeetta? Oletko sinä tosi kiireinen?”

Presidentti Nelson: ”Tietenkin se on vaikeaa. Kaikki enemmän Vapahtajan kaltaiseksi tulemisessa on vaikeaa. Esimerkiksi kun Jumala halusi antaa Moosekselle kymmenen käskyä, niin mihin Hän käski Moosesta menemään? Ylös vuorenhuipulle, Siinainvuoren huipulle. Niinpä Mooseksen piti kulkea koko se matka ylös vuoren huipulle saakka saadakseen kymmenen käskyä. Taivaallinen Isä olisi voinut sanoa: ’Mooses, aloita sinä sieltä ja minä aloitan täältä, ja tapaamme sitten puolimatikassa.’ Ei, Herra rakastaa ponnistelemista, koska ponnistelu tuo palkintoja, joita ei voi saada ilman ponnistelua. Oletteko te esimerkiksi koskaan käyneet pianotunneilla?”

Lapset: ”Joo.”

Pearl: ”Minä soitan viulua.”

Presidentti Nelson: ”Harjoitteletko te?”

Lapset: ”Joo.”

Presidentti Nelson: ”Mitä tapahtuu, jos ette harjoittele?”

Pearl: ”Silloin unohtaa.”

Presidentti Nelson: ”Niin, te ette edisty, vai mitä? Niinpä vastaus on kyllä, Pearl. Se vaatii ponnistelua, paljon raskasta työtä, paljon tutkimista, eikä tekeminen koskaan lopu. Se on hyvä! Se on hyvä, koska me aina edistymme. Seuraavassa elämässikin me edistymme.”

Presidentti Nelsonin vastaus näille kallisarvoisille lapsille koskee meitä aivan jokaista. Herra rakastaa ponnistelua, ja ponnistelu tuo palkintoja. Me jatkamme harjoittelemista. Me edistymme aina, kunhan pyrimme seuraamaan Herraa.⁵ Hän ei odota täydellisyyttä tänä päivänä. Me jatkamme kiipeämistä omalle siinainvuorellemme. Kuten menneinä aikoina, meidänkin matkamme todella vaatii ponnistelua, kovaa työtä ja tutkimista, mutta sitoutumisemme edistymiseen tuo iankaikkisia palkintoja.⁶

Mitä muuta me opimme ponnistelusta, kovasta työstä ja tutkimisesta profeetta Joseph Smithiltä ja ensimmäisestä näystä? Ensimmäinen näky antaa meille ohjausta *omissa* ainutlaatuisissa jatkuissa rooleissamme. Uskovina naisina me voimme ammentaa profeetta Josephin kokemuksista totuuden periaatteita, jotka antavat näkemystä oman ilmoituksemme saamiseen. Esimerkiksi:

- Me työskentelemme vaikeuksien keskellä.
- Me käännyimme pyhien kirjoitusten puoleen saadaksemme viisautta toimia.
- Me osoitamme uskoamme ja luottamustamme Jumalaan.
- Me käytämme voimaamme vedota Jumalaan, jotta Hän auttaa meitä tekemään tyhjäksi vastustajan vaikutuksen.
- Me esitämme sydämemme toiveet Jumalalle.
- Me keskitymme Hänen valoonsa, joka opastaa elämämme valintoja ja joka on yllämme, kun käännyimme Hänen puoleensa.
- Me käsitämme, että Hän tuntee meistä jokaisen nimeltä ja Hänellä on meille yksilöllinen tehtävä täytettäväksi.⁷

Lisäksi Joseph Smith palautti tiedon siitä, että meillä on jumalallisia mahdollisuuksia ja iankaikkinen arvo. Koska meillä on tämä suhde taivaalliseen Isäämme, uskon, että Hän *odottaa* meidän vastaanottavan ilmoitusta Häneltä.

Herra käski Emma Smithiä vastaanottamaan Pyhän Hengen, oppimaan paljon, panemaan pois sen, mikä on tästä maailmasta, etsimään sitä, mikä on paremmasta, ja pysymään liitoissa, jotka hän oli tehnyt Jumalan kanssa.⁸ Oppiminen on olennainen osa edistymistä, varsinkin kun Pyhän Hengen jatkuva kumppanuus opettaa meille, mitä meidän kunkin on tarpeen panna pois – eli mikä saattaa *häiritä* meitä tai *hidastaa* edistymistämme.

Presidentti Nelson on sanonut: ”Pyydän teitä kasvattamaan hengellistä kykyänne vastaanottaa ilmoitusta.”⁹ Profeettamme sanat ovat alati mielessäni, kun pohdin naisten kykyä astua esiin. Hän pyytää meitä, mikä osoittaa, että asia on tärkeä. Hän opettaa meille, kuinka selviytyä hengellisesti synnistä sairaassa maailmassa vastaanottamalla ilmoitusta ja toimimalla sen mukaisesti.¹⁰ Kun teemme niin pitäen kunnia Herran käskyä ja elämällä niiden mukaan, meille luvataan – kuten Emma Smithille luvattiin – ”vanhurskauden kruunu”¹¹. Profeetta Joseph opetti, miten tärkeää on *tietää*, että tämän elämän aikana kulkemamme polku on Jumalan hyväksymä. Ilman sitä tietoa mielemme väsy ja uupuu.¹²

Tässä konferenssissa me kuulemme totuuksia, jotka innoittavat meitä muuttamaan, kehittämään ja puhdistamaan elämämme. Henkilökohtaisen ilmoituksen avulla me voimme torjua sen, mitä jotkut nimittävät ”yleiskonferenssihäkellykseksi” – kun konferenssin jälkeen päätämme niin lujasti

tehdä sen *kaiken* heti. Naisilla on monia rooleja, mutta on mahdotonta ja tarpeetonta täyttää niitä kaikkia samalla kertaa. Henki auttaa meitä päättämään, mihin työhön keskittyä tänään.¹³

Herran rakastava vaikutus, jota saamme Pyhän Hengen välityksellä, auttaa meitä tietämään *Hänen* tärkeysjärjestyksensä edistymisessämme. Henkilökohtaisen ilmoituksen varteen ottaminen johtaa *henkilökohtaiseen* edistymiseen.¹⁴ Me kuuntelemme ja toimimme.¹⁵ Herra on sanonut: ”Pyytäkää uskossa Isältä minun nimesäni uskoen saavanne, niin te saatte Pyhän Hengen, joka ilmaisee kaikki asiat, jotka ovat hyväksi.”¹⁶ Jatkuvana tehtävänämmme on saada jatkuvaa ilmoitusta.

Kun tulemme siinä taitavammiksi, me voimme saada enemmän voimaa yksilöllisiin rooleihimme palvella sekä toteuttaa pelastuksen ja korotuksen työtä – todellakin ”panna pois [sen], mikä on tästä maailmasta, ja etsiä sitä, mikä on paremmasta”¹⁷. Silloin voimme tehokkaammin innoittaa nousevaa sukupolvea tekemään samoin.

Veljet ja sisaret, me kaikki tavoittelemme elämäämme Jumalan voimaa.¹⁸ Naisten ja miesten välillä vallitsee kaunis ykseys Jumalan työn toteuttamisessa tänä aikana. Me pääsemme osallisiksi pappeuden voimasta liittojen avulla, joita on tehty ensin kasteen vesissä ja sitten pyhän tempelin suojissa.¹⁹ Presidentti Nelson on opettanut meille: ”Jokainen nainen ja jokainen mies, joka tekee liittoja Jumalan kanssa ja pitää nuo liitot ja joka osallistuu kelpollisena pappeuden toimituksiin, voi suoraan saada Jumalan voimaa.”²⁰

Tänä päivänä myönnän omalta osaltani, etten aiemmin elämässäni käsittänyt, että liittojeni kautta *minä* naisena pääsen osalliseksi pappeuden voimasta.²¹ Sisaret, rukoulen, että käsitämme pappeuden voiman ja vaalimme sitä, kun pysymme liitoissamme²², omaksumme pyhien kirjoitusten totuudet ja otamme varteen elävien profeettojemme sanat.

Julistakaamme rohkeasti omistautumisemme taivaalliselle Isällemme ja Vapahtajallemme ”järkkymättömän uskon avulla häneen, turvautuen

täysin hänen ansioihinsa, joka on voimallinen pelastamaan”²³. Jatkaamme iloisesti tätä matkaa kohti korkeimpia hengellisiä mahdollisuuksiamme ja auttakaamme lähimmäisiämme tekemään samoin rakkauden, palvelemisen, johtamisen ja myötätunnon avulla.

Vanhin James E. Talmage muistutti meitä lempeästi: ”Maailman suurin naisen ja naissukupuolen puolustaja on Jeesus Kristus.”²⁴ Kun lopuksi tarkastelemme jatkuvia tehtäviä, joita naisilla ja meillä kaikilla on palautuksessa, mikä tehtävä on tärkein? Todistan, että tärkeintä on *kuulla* Häntä²⁵, seurata Häntä²⁶, turvata Häneen²⁷ ja välittää Hänen rakkauttaan²⁸. Tiedän, että Hän elää.²⁹ Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Russell M. Nelson, ”Vetoomus sisarilleni”, *Liahona*, marraskuu 2015, s. 95–96.
2. Joseph Smith, julkaisussa ”Nauvoo Relief Society Minute Book, s. 38, josephsmithpapers.org.
3. *Kirkon presidenttien opetuksia: Spencer W. Kimball*, 2006, s. 233–234.
4. Russell M. Nelson, ”Vetoomus sisarilleni”, s. 97.
5. Ks. OL 58:26–28.
6. Ks. OL 6:33.
7. Ks. JS–H 1:11–17.
8. Ks. OL 25:8, 10, 13.
9. Russell M. Nelson, ”Ilmoitusta kirkkoa varten, ilmoitusta elämäämme varten”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 96.
10. Ks. 2. Nefi 9:39.
11. Ks. OL 25:15.
12. Ks. *Lectures on Faith*, 1985, s. 68.
13. Ks. OL 42:61.
14. Presidentti Henry B. Eyring on sanonut: ”Jos olisimme kahden kesken (kunpa voisimmekin olla), niin että voisitte vapaasti kysyä, mitä sitten haluattekin, voin kuvitella teidän sanovan jotakin tällaista: ”Voi, veli Eyring, olen kokenut jotakin siitä, mitä olet kuvaillut. Pyhä Henki on koskettanut sydäntäni ja mieltäni aika ajoin. Mutta tarvitsen sitä jatkuvasti, ettei minua voitaisi voittaa eikä eksyttää. Onko se mahdollista? Onko se mahdollista, ja jos on, niin mitä sellaisen siunauksen saamiseen tarvitaan?”

Aloittakaamme kysymyksenne ensimmä-

San Bernardo, Santiago, Chile

Vanhin Neil L. Andersen
kahdentoista apostolin koorumista

mäisestä osasta. Kyllä, se on mahdollista. Aina kun tarvitsen varmuutta siitä – ja minäkin tarvitsen sitä aika ajoin – muistelen kahta veljestä. Nefi ja Lehi ja muut heidän kanssaan uurastavat Herran palvelijat kohtasivat ankaraa vastustusta. He palvelivat yhä jumalattommaksi muuttuvassa maailmassa. Heidän oli selviydyttävä hirvittävästä petoksista. Niinpä saankin – ja tekin voitte saada – rohkeutta Helamanin kirjan yhden jakeen sanoista. Vakuutus on sisällytetty selostukseen siitä, mitä kaikkea tuona koko vuonna tapahtui, melkein kuin se ei olisi ollut kirjoittajasta yllättävää. Kuunnelkaa:

’Ja seitsemäntenäksymmenentenäyhdeksäntenä vuonna alkoi olla paljon riitaa. Mutta tapahtui, että Nefi ja Lehi ja monet heidän veljistään, jotka tiesivät oikeista opinkohdista, koska saivat monia ilmoituksia päivittäin, saarnasivat sen tähden kansalle, tehden lopun heidän riitelystänsä sinä samana vuonna. [Hel. 11:23.]

He saivat ’monia ilmoituksia päivittäin’. Teille ja minulle se on siis vastaus ensimmäiseen kysymykseenne. Kyllä, on mahdollista saada Pyhän Hengen toveruutta niin, että saa monia ilmoituksia päivittäin. Se ei ole helppoa. Mutta se on mahdollista. Se, mitä siihen vaaditaan, on erilaista kunkin ihmisen kohdalla, koska me aloitamme siitä, missä olemme ainutkertaisine elämäkokemuksinemme.” (“Gifts of the Spirit for Hard Times”, Brigham Youngin yliopiston takkavalkeailta, 10. syyskuuta 2006, s. 3–4, speeches.byu.edu.)

15. Ks. 2. Nefi 2:16.
16. OL 18:18.
17. OL 25:10.
18. Ks. OL 121:26, 33, 41, 45–46.
19. Ks. OL 84:19–21.
20. Russell M. Nelson, ”Hengellisiä aarteita”, *Liahona*, marraskuu 2019, s. 77.
21. Ks. Russell M. Nelson, ”Hengellisiä aarteita”, s. 76–79; Dallin H. Oaks, ”Pappeuden avaimet ja valtuus”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 49–52; Henry B. Eyring, ”Naiset ja evankeliumin oppiminen kotona”, *Liahona*, marraskuu 2018, s. 58–60.
22. Ks. OL 25:13.
23. 2. Nefi 31:19.
24. James E. Talmage, *Jeesus Kristus*, 1986, s. 332.
25. Ks. JS–H 1:17.
26. Ks. Matt. 4:19–20.
27. Ks. Sananl. 3:5–6; OL 11:12.
28. Ks. Joh. 13:34; Moroni 7:47.
29. Ks. 2. Nefi 33:6; OL 76:22.

Hengellisesti merkittäviä muistoja

Kun henkilökohtaiset vaikeudet tai maailman hallitsemattomat olosuhteet synkentävät polkuamme, niin oman elämänkirjamme hengellisesti merkittävät muistot ovat kuin hohtavia kiviä, jotka osaltaan kirkastavat tietä edessämme.

Kahdeksantoista vuotta ensimmäisen näyn jälkeen profeetta Joseph Smith kirjoitti kattavan kertomuksen kokemuksestaan. Hän oli kohdannut vastustusta, vainoa, ahdistelua, uhkailuja

ja raakalaismaisia hyökkäyksiä.¹ Silti hän todisti edelleen rohkeasti ensimmäisestä näystäään: ”Olin tosiaankin nähnyt valon, ja tuon valon keskellä näin kaksi persoonaa, ja he todella

puhuivat minulle; ja vaikka minua vihattiin ja vainottiin siksi, että olin sanonut nähneeni näyn, se oli kuitenkin totta. – – Tiesin sen, ja minä tiesin, että Jumala tiesi sen, enkä voinut sitä kieltää.”²

Josephin vaikeina hetkinä hänen muistonsa veivät miltei kaksi vuosikymmentä taaksepäin varmuuteen Jumalan rakkaudesta häntä kohtaan ja tapahtumiin, joista alkoi kauan ennustettu palautus. Muistellessaan hengellistä matkaansa Joseph sanoi: ”En syytä ketään siitä, ettei hän usko elämäntarinaani.

Salt Lake City, Utah, USA

Ellen olisi kokenut sitä mitä olen, en olisi uskonut sitä itsekään.”³

Nuo kokemukset olivat kuitenkin todellisia, eikä hän koskaan unoh-
tanut tai kieltänyt niitä, vaan hän
vahvasti hiljaa todistuksensa vielä
Carthageenkin mennessään. ”Minä
menen kuin karitsa teurastettavaksi”,
hän sanoi, ”mutta minä olen tyyni
kuin kesäaamu; omallatunnollani ei
ole rikkomuksia Jumalaa eikä keitään
ihmisiä kohtaan.”⁴

Hengellisesti merkittävät kokemuksenne

Profeetta Josephin esimerkissä on
meille opetus. Sen rauhallisen ohjauk-
sen lisäksi, jota saamme Pyhältä
Hengeltä, Jumala vahvistaa aika ajoin
voimallisesti ja hyvin henkilökohtai-
sesti meille jokaiselle, että Hän tuntee
meidät ja rakastaa meitä ja että Hän
siunaa meitä täsmällisesti ja suoraan.
Sitten vaikeina hetkinämme Vapah-
taja palauttaa nämä kokemukset
mielemme.

Miettikää omaa elämääne. Vuo-
sien varrella olen kuunnellut tuhansia
syvästi hengellisiä kokemuksia myö-
hempien aikojen pyhiltä kaikkialla
maailmassa, ja ne vahvistavat minulle
aivan ehdottomasti, että Jumala tuntee
meistä jokaisen ja rakastaa meitä
jokaista ja että Hän haluaa innokkaasti
ilmoittaa itsensä meille. Näitä koke-
muksia voi tulla elämämme tärkeinä
hetkinä tai tapahtumissa, jotka saatta-
vat alkuun tuntua merkityksettömiltä,
mutta niihin liittyy aina poikkeukselli-
sen voimallinen hengellinen vahvistus
Jumalan rakkaudesta.

Näiden hengellisesti merkittävien
kokemusten muistaminen vie meidät
polvillemme julistamaan profeetta
Josephin tavoin: ”Se, mitä sain, tuli tai-
vaasta. Tiedän sen, ja minä tiedän, että
Jumala tietää minun tietävän sen.”⁵

Neljä esimerkkiä

Pohtikaa omia hengellisesti merkit-
täviä muistojanne samalla kun kerron
muutamia esimerkkejä muilta.

Vuosia sitten eräs iäkäs vaaran
patriarkka, jonka sydämessä oli kaksi
vioittunutta läppää, pyysi apua sil-
loiselta tohtori Russell M. Nelsonilta,
vaikka siihen aikaan ei ollut ole-
massa kirurgista ratkaisua toisen
vahingoittuneen läpän korjaamiseksi.
Viimein tohtori Nelson suostui teke-
mään leikkauksen. Näin presidentti
Nelson kertoo:

”Helpotettuumme ensimmäisen
läpän ahtaumaa otimme esiin toi-
sen läpän. Huomasimme, että se oli
vahingoittumaton mutta niin pahoin
laajentunut, ettei se enää pystynyt
toimimaan siten kuin sen olisi pitänyt.
Tutkiessamme tätä läppää mieleeni
painui selkeänä viesti: *Pienennä
tukirenkaan ympäröimää*. Ilmoitin
sanoman avustavalle lääkärieni. ’Läp-
päkudosta on riittävästi, jos voimme
tehokkaasti pienentää tukirengasta
lähemmäs sen normaalikoko.’

Mutta kuinka? – Mieleeni tuli
elävänä piirros, josta näkyi, kuinka
ompeleet voitaisiin sijoittaa – laskos
tuonne ja poimu tänne –. Muis-
tan yhä tuon mielikuvan – jopa

Tohtori Russell M. Nelson

katkoviivat kohdissa, joihin ompe-
leet piti sijoittaa. Korjaus suoritettiin
aivan sellaisena kuin se oli kaaviona
mielessäni. Testasimme läppää ja
huomasimme, että vuoto oli vähenty-
nyt huomattavasti. Avustava lääkäri
sanoi: ”Tämä on ihme.”⁶ Patriarkka
eli vielä monta vuotta.

Tohtori Nelsonia oli ohjattu. Ja hän
tiesi, että Jumala tiesi hänen tietävän,
että häntä oli ohjattu.

Kathy ja minä tapasimme Beatrice
Magrén ensimmäisen kerran Rans-
kassa 30 vuotta sitten. Beatrice kertoi
minulle äskettäin kokemuksesta, joka
vaikutti hänen hengelliseen elämäänsä
pian sen jälkeen kun hänet oli kas-
tettu teini-ikäisenä. Näin hän kertoo:

”Seurakuntamme nuoret olivat
matkustaneet johtajiensa kanssa
Lacanaussa sijaitsevalle rannalle
puolentoista tunnin ajomatkan päähän
Bordeaux’n kaupungista.

Ennen kotiinpaluuta yksi johtajista
päättyi mennä vielä viimeisen kerran
uimaan ja sukelsi aaltoihin silmälasit
silmillään. Kun hän tuli jälleen pintaan,
hänen lasinsa olivat kadonneet. – Ne
olivat hävinneet valtamereen.

Ilman silmälasia hän ei voisi ajaa
autoaan. Jäisimme loukkuun kaukana
kotoa.

Beatrice Magré

Täynnä uskoa eräs sisar ehdotti, että rukoilisimme.

Minä nurisin, ettei rukoilemisesta olisi meille yhtään mitään hyötyä, ja vaivaantuneena liityin ryhmän mukana rukoilemaan kaikkien nähdessä samalla kun seisoiimme sameassa vedessä vyötäisiä myöten.

Kun rukous oli päättynyt, ojensin käsivarteni läiskyttääkseni vettä kaikkien päälle. Kun pyyhkäisin merenpintaa, kadonneet silmälasit osuivat käteeni. Sieluni lävisti voimallinen tunne siitä, että Jumala todella kuulee meidän rukouksemme ja vastaa niihin.⁷

45 vuotta myöhemmin hän muisti sen aivan kuin se olisi tapahtunut eilen. Beatricea oli siunattu, ja hän tiesi, että Jumala tiesi hänen tietävän, että häntä oli siunattu.

Presidentti Nelsonin ja sisar Magrén kokemukset olivat hyvin erilaisia, ja silti kummankin sydämeen painettiin unohtumaton hengellisesti merkittävä muisto Jumalan rakkaudesta.

Näitä merkittäviä tapahtumia tulee usein silloin kun saamme tietoa palautetusta evankeliumista tai kerromme evankeliumista muille.

Tämä kuva on otettu São Paulossa Brasiliassa vuonna 2004. Floripes

Sisar Floripes Luzia Damasio vanhin Andersenin kanssa.

Luzia Damasio, joka kuului Ipatingan vaarnaan Brasiliassa, oli 114-vuotias. Puhuessaan kääntymyksestään sisar Damasio kertoi minulle, että lähetysaarnajat hänen kylässään olivat antaneet pappeuden siunauksen vakavasti sairaalle lapselle, joka toipui ihmeellisesti. Sisar Damasio halusi tietää lisää. Kun hän rukoili heidän sanomastaan, Hengen antama kiistaton todistus vahvisti hänelle, että Joseph Smith oli Jumalan profeetta. Hän meni kasteelle 103-vuotiaana, ja hän sai endaumentin 104-vuotiaana. Joka vuosi sen jälkeen hän teki 14-tuntisen linja-automatkan saadakseen olla viikon temppelissä. Sisar Damasio oli saanut taivaallisen vahvistuksen, ja hän tiesi, että Jumala tiesi hänen tietävän, että se todistus on totta.

Seuraava on eräs hengellinen muisto ensimmäisestä lähetystyöpalvelustani Ranskassa 48 vuotta sitten.

Kulkiessamme ovelta ovelle toverini ja minä jätimme Mormonin kirjan erälle iäkkäälle naiselle. Kun viikko myöhemmin palasimme naisen asunnolle, hän avasi oven. Ennen kuin sanaakaan oli sanottu tunsin selvän, hengellisen voiman. Voimakkaat tuntemukset jatkuivat, kun Madame Alice Audubert kutsui meidät sisään

Vanhin Andersen kастaa Alice Audubertin.

ja kertoi meille lukeneensa Mormonin kirjan ja tietävänsä, että se on totta. Kun sinä päivänä lähdimme hänen asunnostaan, rukoilin: ”Taivaallinen Isä, autathan, etten koskaan unohda, mitä olen juuri tuntenut.” En ole koskaan unohtanut.

Näennäisen tavallisena hetkenä ovelta, joka oli samanlainen kuin sadat muut ovet, olin tuntenut taivaan voiman. Ja minä tiesin, että Jumala tiesi minun tietävän, että taivaan ikkuna oli avattu.

Yksilöllisesti ja kiistattomasti

Näitä hengellisesti merkittäviä hetkiä tulee eri aikoina ja eri tavoin, yksilöllisesti meille jokaiselle.

Ajatelkaapa lempiesimerkkejämme pyhistä kirjoituksista. Ne, jotka kuuntelivat apostoli Pietaria, ”tunsivat piston sydämessään”⁸. Lamanilainen nainen nimeltä Abis uskoi ”isänsä merkillisen näyn”⁹. Ja Enosin mieleen tuli ääni.¹⁰

Ystäväni Clayton Christensen kuvaili tällä tavoin kokemusta, jonka hän sai lukiessaan Mormonin kirjaa kovasti rukoillen: ”Kaunis, lämmin, rakastava Henki – ympäröi minut ja levisi sieluuni kietoen minut rakkaiden tunteeseen, jollaista en ollut kuvitellut kykeneväni tuntemaan. [Ja nämä tuntemukset jatkuivat ilta toisensa jälkeen.]”¹¹

On hetkiä, jolloin hengelliset tuntemukset painuvat sydämeemme kuin tuli valaisten sielumme. Joseph Smith selitti, että toisinaan me saamme ”äkillisiä oivalluksia” ja joskus tuntemme puhtaan älyn virtaavan.¹²

Vastatessaan erälle vilpittömälle miehelle, joka väitti, ettei ollut koskaan kokenut sellaista, presidentti Dallin H. Oaks neuvoi: ”Kenties rukouksiisi on vastattu yhä uudelleen, mutta olet niin tiukasti odottanut

jotakin hyvin suurta merkkiä tai hyvin kuuluvaa ääntä, että sinusta tuntuu, ettet ole saanut mitään vastausta.”¹³ Vapahtaja itse puhui ihmisistä, joilla oli suuri usko ja joita siunattiin ”tulella ja Pyhällä Hengellä, eivätkä he sitä tienneet”¹⁴.

Kuinka sinä kuulet Häntä?

Olemme hiljattain kuulleet presidentti Russell M. Nelsonin sanovan: ”Kutsun sinua miettimään syvällisesti ja usein tätä ratkaisevan tärkeää kysymystä: Kuinka *sinä* kuulet Häntä? Lisäksi kutsun sinut ryhtymään toimeen, jotta kuulisit Häntä paremmin ja useammin.”¹⁵ Hän toisti tuon kutsun tänä aamuna.

Me kuulemme Häntä rukouksissamme, kodeissamme, pyhissä kirjoituksissa, kirkkomme lauluissa, kun kelvollisina nautimme sakramentin, kun julistamme uskoamme, kun palvelemme muita ja kun käymme temppelessä muiden uskovien kanssa. Hengellisesti merkittäviä hetkiä tulee, kun rukoillen kuuntelemme yleiskonferenssia ja kun pidämme käskyt paremmin. Ja lapset, nämä kokemukset ovat myös teille. Muistakaa, että Jeesus ”opetti

ja palveli – – lapsia – –, ja [lapset] puhuivat – – suuria ja ihmeellisiä asioita”¹⁶. Herra on sanonut:

”[Tämä tieto] annetaan teille minun Henkeni kautta – –; eikä teillä voisi olla [sitä] ilman minun voimaani; sen tähden te voitte todistaa, että te olette kuulleet minun ääneni ja että te tunnette minun sanani.”¹⁷

Me voimme ”kuulla Häntä” Vapahtajan verrattoman sovituksen suoman siunauksen ansiosta.

Vaikka emme voikaan valita näiden merkittävien hetkien ajoitusta, niin presidentti Henry B. Eyring on antanut tämän neuvon valmistautumiseemme: ”Tänä iltana ja huomenillalla voisitte rukoilla ja pohtia esittäen kysymykset: ’Lähetikö Jumala sanoman, joka oli juuri minua varten? Näinkö Hänen kätensä elämässäni tai [perheeni] elämässä?’¹⁸ Usko, kuuliaisuus, nöyryys ja vakaa aie avaavat taivaan ikkunat.”¹⁹

Havaintoesimerkki

Voisitte ajatella hengellisiä muistojanne tällä tavoin. Jatkuvan rukouksen, käskyjen määrätietoisen pitämisen ja Pyhän Hengen lahjan avulla me suunnistamme elämän halki. Kun henkilökohtaiset vaikeudet, epäilykset

tai lannistus synkentävät polkuamme tai kun maailman hallitsemattomat olosuhteet saavat meidät ihmettelemään tulevaisuutta, niin oman elämäkirjamme hengellisesti merkittävät muistot ovat kuin hohtavia kiviä, jotka osaltaan kirkastavat tietä edessämme vahvistaen meille, että Jumala tuntee meidät, rakastaa meitä ja on lähettänyt Poikansa Jeesuksen Kristuksen auttamaan meitä palaamaan kotiin. Ja kun joku sivuuttaa omat merkittävät muistonsa ja on eksynyt tai hämmennyt, niin me ohjaamme häntä kohti Vapahtajaa, kun kerromme hänelle uskostamme ja muistoistamme auttaen häntä löytämään uudelleen ne kallisarvoiset hengelliset hetket, joita hän on kerran vaalinut.

Jotkin kokemukset ovat niin pyhiä, että vaalimme niitä hengellisessä muistissamme emmekä kerro niistä muille.²⁰

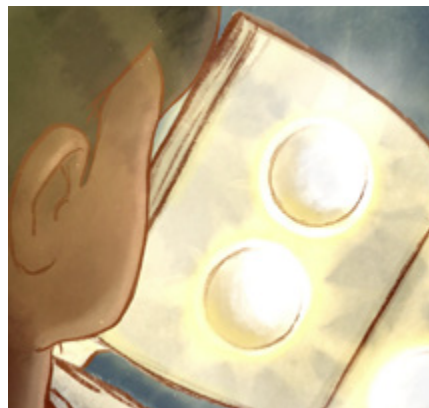
”Enkelit puhuvat Pyhän Hengen voimalla; sen vuoksi he puhuvat Kristuksen sanoja.”²¹

”Enkelit [eivät] ole lakanneet palvelemasta ihmislapsia.

Sillä katso, he ovat hänen [Kristuksen] alamaisiaan palvellakseen hänen käskynsä – – mukaisesti, näyttäytyen

Rukous, liittojen pitäminen ja Pyhä Henki auttavat meitä suunnistaessamme läpi elämän.

Hengelliset muistot ovat kuin hohtavia kiviä, jotka kirkastavat tietä edessämme.

Me kerromme uskostamme ja muistoistamme muille kääntääksemme eksyneet kohti Vapahtajaa.

niille, joilla on vahva usko ja luja mieli kaikessa jumalisuudessa.”²²

Ja ”Puolustaja, Pyhä Henki – – opettaa teille kaiken ja palauttaa mieleenne kaiken”²³.

Pitäkää kiinni pyhistä muistoistanne. Uskokaa niihin. Kirjoittakaa ne muistiin. Kertokaa niistä perheellenne. Luottakaa siihen, että ne tulevat teille taivaalliselta Isältänne ja Hänen rakkaalta Pojaltaan.²⁴ Antakaa niiden tuoda kärsivällisyyttä epäilyksiinne ja ymmärrystä vaikeuksiinne.²⁵ Lupaamme teille, että kun auliisti huomioitte hengellisesti merkittävät hetket elämässänne ja vaalitte niitä huolella, niin niitä tulee teille yhä lisää. Taivaallinen Isä tuntee teidät ja rakastaa teitä!

Jeesus on Kristus, Hänen evankeliuminsa on palautettu, ja todistan, että kun pysymme uskollisina, me tulemme olemaan Hänen ikuisesti. Jeesuksen Kristuksen nimessä.

Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, kirja 1, *The Standard of Truth, 1815–1846*, 2018, s. 150–153; ks. myös Joseph Smith, ”History, 1838–1856, volume A-1 [23 December 1805–30 August 1834]”, s. 205–209, josephsmithpapers.org; *Saints*, kirja 1, s. 365–366.
2. JS-H 1:25.
3. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 548.
4. OL 135:4.
5. Minuun ovat aina tehneet vaikutuksen luvun Joseph Smith – historia sanat: ”Minä olin nähnyt näyn; tiesin sen, ja minä tiesin, että Jumala tiesi sen” (JS-H 1:25). Hänen pitäisi seisoa Jumalan edessä ja tunnustaa, että nämä pyhän lehdon tapahtumat todellakin tapahtuivat hänen elämässään ja ettei hänen elämänsä olisi sen vuoksi enää koskaan entisellään. Suunnilleen 25 vuotta sitten kuulin ensi kertaa muunnelman tästä lausahduksesta. Sen esitti vanhin Neal A. Maxwell. Hän antoi tämän esimerkin: ”Kauan sitten toukokuussa 1945 minulla oli 18-vuotiaana sellainen hetki Okinawan saarella. Epäilemättä siinä ei ollut mitään sankarillisuutta minun puoleltani vaan ennemminkin se oli siunaus minulle ja muille japanilaisen tykistön pommittaessa asemapaikkaamme. Kun pommitus oli toistuvasti osunut asemapaikkaamme ohi, niin viimein vihollisen tykistö onnistui osumaan oikeaan paikkaan. Heidän olisi pitänyt sitten jatkaa pommitusta saadakseen tuloksia, mutta ainakin yhteen pelokkaaseen, itsekkääseen rukoukseen annettiin jumalallinen vastaus. Pommitus lakkasi. – – Minua oli siunattu, ja minä tiesin, että Jumala tiesi minun tietävän.” (”Becoming a Disciple”, *Ensign*, kesäkuu 1996, s. 19.)
6. Vanhin Maxwell täydensi, että sen lisäksi että hän tiesi ja sen lisäksi että Jumala tiesi, niin Jumala tiesi hänen tietävän, että häntä oli siunattu. Mielestäni tämä nostaa vastuullisuuden vertauskuvallisesti askeleen korkeammalle. Toisinaan taivaallinen Isämme liittyy meille annettuun siunaukseen voimallisen hengellisen vahvistuksen siitä, että taivaat ovat puutuneet tilanteeseen meidän hyväksemme. Sitä ei voi kiistää. Se säilyy mielessämme, ja jos olemme vilpittömiä ja uskollisia, niin se muovaa elämäämme tulevina vuosina. ”Minua oli siunattu, ja minä tiesin, että Jumala tiesi minun tietävän, että minua oli siunattu.”
7. Russell M. Nelson, ”Rukouksen ihana voima”, *Liahona*, toukokuu 2003, s. 8–9.
8. Beatrice Magrén henkilökohtainen kertomus, joka on kerrottu vanhin Andersenille 29. lokakuuta 2019; jatkoviesti sähköpostitse 24. tammikuuta 2020.
9. Ap. t. 2:37.
10. Alma 19:16.
11. Ks. En. 1:5.
12. Claydon M. Christensen, ”Hyödyllisin tiedonjyvä”, *Liahona*, tammikuu 2009, s. 23.
13. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, s. 136.
14. Dallin H. Oaks, *Life’s Lessons Learned: Personal Reflections*, 2011, s. 116.
15. 3. Nefi 9:20.
16. Russell M. Nelson: ”Kuinka sinä toteutat kutsua #kuulehäntä? – erityinen kutsu”, 26. helmikuuta 2020, blog. churchofjesuschrist.org.
17. 3. Nefi 26:14.
18. OL 18:35–36. Hengelliseen tietoon liittyä aina tunteuksia. ”Te olette kerkeitä tekemään pahaa mutta hitaita muistamaan Herraa Jumalaanne. Te olette nähneet enkelin, ja hän puhui teille; niin, te olette kuulleet hänen äänensä kerran toisensa jälkeen; ja hän on puhunut teille hiljaisella, vienolla äänellä, mutta teidän tuntonne oli turtunut, niin että ette voineet tuntea hänen sanojaan.” (1. Nefi 17:45.)
19. Henry B. Eyring, ”Oi muistakaa, muistakaa”, *Liahona*, marraskuu 2007, s. 69.
20. Ks. 2. Nefi 31:13; Moroni 10:4. Presidentti Dallin H. Oaks vieraili lähetyskentällämme Bordeaux’ssa Ranskassa vuonna 1991. Hän selitti lähetysaarnajillemme, että vakaa aie tarkoittaa sitä, että rukoileva ihminen sanoo Herralle tähän tapaan: ”En kysy uteliaisuudesta vaan täysin vilpittömänä aikoen toimia rukoukseen saamani vastauksen mukaisesti. Jos annat minulle tämän vastauksen, aion muuttaa elämäni. Aion toimia.”
21. ”Monien on annettu tuntea Jumalan salaisuudet, mutta heidät on pantu ankaran käskyn alaisiksi, ettei heidän pidä julistaa hänen sanaansa kuin sitä mukaa, minkä osan siitä hän suo ihmislapsille sen varteen ottamisen ja tarkkuuden mukaisesti, jota he hänelle osoittavat” (Alma 12:9).
22. Vanhin Neal A. Maxwell sanoi: ”Vaatii innoitusta tietää, milloin kertoa [hengellisistä kokemuksista]. Muistan kuulleen presidentti Marion G. Romneyn, joka yhdisti nokkeluuden ja viisauden, sanoen: ”Me saisimme enemmän hengellisiä kokemuksia, ellemme puhuisi niistä niin paljon.” (”Called to Serve”, Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuus, 27. maaliskuuta 1994, speeches.byu.edu.)
23. 2. Nefi 32:3.
24. Moroni 7:29–30.
25. Joh. 14:26
26. Evankeliumin totuudet ovat kaikkien ulottuvilla. Viikko ennen konferenssia, kun puheeni oli valmis, tunsin hengellistä innoitusta ottaa esiin kirjan nimeltä *Divine Signatures: The Confirming Hand of God* (2010). Sen on kirjoittanut Gerald N. Lund, joka palveli johtavana auktoriteettina toimivana seitsenkymmenenä vuosina 2002–2008. Ilokseni veli Lundin sanat tarjosivat kauniin toisen todistuksen niistä periaatteista, joita olen esittänyt tässä konferenssipuheessa, ja hänen sanoistaan nauttii jokainen, joka haluaa perehtyä paremmin hengellisesti merkittäviin muistoihin.
27. Yksi presidentti Thomas S. Monsonin suosikkilainauksista on skotlantilaiselta runoilijalta James M. Barrielta: ”Jumala antoi meille muistot, jotta meillä olisi kesäkuun ruusuja elämämme joulukuussa” (puheessa Thomas S. Monson, ”Muista kiitos”, *Liahona*, tammikuu 1999, s. 22). Sama pätee hengellisiin muistoihin. Ne saattavat olla hyödyllisimpiä elämämme kylminä, koettelevina aikoina, jolloin tarvitsemme niitä ”kesäkuun” hengellisiä muistoja.

Douglas D. Holmes

äskettäin vapautettu ensimmäinen neuvonantaja Nuorten
Miesten ylimmässä johtokunnassa

Syvälle sydämeemme

Herra yrittää auttaa meitä – kaikkia meitä – saamaan Hänen evankeliuminsa syvemmälle sydämeemme.

Sisaret ja veljet, miten suurenmoista aikaa me elämme. Juhliessamme palautuksen alkua on sopivaa juhliä myös jatkuvaa palautusta, jota näemme tapahtuvan. Riemuitsen kansanne siitä, että elämme tänä aikana.¹ Herra jatkaa profeettojensa välityksellä kaiken sen kohdalleen-asettamista, mitä me tarvitsemme avuksi valmistautuessamme ottamaan vastaan Hänet.²

Yksi noista tarvittavista asioista on uusi lapsia ja nuoria koskeva hanke. Monet teistä tietävät, että tässä ohjelmassa tähdennetään tavoitteiden asettamista, että siihen kuuluu uusia yhteenkuuluvuutta osoittavia tunnusesineitä ja Nuorten voimaksi-konferensseja. Mutta emme saa antaa niiden hämärtää näkemystämme periaatteista, joille ohjelma rakentuu, emmekä niiden tarkoitusta: Jeesuksen Kristuksen evankeliumin saaminen syvälle lastemme ja nuortemme sydämeen.³

Uskon, että kun opimme näkemään nämä periaatteet selvemmin, ymmärrämme tämän olevan enemmän kuin ohjelma 8–18-vuotiaille jäsenille. Näemme, kuinka Herra yrittää auttaa meitä – kaikkia meitä – saamaan Hänen evankeliuminsa syvemmälle sydämeemme. Rukoilen,

että Pyhä Henki auttaa meitä oppimaan yhdessä.

Ihmissuhteet – ”Olkaa heidän kanssaan”⁴

Ensimmäinen periaate on ihmissuhteet. Koska ne ovat niin luonnollinen osa Jeesuksen Kristuksen kirkkoa, me toisinaan unohdamme niiden tärkeyden jatkuvalla matkallamme Kristuksen luokse. Meidän ei odoteta löytävän liittopolkua yksin tai kulkevan sitä yksin. Me tarvitsemme rakkautta ja tukea vanhemmilta, muilta perheenjäseniltä, ystäviltä ja johtajilta, jotka myös kulkevat tuota polkua.

Tämänkaltaiset ihmissuhteet vaativat aikaa. Aikaa olla yhdessä. Aikaa nauraa, leikkiä ja pelata, oppia ja palvella yhdessä. Aikaa arvostaa toistemme mielenkiinnon kohteita ja haasteita. Aikaa olla avoimia ja rehellisiä toisillemme, kun pyrimme olemaan parempia yhdessä. Nämä ihmissuhteet ovat yksi ensisijaisista tarkoituksista kokoontua yhteen perheinä, koorumeina, luokkina ja seurakuntina. Ne ovat tehokkaan palvelemisen perusta.⁵

Vanhin Dale G. Renlund antoi meille avaimen tällaisten suhteiden kehittämiseen, kun hän sanoi: ”Voidaksemme – – palvella muita

tehokkaasti meidän täytyy nähdä heidät – – taivaallisen Isän silmin. Vasta silloin voimme alkaa käsittää sielun todellisen arvon. Vasta silloin voimme aistia sen rakkauden, joka taivaallisella Isällä on kaikkia lapsiaan kohtaan.”⁶

Muiden näkeminen siten kuin Jumala näkee heidät on lahja. Kehotan meitä kaikkia tavoittelemaan tätä lahjaa. Kun silmämme ovat avoinna näkemään⁷, me pystymme myös autamaan muita näkemään itsensä siten kuin Jumala näkee heidät⁸. Presidentti Henry B. Eyring on tähdentänyt tämän voimaa sanoessaan: ”Eniten merkitystä on sillä, mitä [muut] oppivat [teiltä] siitä, mitä he todella ovat ja mitä heistä voi todella tulla. Arvaukseni on, etteivät he opi sitä niinkään paljon luennoista. He oppivat sen *tunte-malla*, mitä te olette, mitä he teidän mielestänne ovat ja mitä heistä teidän mielestänne voisi tulla.”⁹ Se, että autamme muita ymmärtämään todellisen identiteettinsä ja tarkoituksensa, on yksi suurimmista lahjoista, mitä voimme antaa.¹⁰ Muiden ja itsemme näkeminen siten kuin Jumala näkee sitoo sydämemme yhteen ”ykyssä ja rakkaudessa”¹¹.

Yhä lisääntyvien maailmallisten voimien vetäessä meitä puoleensa me tarvitsemme voimaa, jonka rakastavat ihmissuhteet tuovat. Kun siis suunnittelemme toimintoja, kokouksia ja muita kokoontumisia, muistakaamme, että näiden kokoontumisten kaikkia koskeva tarkoitus on rakentaa rakastavia ihmissuhteita, jotka yhdistävät meitä ja vievät Jeesuksen Kristuksen evankeliumin syvälle sydämeemme.¹²

Ilmoitus, tahdonvapaus ja parannus – ”Yhdistäkää heidät taivaaseen”¹³

Tietenkään ei riitä, että olemme vain yhteen liittyneinä. On monia ryhmiä ja organisaatioita, jotka saavuttavat

ykseyden erilaisten asioiden tiimoilta. Meidän tavoittelemamme ykseys on kuitenkin sitä, että olemme yhtä Kristuksen kanssa, että yhdistymme Häneen.¹⁴ Yhdistääksemme sydämemme taivaaseen me tarvitsemme henkilökohtaisia hengellisiä kokemuksia, kuten vanhin Andersen juuri puhui meille niin vaikuttavasti.¹⁵ Noita kokemuksia tulee, kun Pyhä Henki kuljettaa Jumalan sanan ja rakkauden mieleemme ja sydämeemme.¹⁶

Tätä ilmoitusta tulee pyhien kirjoitusten, etenkin Mormonin kirjan, elävien profeettojen ja muiden uskollisten opetuslasten innoitettujen sanojen sekä hiljaisen, vionon äänen välityksellä.¹⁷ Nämä sanat ovat enemmän kuin mustetta paperilla, äänialtoja korvissamme, ajatuksia mielessämme tai tunteita sydämessämme. Jumalan sanassa on hengellistä voimaa.¹⁸ Siinä on totuutta ja valoa.¹⁹ Se on keino, jolla me kuulemme Häntä! Jumalan sana herättää uskomme Kristukseen ja lisää sitä. Se vahvistaa meissä halua tulla enemmän Vapahtajan kaltaiseksi eli tehdä parannusta ja kulkea liittopolkua.²⁰

Viime huhtikuussa presidentti Russell M. Nelson auttoi meitä ymmärtämään parannuksen keskeistä tehtävää täällä ilmoitusta tuovalla matkalla.²¹ Hän sanoi: ”Kun päätämme tehdä parannuksen, me päätämme muuttua! Annamme Vapahtajan muovata meistä parhaan version itsestämme. – – Me teemme valinnan tulla enemmän Jeesuksen Kristuksen kaltaisiksi!”²² Tämä muuttuminen, jolle antaa voimaa Jumalan sana, on keino yhdistyä taivaaseen.

Presidentti Nelsonin parannusta koskevan kutsun taustalla on tahdonvapauden periaate. Meidän täytyy itse valita parannus. Evankeliumia ei voi viedä pakolla sydämeemme. Kuten

vanhin Dale G. Renlund on sanonut: ”Taivaallisen Isämme tavoitteena vanhemmuudessa ei ole saada lapsiaan tekemään sitä, mikä on oikein. Hänen tavoitteenaan on saada lapsensa valitsemaan sen tekeminen, mikä on oikein.”²³

Ohjelmissa, jotka Lasten ja nuorten ohjelma on korvannut, oli yli 500 eri vaatimusta, joita suorittamalla sai erilaisia tunnustuspalkintoja.²⁴ Nykyään niitä on periaatteessa yksi. Se on kutsu *tehdä valinta* tulla enemmän Vapahtajamme kaltaiseksi. Me teemme sen ottamalla Jumalan sanan vastaan Pyhän Hengen välityksellä ja sallimalla Kristuksen muuttaa meidät parhaaksi versioksi itsestämme.

Tämä on paljon enemmän kuin tavoitteiden asettamisen tai itsensä kehittämisen harjoittelua. Tavoitteet ovat yksinkertaisesti väline, joka auttaa meitä yhdistymään taivaaseen ilmoituksen, tahdonvapauden ja parannuksen avulla – tulla Kristuksen luokse ja ottaa Hänen evankeliuminsa syvemmälle sydämeemme.

Osallistuminen ja uhraaminen – ”Antakaa heidän johtaa”²⁵

Lopuksi, saadaksemme Jeesuksen Kristuksen evankeliumin syvälle sydämeemme meidän täytyy olla siinä mukana – antaa aikaamme ja kykujämme siihen, uhrata sen hyväksi.²⁶ Me kaikki haluamme elää elämää, jolla on tarkoitus, ja tämä on erityisen totta nousevan sukupolven kohdalla. He haluavat osallistua merkitykselliseen asiaan.

Jeesuksen Kristuksen evankeliumi on suurin asia maailmassa. Presidentti Ezra Taft Benson on sanonut: ”Jumala on käsenyt meitä viemään tämän evankeliumin kaikkeen maailmaan. Tämä on asia, jonka täytyy yhdistää meidät tänä aikana. Vain evankeliumi

pelastaa maailman sen itse aiheuttamalta tuholta. Vain evankeliumi yhdistää kaikkiin rotuihin ja kansoihin kuuluvat ihmiset rauhaan. Vain evankeliumi tuo iloa, onnea ja pelastuksen ihmiskunnalle.”²⁷

Vanhin David A. Bednar on luvannut: ”Kun voimaannutamme nuoria kutsumalla heitä toimimaan ja annamme heidän toimia, niin kirkko menee eteenpäin ihmeellisin tavoin.”²⁸ Liian usein olemme jättäneet kutsu-matta nuoria ja jättäneet antamatta heidän tehdä uhrauksia tämän Kristuksen suuren asian hyväksi. Vanhin Neal A. Maxwell on huomauttanut: ”Jos [Jumalan työ] tekee [nuoriimme] liian vähäisen vaikutuksen, niin maailma tekee heihin todennäköisemmin liiallisen vaikutuksen.”²⁹

Lasten ja nuorten ohjelma keskittyy nuorten voimaannuttamiseen. He valitsevat omat tavoitteensa. Koorumien ja luokkien johtokunnat asetetaan asianmukaiseen tehtäväänsä. Seurakunnan nuorisoneuvosto, aivan kuten seurakuntaneuvosto, keskittyy pelastuksen ja korotuksen työhön.³⁰ Ja koorumit ja luokat aloittavat kokouksensa neuvottelemalla siitä, kuinka tehdä työtä, jonka Jumala on heille antanut.³¹

Presidentti Nelson sanoi kirkon nuorille: ”Jos päätätte, jos haluatte, te voitte olla iso osa – – jotakin isoa – jotakin suurta – jotakin majesteettista! – – Te olette parhaita, mitä Herra on *ikinä* lähettänyt tähän maailmaan. Teillä on kyky olla fiksumpia ja viisaampia ja vaikuttaa maailmaan enemmän kuin yksikään aiempi sukupolvi!”³² Eräessä toisessa tilanteessa presidentti Nelson sanoi nuorille: ”Minä luotan teihin täysin. Rakastan teitä, ja niin rakastaa Herrakin. Me olemme Hänen kansaansa – yhdessä mukana Hänen pyhässä työssään.”³³ Nuoret, voitteko

tuntea luottamuksen, joka presidentti Nelsonilla on teihin, ja sen, kuinka tärkeitä te olette tälle työlle?

Vanhemmat ja aikuisjohtajat, kutsun teitä näkemään nuoret siten kuin presidentti Nelson näkee heidät. Kun nuoret tuntevat rakkautenne ja luottamuksenne, kun kannustatte ja opettatte heitä johtamaan – ja sitten pysyttelette poissa heidän tieltään – he hämmästyttävät teitä näkemyksillään, kyvyillään ja sitoutumisellaan evankeliumiin.³⁴ He tuntevat iloa valitessaan osallistumisen Kristuksen asiaan ja uhrausten tekemisen sen hyväksi. Hänen evankeliuminsa juurtuu syvemmälle heidän sydämeensä, ja työ menee eteenpäin ihmeellisin tavoin.

Lupaus ja todistus

Lupaan, että kun keskitymme näihin periaatteisiin – ihmissuhteet, ilmoitus, tahdonvapaus, parannus ja uhraaminen – niin Jeesuksen Kristuksen evankeliumi painuu syvemmälle meidän kaikkien sydämeen. Me näemme palautuksen etenevän ja saavuttavan perimmäisen tarkoituksensa – Israelin lunastamisen ja Siionin perustamisen³⁵, jolloin Kristus hallitsee kuninkaiden Kuninkaana.

Todistan, että Jumala tekee edelleen kaiken tarvittavan valmistaaakseen

kansaansa tuota päivää varten. Toivon meidän näkevän Hänen vaikutuksensa tässä suurenmoisessa työssä, kun me kaikki pyrimme "[tulemaan] Kristuksen luokse ja [tulemaan] täydellisiksi Hänessä"³⁶. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. OL 45:12. Presidentti Nelson on sanonut: "Ajatelkaa vain sen kaiken jännitystä ja tärkeyttä: jokainen profeetta Aadamista alkaen on nähnyt meidän aikamme. Ja jokainen profeetta on puhunut *meidän* ajastamme, jolloin Israel koottaisiin ja maailma valmistettaisiin Vapahtajan toiseen tulemiseen. Ajatelkaa sitä! Kaikista niistä ihmisistä, jotka ovat koskaan eläneet planeetta maan päällä, *me* olemme niitä, jotka saavat osallistua tähän viimeiseen suureen kokoamistapahtumaan. Miten jännittävää se onkaan!" ("Toivo Israelin", maailmanlaajuinen nuorten hartaustilaisuus, 3. kesäkuuta 2018, hopeofisrael.churchofjesuschrist.org.)

Vanhin Jeffrey R. Holland on opettanut: "Miten hienoa aikaa olla elossa!

Jeesuksen Kristuksen evankeliumi on varmin, turvallisimmin luotettavin ja palkitsevin totuus maan päällä ja taivaassa ajassa ja iankaikkisuudessa. Ei mikään – ei mikään, ei kukaan, ei mikään vaikutus – estä tätä kirkkoa täyttämästä tehtävänsä ja toteuttamasta päämääräänsä, joka on julistettu ennen maailman perustamista. – – Tulevaisuuden suhteen ei ole tarvetta pelkoon eikä epävarmuuteen.

Toisin kuin millään muulla aikakaudella ennen meitä, tällä taloudenhoitokaudella ei koeta koko kirkkoa koskevaa luopumusta, ei nähdä pappeuden avainten

katoamista eikä kärsitä kaikkivaltiaan Jumalan äänen antamien ilmoitusten lakkaamisesta. – – Millaista aikaa tämä onkaan elää!

– – Jos ette siis ole huomanneet, olen toiveikas myöhempien aikojen suhteen. – – Uskokaa. Nouskaa esiin. Olkaa uskollisia. Ja käyttäkää parhaiten hyödyksenne tämä merkittävä aika, jota elämme!" (Facebook-päivitys, 27. toukokuuta 2015; ks. myös

"Älkää pelätkö vaan uskokaa", puhe kirkon koululaitoksen uskonnonopettajille, 6. helmikuuta 2015, broadcasts.churchofjesuschrist.org.)

2. Ks. Joh. 1:12.

3. Pian sen jälkeen kun meidät oli kutsuttu Nuorten Miesten ylimmäksi johtokunnaksi, presidentti Henry B. Eyring keskusteli kanssamme niistä ainutlaatuisista haasteista ja mahdollisuuksista, joita kirkon nuorilla on nykyään. Hän neuvoi meitä keskittymään niihin asioihin, joiden avulla Jeesuksen Kristuksen evankeliumi pääsisi syvälle heidän sydämeensä. Tuo neuvo on ollut johtotähtenä meille Nuorten Miesten johtokuntana.

4. Ks. "Be with Them", churchofjesuschrist.org/callings/aaronic-priesthood-quorums/my-calling/leader-instruction/be-with-them.

5. Ks. Moosia 18:25; Moroni 6:5.

6. Dale G. Renlund, "Jumalan silmin", *Liahona*, marraskuu 2015, s. 94, ks. myös Moos. 1:4–6.

Presidentti Thomas S. Monson on opettanut: "Meidän tehtävämme on nähdä yksilöt – ei sellaisina kuin he ovat – vaan pikemminkin sellaisina, mitä heistä voi tulla. Pyydän hartaasti teitä ajattelemaan heitä tällä tavoin." ("Näkkää muut sellaisina, mitä heistä voi tulla", *Liahona*, marraskuu 2012, s. 70.)

Vanhin Neal A. Maxwell on opettanut: "Liian usein se, ettei nuori ulkoisesti *sopeudu* kirkon tasovaatimuksiin, tai se, että hän esittää näennäisen vastakainasetteleviä kysymyksiä, tai hänen ilmaisemansa epäilykset saavat muut nopeasti leimaamaan hänet. Tuloksena voi olla etääntymistä ja toisinaan yhteyden katkeaminen. Todellinen rakkaus ei pidä leimoista!" ("Unto the Rising Generation", *Ensign*, huhtikuu 1985, s. 9.)

7. Ks. 2. Kun. 6:17.

8. Stephen L. Richards, ensimmäisen presidenttikunnan jäsen, on sanonut: "Korkein erottamisen laji on se, kun huomaa toisissa heidän paremman luonteensa, heidän sisällään piilevän luontaisen hyvän" (julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1950, s. 162; artikkelissa David A. Bednar, "Nopea havaitsemaan", *Liahona*, joulukuu 2006, s. 19). Ks. myös 2. Kun. 6:17.

9. Henry B. Eyring, "Teaching Is a Moral Act", puhe Brigham Youngin yliopistossa, 27. elokuuta 1991, s. 3, speeches.byu.edu, kursivointi lisätty; ks. myös Henry B. Eyring, "Auttakaa heitä tähtäämään korkealle", *Liahona*, marraskuu 2012, s. 60–67.

Bluffdale, Utah, USA

10. Ks. Moos. 1:3–6.
11. Moosia 18:21; ks. myös Moos. 7:18.
12. ”Nuoret miehet, joilla on luja, myönteinen suhde aktiiviseen [myöhempien aikojen pyhiin] perheeseen, ikätovereihin ja johtajiin, jotka auttavat heitä luomaan suhteen taivaalliseen Isäänsä, pysyvät todennäköisimmin aktiivisina. Ohjelman tietyillä osatekijöillä – kuten sunnuntain opetusohjelma, [Nuorten Miesten] toimintaohjelma, odotukset henkilökohtaisista saavutuksista – ei välttämättä ole juurikaan vaikutusta, joka ei liittyisi noihin ihmissuhteisiin. – Tärkeä kysymys ei ole se, kuinka täydellisesti ohjelman tietyt osatekijöitä toteutetaan, vaan kuinka ne vaikuttavat myönteisiin ihmissuhteisiin, jotka vahvistavat [myöhempien aikojen pyhiin kuuluvien] nuorten miesten uskonnollista identiteettiä.” (”Be with Them”, churchofjesuschrist.org/callings/aaronic-priesthood-quorums/my-calling/leader-instruction/be-with-them.)
13. Ks. ”Connect Them with Heaven”, churchofjesuschrist.org/callings/aaronic-priesthood-quorums/my-calling/leader-instruction/connect-them-with-heaven.
14. Ks. Joh. 15:1–5; 17:11; Fil. 4:13; 1. Joh. 2:6; MK Jaak. 1:7; Omni 1:26; Moroni 10:32.
15. Pyhät kirjoitukset ovat täynnä esimerkkejä tästä. Tässä on vain kaksi: 1. Nefi 2:16; En. 1:1–4.
16. Ks. Luuk. 24:32; 2. Nefi 33:1–2; MK Jaak. 3:2; Moroni 8:26; OL 8:2–3.
17. Ks. 2. Tim. 3:15–16; OL 68:3–4; 88:66; 113:10.
18. Ks. 1. Tess. 1:5; Alma 26:13; 31:5; Hel. 3:29; 5:17; OL 21:4–6; 42:61; 43:8–10; 50:17–22; 68:4.
19. Ks. Joh. 6:63; 17:17; Alma 5:7; OL 84:43–45; 88:66; 93:36.
20. Ks. Joh. 15:3; 1. Piet. 1:23; Moosia 1:5; Alma 5:7, 11–13; 32:28, 41–42; 36:26; 62:45; Hel. 14:13.
21. Ks. 2. Nefi 31:19–21; 32:3, 5.
22. Russell M. Nelson, ”Me voimme toimia paremmin ja olla parempia”, *Liahona*, toukokuu 2019, s. 67.
23. Dale G. Renlund, ”Valitkaa tänä päivänä”, *Liahona*, marraskuu 2018, s. 104.
24. Tähän lukuun sisältyvät partio-ohjelman vaatimukset. Ne olivat vielä jokin aika sitten osa pojille ja nuorille miehille tarkoitettua kirkon toimintaohjelmaa etupäässä Yhdysvalloissa ja Kanadassa. Alueilla, jotka eivät osallistuneet partiot toimintaan, vaatimusten lukumäärä oli yli 200. Lisäksi erilaiset toimintaohjelmat pojille, tytöille, nuorille miehille ja nuorille naisille oli rakennettu eri tavoin, jolloin koko kokemuksesta tuli perheille monimutkaisempi.
25. Ks. ”Let Them Lead”, churchofjesuschrist.org/callings/aaronic-priesthood-quorums/my-calling/leader-instruction/let-them-lead.
26. Ks. Omni 1:26; 3. Nefi 9:20; 12:19; OL 64:34. ”Uskonnolla, joka ei vaadi kaiken uhraamista, ei ole milloinkaan riittävästi voimaa saada aikaan elämään ja pelastukseen johtavaa uskoa” (*Lectures on Faith*, 1985, s. 69).
27. Ezra Taft Benson, *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 1988, s. 167; julkaisussa *Saarnatkaa minun evankeliumiani – lähetytyöpalvelun opas*, 2005, s. 13; ks. myös Russell M. Nelson, ”Toivo Israelin”, hopeofisrael.churchofjesuschrist.org.
28. Kokous vanhin David A. Bednarin kanssa; ks. myös ”2020 Temple and Family History Leadership Instruction”, 27. helmikuuta 2020, churchofjesuschrist.org/family-history.
29. Neal A. Maxwell, ”Unto the Rising Generation”, s. 11. Vanhin Maxwell jatkoi: ”Kuinka monen diakonien ja opettajien koorumin johtokunnan tehtävänä on pelkästään kutsua joku pitämään rukous tai jakamaan sakramenttia? Veljet, nämä tosiaan ovat ainutlaatuisia henkiä, ja he pystyvät tekemään merkittäviä asioita, jos heille annetaan tilaisuus!”
30. Ks. *General Handbook: Serving in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* [Yleiskäsikirja: Palveleminen Myöhempien Aikojen Pyhiin Jeesuksen Kristuksen Kirkossa], 2.2, churchofjesuschrist.org.
31. Evankeliumiaiheisessä kirjastossa on aineistoa auttamaan nuoria johtamaan, kuten ”Koorumien ja luokkien johtokuntien aineisto”, ”Näin käytät aineistoa *Tule ja seuraa minua – Aaronin pappeuden koorumit ja Nuorten Naisten luokat*” sekä aineistoa Nuorten Naisten luokille ja Aaronin pappeuden koorumeille kohdassa ”Ward or Branch Callings”.
32. Russell M. Nelson, ”Toivo Israelin”, hopeofisrael.churchofjesuschrist.org. Tässä samassa hartaustilaisuudessa presidentti Nelson sanoi: ”Taivaallinen Isämme on varannut monia jaloimmista henkilöistään – voisin kenties sanoa, että parhaimman joukkueensa – tähän viimeiseen vaiheeseen. Niitä jaloja henkiä – niitä parhaita pelaajia, niitä sankareita – olette te!”
33. Russell M. Nelson, avausanat, ”Lasten ja nuorten ohjelma: Face to Face -tapahtuma vanhin Gerrit W. Gongin kanssa”, 17. marraskuuta 2019, broadcasts.churchofjesuschrist.org.
34. Presidentti Nelson on sanonut: ”Meidän pitää antaa nuorten johtaa – etenkin niiden, jotka on kutsuttu ja erotettu palvelemaan luokkien ja koorumien johtokunnissa. Heille on delegoitu pappeuden valtuutta. He oppivat, kuinka vastaanottaa innoitusta luokkansa tai kooruminsa johtamiseen.” (Videossa ”Children and Youth Introductory Video Presentation”, 29. syyskuuta 2019, churchofjesuschrist.org.)
- Vanhin Quentin L. Cook on sanonut: ”Nuoriamme pyydetään ottamaan enemmän henkilökohtaista vastuuta nuoremmalla iällä – ilman, että vanhemmat ja johtajat tekevät nuorten puolesta sen, mitä nämä voivat tehdä itse” (”Muutoksia nuorten vahvistamiseksi”, *Liahona*, marraskuu 2019, s. 40).
35. Presidentti George Q. Cannon on opettanut: ”Jumala on varannut tähän taloudenhoitokauteen henkiä, joilla on rohkeutta ja päättäväisyyttä kohdata maailma ja kaikki pahuuden näkyvät ja näkymättömät voimat, julistaa evankeliumia ja ylläpitää totuutta sekä vakiinnuttaa ja rakentaa Jumalamme Siionia mitään seurauksia pelkäämättä. Hän on lähettänyt nämä tämän sukupolven henget laskemaan perustuksen Siionille, joka ei enää koskaan kukistu, ja nostattamaan siemenen, joka on vanhurskas ja joka kunnioittaa Jumalaa ja kunnioittaa Häntä suuresti ja on kuuliainen Hänelle kaikissa olosuhteissa.” (”Remarks”, *Deseret News*, 31. toukokuuta 1866, s. 203; ks. myös *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 192.)
36. Moroni 10:32.

Presidentti Henry B. Eyring
toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Uskon rukoukset

Kun rukoilemme uskossa, meistä tulee tärkeä osa Herran työssä Hänen valmistaessaan maailmaa toiseen tulemiseensa.

Rukoukseen, jonka vanhin Maynes lausui tämän yleiskonferenssin ensimmäisen kokouksen alussa, saadaan jo vastauksia. Innoitusta on tullut meille suurenmoisten sanomien ja kauniin musiikin välityksellä. Presidentti Russell M. Nelsonin lupaus siitä, että tästä konferenssista tulee mieleenpainuva, alkaa jo toteutua.

Presidentti Nelson on nimennyt tämän vuoden ”200-vuotisjuhla-kaudeksi, jolloin juhlistetaan sitä, että 200 vuotta sitten Isä Jumala ja Hänen rakas Poikansa Jeesus Kristus ilmestyivät näyssä Joseph Smithille”. Presidentti Nelson kehotti meitä laatimaan henkilökohtaisen suunnitelman, jonka mukaan valmistaudumme tähän historialliseen konferenssiin, mistä juhlistamisesta tulisi hänen sanojensa mukaan ”ratkaisevan tärkeä kirkon historiassa, ja teidän osuutenne on keskeinen”.¹

Ehkäpä minun laillani te kuulitte hänen sanomansa ja kysyitte itseltänne: ”Millä tavoin minun osuuteni on keskeinen?” Kenties olette lukeneet ja rukoilleet palautuksen tapahtumista. Kenties olette aiempaa huolellisemmin lukeneet kertomukset niistä muutamista tilanteista, jolloin Isä Jumala on esitellyt rakkaan Poikansa. Kenties olette lukeneet tilanteista, jolloin

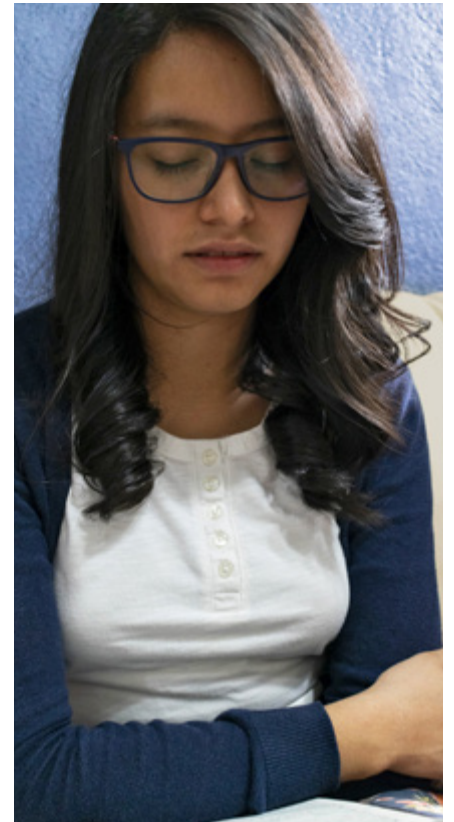
Vapahtaja on puhunut taivaallisen Isämme lapsille. Tiedän, että itse olen tehnyt kaikkea tätä ja muutakin.

Lukiessani olen löytänyt viittauksia Jumalan papputeen ja taloudenhoitokausien alkamisiin. Olen tuntenut nöyryyttä ymmärtäessäni, että valmistautumiseni tähän konferenssiin on ollut ratkaisevan tärkeää omassa historiassani. Olen tuntenut muutoksia sydämessäni. Olen tuntenut uutta kiitollisuutta. Olen tuntenut täytyväni ilolla siitä mahdollisuudesta, että minut on kutsuttu osallistumaan tähän jatkuvan palautuksen juhlaan.

Arvelen, että huolellisen valmistautumisen ansiosta muutkin tuntevat entistä suurempaa iloa, myönteisyyttä ja päättäväisyyttä palvella missä tahansa tehtävässä Herra heitä tarvitseekin.

Ylimaalliset tapahtumat, joita me arvostamme, olivat alkuna profetoitulle viimeiselle taloudenhoitokaudelle, jolloin Herra valmistaa kirkkoaan ja kansaansa – niitä, joka kantavat Hänen nimeään – vastaanottamaan Hänet. Osana valmistautumistamme Hänen tulemiseensa Hän kohottaa meitä jokaista niin, että voimme nousta tämän maailman historiassa ennennäkemättömien hengellisten haasteiden ja mahdollisuuksien tasolle.

Syyskuussa 1840 profeetta Joseph Smith ja hänen neuvonantajansa ensimmäisessä presidenttikunnassa julistivat seuraavaa: ”Herran työ näinä viimeisinä päivinä on äärettömän suurta ja lähes käsittämätöntä kuolevaisille. Sen suuruus on sanoin kuvaamatonta ja sen ylevyys vertaansa vailla. Se on aihe, joka on elähdyttänyt profeettojen ja vanhurskaiden ihmisten mieltä maailman luomisesta asti jokaisella taloudenhoitokaudella nykyaikaan asti, ja juuri aikojen täyttymisen taloudenhoitokaudella kaikki, mitä on taivaissa tai mitä on maan päällä, yhdistetään yhdeksi Kristuksessa Jeesuksessa, ja silloin palautetaan kaikki, kuten pyhät profeetat maailman alusta asti ovat puhuneet,

Mixco, Guatemala

Jopa epäuskoinen maailma tunnistaa Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon ja ymmärtää sen yllä lepäävän Jumalan voiman. Uskolliset ja urheat opetuslapset ottavat pelottomasti, nöyrästi ja avoimesti Kristuksen nimen

haasteita ja tulevia haasteita, meidänkin on tarpeen noudattaa samaa mallia. Presidentti Brigham Young sanoi: ”En tiedä myöhempien aikojen pyhille mitään muuta keinoa kuin että jokainen henkäys olisi käytännössä rukous sen hyväksi, että Jumala johdattaisi ja ohjaisi kansaansa.”⁵

Näiden sakramenttirukouksen sanojen tulisi siis kuvata päivittäistä elämäämme: ”Muistamaan hänet aina.” ”Hänet” tarkoittaa Jeesusta Kristusta. Seuraavat sanat ”ja pitämään hänen käskynsä” tuovat mieleen, mitä Hänen muistamisensa tarkoittaa meille.⁶ Kun muistamme Jeesuksen Kristuksen aina, saatamme kysyä hiljaisessa rukouksessa: ”Mitä Hän haluaisi minun tekevän?”

Tällainen rukous, joka lausuttiin uskoen Jeesukseen Kristukseen, pani alulle tämän viimeisen taloudenhoitokauden. Ja rukous tulee olemaan sen ytimessä, mikä on meidän kunkin osuutemme tämän taloudenhoitokauden jatkuvassa etenemisessä. Teidän laillanne olen huomannut suurenmoisia esimerkkejä tällaisesta rukouksesta.

Ensimmäisenä on Joseph Smith. Hän kysyi lapsen kaltaista uskoa osoittaen, mitä Herra haluaisi hänen tekevän. Hänen saamansa vastaus muutti maailman historiaa.

Minä saan yhden tärkeän opetuksen siitä, kuinka Joseph rukoukseen polvistuessaan suhtautui Saatanan hyökkäykseen.

Tiedän kokemuksesta, että Saatana ja hänen palvelijansa yrittävät saada meidät tuntemaan, ettei meidän pidä rukoilla. Kun Joseph Smith ponnisti kaikki voimansa Jumalan avuksi huutamiseen, jotta hän vapautuisi valasta, joka yritti kahlita hänet, hänen avunpyyntörukoukseensa vastattiin ja taivaallinen Isä ja Jeesus Kristus ilmestyivät.

sillä silloin tapahtuu isille annettujen lupauksen suuri täyttyminen, ja Korkeimman voiman ilmenemiset ovat suuria, loistavia ja yleviä.”

He jatkoivat: ”Olemme halukkaita etenemään ja yhdistämään tarmomme valtakunnan rakentamiseksi ja pappeuden perustamiseksi täytydessään ja kirkkaudessaan. Viimeisinä päivinä tehtävä työ on äärettömän tärkeää ja vaatii pyhiltä voimia, taitoja, lahjoja ja kykyjä vieriäkseen eteenpäin siinä kirkkaudessa ja majesteettisuudessa, jota profeetta [Daniel] on kuvaillut [ks. Dan. 2:34–35, 44–45]. Tällaisen suuren ja ylevän työn toteuttamiseksi vaaditaan siis pyhien keskittymistä.”²

Monia yksityiskohtia siitä, mitä me teemme ja milloin me teemme sen palautuksen etenemisessä, on vielä ilmoittamatta. Ensimmäinen presidenttikunta tiesi kuitenkin jo niinä varhaisina aikoina jotakin Herran meille asettaman työn laajuudesta ja syvyydestä. Tässä on muutamia esimerkkejä siitä, mitä me tiedämme tapahtuvan:

Pyhiensä avulla Herra tarjoaa evankeliuminsa lahjaa ”jokaiselle kansakunnalle, suvulle, kielelle ja kansalle”³. Tekniikalla ja ihmeillä on edelleen oma osansa – kuten on ”ihmisten kalastajilla”⁴, jotka palvelevat voimalla ja entistä suuremmalla uskolla.

Kansana meistä tulee entistä yhteisempiä lisääntyvän kuohunnan keskellä. Meidät kootaan hengellisen voiman ryhmiksi ja perheiksi, jotka ovat täynnä evankeliumin valoa.

päällensä päivittäisessä elämässään.

Kuinka siis jokainen meistä voi osallistua tähän hyvin laajaan ja suurenmoiseen työhön? Presidentti Nelson on opettanut meille, kuinka kasvaa hengellisessä voimassa. Kun pidämme parannusta iloisen mahdollisuutena, koska uskomme entistä vahvemmin siihen, että Jeesus on Kristus, kun ymmärrämme ja uskomme taivaallisen Isän kuulevan jokaisen rukouksemme, kun pyrimme noudattamaan käskyjä ja elämään niiden mukaan, niin me kasvamme voimassamme saada jatkuvaa ilmoitusta. Pyhä Henki voi olla kumppanimme alati. Valon tunne säilyy meillä silloinkin, kun maailma ympärillämme käy entistä synkemmäksi.

Joseph Smith on esimerkki siitä, kuinka kasvaa tässä hengellisessä voimassa. Hän näytti meille, että uskon rukous on avain Jumalta saatavaan ilmoitukseen. Hän rukoili uskossa luottaen siihen, että Isä Jumala vastaisi hänen rukoukseensa. Hän rukoili uskossa luottaen siihen, että vain Jeesuksen Kristuksen avulla hän voisi vapautua syntiensä vuoksi tuntemastaan syyllisyydestä. Ja hän rukoili uskossa luottaen siihen, että hänen täytyi löytää Jeesuksen Kristuksen tosi kirkko saadakseen tuon anteeksiannon.

Koko profeetallisen palvelutyönsä ajan Joseph Smith hyödynsi uskon rukouksia saadakseen jatkuvaa ilmoitusta. Kun kohtaamme nykyajan

Saatanan yritys tehdä tyhjäksi palautuksen alku oli näin kiivas, koska Josephin rukous oli niin tärkeä. Teillä ja minulla on pienemmät osuudet jatkuvassa palautuksessa. Silti palautuksen vihollinen yrittää estää meitä rukoilemasta. Josephin uskon ja määrätietoisuuden esimerkki voi vahvistaa meitä meidän päättäväsyydessämme. Tämä on yksi monista syistä, joiden vuoksi rukouksiini sisältyy kiitollisuus taivaalliselle Isälle profeetta Josephista.

Mormonin kirjan Enos on uskon rukoukseni toinen malli, kun pyrin tekemään oman osuuteni jatkuvassa palautuksessa. Olipa teidän osuutenne mikä tahansa, niin tekin voitte ottaa hänet henkilökohtaiseksi opastajaksenne.

Josephin tavoin Enos rukoili uskossa. Hän kuvasi kokemustaan näin:

”Ja minun sielullani oli nälkä; ja minä polvistuin maahan Luojan eteen, ja minä huusin hänen puoleensa voimallisessa rukouksessa ja anomisessa oman sieluni puolesta; ja kaiken päivää minä huusin hänen puoleensa; niin, ja kun yö tuli, minä yhä korotin korkealle ääneni, niin että se ylti taivasiin.

Ja minulle tuli ääni sanoen: Enos, sinun syntisi on annettu sinulle anteeksi, ja sinä olet oleva siunattu.

Ja minä, Enos, tiesin, ettei Jumala voinut valehdella; sen vuoksi syyllisyyteni oli pyyhitty pois.

Ja minä sanoin: Herra, kuinka se on tapahtunut?

Ja hän sanoi minulle: Uskosi tähden Kristukseen, jota et ole koskaan ennen kuullut etkä nähnyt. Ja monta vuotta kuluu, ennen kuin hän ilmaisee itsensä lihassa; mene siis, uskosi on tehnyt sinut puhtaaksi.⁷

Opetus, joka on siunannut minua, sisältyy näihin sanoihin: ”Uskosi

tähden Kristukseen, jota et ole koskaan ennen kuullut etkä nähnyt.”

Josephilla oli uskoa Kristukseen niin että hän meni lehtoon ja myös niin että hän rukoili vapautuvansa Saatanan vallasta. Hän ei ollut vielä nähnyt Isää ja Poikaa, mutta hän rukoili uskossa koko sydämensä voimalla.

Enosin kokemuksesta olen saanut saman kallisarvoisen opetuksen. Kun rukoilen uskossa, minulla on Vapahtaja puolustajanani Isän luona ja voin tuntea, että rukoukseni yltää taivaaseen. Vastauksia tulee. Siunauksia saadaan. Voin tuntea rauhaa ja iloa vaikeinakin aikoina.

Muistan, kun kahdentoista apostolin koorumin uusimpana jäsenenä polvistuin rukoukseen vanhin David B. Haightin kanssa. Hän oli suunnilleen saman ikäinen kuin itse olen nyt, ja hänellä oli samoja haasteita, joita itse koen tällä hetkellä. Muistan hänen äänensä, kun hän rukoili. En avannut silmiäni katsoakseni, mutta minusta kuulosti aivan kuin hän olisi hymyillyt. Hän puhui taivaallisen Isän kanssa iloisella äänellä.

Voin kuulla mielessäni hänen onnellisuutensa, kun hän sanoi: ”Jeesuksen Kristuksen nimessä.” Minusta se kuulosti aivan kuin vanhin Haight olisi tuntenut Vapahtajan sinä hetkenä vahvistavan sen viestin, jonka hän oli rukouksessaan lausunut Isälle. Ja olin varma, että se vastaanotettiin hymyillen.

Meidän kykymme antaa oma tärkeä panoksemme

suurenmoiseen, jatkuvaan palautukseen lisääntyä, kun kasvamme uskossamme Jeesukseen Kristukseen meidän Vapahtajanamme ja taivaalliseen Isäämme meidän rakastavana Isänämme. Kun rukoilemme uskossa, meistä tulee tärkeä osa Herran työssä Hänen valmistaessaan maailmaa toiseen tulemiseensa. Rukoilen, että me kaikki voimme kokea iloa tehdesämme työtä, jota Hän kutsuu meitä jokaista tekemään.

Minä todistan, että Jeesus Kristus elää. Tämä on Hänen kirkkonsa ja valtakuntansa maan päällä. Joseph Smith on palautuksen profeetta. Presidentti Russell M. Nelson on Herran profeetta maan päällä tänä päivänä. Hänellä on kaikki pappeuden avaimet Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa. Jeesuksen Kristuksen nimessä. ■

VIITTEET

1. Russell M. Nelson, ”My 2020 Invitation to You: Share the Message of the Restoration of the Savior’s Gospel”, 1. tammikuuta 2020, blog.churchofjesuschrist.org.
2. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 535.
3. Moosia 15:28.
4. Ks. Matt. 4:19.
5. *Discourses of Brigham Young*, toim. John A. Widtsoe, 1954, s. 43–44.
6. OL 20:77.
7. En. 1:4–8.

Sandy, Utah, USA

Presidentti Dallin H. Oaks

ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Johtavien auktoriteettien, vyöhykeseitsenkymmenien ja johtavien virkailijoiden hyväksyminen

Veljet ja sisaret, esitän nyt hyväksyttäväksenne kirkon johtavat auktoriteetit, vyöhykeseitsenkymmenet ja johtavat virkailijat.

Ilmaiskaa kantanne normaaliin tapaan missä sitten olettekin. Jos on niitä, jotka vastustavat jotakin tehtyä ehdotusta, pyydämme teitä ottamaan yhteyttä vaaranjohtajaanne.

Ehdotetaan, että hyväksymme Russell Marion Nelsonin profeetaksi, näkijäksi ja ilmoituksensaajaksi sekä Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentiksi, Dallin Harris Oaksin ensimmäiseksi neuvonantajaksi ensimmäisessä presidenttikunnassa ja Henry Bennion

Eyringin toiseksi neuvonantajaksi ensimmäisessä presidenttikunnassa.

Ne, jotka hyväksyvät ehdotuksen, voivat osoittaa sen.

Jos joku vastustaa ehdotusta, hän voi osoittaa sen.

Ehdotetaan, että hyväksymme Dallin H. Oaksin kahdentoista apostolin koorumin presidentiksi ja M. Russell Ballardin kahdentoista apostolin koorumin virkaa toimittavaksi presidentiksi.

Niitä, jotka hyväksyvät ehdotuksen, pyydetään osoittamaan se.

Jos joku on vastaan, hän voi osoittaa sen.

Ehdotetaan, että hyväksymme kahdentoista apostolin koorumin

jäseniksi seuraavat: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong ja Ulisses Soares.

Niitä, jotka hyväksyvät ehdotuksen, pyydetään osoittamaan se.

Jos joku on vastaan,

hän voi osoittaa sen.

Ehdotetaan, että hyväksymme neuvonantajat ensimmäisessä presidenttikunnassa ja kahdentoista apostolin koorumin jäsenet profeetoiksi, näkijöiksi ja ilmoituksensaajiksi.

Kaikkia, jotka hyväksyvät ehdotuksen, pyydetään osoittamaan se.

Vastaan olevat, mikäli heitä on, osoittakoot samoin.

Ehdotetaan, että vapautamme seuraavat vyöhykeseitsenkymmenet: vanhimmat Jorge T. Becerra, Mark S. Bryce, Jeremy R. Jaggi, Kelly R. Johnson, Adeyinka A. Ojediran ja Moisés Villanueva.

Kaikkia, jotka haluavat yhtyä kiitollisuuden ilmaukseen heidän erinomaisesta palveluksestaan, pyydetään osoittamaan se.

Ehdotetaan, että vapautamme sydämellisin kiitoksin Nuorten Miesten ylimmän johtokunnan seuraavasti: Stephen W. Owenin johtajana, Douglas D. Holmesin ensimmäisenä neuvonantajana ja M. Joseph Broughin toisena neuvonantajana.

Kaikkia, jotka haluavat yhtyä kiitollisuutemme ilmaukseen näille veljille heidän merkittävästä palveluksestaan, pyydetään osoittamaan se.

Ehdotetaan, että hyväksymme seuraavat johtavina auktoriteetteina palveleviksi seitsenkymmeniksi: Jorge T. Becerra, Matthew S. Holland, William K. Jackson, Jeremy R. Jaggi, Kelly R. Johnson, Thierry K. Mutombo, Adeyinka A. Ojediran, Ciro Schmeil ja Moisés Villanueva.

Kaikkia, jotka hyväksyvät ehdotuksen, pyydetään osoittamaan se.

Jos joku on vastaan, samoin.

Ehdotetaan, että hyväksymme seuraavat veljet vyöhykeseitsenkymmeniksi: Jay D. Andersen, Faapito Auapaau, Frederick K. Balli jr., Kevin W. Birch,

Curitiba, Paraná, Brasilia

John W. Boswell III, J. Francisco Bührer, Suchat Chaichana, Matthew R. Clarke, L. Guido Cristobal, Edmarc R. Dumas, Carlos A. Gabaldón, M. Andrew Galt IV, Clark G. Gilbert, Leonard D. Greer, Vladislav J. Gornostajev, D. Martin Goury, Richard I. Heaton, Broc C. Hiatt, David H. Huntsman, Norman C. Insong, Daniel Kabason, Federico M. Kähnlein, Jeffrey J. Kerr, Youngjoon Kwon, David G. LaFrance, Ricardo C. Leite, Marcelo Louza, Jose G. Manarin, Jeremiah J. Morgan, Mark A. Mortensen, Eduardo F. Ortega, Nathan D. Pace, Michael M. Packer, Omar I. Palacios, Jorge W. Pérez, Kirilo Pokhilko, Sergio A. Poncio, Arthur Rascon, Miguel A. Reynoso, Gustavo G. Rezende, Robert G. Rivarola, Tonga J. Sai, Luciano Sankari, Rosendo Santos, Henry Savstrom, J. Matthew Scott, James E. Slaughter, Robert T. Smith, Ricardo A. Spencer, Colin C. Stauffer, David C. Stewart, Jared W. Stone, Arlen M. Tumaliuan, Martin J. Turvey, Yan C. Vega, Paul B. Whippy, Chad R. Wilkinson ja Dow R. Wilson.

Kaikkia, jotka hyväksyvät ehdotuksen, pyydetään osoittamaan se.

Mahdolliset vastaan olevat.

Ehdotetaan, että hyväksymme uuteen Nuorten Miesten johtokuntaan johtajaksi Steven J. Lundin, ensimmäiseksi neuvonantajaksi Ahmad Saleem Corbittin ja toiseksi neuvonantajaksi Bradley Ray Wilcoxin.

Ne, jotka hyväksyvät ehdotuksen, voivat osoittaa sen.

Jos joku on vastaan, hän voi osoittaa sen.

Ehdotetaan, että hyväksymme muut johtavat auktoriteetit, vyöhykeseitsenkymmenet ja johtavat virkailijat nykyisessä kokoonpanossaan.

Kaikkia, jotka hyväksyvät ehdotuksen, pyydetään osoittamaan se.

Mahdolliset vastaan olevat.

Kehotamme jälleen niitä, jotka ovat vastustaneet jotakin tehtyä ehdotusta, ottamaan yhteyttä vaarnanjohtajaansa.

Kiitämme teitä jatkuvasta uskottanne ja rukouksistanne kirkon johtajien hyväksi. ■

Kirkon tilintarkastusosaston raportti 2019

Kevin R. Jergensen

kirkon tilintarkastusosaston johtaja

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon ensimmäiselle presidenttikunnalle

Hyvät veljet, Opin ja liittojen luvussa 120 olevan ilmoituksen mukaan kirkon varojen käytöstä päättää kymmenystenkäyttöneuvosto, jonka muodostavat ensimmäinen presidenttikunta, kahdentoista apostolin koorumi ja johtava piispakunta. Kirkon tahot käyttävät varoja hyväksytyjen talousarvioiden, menettelytapojen ja toimintatapojen mukaisesti.

Kirkon tilintarkastusyksiköllä, joka koostuu pätevistä ammattilaisista ja on riippumaton kaikista muista kirkon osastoista ja yksiköistä, on tehtävä toimittaa tilintarkastuksia, jotta saadaan kohtuullinen varmuus, mitä tulee lahjoitusten vastaanottamiseen, varojen käyttöön sekä kirkon omaisuuden turvaamiseen.

Tehtyjen tarkastusten perusteella kirkon tilintarkastusyksikkö katsoo, että vastaanotettuja lahjoituksia, käytettyjä varoja ja kirkon omaisuutta on vuonna 2019 kaikilta olennaisilta osilta kirjattu ja hallinnoitu hyväksytyjen kirkon talousarvioiden, menettelytapojen ja kirjanpitokäytäntöjen mukaisesti. Kirkko noudattaa käytäntöjä, joita opetetaan sen jäsenille, elämällä talousarvion mukaan, välttämällä velkaa ja säästämällä puutteen aikaa varten.

Kunnioitavasti
kirkon tilintarkastusosasto
Kevin R. Jergensen
osastonjohtaja ■

Vanhin Ulisses Soares
kahdentoista apostolin koorumista

Mormonin kirjan esiintulo

Historialliset tosiseikat ja Mormonin kirjan erityiset silminnäkijät todistavat, että sen esiintulo oli todellakin ihmeellinen.

Kerran kokouksessa kirkon vanhin-ten kanssa profeetta Joseph Smith julisti: ”Poistakaa Mormonin kirja ja ilmoitukset. Missä on silloin uskontomme? Meillä ei ole sitä.”¹ Rakkaat veljeni ja sisareni, ensimmäisen näyn jälkeen Mormonin kirjan ihmeellinen esiintulo on toinen perustavaa laatua oleva virstanpylväs Jeesuksen Kristuksen evankeliumin jatkuvassa palautuksessa tällä taloudenhoitokaudella. Mormonin kirja todistaa Jumalan rakkaudesta lapsiaan

kohtaan, Herran Jeesuksen Kristuksen epäitsekästä ja jumalallisesta sovitushrista sekä Hänen kruunaavasta palvelutyöstään nefiläisten keskuudessa pian Hänen ylösnousemuksensa jälkeen.² Se todistaa myös, että Israelin huoneen jäännöksen on määrä tulla yhdeksi Hänen myöhempien aikojen työnsä ansiosta ja ettei sitä hylätä ikiajoiksi.³

Kun tutkimme tämän pyhän kirjan esiintuloa näinä myöhempinä aikoina, opimme ymmärtämään, että koko

tämä hanke oli ihmeellinen – siitä, kun profeetta Joseph sai kultalevyt pyhältä enkeliltä, sen kääntämiseen ”Jumalan lahjan ja voiman avulla”⁴, sen varjelemiseen ja sen julkaisemiseen Herran käden avulla.

Mormonin kirjan esiintulo alkoi kauan ennen kuin Joseph Smith sai kultalevyt enkeli Moronin käsistä. Muinaiset profeetat profetoivat tämän pyhän kirjan esiintulosta meidän aikanamme.⁵ Jesaja puhui sinetöidystä kirjasta, että kun se ilmestyisi, ihmiset kiistelisivät Jumalan sanasta. Tällaiset olosuhteet muodostaisivat taustan, jossa Jumala voisi suorittaa ihmeellisen, hämmästyttävän ihmetekonsa, niin että ”sen viisaiden viisaus häviää ja sen ymmärtävien ymmärrys katoaa”, kun taas sävyisät ”riemuitsevat jälleen Herrasta ja köyhimmät iloitsevat Israelin Pyhästä”⁶. Hesekiel puhui siitä, kuinka Juudan sauva (Raamattu) ja Efraimin sauva (Mormonin kirja) yhdistyvät. Sekä Hesekiel (Vanhassa testamentissa) että Lehi (Mormonin kirjassa) antavat ymmärtää, että ne ”kasvavat yhteen” kumoamaan väärän opin, luomaan rauhaa ja tuomaan meidät liittojen tuntemiseen.⁷

Syyskuun 21. päivän iltana 1823, kolme ja puoli vuotta siitä, kun Joseph oli kokenut ensimmäisen näyn, hänen luonaan – hänen vilpittömien rukouksensa seurauksena – kävi kolme kertaa enkeli Moroni, viimeinen nefiläisten profeetta muinaisessa Amerikassa. Näiden käyntien kuluessa, joita kesti koko yön, Moroni kertoi Josephille, että Jumalalla oli ihmeellinen työ hänelle toteutettavaksi: Amerikan mantereella eläneiden muinaisten profeettojen innoitettujen sanojen kääntäminen ja julkaiseminen maailmalle.⁸ Seuraavana päivänä Joseph meni paikkaan, melko lähelle kotiaan, jonne Moroni oli haudannut

Bountiful, Utah, USA

levyt elämänsä lopussa, vuosisatoja aiemmin. Siellä Joseph näki jälleen Moronin, ja Moroni neuvoi häntä valmistautumaan levyjen saamiseen tulevaisuudessa.

Seuraavien neljän vuoden aikana, joka vuoden syyskuun 22. päivänä, Joseph sai Moronilta lisää ohjeita, jotka koskivat tietoa siitä, kuinka Herran valtakuntaa tulee hallita myöhempinä aikoina. Josephin valmistautumiseen sisältyi myös Jumalan enkelien käyntejä näiden tuodessa julki niiden tapahtumien majesteettisuuden ja suuruuden, joita ilmenisi tällä taloudenhoitokaudella.⁹

Josephin avioliitto Emma Halen kanssa vuonna 1827 oli osa tätä valmistautumista. Emmalla oli tärkeä tehtävä auttaa profeettaa tämän koko elämän ja palvelutyön ajan. Itse asiassa syyskuussa 1827 Emma lähti Josephin mukana kukkulalle, jonne levyt oli kätkeyty, ja odotti Josephia, kun enkeli Moroni antoi aikakirjan Josephin käsiin. Joseph sai lupauksen, että levyjä varjeltaisiin, jos hän tekisi kaikkensa pitääkseen ne turvassa, kunnes ne pitäisi palauttaa Moronin käsiin.¹⁰

Rakkaat toverini evankeliumissa, monet nykyajan löydöistä muinaisilta ajoilta tulevat esiin arkeologisissa kaivauksissa tai jopa sattumalta jonkin rakennushankkeen kuluessa. Joseph Smithin johdatti kuitenkin levyjen luo enkeli. Tuo tapahtumien kulku oli itsessään jo ihme.

Moronin kirjan käännoistyö oli myös ihme. Tätä pyhää muinaista aikakirjaa ei ”käännetty” perinteisellä tavalla siten, että tutkijat kääntäisivät muinaisia tekstejä opettelemalla muinaisen kielen. Meidän pitäisi tarkastella tätä työtä enemmänkin ”ilmoituksena” fyysisten välineiden avulla, jotka Herra antoi, eikä kieliä taitavan henkilön ”käännöksenä”. Joseph

KUVITUS JOSHUA DENNIS

Smith julisti, että hän käänsi ”Jumalan voimalla Moronin kirjan [hieroglyfeistä], joita koskeva tieto oli kadonnut maailmalta, ja tässä suurenmoisessa tapauksessa [hän oli] yksin, oppimaton nuorukainen, uusine [ilmoituksineen] taistelemassa 1800-luvun maallista viisautta ja yleistä tietämättömyyttä vastaan”¹¹. Herran apu levyjen kääntämisessä – eli niin sanotusti ilmoituksessa – käy ilmeiseksi myös, kun mietitään sitä ihmeellisen lyhyttä aikaa, joka Joseph Smithiltä meni niiden kääntämiseen.¹²

Josephin kirjurit todistivat Jumalan voimasta, joka ilmeni heidän työskennellessään Moronin kirjan kääntämisen parissa. Oliver Cowdery sanoi kerran: ”Nämä olivat aikoja, jotka eivät unohdu milloinkaan – istuminen kuuntelemassa taivaan innoituksen ohjaamaa ääntä herätti äärimmäisen

kiitollisuudentunteen tässä rinnassa. Kirjoitin keskeytyksettä jatkuvasti päivästä päivään sanoja, jotka tulivat hänen suustaan, kun hän käänsi” Moronin kirjaa.¹³

Historiallisista lähteistä käy ilmi, että heti siitä hetkestä kun Joseph sai levyt vuonna 1827, ne yritettiin varastaa häneltä. Hän huomautti, että ”ne yritettiin saada [häneltä] mitä sitkeimmin ponnistuksin” ja ”tuon aikeen vuoksi turvaututtiin kaikkiin kuviteltavissa oleviin juoniin”¹⁴. Viimein Josephin ja Emman oli pakko muuttaa Manchesterista New Yorkista Harmonyyn Pennsylvaniaan löytääkseen turvallisen paikan jatkaa käännoistyötä turvassa väkivaltaisilta joukoilta ja henkilöiltä, jotka halusivat varastaa levyt.¹⁵ Eräs historioitsija kirjoittikin: ”Näin päättyi ensimmäinen vaikea vaihe Josephin huolehtimisessa

levyistä. – – Levyt olivat kuitenkin turvassa, ja ponnisteluissaan niiden varjelemiseksi Joseph epäilemättä oppi paljon siitä, miten Jumala ja ihminen toimivat, ja se palvelisi häntä hyvin tulevana aikana.”¹⁶

Kääntäessään Mormonin kirjaa Joseph sai tietää, että Herra valitsisi silminnäkijät näkemään levyt.¹⁷ Tämä oli osa käytäntöä, jonka Herra itse vakiinnutti, kun Hän sanoi: ”Jokainen asia on vahvistettava kahden tai kolmen todistajan sanalla.”¹⁸ Oliver Cowdery, David Whitmer ja Martin Harris, jotka olivat Josephin ensimmäisiä kumppaneita Jumalan ihmeellisen työn vakiinnuttamisessa tällä taloudenhoitokaudella, olivat ensimmäiset silminnäkijät, jotka kutsuttiin antamaan maailmalle erityinen todistus Mormonin kirjasta. He todistivat, että enkeli, joka tuli Herran luota, näytti heille tuon muinaisen aikakirjan ja että he näkivät levyihin kaiverretut kirjoitusmerkit. He todistivat myös kuulleen Jumalan äänen julistavan taivaasta, että muinainen aikakirja käännettiin Jumalan lahjan ja voiman avulla. Sitten heitä käskettiin todistamaan siitä koko maailmalle.¹⁹

Herra kutsui ihmeellisesti myös kahdeksan muuta silminnäkijää näkemään kultalevyt itse ja olemaan Mormonin kirjan todenperäisyyden ja jumalallisuuden erityisiä todistajia maailmalle. He todistivat, että he näkivät levyt ja niihin kaiverretut kirjoitusmerkit ja tutkivat niitä tarkoin. Vastoinkäymisten, vainojen, kaikenlaisten vaikeuksien keskelläkään ja jopa muutamien uskon myöhemmin horjuessa nämä yksitoista valittua Mormonin kirjan silminnäkijää eivät koskaan kieltäneet todistustaan, että he olivat nähneet levyt. Joseph Smith ei ollut enää ainoa, joka tiesi Moronin käynneistä ja kultalevyistä.

Lucy Mack Smith kirjoitti muistiin, että hänen poikansa tuli kotiin ilon vallassa, kun levyt oli näytetty silminnäkijöille. Joseph selitti vanhemmilleen: ”Minusta tuntuu kuin minulta olisi otettu kuorma, joka oli miltei liian raskas kannettavakseni, ja sydäntäni ilahduttaa, ettei minun enää tarvitse olla aivan yksin maailmassa.”²⁰

Kun Mormonin kirjan kääntämisen saatiin päätökseen, Joseph Smith kohtasi paljon vastustusta sen painattamisessa. Hän onnistui vakuuttamaan Palmyrassa New Yorkissa kirjanpainajan nimeltä Egbert B. Grandin painamaan sen vasta kun Martin Harris suurta uskoa ja uhrautumista osoittaen kiinnitti maatilansa painatuskustannusten vakuudeksi. Osaltaan siksi, että vastustus jatkui Mormonin kirjan julkaisemisen jälkeen, Martin Harris myi uskollisesti 151 eekkeriä (61 ha) maatilastaan maksaakseen julkaisemiskustannukset. Joseph Smithin saamassa ilmoituksessa Herra neuvoi Martin Harrisia olemaan himoitsematta omaisuuttaan ja maksamaan sen kirjan painatuskustannukset, joka ”sisältää totuuden ja Jumalan sanan”²¹. Mormonin kirjan ensimmäiset 5 000 kappaletta julkaistiin maaliskuussa 1830, ja nykyään Mormonin kirjaa on painettu yli 180 miljoonaa kappaletta yli sadalla kielellä.

Historialliset tosiseikat ja Mormonin kirjan erityiset silminnäkijät todistavat, että sen esiintulo oli todellakin ihmeellinen. Siitäkään huolimatta tämän kirjan voima ei perustu ainoastaan sen suurenmoiseen historiaan vaan sen voimalliseen, verrattomaan sanomaan, joka on muuttanut lukemattomien elämän – myös minun!

Minä luin koko Mormonin kirjan ensimmäisen kerran, kun olin nuori seminaarioppilas. Kuten opettajani suosittelivat, aloitin sen lukemisen sen johdantosivuilta. Mormonin kirjan

ensimmäisillä sivuilla oleva lupaus kaikuu yhä mielessäni: ”Kehotamme kaikkia – – pohtimaan sydämessään – – ja kysymään sitten Jumalalta [uskossa] – – Kristuksen nimessä, onko kirja totta. Ne, jotka näin menetelivät – –, saavat todistuksen sen todenperäisyydestä ja jumalallisuudesta Pyhän Hengen voimalla.”²²

Tuo lupaus mielessä ja pyrkien vilpittömästi tietämään lisää sen totuudesta minä rukouksen hengessä tutkin Mormonin kirjaa vähän kerrallaan, kun opiskelin määrättyjä viikoittaisia seminaarioppiaiteita. Muistan kuin eilisen, että lämmin tunne alkoi vähitellen paisua sielussani ja täyttää sydäntäni, valaista ymmärrystäni ja tulla yhä ihanammaksi, kuten Alma kuvaili saarnatessaan Jumalan sanaa kansalleen.²³ Tuo tunne vaihtui viimein tiedoksi, joka juurtui sydämeeni ja josta tuli todistuksen perustus niistä merkittävistä tapahtumista ja opetuksista, joita tässä pyhässä kirjassa on.

Näiden ja muiden kallisarvoisten henkilökohtaisten kokemusten avulla Mormonin kirjasta tosiaan on tullut lakikivi, joka kannattelee uskoani Jeesukseen Kristukseen ja todistustani Hänen evankeliuminsa opista. Siitä on tullut yksi tukipilareista, joka todistaa minulle Kristuksen jumalallisesta sovitusuhrista. Siitä on tullut koko elämäni ajaksi kilpi, jolla suojautua vastustajan yrityksiltä heikentää uskoani ja juurruttaa mieleeni epäuskoa, ja se on antanut minulle uskallusta julistaa rohkeasti maailmalle todistuksen Vapahtajasta.

Rakkaat ystäväni, todistuksen Mormonin kirjasta on kasvanut rivi rivin päälle²⁴ kuin ihme sydämeeni. Vielä tänäkin päivänä tämä todistus kasvaa edelleen, kun jatkuvasti tutkin vilpittömin sydämin ymmärtääkseni täydemmin Jumalan sanan, joka sisältyy tähän ihmeelliseen pyhään kirjaan.

Kaikkia teitä, jotka kuulette tänään ääneni, kehotan olemaan osa Mormonin kirjan ihmeellistä esiintuloa omassa elämässänne. Lupaan teille, että kun rukoillen ja jatkuvasti tutkitte sen sanoja, te voitte päästä osallisiksi sen lupauksista ja runsaista siunauksista elämässänne. Vahvistan jälleen kerran lupauksen, joka kaikuu sen sivuilta, että jos te ”[kysytte] Jumalalta, iankaikkiselta Isältä, Kristuksen nimessä, eivätkö nämä asiat ole totta; ja jos te kysytte vilpittömin sydämin, vakain aikein, Kristukseen uskoen”, Hän armeliaasti ”ilmoittaa niistä teille totuuden Pyhän Hengen voimalla.”²⁵ Voin vakuuttaa teille, että Hän antaa teille vastauksen hyvin henkilökohtaisella tavalla, kuten Hän on antanut minulle ja monille muille eri puolilla maailmaa. Kokemuksenne on oleva yhtä loistava ja pyhä teille kuin Joseph Smithin kokemukset olivat hänelle sekä ensimmäisille silminnäkijöille ja kaikille, jotka ovat pyrkineet saamaan todistuksen tämän pyhän kirjan aitoudesta ja luotettavuudesta.

Todistan, että Mormonin kirja on todellakin Jumalan sanaa. Todistan, että tämä pyhä aikakirja ”selittää evankeliumin oppeja, esittää pelastussuunnitelman ja kertoo ihmisille, mitä heidän on tehtävä saadakseen rauhan tässä elämässä ja iankaikkisen pelastuksen tulevassa elämässä”²⁶. Todistan, että Mormonin kirja on Jumalan väline Israelin kokoamisen toteuttamiseksi meidän aikanamme ja ihmisten auttamiseksi tulemaan tuntemaan Hänen Poikansa Jeesus Kristus. Todistan, että Jumala elää ja rakastaa meitä ja että Hänen Poikansa Jeesus Kristus on maailman Vapahtaja, uskontomme kulmakivi. Sanon nämä asiat Lunastajamme, Mestarimme ja Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Joseph Smith, julkaisussa ”Minute Book 1”, s. 44, josephsmithpapers.org; saatavana myös kirkon historian kirjastossa, Salt Lake Cityssä.
2. Ks. 3. Nefi 11–26.
3. Ks. Hes. 37:21–28; 1. Nefi 13:34–41; 3. Nefi 20:46; 21:1–11; Mormonin kirjan nimisivu.
4. Mormonin kirjan johdanto.
5. Ks. Ilm. 14:6–7; 1. Nefi 19:21.
6. Jes. 29:14, 19; ks. myös jakeet 11–13.
7. Ks. Hes. 37:16–17; 2. Nefi 3:12.
8. Ks. JS–H 1:27–47; ks. myös OL 27:5; Joseph Smith, ”History, 1838–1856, volume A-1 [23 December 1805–30 August 1834]”, s. 5, josephsmithpapers.org.
9. Ks. JS–H 1:54; ks. myös Joseph Smith, ”Church History”, *Times and Seasons*, 1. maaliskuuta 1842, s. 707, josephsmithpapers.org.
10. Ks. JS–H 1:59; *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 61–62.
11. Joseph Smith, ”History, 1838–1856, volume E-1 [1 July 1843–30 April 1844]”, s. 1775, josephsmithpapers.org; saatavana myös kirkon historian kirjastossa, Salt Lake Cityssä. Ks. myös Joseph Smith, ”Letter to James Arlington Bennet, 13 November 1843”, s. 1, josephsmithpapers.org; saatavana myös kirkon historian kirjastossa, Salt Lake Cityssä.
12. Ks. John W. Welch, ”Timing the Translation of the Book of Mormon: ‘Days [and Hours] Never to Be Forgotten’”, *BYU Studies*, vsk. 57, nro 4, 2018, s. 11–50.
13. Oliver Cowdery, lainattuna kohdassa JS–H 1:71, alaviite; ks. myös *Latter Day Saints’ Messenger and Advocate*, lokakuu 1834, s. 14.
14. JS–H 1:60.
15. Ks. JS–H 1:60–62.
16. Andrew H. Hedges, ”All My Endeavors to Preserve Them’: Protecting the Plates in Palmyra, 22 September–December 1827”, *Journal of Book of Mormon Studies*, vsk. 8, nro 2, 1999, s. 23.
17. Ks. 2. Nefi 27:12–14; Et. 5:1–3.
18. Matt. 18:16.
19. Ks. ”Kolmen silminnäkijän todistus”, Mormonin kirja.
20. Joseph Smith, julkaisussa Lucy Smith, *Biographical Sketches of Joseph Smith, the Prophet, and His Progenitors for Many Generations*, 1880; ks. myös ”Lucy Mack Smith, History, 1845”, s. 154, josephsmithpapers.org.
21. OL 19:26.
22. Mormonin kirjan johdanto; ks. myös Moroni 10:3–5.
23. Ks. Alma 32:41–43.
24. Ks. 2. Nefi 28:30.
25. Moroni 10:4.
26. Mormonin kirjan johdanto.

Olmué, Marga Marga, Chile

Vanhin John A. McCune
seitsemänkymmenen koorumista

Tulkaa Kristuksen luokse – eläen kuten myöhempien aikojen pyhät

Me voimme tehdä vaikeita asioita ja auttaa muita tekemään samoin, koska me tiedämme, keneen voimme turvata.

Kiitos, vanhin Soares, voimallisesta ja profeetallisesta todistuksestasi Mormonin kirjasta. Minulla oli vastikään ainutlaatuinen tilaisuus pidellä Mormonin kirjan alkuperäisen käsikirjoituksen sivua. Tuolle nimenomaiselle sivulle, ensimmäistä kertaa tällä taloudenhoitokaudella, kirjattiin muistiin nämä Nefin rohkeat sanat: ”Minä menen ja teen sen, mitä Herra on käskenyt, sillä minä tiedän, ettei Herra anna ihmislapsille mitään käskyjä valmistamatta heille keinoa toteuttaa sitä, mitä hän käskää heidän tehdä.”¹

Kun pitelin tätä sivua käsissäni, täytyi syvällä arvostuksella 23-vuotiaan Joseph Smithin ponnisteluja kohtaan hänen kääntäessään Mormonin kirjan ”Jumalan lahjan ja voiman avulla”². Tunsin myös arvostusta nuoren Nefin sanoja kohtaan – Nefin, jota pyydettiin suorittamaan hyvin vaikea tehtävä hankkia pronssilevyt Labanilta.

Nefi tiesi, että jos hän pysyttelisi edelleen keskittyneenä Herraan, hän onnistuisi toteuttamaan sen, mitä Herra käski hänen tehdä. Nefi pysyi

keskittyneenä Vapahtajaan koko elämänsä ajan, vaikka hän kärsi kiusauksia, fyysisiä koettelemuksia ja jopa sen, että muutamat hänen perheensä jäsenistä pettivät hänet.

Nefi tiesi, kehen hän voisi turvata.³ Pian sen jälkeen kun hän oli huu-dahtanut: ”Oi, minä kurja ihminen! Niin, minun sydämeni murehtii lihani tähden”⁴, hän lausui: ”Minun Jumalani

Millcreek, Utah, USA

on ollut minun tukeni; hän on johdattanut minut ahdinkojeni lävitse erämaassa, ja hän on varjellut minua suuren syvyyden vesillä.”⁵

Meitä Kristuksen seuraajia ei säästetä haasteilta ja koettelemuksilta elämässämme. Meitä vaaditaan usein tekemään vaikeita asioita, jotka olisivat ylivoimaisia ja kenties mahdotomia, jos yrittäisimme niitä yksin. Kun otamme vastaan Vapahtajan kutsun ”tulkaa minun luokseni”⁶, Hän antaa sen tuen, lohdun ja rauhan, jotka ovat tarpeen, aivan kuten Hän teki Nefin ja Josephin kohdalla. Jopa ankarimmissa koettelemuksissamme me voimme tuntea Hänen rakkautensa lämpimän syleilyn, kun turvaamme Häneen ja hyväksymme Hänen tahtonsa. Me voimme kokea iloa, joka on varattu Hänen uskollisille opetuslapsilleen, sillä ”Kristus on ilo”⁷.

Vuonna 2014, palvellessamme kokoaikaisessa lähetystyössä, perheemme koki odottamattoman kään-teen. Tullessaan alas jyrkkää kukkulaa longboardilla, pitkällä skeittilaudalla, nuorin poikamme kaatui ja sai hengenvaarallisen vamman aivoihin. Kun hänen tilansa heikkeni,

lääkärit kiidättivät hänet hätäleikkaukseen.

Perheemme polvistui muutoin tyhjän sairaala-huoneen lattialle, ja me vuodatimme sydämemme Jumalalle. Tämän sekavan ja tuskallisen hetken keskellä meidät täytti taivaallisen Isämme rakkaus ja rauha.

Me emme tienneet, mitä tulevaisuus toisi tullessaan ja näkisimmekö enää poikamme hengissä. Tiesimme kuitenkin hyvin selkeästi, että

hänen henkensä oli Jumalan käsissä ja että iankaikkisesta näkökulmasta katsottuna seuraukset olisivat hänen parhaakseen ja meidän parhaaksemme. Hengen lahjan avulla me olimme täysin valmistautuneita hyväksymään minkä tahansa tuloksen.

Se ei ollut helppoa! Onnettomuus johti kahden kuukauden sairaalajaksoon samalla kun me johdimme yli 400:aa kokoaikaista lähetyssaarnaajaa. Poikamme koki huomattavan muistinmenetyksen. Hänen toipumiseensa sisältyi pitkiä ja vaikeita fysio-, puhe- ja toimintaterapiatapaamisia. Haasteita on edelleen, mutta ajan kuluessa me olemme todistaneet ihmettä.

Ymmärrämme selkeästi, ettei jokaisella kohtaamallamme koettelemuksella ole toivomaamme lopputulosta. Kun pysymme keskittyneinä Kristukseen, tunnemme kuitenkin rauhaa ja näemme Jumalan ihmeitä, mitä ne sitten ovatkin, Hänen hyväksi näkemänään aikana ja Hänen tavallaan.

Meille tulee hetkiä, jolloin emme pysty näkemään mitään keinoa, jolla nykyinen tilanne päättyisi suotuisasti, ja saatamme jopa sanoa kuten Nefi: ”Minun sydämeni murehtii lihani tähden.”⁸ Voi olla hetkiä, jolloin ainoa toivomme on Jeesuksessa Kristuksessa. Mikä siunaus tuo toivo ja luotamus Häneen onkaan. Kristus on se, joka pitää aina lupauksensa. Kaikki, jotka tulevat Hänen luokseen, saavat varmuudella Hänen leponsa.⁹

Johtajamme toivovat syvästi, että kaikki tuntevat sitä rauhaa ja lohtua, joka tulee turvaamisesta ja keskittymisestä Vapahtajaan Jeesukseen Kristukseen.

Elävä profeettamme, presidentti Russell M. Nelson on välittänyt Herran näkemyksen maailmaa ja Kristuksen kirkon jäseniä varten: ”Sanomamme maailmalle on yksinkertainen ja

vilpittömän: me kutsumme kaikkia Jumalan lapsia verhon kummallakin puolen tulemaan *Vapahtajansa luokse*, ottamaan vastaan pyhän temppelein siunaukset, kokemaan kestäväää iloa ja tulemaan kelvollisiksi iankaikkiseen elämään.”¹⁰

Tällä kutsulla ”tulkaa Kristuksen luokse” on *erityisiä* seurauksia myöhempien aikojen pyhille.¹¹ Me Vapahtajan kirkon jäsenet olemme tehneet liittoja Hänen kanssaan, ja meistä on tullut Hänen hengellisesti syntyneitä poikiaan ja tyttäriään.¹² Meille on myös annettu tilaisuus tehdä työtä Herran kanssa kutsuessamme muita tulemaan Hänen luokseen.

Kun teemme työtä Kristuksen kanssa, eniten meidän pitäisi keskittyä ponnisteluihin omassa kodissamme. On hetkiä, jolloin perheenjäsenet ja läheiset ystävät kohtaavat haasteita. Maailman äänet ja kenties heidän omat halunsa saattavat saada heidät kyseenalaistamaan totuuden. Meidän tulee tehdä kaikki voitavamme auttaaksemme heitä tuntemaan sekä Vapahtajan rakkautta että meidän rakkauttamme. Mieleeni tulee eräs pyhien kirjoitusten jae, josta on tullut rakas kirkon laulumme ”Rakastakaa toisianne”. Siinä meille opetetaan: ”Siitä teidät tunnetaan opetuslapsikseni, jos rakastatte toisianne.”¹³

Rakastaessamme niitä, jotka kyseenalaistavat totuuden, kaiken ilon vihollinen saattaa yrittää saada meidät tuntemaan, että me petämme ne, joita rakastamme, jos *me* itse elämme edelleen evankeliumin täyteen mukaan ja opetamme sen totuuksia.

Kykymme auttaa muita tulemaan Kristuksen luokse tai palaamaan Hänen luokseen määräytyy suurelta osin siitä esimerkistä, jonka annamme omalla henkilökohtaisella sitoumuksellamme pysyä liittopolulla.

Jos todellinen halumme on pelastaa niitä, joita rakastamme, meidän täytyy itse pysyä lujasti Kristuksen luona ottamalla täysin vastaan Hänen kirkkonsa ja Hänen evankeliuminsa täyteys.

Palatakseni Nefin kertomukseen me tiedämme, että Nefin halukkuuteen turvata Herraan vaikutti hänen vanhempiansa alttius turvata Herraan ja heidän esimerkkinsä liittojen pitämisestä. Tämä ilmenee hienosti Lehin näyssä elämän puusta. Nautittuaan puun suloista ja riemullista hedelmää Lehi loi katseensa ympärilleen, jotta hän kenties löytäisi perheensäkin¹⁴. Hän näki Sarian, Samin ja Nefin, jotka ”seisoivat ikään kuin tietämättä, minne mennä”¹⁵. Sitten Lehi sanoi: ”Minä viittoilin heille, ja minä myös sanoin heille kovalla äänellä, että he tulisivat luokseni nauttimaan hedelmää.”¹⁶ Huomaattehan, ettei Lehi lähtenyt pois elämän puulta. Hän pysyi hengellisesti Herran luona ja kutsui perhettään tulemaan sinne, missä *hän* oli nauttimassa hedelmää.

Vastustaja haluaa houkutella joitakuuta jättämään evankeliumin ilon erottamalla Kristuksen opetukset Hänen kirkostaan. Hän haluaa meidän uskovan, että voimme pysyä lujasti liittopolulla yksinämme, oman hengellisyytemme avulla, erillään Hänen kirkostaan.

Näinä myöhempinä aikoina Kristuksen kirkko on palautettu, jotta se auttaisi Kristuksen liittoon kuuluvia lapsia pysymään Hänen liittopolullaan.

Opissa ja liitoissa sanotaan: ”Katso, tämä on minun oppini: Jokainen, joka tekee parannuksen ja *tulee minun luokseni*, hän on minun kirkkoani.”¹⁷

Kristuksen kirkon avulla meitä vahvistetaan saadessamme kokemuksia pyhien yhteisönä. Me kuulemme

Piispa Gérald Caussé
johtava piispa

Hänen äänensä Hänen profeettojensa, näkijöidensä ja ilmoituksen-saajiensa välityksellä. Mikä tärkeintä, Hänen kirkkonsa kautta me saamme kaikki Kristuksen sovituksen välttämättömät siunaukset, jotka voivat toteutua ainoastaan osallistumalla pyhiin toimituksiin.

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on Kristuksen kirkko maan päällä. Se on palautettu näinä myöhempinä aikoina kaikkien Jumalan lasten hyödyksi.

Minä todistan, että kun me tulemme Kristuksen luokse ja elämme myöhempien aikojen pyhien taivoin, meitä siunataan lisääntyneellä määrällä Hänen rakkauttaan, Hänen iloaan ja Hänen rauhaansa. Nefin lailla me voimme tehdä vaikeita asioita ja auttaa muita tekemään samoin, koska me tiedämme, keneen voimme turvata.¹⁸ Kristus on meidän valomme, meidän elämämme ja meidän pelastuksemme.¹⁹ Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Nefi 3:7.
2. Mormonin kirjan nimisivu; ks. myös Mormonin kirjan johdanto.
3. Ks. 2. Nefi 4:19.
4. 2. Nefi 4:17.
5. 2. Nefi 4:20.
6. Matt. 11:28.
7. Russell M. Nelson, ”Ilo ja hengellinen selviytyminen”, *Liahona*, marraskuu 2016, s. 82.
8. 2. Nefi 4:17.
9. Ks. Matt. 11:28–30.
10. Russell M. Nelson, ”Herran työhön käyn”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 118–119, kursivointi lisätty.
11. Ks. OL 20:59.
12. Ks. Moosia 5:7.
13. Joh. 13:35; ks. myös ”Rakastakaa toisianne”, *MAP-lauluja*, 192.
14. Ks. 1. Nefi 8:13.
15. 1. Nefi 8:14.
16. 1. Nefi 8:15.
17. OL 10:67, kursivointi lisätty.
18. Ks. 2. Nefi 4:19.
19. Ks. Ps. 27:1.

Elävän Kristuksen elävä todistaja

Mormonin kirjan keskeinen sanoma on palauttaa todellinen tieto Jeesuksen Kristuksen välttämättömästä roolista ihmiskunnan pelastuksessa ja korotuksessa.

Aurinkoisena kevätpäivänä vuonna 2017 Pariisin temppelin avoimien ovien päivät olivat hyvässä vauhdissa, kun yhden oppaan luo tuli mies murheellinen ilme kasvoillaan. Hän sanoi asuvansa temppelin lähellä ja tunnusti, että oli aktiivisesti vastustanut temppelin rakentamista. Hän kertoi, että

kun hän yhtenä päivänä katseli ulos asuntonsa ikkunasta, hän näki suuren nosturin laskevan Jeesusta kuvaavaa patsasta taivaista ja asettavan sen varoen temppelintontille. Mies selitti, että tämä kokemus oli muuttanut täysin hänen tunteensa kirkkoamme kohtaan. Hän oivalsi, että me olimme Jeesuksen Kristuksen seuraajia, ja hän pyysi anteeksiäntoa aiemmasta vahingosta, jota hän oli saattanut aiheuttaa.

Kristus-patsas, joka koristaa Pariisin temppelintonttia ja muita kirkon rakennuksia, todistaa rakkaudestamme Vapahtajaa kohtaan. Alkuperäinen marmoripatsas on tanskalaisen taidemaalari Bertel Thorvaldsenin työ. Hän veisti sen vuonna 1820 – samana vuonna kun ensimmäinen näky saatiin. Patsas on jyrkkänä vastakohtana useimmille muille tuon ajan taideteoksille, jotka enimmäkseen kuvaavat kärsivää Kristusta ristillä. Thorvaldsenin työ esittää elävää Kristusta, joka sai voiton kuolemasta ja kutsuu kädet ojennettuina kaikkia tulemaan luokseen. Vain naulojen jäljet Hänen käsissään ja jaloissaan sekä haava Hänen kyljessään todistavat siitä

Sandy, Utah, USA

sanoin kuvaamattomasta tuskasta, jota Hän kärsi pelastaakseen koko ihmiskunnan.

Ehkäpä yksi syy, jonka vuoksi me Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenet rakastamme tätä patsasta, on siinä, että se muistuttaa meitä Mormonin kirjassa olevasta kuvauksesta, kun Vapahtaja ilmestyi Amerikan mantereella:

”Ja katso, he näkivät Miehen laskeutuvan taivaasta; ja hän oli pukeutunut valkoiseen viittaun, ja hän tuli alas ja seisoi heidän keskellään. – –

Ja tapahtui, että hän ojensi kätensä ja puhui kansalle sanoen:

Katso, minä olen Jeesus Kristus – –.

Minä olen juonut siitä katkerasta maljasta, jonka Isä on antanut minulle, ja olen kirkastanut Isän ottamalla päälleni maailman synnit.”¹

Sitten Hän kutsui jokaista miestä, naista ja lasta tulemaan ja pistämään kätensä Hänen kylkeensä ja tunnustelemaan nauhojen jälkiä Hänen käsissään ja jaloissaan ja saamaan näin henkilökohtaisen todistuksen siitä, että Hän tosiaan oli kauan odotettu Messias.²

Tämä ylevä tapahtuma on Mormonin kirjan huipentuma. Evankeliumin koko ”hyvä uutinen” sisältyy tähän kuvaan Vapahtajasta ojentamassa

lempeästi ”armon käsivartensa”³ kutsuakseen jokaista ihmistä tulemaan luokseen ja ottamaan vastaan Hänen sovituksensa siunaukset.

Mormonin kirjan keskeinen sanoma on palauttaa todellinen tieto Jeesuksen Kristuksen välttämättömästä roolista ihmiskunnan pelastuksessa ja korotuksessa. Tämä teema kaikuu johdantosisulta viimeisen luvun aivan viimeisiin sanoihin saakka. Luopumuksen ja hengellisen sekaannuksen vuosisatojen aikana syvällinen ymmärrys siitä, mitä Kristus teki Getsemanessa ja Golgatalla, kadotettiin tai se vääristyi. Kuinka jännittävältä Joseph Smithistä onkaan täytynyt tuntua, kun hän kääntäessään Ensimmäistä Nefin kirjaa löysi tämän ihmeellisen lupauksen: ”Nämä viimeiset aikakirjat [eli Mormonin kirja] – – tulevat vahvistamaan todeksi ne ensimmäiset [eli Raamatun], – – ja ilmaisemaan ne selkeät ja kallisarvoiset asiat, jotka on otettu niistä pois; ja ilmaisevat kaikille suvuille, kielille ja kansoille, että Jumalan Karitsa on iankaikkisen Isän Poika ja maailman Vapahtaja ja että kaikkien ihmisten on tultava hänen luoksensa, tai he eivät voi pelastua.”⁴

Vapahtajan sovitukselta koskevat selkeät ja kallisarvoiset totuudet

kajahtelevat kautta Mormonin kirjan. Kun luettelen joitakin näistä totuuksista, kehotan teitä miettimään, kuinka ne ovat muuttaneet tai voisivat muuttaa teidän elämäännne.

1. Jeesuksen Kristuksen sovitus on ilmainen lahja. Se tarjotaan *kaikille*, jotka *ovat* eläneet, jotka *elävät nykyään* ja jotka *tulevat* elämään maan päällä.⁵
2. Sen lisäksi, että Kristus kantoi syntiemme taakan, Hän otti päälleen meidän murheemme, vaivamme, kärsimyksemme ja sairautemme sekä kaikki koettelemukset, jotka kuuluvat ihmisen tilaan kuolevaisuudessa. Sellaista tuskaa, kipua tai surua ei ole, jota Hän ei olisi kärsinyt puolestamme.⁶
3. Vapahtajan sovitusuhriin ansiosta me voimme voittaa Aadamin lankeemuksen kielteiset seuraukset, kuten fyysisen kuoleman. Kristuksen ansiosta kaikki tämän maan päälle syntyneet Jumalan lapset vanhurskauteensa katsomatta kokevat sen, että heidän henkensä ja ruumiinsa yhdistyvät jälleen ylösnousemuksen voimasta⁷ ja he palaavat Hänen luokseen ja heidät ”tuomitaan – – tekojensa mukaan”⁸.
4. Sen sijaan Vapahtajan sovituksen täysien siunausten saamisen ehtona on uutteruutemme⁹ siinä, kuinka elämme ”Kristuksen opin” mukaan¹⁰. Unessaan Lehi näki ”kaidan ja kapean polun”¹¹, joka johtaa elämän puulle. Sen hedelmä, joka kuvaa Jumalan rakkautta siten kuin se ilmenee Kristuksen sovituksen verrattomina siunauksina, ”on kaikkia muita hedelmiä kallisarvoisempaa ja haluttavampaa; – – ja se on suurin kaikista Jumalan lahjoista”¹². Päästäksemme nauttimaan tätä hedelmää meidän täytyy osoittaa

uskoa Jeesukseen Kristukseen, tehdä parannus, kuulla Jumalan sanaa¹³, ottaa vastaan välttämättömät toimitukset ja pitää pyhät liitot elämämme loppuun asti¹⁴.

5. Sovituksellaan Jeesus Kristus paitsi pyyhkii pois syntimme myös antaa *kaiken mahdollistavaa* voimaa, jonka avulla Hänen opetuslapsensa voivat riisua päältään luonnollisen ihmisen¹⁵, edistyä rivi rivin päälle¹⁶ ja tulla pyhemmiksi¹⁷, niin että jonakin päivänä heistä voi tulla Kristuksen esikuvan mukaisia täydellisiä olentoja¹⁸, jotka ovat kelvollisia elämään jälleen Jumalan luona¹⁹ ja perimään kaikki taivaan valtakunnan siunaukset²⁰.

Vielä yksi lohdullinen totuus Mormonin kirjassa on se, että vaikka Herran sovitus onkin ulottuvuudessaan ääretön ja yleismaailmallinen, niin se on merkittävän henkilökohtainen ja yksityinen lahja, joka sopii meille kullekin yksilöllisesti.²¹ Aivan kuten Jeesus kutsui jokaista nefiläistä opetuslasta tunnustelemaan Hänen haavojaan, Hän kuoli meidän jokaisen puolesta henkilökohtaisesti, niin kuin sinä tai minä olisimme ainoa ihminen maan päällä. Hän osoittaa meille henkilökohtaisen kutsun tulla Hänen luokseen ja hyödyntää Hänen sovituksensa ihmeellisiä siunauksia.²²

Kristuksen sovituksen henkilökohtainen luonne tulee entistä

todellisemmaksi, kun mietimme merkittävien miesten ja naisten esimerkkiä Mormonin kirjassa. Heidän joukossaan ovat Enos, Alma, Seesrom, kuningas Lamoni ja hänen vaimonsa sekä kuningas Benjaminin kansa.

Heidän kääntymyskertomuksensa ja elinvoimaiset todistuksensa ovat elävä todistus siitä, kuinka sydämemme voi muuttua ja elämämme tulla täysin erilaiseksi Herran äärettömän hyvyyden ja armollisuuden avulla.²³

Profeetta Alma esitti kansalleen tämän ajankohtaisen kysymyksen. Hän sanoi: ”Jos olette kokeneet sydämen muutoksen ja jos olette tunteneet halua laulaa lunastavan rakkauden laulua, tahtoisin kysyä, voitteko *nyt* tuntea sellaista?”²⁴ Tämä kysymys on ensiarvoisen tärkeä nyt, koska me Herran opetuslapset tarvitsemme Hänen lunastavaa voimaansa olemaan kanssamme, innostamaan meitä ja muuttamaan meitä joka ikinen päivä.

Alman kysymys voitaisiin esittää myös tällä tavoin: Milloin viimeksi tunsitte Vapahtajan sovituksen suloisien vaikutuksen elämässänne? Näin tapahtuu, kun tunnette kokevanne ”suurta ja ihanaa” iloa²⁵, joka todistaa sielullenne, että syntinne on annettu anteeksi, tai kun tuskallisten koetelemusten kestäminen kevenee tai kun sydämenne pehmenee ja pystytte antamaan anteeksi jollekulle, joka on loukannut teitä. Tai se voi olla jokainen kerta, kun huomaatte, että kykyenne rakastaa ja palvella muita on lisääntynyt tai että pyhittyminen alkaa tehdä teistä erilaista ihmistä, jonka mallina on Vapahtajan esimerkki.²⁶

Todistan, että kaikki nämä kokemukset ovat todellisia ja ovat

todiste siitä, että elämä voi muuttua, kun osoitamme uskoa Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovituksensa. Mormonin kirja selkiyttää ja laajentaa tietämystämme tästä taivaallisesta lahjasta. Kun tutkitte tätä kirjaa, kuulette elävän Kristuksen äänen kutsuvan teitä tulemaan Hänen luokseen. Lupaen, että jos otatte vastaan tämän kutsun ja elätte elämääne Hänen esimerkkinsä antaman mallin mukaan, niin saatte elämääne Hänen lunastavaa voimaansa. Pyhän Hengen voimalla Vapahtaja muuttaa teitä päivä päivältä ”täyteen päivään saakka”²⁷, kunnes te Hänen julistuksensa mukaisesti saatte ”nähdä minun kasvoni ja tietää, että minä olen”²⁸. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. 3. Nefi 11:8–11.
2. Ks. 3. Nefi 11:14–15.
3. Ks. Alma 5:33.
4. 1. Nefi 13:40.
5. Ks. 2. Nefi 9:21; 26:24–27; Moosia 3:13.
6. Ks. Alma 7:11–12.
7. Ks. 2. Nefi 10:25.
8. Moosia 3:24; ks. myös 2. Nefi 2:4, 10, 26; 9:6–7, 12–13, 15, 22; Moosia 3:12; 16:7–8; Alma 11:41–44; 42:6–8, 23; Hel. 14:16; Morm. 9:12.
9. Ks. 2. Nefi 9:21; Moosia 3:12; Hel. 5:11; 14:18.
10. Ks. 2. Nefi 31:21; ks. myös 3. Nefi 27:20–21.
11. 1. Nefi 8:20.
12. 1. Nefi 15:36.
13. Ks. 1. Nefi 15:24.
14. Ks. 2. Nefi 31.
15. Ks. Moosia 3:19.
16. Ks. 2. Nefi 28:30.
17. Ks. Moosia 3:19.
18. Ks. 3. Nefi 27:27; Moroni 10:32–33.
19. Ks. 2. Nefi 2:8; Moosia 2:41.
20. Ks. Alma 11:37.
21. Ks. 2. Nefi 9:21.
22. Ks. Omni 1:26; Alma 5:33; Moroni 10:32–33.
23. Ks. En. 1; Moosia 5; Alma 12; 18–19; 36.
24. Alma 5:26, kursivointi lisätty.
25. Alma 36:21.
26. Ks. Moosia 3:19.
27. OL 50:24.
28. OL 93:1.

Vanhin Dale G. Renlund
kahdentoista apostolin koorumista

Pohdi Jumalan hyvyyttä ja suuruutta

Kutsun sinua muistamaan joka päivä taivaallisen Isän ja Jeesuksen Kristuksen suuruuden ja sen, mitä He ovat tehneet sinun hyväksesi.

Kautta aikojen – jopa ja etenkin vaikeina aikoina – profeetat ovat kannustaneet meitä muistamaan Jumalan suuruutta ja pohtimaan, mitä Hän on tehnyt hyväksemme yksilöinä, perheinä ja kansana.¹ Tämä ohje löytyy kaikkialta pyhistä kirjoituksista, mutta erityisen hyvin se on esillä Mormonin kirjassa. Nimisivulla selitetään, että yksi Mormonin kirjan tarkoituksesta on ”[osoittaa] Israelin huoneen jäännökselle, kuinka suuria Herra on tehnyt sen isien hyväksi”². Mormonin kirjan lopussa on Moronin vetoamus: ”Katso, minä tahtoisin kehottaa teitä näitä asioita lukiessanne – – muistamaan, kuinka armollinen Herra on ollut ihmislapsille – –, ja pohdiskelemaan sitä sydämessänne.”³

Se, kuinka johdonmukaisesti profeetat pyytävät pohtimaan Jumalan hyvyyttä, on silmiinpistävä.⁴ Taivaallinen Isämme haluaa meidän muistavan Hänen ja Hänen rakkaan Poikansa hyvyyden – ei Heidän omaksi tyydytykseksensä, vaan sen vaikutuksen vuoksi, joka sellaisella muistamisella on meihin. Kun pohdimme Heidän hyvyyttään, meidän näkökulmamme ja ymmärryksemme laajenevat. Kun

ajattelemme Heidän myötätuntoaan, meistä tulee nöyrempiä, rukoilevampia ja lujempia.

Koskettava kokemus erään aiemman potilaan kanssa osoittaa, kuinka kiitollisuus anteliaisuudesta ja myötätunnosta voi muuttaa meidät. Vuonna 1987 tutustuin Thomas Nielsoniin, merkittävään mieheen, joka tarvitsi sydämensiirron. Hän oli 63-vuotias ja asui Loganissa Utahissa Yhdysvalloissa. Sen jälkeen kun hän oli palvelut armeijassa toisen maailmansodan aikana, hän oli solminut avioliiton Donna Wilkesin kanssa Loganin temppelissä Utahissa. Hänestä tuli tarmokas ja menestyvä muurari. Myöhempinä vuosinaan hän nautti työnteosta erityisesti vanhimman lapsenlapsensa Jonathanin kanssa koulun loma-aikoina. Näiden kahden välille kehittyi

erityinen side osittain siksi, että Tom näki Jonathanissa paljon itseään.

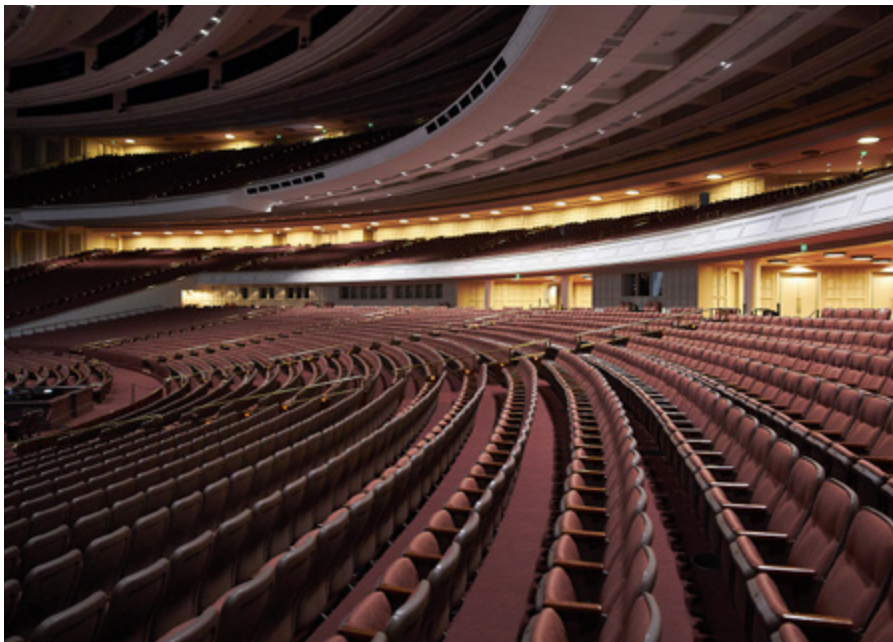
Tomista siirtosydämen odottaminen oli turhauttavaa. Hän ei ollut erityisen kärsivällinen ihminen. Hän oli aina pystynyt asettamaan ja saavuttamaan tavoitteita ahkeralla työnteolla ja silkalla päättäväisyydellä. Kun Tomilla oli ongelmia sydämen toiminnan heiketessä ja elämän ollessa pysähdyksissä, hän kysyi toisinaan minulta, mitä tein jouduttaakseni tapahtumia. Leikkiä laskien hän ehdotti tapoja, joihin voisin ryhtyä, jotta hän saisi sydämensiirron nopeammin.

Yhtenä riemullisena ja kuitenkin hirveänä päivänä Tomille ilmaantuikin ihanteellinen siirtosydän. Koko ja verityyppi olivat yhteensopivat, ja lahjoittaja oli nuori, vain 16-vuotias. Siirrettävä sydän kuului Jonathanille, Tomin rakkaalle lapsenlapselle. Aiemmin samana päivänä Jonathan oli loukkaantunut kohtalokkaasti, kun juna törmäsi autoon, jossa hän matkusti.

Kun kävin Tomin ja Donnan luona sairaalassa, he olivat syvästi järkyttyneitä. On vaikea kuvitella, mitä he kokivat tietäessään, että Tomin elämää voitiin pidentää käyttämällä heidän lapsenlapsensa sydäntä. Alkuun he

Provo, Utah, USA

kieltäytyivät harkitsemasta sydäntä, jonka Jonathanin surevat vanhemmat, heidän tyttärensä ja vävynsä, tarjosivat. Tom ja Donna tiesivät kuitenkin, että Jonathan oli aivokuollut, ja he ymmärsivät, että heidän rukouksensa saada Tomille uusi sydän eivät olleet aiheuttaneet Jonathanin onnettomuutta. Ei, Jonathanin sydän oli lahja, joka voisi siunata Tomia hänen hädässään. He ymmärsivät, että tästä murhenäytelmästä voisi koitua jotakin hyvää, ja he päättivät ottaa sydämen vastaan.

Sydämensiirto sujui hyvin. Jälkeenpäin Tom oli muuttunut mies. Muutos oli parantanutta terveyttä tai jopa kiitollisuutta syvällisempi. Tom kertoi minulle, että hän ajatteli joka aamu Jonathania, tyttärtään ja vävyään, saamaansa lahjaa ja sitä, mitä tuo lahja oli vaatinut. Vaikka Tomin luontainen hyväntuulisuus ja sisu olivat yhä selkeästi havaittavissa, huomasin, että hän oli vakavampi, mielteliäämpi ja hyväsydämisempi.

Tom eli vielä 13 vuotta siirron jälkeen, vuodet, joita hän ei olisi muuten saanut. Hänen muistikirjoituksessaan sanottiin, että noiden vuosien aikana hän pystyi koskettamaan perheensä ja muiden elämää anteliaisuudella ja rakkaudella. Hän oli yksityinen hyväntekijä ja esimerkki toiveikkuudesta ja päättäväisyydestä.

Paljolti Tomin tavoin jokainen meistä on saanut lahjoja, joita emme voisi itse antaa itsellemme, lahjoja taivaalliselta Isältämme ja Hänen rakkaalta Pojaltaan, mukaan lukien lunastuksen Jeesuksen Kristuksen sovitusuhrin ansiosta.⁵ Me olemme saaneet elämän tässä maailmassa, me saamme fyysisen elämän tuonpuoleisessa ja iankaikkisen pelastuksen ja korotuksen – jos sen valitsemme – kaiken tämän vain taivaallisen Isän ja Jeesuksen Kristuksen ansiosta.

Joka kerta kun käytämme näitä lahjoja, hyödyimme niistä tai edes ajattelemme niitä, meidän pitäisi pohtia antajien uhrausta, anteliaisuutta ja myötätuntoa. Kunnioitus antajia kohtaan on enemmän kuin kiitollisuus, jota tunnemme. Heidän lahjojensa ajattelu voi ja sen pitäisi muuttaa meitä.

Yksi merkittävä muuttuminen oli se, mikä tapahtui Alma nuoremmalle. Kun Alma kulki ”ympäriinsä kapinoiden Jumalaa vastaan”⁶, enkeli ilmestyi. ”Ukkosen äänellä”⁷ enkeli nuhteli Almaa kirkon vainoamisesta ja siitä, että hän ”varasti kansan sydämet”⁸. Enkeli

lisäsi tämän kehotuksen: ”Mene, ja muista isiesi vankeutta –; ja muista, kuinka suuria [Jumala] on tehnyt heidän hyväkseen.”⁹ Kaikista mahdollisista kehotuksista enkeli tähdensi tätä.

Alma teki parannuksen ja muisti. Myöhemmin hän kertoi enkelin kehotuksesta pojalleen Helamanille. Alma neuvoi: ”Minä tahdon sinun tekevän, niin kuin minä olen tehnyt, muistaen meidän isiemme vankeutta, sillä he olivat orjuudessa, eikä kukaan voinut heitä vapauttaa, paitsi Abrahamin – ja Iisakin – ja Jaakobin Jumala; ja hän totisesti vapautti heidät heidän ahdingoistaan.”¹⁰ Alma sanoi yksinkertaisesti: ”Minä turvaan häneen.”¹¹ Alma ymmärsi, että muistamalla orjuudesta vapauttamisen ja tuen ”kaikenlaisissa koettelemuksissa ja vastoinkäymisissä” me opimme tuntemaan Jumalan ja Hänen lupaustensa varmuuden.¹²

Harvalla meistä on ollut yhtä järäsyttävä kokemus kuin Almalla, mutta muutoksemme voi olla yhtä syvälinen. Vapahtaja antoi muinoin lupauksen:

”Minä annan teille uuden sydämen ja teidän sisimpäanne uuden hengen. Minä otan teidän rinnastanne kivi-sydämen pois ja annan tilalle elävän sydämen.

Minä annan henkeni teidän sisimpäanne ja –

San Bernardo, Santiago, Chile

te olette minun kansani ja minä olen teidän Jumalanne.”¹³

Ylösnoussut Vapahtaja kertoi nefiläisille, kuinka tämä muuttuminen alkaa. Hän toi esiin keskeisen tekijän taivaallisen Isän suunnitelmassa, kun Hän sanoi:

”Ja minun Isäni lähetti minut, jotta minut korotettaisiin ristille ja jotta minä sen jälkeen, kun minut oli korotettu ristille, voisin *vetää* kaikki ihmiset luokseni – ,

ja tästä syystä minut on korotettu; sen tähden minä Isän vallan mukaisesti *vedän* kaikki ihmiset luokseni.”¹⁴

Mitä sinun kohdallasi vaaditaan, että tulisit vedetyksi Vapahtajan luokse? Pohdi Jeesuksen Kristuksen alistumista Isänsä tahtoon, Hänen voittoaan kuolemasta, sinun syntiesi ja virheidesi ottamista päälleen, Isän voiman saamista, jotta Hän voi toimia puolestapuhujanasi, ja sinun täydellistä lunastamistasi.¹⁵ Eivätkö nämä riitä vetämään sinua Hänen luokseen? Minulle ne riittävät. Jeesus Kristus ”seisoo käsivarret ojennettuina toivoen ja haluten parantaa, antaa anteeksi, puhdistaa, vahvistaa, jalostaa ja pyhittää”¹⁶ sinut ja minut.

Näiden totuuksien pitäisi antaa meille uusi sydän ja saada meidät valitsemaan taivaallisen Isän ja Jeesuksen Kristuksen seuraamisen. Silti jopa uusi sydän voi olla ”altis harhailemaan, – – altis jättämään Jumalan, jota [rakastamme]”¹⁷. Taistellaksemme tätä taipumusta vastaan meidän pitää ajatella joka päivä lahjoja, joita olemme saaneet, ja sitä, mitä ne ovat vaatineet. Kuningas Benjamin neuvoi: ”Minä tahdon teidän muistavan ja pitävän aina muistissa Jumalan suuruuden – – ja hänen hyvytensä ja pitkämielisyytensä teitä – – kohtaan.”¹⁸ Jos teemme niin, me tulemme kelvollisiksi saamaan merkittäviä taivaallisia siunauksia.

Jumalan hyvyden ja armollisuuden ajatteleminen auttaa meitä tulemaan hengellisesti vastaanottavaisemmiksi. Lisääntyneen hengellisen herkkyyden ansiosta me puolestamme tulemme tietämään totuuden kaikesta Pyhän Hengen voimalla.¹⁹ Tähän sisältyy todistus siitä, että Mormonin kirja on totta, tieto siitä, että Jeesus on Kristus, henkilökohtainen Vapahtajamme ja Lunastajamme, ja sen hyväksyminen, että Hänen evankeliuminsa on palautettu näinä myöhempinä aikoina.²⁰

Kun muistamme taivaallisen Isämme ja Jeesuksen Kristuksen suuruuden ja sen, mitä He ovat tehneet hyväksemme, me emme pidä Heitä itsestäänselvytenä, kuten Tomkaan ei pitänyt Jonathanin sydäntä itsestäänselvytenä. Riemuiten ja kunnioittaen Tom muisti joka päivä murhenäytelmän, joka pidensi hänen elämäänsä. Iloitessamme ylenpalttisesti tiedosta, että meidät voidaan pelastaa ja korottaa, meidän pitää muistaa, että pelastus ja korotus vaativat suuren hinnan.²¹ Me voimme riemuita kunnioittavasti ymmärtäessämme, että ilman Jeesusta Kristusta me olemme tuomittuja mutta Hänen kanssaan me voimme saada suurimman lahjan, minkä taivaallinen Isä voi antaa.²² Todellakin tämän kunnioituksen ansiosta me voimme iloita ”iankaikkisen elämän [lupauksesta] tässä maailmassa” ja saada viimein ”[iankaikkisen elämän] tulevassa maailmassa, nimittäin kuolemattomuuden [kirkkauden]”²³.

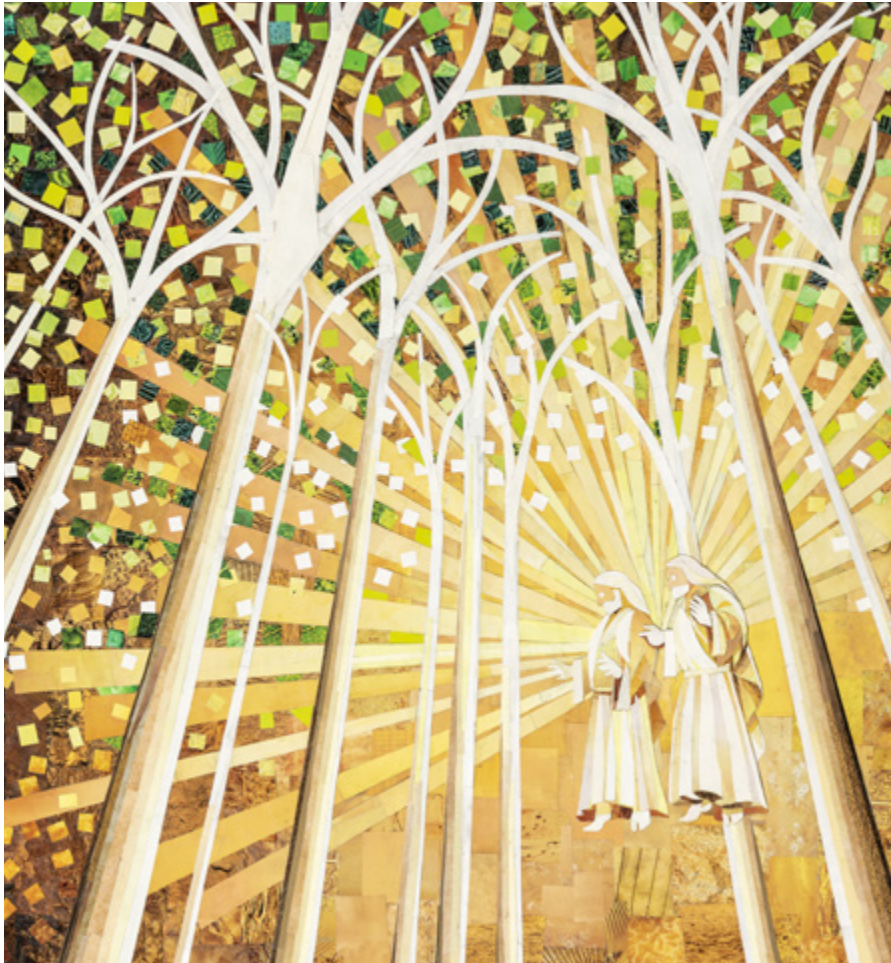
Kun pohdimme taivaallisen Isämme ja Jeesuksen Kristuksen hyvyttä, meidän luottamuksemme

Heihin lisääntyy. Rukouksemme muuttuvat, koska me tiedämme, että Jumala on Isämme ja me olemme Hänen lapsiaan. Me emme pyri muuttamaan Hänen tahtoaan vaan mukauttamaan oman tahtomme Hänen tahtoonsa ja varmistamaan itsellemme siunaukset, jotka Hän haluaa suoda sillä ehdolla, että me pyydämme niitä.²⁴ Me pyrimme olemaan sävyisempiä, puhtaampia, kestävämpiä, enemmän Kristuksen kaltaisia.²⁵ Nämä muutokset tekevät meidät kelvollisiksi saamaan lisää taivaallisia siunauksia.

Kun tunnustamme, että kaikki hyvä tulee Jeesukselta Kristukselta, me kerromme uskostamme tehokkaammin muille.²⁶ Meillä on rohkeutta, kun kohtaamme ilmeisen mahdottomia tehtäviä ja olosuhteita.²⁷ Me vahvistumme päättäväisyydessämme pitää liitot, jotka olemme tehneet seurataksemme Vapahtajaa.²⁸ Me täytymme Jumalan rakkaudella, haluamme auttaa apua tarvitsevia olematta tuomitsevia, rakastamme lapsiamme ja kasvatamme heitä vanhurskaudessa, säilytämme syntiemme anteeksiannon ja riemuitsemme aina.²⁹ Nämä ovat merkittäviä tuloksia siitä, että muistamme Jumalan hyvyden ja armollisuuden.

Sitä vastoin Vapahtaja varoitti: ”Eikä ihminen loukkaa Jumalaa millään

tavalla, eikä hänen vihansa ole syytynyt keittäen muita vastaan kuin niitä, jotka eivät tunnusta hänen kättänsä kaikessa.³⁰ En usko, että Jumala loukkaantuu, kun me unohdamme Hänet. Sen sijaan luulen Hänen olevan syvästi pettynyt. Hän tietää, että me riistämme itseltämme tilaisuuden lähestyä Häntä muistamalla Hänet ja Hänen hyvytensä. Sitten meiltä jää kokematta, kun Hän lähestyy meitä, ja jäämme vaille niitä erityisiä siunauksia, jotka Hän on luvannut.³¹

Kutsun sinua muistamaan joka päivä taivaallisen Isän ja Jeesuksen Kristuksen suuruuden ja sen, mitä He ovat tehneet sinun hyväksesi. Sitokoon Heidän hyvytensä pohtiminen harhailevan sydämesi lujemmin Heihin.³² Pohdi Heidän myötätuntoaan, niin sinua siunataan suuremmalla hengellisellä herkkyydellä ja sinusta tulee enemmän Kristuksen kaltainen. Heidän myötätuntonsa mietiskeleminen

auttaa sinua pysymään uskollisena ”loppuun asti”, kunnes sinut ”otetaan vastaan taivaaseen” ja saat ”asua Jumalan luona milloinkaan päättymättömän onnen tilassa”³³.

Taivaallinen Isämme sanoi viitataan rakkaaseen Poikaansa: ”Kuule häntä!”³⁴ Kun toimit noiden sanojen mukaan ja kuuntelet Häntä, niin muista iloiten ja kunnioittaen, että Vapahtaja haluaa palauttaa sen, mitä itse et voi palauttaa, Hän haluaa parantaa haavat, joita itse et voi parantaa, Hän haluaa korjata sen, mitä on mahdotonta korjata³⁵, Hän korvaa kaiken sinua kohdanneen epäoikeudenmukaisuuden³⁶, ja Hän haluaa pysyvästi parantaa jopa särkyneet sydämet³⁷.

Kun olen ajatellut taivaallisen Isämme ja Jeesuksen Kristuksen antamia lahjoja, olen tullut tietämään, että He rakastavat äärettömästi kaikkia taivaallisen Isän lapsia ja Heillä on käsittämätöntä myötätuntoa meitä

kohtaan.³⁸ Tämä tieto on muuttanut minut, ja se muuttaa teidätkin. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. esim. Abr. 2:16; 2. Moos. 13:3; Joos. 4:6–9; 1. Sam. 7:11–12.
2. Mormonin kirjan nimisivu.
3. Moroni 10:3.
4. Ks. esim. 5. Moos. 6:12; 11:18; Joos. 4:21–24; 1. Sam. 7:12; Room. 2:4; 11:22; 2. Nefi 9:10; 33:14; MK Jaak. 1:7; Moosia 5:3; 25:10; 27:22; Alma 34:4; Hel. 12:2; 3. Nefi 4:33; 18:11–12; Morm. 2:13; OL 133:52; 138:2.
5. Ks. Jes. 53:3–12; Luuk. 22:44; Joh. 3:16; Gal. 2:20; Moosia 3:5–11; Alma 7:10–13; OL 19:16–19.
6. Moosia 27:11.
7. Moosia 27:11.
8. Moosia 27:9; ks. myös jae 13.
9. Moosia 27:16.
10. Alma 36:2.
11. Alma 36:27.
12. Ks. Alma 36:27–29.
13. Hes. 36:26–28.
14. 3. Nefi 27:14–15, kursivointi lisätty. Ks. myös Joh. 12:32; 2. Nefi 26:24.
15. Ks. Moosia 15:7–9; Ilm. 21:4.
16. Russell M. Nelson, ”Me voimme toimia paremmin ja olla parempia”, *Liahona*, toukokuu 2019, s. 67.
17. Ks. ”Come, Thou Fount of Every Blessing”, *Hymns*, 1948, 70.
18. Moosia 4:11; ks. myös Alma 36:2, 28–29; Et. 7:27; 10:2; Moroni 9:25.
19. Ks. Moroni 10:4–5.
20. Ks. Mormonin kirjan nimisivu ja johdanto.
21. Ks. OL 19:18–19.
22. Ks. OL 14:7.
23. Moos. 6:59; ks. myös Alma 36:28.
24. Ks. PKO, ”Rukous”.
25. Ks. ”Suo enemmän mulle”, *MAP-lauluja*, 76.
26. Ks. Filem. 1:6.
27. Ks. 1. Nefi 17:37; 1. Nefi 4:2.
28. Ks. Alma 5:6, 13, 26–28.
29. Ks. Moosia 4:11–26.
30. OL 59:21.
31. Ks. OL 88:63–64.
32. Ks. ”Come, Thou Fount of Every Blessing”.
33. Moosia 2:41.
34. Ks. Matt. 17:5; Mark. 9:7; Luuk. 9:35; 3. Nefi 11:7; JS–H 1:17.
35. Ks. Boyd K. Packer, ”Anteeksiantamuksen kirkas aamu”, *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 19–20.
36. Ks. Ilm. 21:4.
37. Ks. Ps. 147:3.
38. Ks. 2. Nefi 26:33.

Vanhin Benjamin M. Z. Tai
seitsemänkymmenen koorumista

Mormonin kirjan voima kääntymyksessä

Mormonin kirja tarjoaa hengellistä ravintoa, määrää toimintasuunnitelman ja yhdistää meidät Pyhään Henkeen.

Tarkasteltuani äskettäisen terveystarkastuksen tuloksia huomasin, että minun pitää tehdä joitakin elintapoihin liittyviä muutoksia. Minua auttaakseen lääkärimeni määräsi ravinto- ja liikuntasuunnitelman, joka muuttaisi minut terveemmäksi, jos päättäisin noudattaa sitä.

Jos meistä jokainen kävisi läpi hengellisen tarkastuksen, mitä oppisimme itsestämme? Mitä muutoksia hengellinen lääkärimme määräisi? Jotta meistä tulisi sellaisia kuin meidän pitää olla, on välttämätöntä, että me tiedämme, mitä tehdä, ja teemme sen mukaan, mitä tiedämme.

Jeesus Kristus on Mestariparantaja.¹ Sovituksellaan Hän sitoo haavamme, ottaa päälleen sairautemme ja parantaa murtuneen mielemme.² Hänen armostaan se, mikä meissä on heikkoa, voi tulla vahvaksi.³ Hän kutsuu meitä seuraamaan Häntä⁴ oppimalla Hänestä, kuuntelemalla Hänen sanojaan ja vaeltamalla Hänen Henkensä sävyisyydessä.⁵ Hän on luvannut auttaa meitä⁶ tässä elinikäisessä kääntymyksen kokemisessa, joka muuttaa meitä ja tuo ikuista iloa.⁷

Vapahtaja on antanut meille Mormonin kirjan voimalliseksi välineeksi auttamaan kääntymyksessä. Mormonin kirja tarjoaa hengellistä ravintoa, määrää toimintasuunnitelman ja yhdistää meidät Pyhään Henkeen. Se on kirjoitettu meitä varten⁸ ja sisältää Jumalan sanan selkeänä⁹. Se kertoo meille identiteettiamme, tarkoituksellamme ja määränpäättämme.¹⁰ Raamatun kanssa Mormonin kirja todistaa Jeesuksesta Kristuksesta¹¹ ja opettaa, kuinka voimme tuntea totuuden ja tulla Hänen kaltaisikseen.

Veli Saw Polo oli 58-vuotias tutustuessaan Jeesuksen Kristuksen palautettuun evankeliumiin. Kun tapasin hänet, hän oli palvellut useita vuosia seurakunnanjohtajana, mutta sain tietää, ettei hän ollut koskaan lukenut Mormonin

kirjaa, koska sitä ei ollut vielä saatavana hänen äidinkielellään burmaksiksi. Kun kysyin häneltä, kuinka hän tiesi, että kirja on totta, vaikkei hän ollut lukenut sitä, hän vastasi, että hän oli tutkinut joka päivä kuvakirjaa *Mormonin kirjan kertomuksia* katsomalla kuvituksia, käyttämällä sanakirjaa englannin sanojen kääntämiseksi ja tekemällä huolella muistiinpanoja oppimastaan. Hän selitti: ”Joka kerta tutkiessani rukoilin siitä, mitä opin, ja tunsin rauhaa ja iloa, ajatukseni olivat selkeät ja sydämeni pehmeä. Tunsin Pyhän Hengen todistavan minulle, että se on totta. Tiedän, että Mormonin kirja on Jumalan sanaa.”

Veli Saw Polon tavoin jokainen meistä voi tutkia Mormonin kirjaa olosuhteidensa mukaan. Kun haluamme uskoa sen opetuksiin ja pohtia niitä sydämessämme, me voimme kysyä

Bountiful, Utah, USA

Jumalalta uskossa, ovatko ne totta.¹² Jos olemme vilpittömiä halussamme tietää ja meillä on vakaa aikomus toimia, Hän vastaa meille sydämesämme Pyhän Hengen kautta. Juuri Pyhän Hengen voimalla me tulemme tietämään totuuden kaikesta.¹³ Kun saamme jumalallisen todistuksen Mormonin kirjasta, me tiedämme myös sillä samalla voimalla, että Jeesus Kristus on maailman Vapahtaja, että Joseph Smith on Hänen profeettansa ja että Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on Hänen palautettu kirkkonsa.¹⁴

Kun nuorena miehenä aloitin lähetystyöpalveluni, nousin lentokoneeseen, jonka määränpää oli Australia. Koska tunsin itseni hyvin yksinäiseksi, levottomaksi ja riittämättömäksi mutta olin sitoutunut palvelemaan, tarvitsin kipeästi varmuutta, että se, mihin uskoin, on totta. Rukoilin ja luin pyhiä kirjoituksia vilpittömästi, mutta kun lento eteni, itseeni kohdistuvat epäilykseni voimistuivat ja fyysinen vointini heikkeni. Kamppailtuani tällä tavoin useita tunteja stuertti tuli käytävää pitkin ja pysähtyi istuimeni viereen. Hän otti käsistäni Mormonin kirjan, jota olin lukemassa. Hän katsoi kantta ja sanoi: ”Tämä on hieno kirja!” Sitten hän ojensi kirjan takaisin minulle ja jatkoi matkaa. En koskaan enää nähnyt häntä.

Hänen sanojensa kaikuessa korvissani kuulin selkeästi ja tunsin sydämessäni sanat: ”Minä olen täällä, ja minä tiedän, missä sinä olet. Tee vain parhaasi, niin minä pidän huolen lopusta.” Siinä lentokoneessa Tyynenmeren yläpuolella minä sain Mormonin kirjan tutkimiseni ja Pyhän Hengen kuiskausten avulla henkilökohtaisen todistuksen, että Vapahtajani tiesi, kuka minä olen ja että evankeliumi on totta.

Vanhin David A. Bednar on opettanut: ”Todistuksen ydin on se, että tietää evankeliumin olevan totta. Kääntymyksen ydin on se, että on vankkumattoman uskollinen evankeliumille.”¹⁵ Kääntymys edellyttää, että me olemme sanan tekijöitä emmekä vain sen kuulijoita.¹⁶ Herran toimintasuunnitelma meille – Kristuksen oppi – opetetaan selkeimmin Mormonin kirjassa.¹⁷ Siihen sisältyy seuraavaa:

- Ensiksi, *osoitamme* uskoa Jeesukseen Kristukseen *turvaamalla* Häneen, *pitämällä* Hänen käskynsä ja *tietämällä*, että Hän auttaa meitä.¹⁸
- Toiseksi, *teemme parannusta* heikkouksistamme päivittäin sekä *koemme* iloa ja rauhaa, kun Hän antaa meille anteeksi.¹⁹ Parannus vaatii meitä *antamaan anteeksi* muille²⁰ ja auttaa meitä siirtymään eteenpäin. Vapahtaja on luvannut antaa meille syntimme anteeksi aina kun me teemme parannuksen.²¹
- Kolmanneksi, *solmimme ja pidämme* liitot, joita teemme Jumalan kanssa toimituksissa kuten kaste. Tämä pitää meidät liittopolulla, joka johtaa Hänen luokseen.²²
- Neljänneksi, vastaanotamme Pyhän Hengen lahjan. Tämän lahjan ansiosta meillä on jatkuvana

kumppaninamme Hän, joka pyhittää meidät sekä lohduttaa ja ohjaa meitä.²³

- Ja viidenneksi, *kestämme* loppuun asti lujasti *ponnistellen eteenpäin* ja *kestiten* itseämme päivittäin Kristuksen sanalla.²⁴ Kestitsemällä itseämme Mormonin kirjan sanoilla ja pitämällä lujasti kiinni sen opetuksista me voimme voittaa kiusaukset ja saada opastusta ja varjelusta koko elämämme ajan.²⁵

Kun johdonmukaisesti toteutamme Kristuksen oppia elämässämme, me voitamme velttouden, joka ehkäisee muuttumisen, ja pelon, joka estää toimimisen. Me saamme henkilökohtaista ilmoitusta, sillä Pyhä Henki ”*osoittaa* teille kaiken, mitä teidän tulee tehdä”²⁶ ja ”Kristuksen sanat *kertovat* teille kaiken, mitä teidän tulee tehdä”²⁷.

Veli Huang Juncongilla oli 20 vuoden ajan ongelmia alkoholin, tupakan ja peliriippuvuuden kanssa. Kun veli Huang tutustui Jeesukseen Kristukseen ja Kristuksen palautettuun evankeliumiin, hän halusi muuttua nuoren perheensä vuoksi. Hänen suurin haasteensa oli tupakointi. Hän oli kova ketjupolttaja, ja hän oli yrittänyt monta kertaa tuloksetta lopettaa. Eräänä päivänä nämä Mormonin kirjan sanat painuivat

hänen mieleensä: ”vilpittömin sydämin, vakain aikein”²⁸. Vaikka hänen aiemmat yrityksensä olivat epäonnistuneet, hänestä tuntui, että hän voisi kenties muuttua taivaallisen Isän ja Jeesuksen Kristuksen avulla.

Kokoaikaiset lähetyssaarnaajat yhdistivät uskonsa hänen uskoonsa ja esittivät hänelle toimintasuunnitelman käytännöllisine menetelmineen sekä runsaine annoksineen rukousta ja Jumalan sanan tutkimista. Vilpittömästi ja vakain aikein veli Huang toimi uskollisen päättäväisesti ja huomasi, että kun hän keskittyi enemmän uusiin tottumuksiin, joita hän toivoi omaksuvansa, kuten Mormonin kirjan tutkimiseen, hän keskittyi vähemmän tottumuksiin, joista hän halusi päästä eroon.

Muistellessaan 15 vuoden takaista kokemustaan hän huomautti: ”En muista, milloin tarkalleen lopetin tupakanpolton, mutta kun yritin lujasti joka päivä tehdä asioita, joita tiesin, että minun piti tehdä kutsukseni Herran Hengen elämäni, ja jatkoin niiden tekemistä, tupakka ei enää houkutelut minua eikä ole houkutelut sen jälkeen.” Kun veli Huang on toteuttanut Mormonin kirjan opetuksia, hänen elämänsä on muuttunut ja hänestä on tullut parempi aviomies ja isä.

Presidentti Russell M. Nelson on luvannut: ”Kun rukoillen tutkittte Mormonin kirjaa *joka päivä*, te teette parempia valintoja – *joka päivä*. Lupaam, että kun pohditte, mitä tutkittte, taivaan ikkunat avautuvat ja te saatte vastauksia omiin kysymyksiinne ja ohjausta omaan elämäänne. Lupaam, että kun päivittäin uppoudutte Mormonin kirjaan, te voitte saada suojan nykyajan pahuutta vastaan, myös pornografian vangitsevaa ruttoa ja muita mielen turruttavia riippuvuuksia vastaan.”²⁹

New York City, New York, USA

Rakkaat ystävät, Mormonin kirja on Jumalan sanaa, ja me pääsemme lähemmäksi Häntä, jos tutkimme sitä.³⁰ Kun kokeilemme sen sanoja, me saamme todistuksen sen totuudesta.³¹ Kun johdonmukaisesti elämme sen opetusten mukaan, meillä ei ”ole enää halua tehdä paha”³². Sydämemme, olemuksemme ja luonteemme muuttuvat, ja meistä tulee enemmän Vapahtajan kaltaisia.³³ Lausun teille varman todistukseni, että Jeesus on Kristus, Vapahtajamme, Lunastajamme ja Ystävämme. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. Mark. 2:17.
2. Ks. Ps. 147:3; Jes. 53:4; Matt. 8:17.
3. Ks. 2. Nefi 25:23; MK Jaak. 4:7; Et. 12:27.
4. Ks. Matt. 19:21; Mark. 10:21; Luuk. 18:22; 2. Nefi 31:10.
5. Ks. OL 19:23.
6. Ks. Jes. 41:10.
7. Ks. Moosia 2:41; 3:19; 5:2.
8. Ks. 2. Nefi 25:8, 21–22; Morm. 7:1; 8:35.
9. Ks. 2. Nefi 25:7; 31:2–3.
10. Ks. 2. Nefi 2:25; Alma 40.
11. Ks. Jes. 29:4, 11–18; Hes. 37:16–21; 2. Kor. 13:1; 1. Nefi 13:38–42;

2. Nefi 3:12; 25:26.
12. Ks. Alma 32:26–43.
13. Ks. Moroni 10:3–5.
14. Ks. Mormonin kirjan johdanto.
15. David A. Bednar, ”Kääntyneet Herraan”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 109.
16. Ks. Jaak. 1:22.
17. Ks. 2. Nefi 31; 3. Nefi 11:31–40; 27:13–22.
18. Ks. 1. Nefi 3:7; Moroni 7:33.
19. Ks. Moosia 4:3.
20. Ks. Matt. 18:21–35; Mark. 11:25–26; Luuk. 6:37; 3. Nefi 13:14–15; OL 64:10; 82:1.
21. Ks. Moosia 26:30; Moroni 6:8.
22. Ks. 2. Nefi 31:17–18.
23. Ks. 1. Nefi 10:19; 2. Nefi 33:1; 3. Nefi 11:32; 28:11; Moroni 6:4.
24. Ks. 2. Nefi 31:20.
25. Ks. 1. Nefi 15:24.
26. 2. Nefi 32:5, kursivointi lisätty.
27. 2. Nefi 32:3, kursivointi lisätty.
28. Moroni 10:4.
29. Russell M. Nelson, ”Mormonin kirja – millaista elämäsi olisi ilman sitä?”, *Liahona*, marraskuu 2017, s. 62.
30. Profeetta Joseph Smith sanoi Mormonin kirjasta, että ”ihminen pääsee lähemmäksi Jumalaa noudattamalla sen opetuksia kuin minkään muun kirjan avulla” (Mormonin kirjan johdanto).
31. Ks. MK Jaak. 6:7; Alma 32:26–43.
32. Alma 19:33.
33. Ks. 2. Kor. 5:17; Moosia 3:19; 5:2; Alma 5:14, 19.

Vanhin Gary E. Stevenson
kahdentoista apostolin koorumista

Hyvä perustus tulevaisuutta varten

Antakaamme tulevina vuosina Suolajärven temppeliin tehtävien parannusten koskettaa ja innoittaa meitä.

Suolajärven temppelin historiaa

Matkatkaamme ajassa taaksepäin helteiseen päivään 24. heinäkuuta 1847 kellon ollessa noin kaksi iltapäivällä. Kuljettuaan 111 päivää kestäneen raskaan matkan mukanaan 148 kirkon jäsentä, jotka muodostivat ensimmäisen länteen matkanneen ryhmän, Brigham Young – siihen aikaan kahdentoista apostolin koorumin presidentti – saapui sairaana ja vuoristokuumeen heikentämänä Suolajärven laaksoon.

Kaksi päivää myöhemmin, ollen edelleen toipilaana, Brigham Young johti muutamia kahdentoista apostolin koorumin jäseniä ja muita tutkimusretkelle. William Clayton kirjoitti: ”Reilun kilometrin päässä leiristä saavuimme kauniille tasanteelle, joka vietti mukavasti länteen.”¹

Tutkiessaan paikkaa ryhmän kanssa Brigham Young yhtäkkiä pysähtyi ja iski keppinsä maahan huudahtaen: ”Tähän tulee Jumalamme temppeli.” Yksi hänen tovereistaan oli vanhin Wilford Woodruff, joka kertoi tämän lausahduksen ”lävistäneen [hänet] kuin salama”, ja hän työnsi maahan

oksan osoittamaan kohtaa, jossa presidentti Youngin keppi oli ollut. Temppeliä varten valittiin 16 hehtaaria maata ja päätettiin, että kaupunki rakennettaisiin ”täydellisen nelikulmaiseksi pohjois-eteläsuunnassa ja itä-länsisuunnassa”, ja temppeli olisi sen keskikohta.²

Yleiskonferenssissa huhtikuussa 1851 kirkon jäsenet antoivat äänestyksessä yksimielisen tukensa ehdotukselle rakentaa temppeli ”Herran nimelle”³. Kaksi vuotta myöhemmin,

14. helmikuuta 1853, Heber C. Kimball pyhitti tontin julkisessa tilaisuudessa, johon osallistui useita tuhansia pyhiä, ja maa murrettiin Suolajärven temppelin perustusta varten. Pari kuukautta myöhemmin, 6. huhtikuuta, temppelin jyrkät kulmakivet laskettiin ja pyhitettiin yksityiskohtaisin seremonioin. Seremonioihin sisältyi lippuparaati ja soittokuntia sekä kulkue, jonka kirkon johtajat johtivat vanhalta tabernaakkeleilta temppelitontille, missä pidettiin puheita ja rukouksia kunkin neljän kulmakiven luona.⁴

Maanmurtotilaisuudessa presidentti Young muisteli, että kun he olivat tutkineet laakson pohjaa ja hän oli ensimmäisen kerran astunut sille paikalle, niin hän oli nähnyt näyn, ja hän sanoi: ”Tiesin [silloin] yhtä hyvin kuin tiedän nyt, että tämä on paikka, johon temppeli rakennetaan – se näkyi edessäni.”⁵

Kymmenen vuotta myöhemmin Brigham Young esitti seuraavan profeettallisen näkemyksen yleiskonferenssissa lokakuussa 1863: ”Haluan nähdä, että temppeli rakennetaan siten, että se kestää läpi tuhatvuotisen valtakunnan. Tämä ei ole ainoa temppeli, jonka me rakennamme. Niitä

rakennetaan ja vihitään Herralle satoja. Tämä temppeli tullaan tuntemaan ensimmäisenä temppelinä, jonka myöhempien aikojen pyhät rakentavat vuorille. – – Haluan, että temppeli – – seisoo vuorilla ylväänä muistomerkkinä Jumalan pyhien uskosta, sinnikkydestä ja ahkeruudesta.”⁶

Tarkastellessani tätä lyhyttä katsausta historiaan minua

hämmästyttää Brigham Youngin näkemisen lahja – ensiksi, hänen vakuutuksensa siitä, että siinä määrin kuin mahdollista ja käyttämällä sinä aikana ja sillä alueella saatavana olevia rakennusmenetelmiä Suolajärven temppeli rakennettaisiin sellaiseksi, että se kestäisi läpi tuhatvuotisen valtakunnan, ja toiseksi, hänen profetiansa tulevien temppeleiden kasvavasta määrästä kaikkialla maailmassa, että *niitä olisi jopa sadoittain*.

Suolajärven temppeleiden peruskorjaus

Brigham Youngin tavoin tämän päivän profeettamme valvoo erittäin huolellisesti Suolajärven temppeleitä ja kaikkia muita temppeleitä. Vuosien varrella ensimmäinen presidenttikunta on aika ajoin neuvotellut johtavan piisapakunnan kanssa varmistaakseen, että Suolajärven temppeleiden perustukset ovat lujat. Kun palvelin johtavassa piisapakunnassa, niin ensimmäisen presidenttikunnan pyynnöstä teimme Suolajärven temppeleiden kokonais-tarkastuksen, johon sisältyi uusimpien seismisten suunnittelu- ja rakennusmenetelmien mukainen arvio.

Tässä on osa selonteosta, joka tuolloin annettiin ensimmäiselle presidenttikunnalle: ”Suolajärven temppeleiden

”Tähän tulee Jumalamme temppeli”, julisti presidentti Brigham Young.

Suolajärven temppeleiden peruskorjaus edistää Brigham Youngin toiveen täyttymistä, että temppeli kestäisi läpi tuhatvuotisen valtakunnan.

suunnittelussa ja rakentamisessa käytettiin parhaita suunnittelumenetelmiä, taitavaa työvoimaa, parhaita rakennusmateriaaleja, kalusteita ja muita siihen aikaan käytettävissä olleita voimavaroja. Sen jälkeen kun temppeli vihittiin vuonna 1893, se on seisonut lujana ja palvellut uskon [ja] toivon majakkana sekä valona kansalle. Mitä suurinta huolellisuutta on noudatettu, kun temppeleitä on käytetty, siivottu ja pidetty hyvässä kunnossa. Ulko- ja sisälattioiden graniittiset poikkipalkit ja tukipalkit ovat hyvässä kunnossa. Viimeaikaiset tutkimukset vahvistavat, että Brigham Youngin valitsema paikka temppeleille on erittäin hyvää maaperää ja tiiviysominaisuuksiltaan erinomaista.”⁷

Maa murettiin Suolajärven temppeleiden varten vuonna 1853.

Selonteossa päädyttiin siihen, että tavanomaisia korjauksia ja parannuksia tarvittaisiin temppeleiden uudistamiseksi ja päivittämiseksi, mukaan lukien ulkoalueet, vanhentuneet vesi- ja sähköjärjestelmät sekä kastetilat. Lisäksi kuitenkin suositeltiin erillistä, kattavampaa seismistä parannuskorjausta alkaen temppeleiden perustuksista ylöspäin.

Temppeleiden perustus

Kuten ehkä muistatte, presidentti Brigham Young oli itse hyvin tiiviisti mukana sen alkuperäisen temppeleiden perustuksen rakentamisessa, joka on palvellut temppeleitä hyvin siitä lähtien, kun se valmistui 127 vuotta sitten. Äskettäin temppeleitä varten ehdotettu seisminen parannuspaketti hyödynnäisi anturan eristystekniikkaa, jollaista ei osattu edes kuvitella temppeleiden rakentamisen aikaan. Tätä pidetään uusimpana, huipputasoa edustavana menetelmänä suojauduttaessa maanjäristyksiä vastaan.

Tämä tekniikka, joka on kehitelty viime aikoina, lähtee aivan temppeleiden perustuksista ja antaa vankan suojan maanjäristyksen aiheuttamia tuhoja vastaan. Pohjimmiltaan se vahvistaa temppeleiden rakenteita niin että temppeleitä pysyy vakaana silloinkin kun

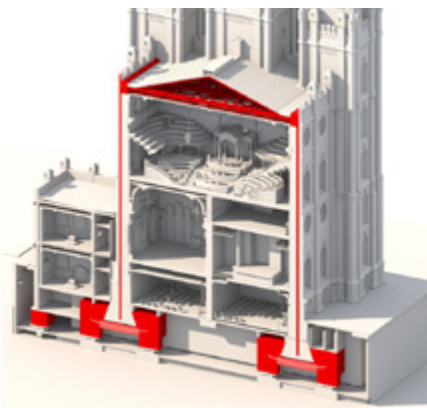
Mitkä saattaisivat olla oman ja perheemme elämän hengellisiä kulmakiviä? Niitä voivat olla evankeliumin mukaisen elämän yksinkertaiset, selkeät ja kallisarvoiset periaatteet – perhe-

maaperässä ja ympäristössä tapahtuu maata järjestyttävää seismistä järähtelyä.

Ensimmäinen presidenttikunta ilmoitti viime vuonna temppelin peruskorjauksesta, jossa käytettäisiin tätä tekniikkaa. Johtavan piispaikunnan johdolla rakennustyöt alkoivat muutama kuukausi sitten tammikuussa 2020. Peruskorjauksen on arvioitu valmistuvan suunnilleen neljässä vuodessa.

Henkilökohtaisen perustuksen turvaaminen

Kun mietiskelen tämän kauniin, ylevän, merkittävän ja kunnioitusta herättävän Suolajärven temppelin olemassaolon neljää seuraavaa vuotta, näen sen mielessäni ennemminkin *uudistumisen* aikana kuin kiinnioloaikana! Samalla tavoin

Suolajärven temppeliä varten ehdotettu seisminen parannus hyödyntää uudenaikaisinta huipputasoa edustavaa menetelmää suojauduttaessa maanjäristyksiä vastaan.

voisimme kysyä itseltämme: ”Kuinka tämä Suolajärven temppelin laaja peruskorjaus voisi innoittaa meitä läpikäymään oman hengellisen *uudistumisen, peruskorjauksen, uudelleen syntymisen, elävöittämissen tai palautuksen?*”

Itseä havainnoiva tarkastelu voi paljastaa, että myös me ja perheemme voisimme hyötyä siitä, että teemme tarvitsemaamme ylläpito- ja kunnostustyötä, jopa seismisen parannuksen! Voisimme aloittaa tämän toiminnan kysymällä:

”Miltä perustuksen näyttää?”

”Mistä muodostuvat ne jyrkät, vakaat, lujat kulmakivet, jotka ovat osa henkilökohtaista perustustani, jolla todistukseni lepää?”

”Mitä ovat ne hengellisen ja emotionaalisen luonteen perustekijät, joiden avulla minä ja perheeni voimme pysyä lujina ja järkkymättöminä sekä kestää jopa maanjäristykset ja rajut seismiset järähtelyt, joita varmasti tapahtuu elämässämme?”

Näitä tapahtumia, jotka muistuttavat maanjäristystä, on usein vaikea ennustaa ja niiden voimakkuus vaihtelee – painiskelua kysymysten tai epäilysten kanssa, ahdingon tai vastoinkäymisten kohtaamista, henkilökohtaisten loukkausten käsittelyä kirkon johtohenkilöiden ja jäsenten kanssa sekä selviytymistä oppiin tai menettelytapoihin liittyvistä haasteista. Paras puolustus näitä vastaan on hengellinen perustuksemme.

rukous, pyhien kirjoitusten tutkiminen mukaan lukien Mormonin kirja, temppelissä käyminen ja evankeliumin oppiminen *Tule ja seuraa minua* -ohjelman ja koti-illan avulla. Muita hyödyllisiä lähteitä hengellisen perustuksemme vahvistamiseksi voivat olla muun muassa uskonkappaleet, perhejulistus ja julistus ”Elävä Kristus”.

Minulle periaatteet, jotka sisältyvät temppelisuosituksen saamisen yhteydessä käsiteltäviin kysymyksiin, toimivat vahvana lähtökohtana hengelliselle perustukselle – varsinkin neljä ensimmäistä kysymystä. Pidän niitä hengellisinä kulmakivinä.

Nämä kysymykset ovat meille tietenkin tuttuja, sillä presidentti Russell M. Nelson luki ne meille yksitellen viime yleiskonferenssissa.

1. Uskotko Jumalaan, iankaikkiseen Isään, Hänen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen ja Pyhään Henkeen, ja onko sinulla todistus Heistä?
2. Onko sinulla todistus Jeesuksen Kristuksen sovitukselta ja Hänen tehtävästään Vapahtajanasi ja Lunastajanasi?
3. Onko sinulla todistus Jeesuksen Kristuksen evankeliumin palautuksesta?
4. Tuetko Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidenttiä profeettana, näkijänä ja ilmoituksensaajana ja ainoana henkilönä maan päällä, jolla on valtuus käyttää kaikkia pappeuden avaimia?²⁸

Huomaatteko, kuinka voitte pitää näitä kysymyksiä henkilökohtaisen perustuksenne arvokkaina osatekijöinä sekä niiden avulla rakentaa ja vahvistaa sitä? Paavali opetti efesolaisille kirkosta, ”jonka perustuksena ovat apostolit ja profeetat ja jonka kulmakivenä on itse Kristus Jeesus. Hän liittää koko rakennuksen yhteen niin että se kasvaa Herran pyhäksi temppeleksi.”⁹

Yksi elämäni suurimpia iloja on tutustua kaikkialla maailmassa kirkon jäseniin ja saada innoitusta niiltä, jotka ovat eläviä esimerkkejä uskosta Jeesukseen Kristukseen ja Hänen evankeliumiinsa. Heillä on vahva henkilökohtainen perustus, jonka avulla he voivat kestää maanjäristyksiä ymmärrys vakaana, tuntemastaan murheesta ja tuskasta huolimatta.

Havainnollistaakseni tätä henkilökohtaisemmalla tasolla puhuin hiljattain erään kauniin, eloisan nuoren vaimon ja äidin hautajaisissa (joka oli myös perheemme ystävä). Hän oli sisukas huipputason jalkapalloilija, kun hän tapasi hammaslääkäriksi opiskelevan aviomiehensä ja solmi tämän kanssa avioliiton. Heitä siunattiin kauniilla, varhaiskypsällä tyttärellä. Tämä nainen taisteli urheasti kuusi haasteellista vuotta syövän eri muotoja vastaan. Alati kokemastaan emotionaalista ja fyysisestä ahdistuksesta huolimatta hän luotti rakastavaan taivaalliseen Isäänsä, ja hänen sosiaalisen median seuraajansa ovat usein lainanneet hänen tunnettua sanontaansa: ”Jumala on mukana pienissäkin asioissa.”

Yhdessä sosiaalisen median julkaisussaan hän kirjoitti jonkun kysyneen häneltä: ”Kuinka sinä yhä jaksat uskoa, vaikka elämässäsi on niin paljon murhetta?” Hän vastasi päätäväisesti näillä sanoin: ”Siksi että juuri

usko saa minut jaksamaan näiden synkkien hetkien läpi. Usko ei tarkoita sitä, etteikö mitään pahaa tapahtuisi. Usko auttaa minua luottamaan siihen, että valo koittaa jälleen. Ja se valo on jopa kirkkaampi, koska olen kulkenut läpi pimeyden. Niin paljon pimeyttä kuin olen vuosien varrella nähnytkin, niin olen nähnyt paljon enemmän valoa. Olen nähnyt ihmeitä. Olen tuntenut enkelien läsnäolon. Olen tiennyt, että taivaallinen Isäni on kantanut minua. Mitään siitä en olisi kokenut, jos elämä olisi ollut helppoa. Tämän elämän tulevaisuus saattaa olla tuntematon, mutta uskoni ei ole. Jos valitsen sen, etten usko, niin silloin teen valinnan kulkea pelkästään pimeässä. Sillä ilman uskoa jäljelle jää vain pimeyttä.”¹⁰

Hänen horjumaton todistuksensa uskosta Herraan Jeesukseen Kristukseen – hänen sanoissaan ja teoissaan – on ollut innoituksena muille. Vaikka hänen kehonsa oli *heikko*, hän kohotti muita niin että heistä tuli *vahvempia*.

Ajattelen lukemattomia muita kirkon jäseniä, jotka tämän sisaren tavoin ovat sotureita ja kulkevat joka päivä osoittaen uskoa ja pyrkien olemaan Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen uskollisia ja lannistumattomia opetuslapsia. He oppivat Kristuksesta. He saarnaavat Kristuksesta. He pyrkivät olemaan Hänen kaltaisiansa. Kohtasivatpa he elämänsä päivinä vakaata tai horjuvaa maaperää, niin heidän hengellinen perustuksensa on vahva ja järkkymätön.

Nämä ovat niitä omistautuneita sieluja, jotka ymmärtävät syvällisen merkityksen, joka on näissä laulun sanoissa ”niin varma on perustus uskomme tänään” ja ”käyt suojassa kätken sä Kaikkivaltiaan”¹¹. Olen mittamattoman kiitollinen siitä, että voin kulkea niiden joukossa, jotka ovat

luoneet *pyhien* nimityksen arvoisen hengellisen perustuksen ja jotka ovat kyllin vahvoja ja lujia kestääkseen elämän monet myllerrykset.

En usko, että voimme liioitella sellaisen lujan perustuksen tärkeyttä henkilökohtaisessa elämässämme. Jo varhaisella iällä meidän Alkeisyhdistyksen lapsillemme opetetaan laulussa tätä tärkeää totuutta:

*Tuo viisas rakensi kalliolle vaan.
Ja ne sateet tulivat. – –
Ja sateet tulivat, tulvat nousivat,
Vaan ei sorru talo tuo.*¹²

Pyhät kirjoitukset vahvistavat tämän perustavaa laatua olevan opin. Vapahtaja opetti kansaa Amerikan mantereella:

”Ja jos te aina teette näin, te olette siunattuja, sillä te olette *minun kallioleni rakennettuja*.

Mutta joka teidän keskuudessanne tekee enemmän tai vähemmän kuin tämän, *ei ole rakennettu minun kallioleni*, vaan on rakennettu hiekkaperustalle, ja kun sade lankeaa ja tulvat tulevat ja tuulet puhaltavat ja pieksävät heitä, he sortuvat.”¹³

Kirkon johtajien vilpittömänä toiveena on, että Suolajärven temppeleihin tehtävä merkittävä peruskorjaus edistää Brigham Youngin toiveen täyttymistä – temppelein rakentamista ”siten, että se kestää läpi tuhatvuotisen valtakunnan”. Antakaamme tulevana vuosina näiden Suolajärven temppeleihin tehtävien parannusten koskettaa ja innoittaa meitä yksilöinä ja perheinä, niin että meidätkin – vertauskuvallisesti – ”rakennetaan siten, että [kestämme] läpi tuhatvuotisen valtakunnan”.

Niin tapahtuu, kun täytämme apostoli Paavalin antaman tehtävän ja kokoamme itsellemme ”aarteen,

Lauantain iltakokous | 4. huhtikuuta 2020

Vanhin Gerrit W. Gong
kahdentoista apostolin koorumista

hyvän perustuksen tulevaisuutta varten, niin että [voitamme omaksemme] todellisen elämän¹⁴. Palava rukoukseni on, että hengellisestä perustuksestamme tulee varma ja luja, että todistuksestamme Jeesuksen Kristuksen sovitukselta ja Hänen tehtävästään Vapahtajanimme ja Lunastajanimme tulee meille oma tärkein kulmakivemme. Hänestä todistan Hänen, nimittäin Jeesuksen Kristuksen, nimessä. Amen. ■

VIITTEET

1. William Claytonin päiväkirja, 26. heinäkuuta 1847, kirkon historian kirjasto, Salt Lake City.
2. Ks. "At the Tabernacle, Presidents Woodruff and Smith Address the Saints Yesterday Afternoon", *Deseret Evening News*, 30. elokuuta 1897, s. 5; "Pioneers' Day", *Deseret Evening News*, 26. heinäkuuta 1880, s. 2; Wilford Woodruffin päiväkirja, 28. heinäkuuta 1847, kirkon historian kirjasto, Salt Lake City.
3. "Minutes of the General Conference of the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, held at Great Salt Lake City, State of Deseret, April 6, 1851", *Deseret News*, 19. huhtikuuta 1851, s. 241.
4. Ks. "The Temple", *Deseret News*, 19. helmikuuta 1853, s. 130; "Minutes of the General Conference", *Deseret News*, 16. huhtikuuta 1853, s. 146; "Minutes of the General Conference", *Deseret News*, 30. huhtikuuta 1853, s. 150.
5. "Address by President Brigham Young", *Millennial Star*, 22. huhtikuuta 1854, s. 241.
6. "Remarks by President Brigham Young", *Deseret News*, 14. lokakuuta 1863, s. 97.
7. Johtavan piispaakunnan esitys Suolajärven temppelistä ensimmäiselle presidenttikunnalle, lokakuu 2015.
8. Ks. Russell M. Nelson, "Päättösanat", *Liahona*, marraskuu 2019, s. 121.
9. Ef. 2:20–21.
10. Kim Olsen Whiten julkaisu sosiaalisessa mediassa.
11. "Niin varma on perustus", *MAP-lauluja*, 43.
12. "Viisas mies ja tyhmä mies", *Lasten laulukirja*, s. 132, alkuperäinen kursivointi poistettu tässä tilanteessa.
13. 3. Nefi 18:12–13, kursivointi lisätty.
14. 1. Tim. 6:19, kursivointi lisätty.

Hoosianna ja halleluja – elävä Jeesus Kristus: palautuksen ja pääsiäisen ydin

Tänä hoosiannan ja hallelujan aikana laulakaa hallelujaa – sillä Hän on hallitseva aina ja ikuisesti!

Rakkaat veljet ja sisaret – hoosianna- ja halleluja-ylityksin me juhlimme elävää Jeesusta Kristusta tänä jatkuvan palautuksen ja pääsiäisen aikana. Täydellistä rakkautta osoittaen meidän Vapahtajamme vakuuttaa meille: "Teillä olisi minussa rauha. Maailmassa te olette ahtaalla, mutta pysykää rohkeina: minä olen voittanut maailman."¹

Joitakin vuosia sitten, kun sisar Gong ja minä tapasimme erään ihastuttavan perheen, heidän nuori tyttärensä Ivy toi ujona esiin viulukotelonsa. Hän nosti esiin viulun jousen, kiristi sen ja laittoi siihen hartsia. Sitten hän asetti jousen takaisin koteloon, niiasi ja kävi istumaan. Tuore aloittelija oli juuri esitellyt kaiken, mitä hän tiesi viulusta. Nyt vuosia myöhemmin Ivy soittaa viulua kauniisti.

Tässä kuolevaisuuden ajassa me kaikki olemme hieman Iyvyn ja hänen viulunsa kaltaisia. Me aloitamme alusta. Harjoittelulla ja sinnikkyydellä me kasvamme ja kehitymme. Ajan myötä

moraalinen tahdonvapaus ja kuolevaisuuden kokemukset auttavat meitä tulemaan enemmän Vapahtajamme kaltaisiksi, kun teemme työtä Hänen kanssaan Hänen viinitarhassaan² ja seuraamme Hänen liittopolkuaan.

Vuosijuhlat, kuten tämä kaksisataavuotisjuhla, korostavat palautuksen tapahtumia.³ Samalla kun juhlimme Jeesuksen Kristuksen evankeliumin jatkuvaa palautusta, me myös valmistaudumme pääsiäiseen. Kummassakin me riemuitsemme

Oslo, Norja

Jeesuksen Kristuksen paluusta. Hän elää – paitsi silloin myös nykyään, ei vain muutamille vaan kaikille. Hän tuli ja tulee parantamaan murheen murtamat, vapauttamaan vangitut, palauttamaan näön sokeille ja päästämään sorretut vapauteen.⁴ Se tarkoittaa meitä jokaista. Hänen lunastavat lupauksensa ovat voimassa riippumatta menneisyydestämme, nykyisyydestämme tai tulevaisuuttamme koskevista huolenaiheista.

Huomenna on palmusunnuntai. Perinteisesti palmut ovat pyhä vertauskuva, jolla ilmaistaan iloa Herrastamme, kuten kuvassa *Kristus saapuu riemusaatossa Jerusalemiin*, jolloin ”ihmiset – – suurin joukoin ottivat palmunoksia ja menivät häntä vastaan”⁵. (Teitä saattaa kiinnostaa tietää, että tämä Harry Andersonin alkuperäinen maalaus on presidentti Russell M. Nelsonin toimistossa, aivan hänen työpöytänsä takana.) Johanneksen ilmestyskirjassa ne, jotka ylistävät Jumalaa ja Karitsaa, tekevät sitä ”yllään valkeat vaatteet ja kädessään palmunoksa”⁶. Vanhurskauden viittojen ja kirkkauden kruunujen lisäksi Kirtlandin temppelin vihkimisrukouksessa mainitaan palmunoksat.⁷

Palmusunnuntain merkitys on tietenkin laajempi kuin Jeesuksen tervehtiminen palmunoksin. Palmusunnuntaina Jeesus saapui Jerusalemiin tavalla, jonka uskolliset tunnustivat profetian täyttymiseksi. Kuten Sakarja⁸ ja psalmikirjoittaja profeettallisesti ennustivat, meidän Herramme saapui Jerusalemiin ratsastaen aasilla ihmisjoukkojen tietoisesti huutaessa: ”Hoosianna korkeuksissa!”⁹ Hoosianna tarkoittaa ’oi, pelasta meidät’¹⁰. Silloin kuten nykyään me riemuitsemme: ”Siunattu olkoon se, joka tulee Herran nimessä.”¹¹

Viikko palmusunnuntain jälkeen on pääsiäissunnuntai. Presidentti

KRISTUS SAAPUU RIEMUSAATOKSIA JERUSALEMIIN, HARRY ANDERSON

Russell M. Nelson opettaa, että Jeesus Kristus ”tuli maksamaan velan, jota Hän ei ollut ottanut, koska meillä oli velka, jota me emme pystyisi maksamaan”¹². Tosiaankin kaikki Jumalan lapset voivat ”pelastua Kristuksen sovituksen ansiosta noudattamalla evankeliumin lakeja ja toimituksia”¹³. Pääsiäisenä me laulamme hallelujaa. Halleluja tarkoittaa ’ylistäkää Herraa Jehovaa’¹⁴. Händelin *Messias-oratorion* Halleluja-kuoro on rakastettu pääsiäisjulistus siitä, että Hän on ”kuninkaiden Kuningas ja herrojen Herra”¹⁵.

Palmusunnuntain ja pääsiäissunnuntain väliset pyhät tapahtumat ovat kertomus hoosiannasta ja hallelujasta. Hoosianna on meidän pyyntömme, että Jumala pelastaa. Halleluja ilmaisee meidän ylistyksemme Herralle pelastuksen ja korotuksen toivosta. Hoosiannassa ja hallelujassa me tunnustamme, että elävä Jeesus Kristus on pääsiäisen ja myöhempien aikojen palautuksen ydin.

Myöhempien aikojen palautus alkaa jumaluutta koskevasta näystä – Isän Jumalan ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen kirjaimellisesta ilmentymisestä nuorelle profeetta Joseph

Smithille. Profeetta Joseph sanoi: ”Jos voisitte katsoa taivaaseen viiden minuutin ajan, tietäisitte enemmän kuin lukemalla kaiken, mitä aiheesta on koskaan kirjoitettu.”¹⁶ Koska taivaat ovat jälleen avoinna, me ”uskomme Jumalaan, iankaikkiseen Isään, ja hänen Poikaansa, Jeesukseen Kristukseen, ja Pyhään Henkeen” ja tunnemme Heidät¹⁷.

Pääsiäissunnuntaina 3. huhtikuuta 1836, palautuksen varhaisaikoina, elävä Jeesus Kristus ilmestyi, kun Kirtlandin temppeli oli vihitty. Ne, jotka näkivät Hänet siellä, todistivat Hänestä tulen ja veden toisiaan täydentävin vastakohtin: ”Hänen silmänsä olivat kuin *tulenliekki*; hänen päänsä hiukset olivat valkoiset kuin *puhdas lumi*; hänen kasvonsa loistivat *kirkkaammin kuin aurinko*; ja hänen äänensä oli kuin *suurten vesien pauhu*, nimitäin Jehovan ääni.”¹⁸

Siinä tilanteessa Vapahtajamme julisti: ”Minä olen ensimmäinen ja viimeinen; minä olen hän, joka elää, minä olen hän, joka teurastettiin; minä olen teidän puolustajanne Isän luona.”¹⁹ Jälleen toisiaan täydentävät vastakohtat – ensimmäinen ja viimeinen, elävä ja teurastettu. Hän on Alfa

West Jordan, Utah, USA

ja Oomega, alku ja loppu²⁰, uskomme perustaja ja täydelliseksi tekijä²¹.

Jeesuksen Kristuksen ilmestymisen jälkeen tulivat myös Mooses, Elias ja Elia. Jumalallisen ohjauksen mukaisesti nämä muinaiset suuret profeetat palauttivat pappeuden avaimet ja valtuuden. Näin ”tämän taloudenhoitokauden avaimet on annettu”²² Hänen palautetulle kirkolleen siunaamaan kaikkia Jumalan lapsia.

Elian tuleminen Kirtlandin tempeliin täytti myös Malakian profetian Vanhassa testamentissa siitä, että Elia tulisi takaisin ”ennen kuin tulee Herran päivä, suuri ja pelottava”²³. Kun näin tapahtui, Elian ilmestyminen osui – vaikka ei sattumalta – samaan ajankohtaan kuin juutalaisten pääsiäisjuhla, jossa perinteisesti odotetaan kunnioittavasti Elian paluuta.

Monet hartaat juutalaisperheet kattavat pääsiäispöytänsä paikan Elialle. Monet täyttävät maljan ääriään myöten kutsuakseen hänet ja toivottaakseen hänet tervetulleeksi. Ja perinteisen sederin eli juutalaisen juhlapäivällisen aikana jotkut lähettävät joskus raolleen jätetylle ovelle lapsen katsomaan, onko Elia ulkona odottamassa kutsua sisään.²⁴

Profetian täyttymisenä ja osana kaiken luvattua palauttamista²⁵ Elia todellakin tuli lupauksen mukaisesti pääsiäisenä ja juutalaisen pääsiäisen alussa. Hän toi sinetöimisvaltuuden yhdistämään perheitä maan päällä ja taivaassa. Kuten Moroni opetti

profeetta Josephille, Elia ”istuttaa lasten sydämiin isille annetut lupaukset, ja lasten sydämet kääntyvät heidän isiensä puoleen. Ellei niin tapahtuisi”, Moroni jatkoi, ”koko maa hävitettäisiin täysin [Herran tullessa]”.²⁶ Elian henki, Pyhän Hengen ilmeneminen, lähentää meitä sukupolviimme – menneisiin, nykyisiin ja tuleviin – sukutiedoissamme, sukhistoriassamme ja tempelipalvelussamme.

Muistelkaamme myös lyhyesti, mitä juutalainen pääsiäinen merkitsee. Pääsiäinen muistuttaa siitä, että israelilaiset vapautuivat 400 vuoden orjuudesta. Toisessa Mooseksen kirjassa kerrotaan, kuinka tämä vapautuminen tapahtui sammakoiden, syöpäläisten, paarmojen, karjaruton, paiseiden, rakkuloiden, rakeiden ja salamoiden, heinäsiirkkojen ja synkeän pimeyden vitsausten jälkeen. Viimeinen vitsaus uhkasi kuoleamalla esikoisia maassa, mutta ei Israelin huoneessa – jos nuo perhekunnat sivelivät virheettömän esikoiskaritsan verta oviensa pieliin.²⁷

Kuoleman enkeli kulki karitsan veren vertauskuvalla merkittyjen talojen ohi.²⁸ Tuo ohi kulkeminen tai sivuuttaminen kuvaa sitä, kuinka Jeesus Kristus lopulta voittaa kuoleman. Tosiaan Jumalan Karitsan sovitusveri antaa hyvälle paimenellemme voiman koota kansansa kaikista paikoista ja olosuhteista Hänen laumansa turvaan verhon kummallakin puolella.

Mikä merkittävää, Mormonin kirja kuvaa ”Kristuksen voimaa ja

ylösnousemusta”²⁹ – pääsiäisen ydintä – kahden palauttamisen avulla.

Ensiksi, ylösnousemukseen sisältyy meidän fyysinen palauttamisemme ”oikeaan ja täydelliseen muotoonsa” – ”jokainen jäsen ja nivel”, ”edes hiuskarva päästä ei joudu hukkaan”³⁰. Tämä lupaus antaa toivoa niille, jotka ovat menettäneet raajoja, niille, jotka ovat menettäneet kyvyn nähdä, kuulla tai kävellä tai joita luullaan menetettyiksi hellittämättömän sairauden, mielenterveyden häiriön tai muun heikkouden vuoksi. Hän löytää meidät. Hän tekee meistä eheitä.

Pääsiäisen ja Herramme sovituksen toisena lupauksena on, että hengellisesti ”kaikki palautetaan oikeaan järjestykseensä”³¹. Tämä hengellinen palauttaminen heijastaa meidän tekojamme ja halujamme. Kuin veden yli lähetetty leipä³² se palauttaa kaiken, mikä on hyvää, vanhurskasta, oikeudenmukaista ja armollista³³. Ei ihme, että profeetta Alma käyttää sanaa *palauttaa* 22 kertaa³⁴, kun hän kehottaa meitä menettelemään oikeudenmukaisesti, tuomitsemaan vanhurskaasti ja tekemään alati hyvää³⁵.

Koska ”Jumala itse sovittaa maailman synnit”³⁶, Herran sovitus voi tehdä eheäksi paitsi sen, mitä on ollut, myös sen, mitä voi olla. Koska Hän tuntee meidän kaikenlaiset kipumme, ahdinkomme, sairautemme ja koe-tuksemme³⁷, Hän voi armon avulla auttaa meitä meidän heikkouksiemme mukaisesti³⁸. Koska Jumala on ”täydellinen, oikeudenmukainen Jumala ja myös armollinen Jumala”, armon-suunnitelma voi ”[tyydyttää] oikeudenmukaisuuden vaatimukset”.³⁹ Me teemme parannusta ja teemme kaiken voitavamme. Hän ympäröi meidät iankaikkisesti ”rakkautensa käsivarsilla”⁴⁰.

Tänä päivänä me juhlimme palautusta ja ylösnousemusta. Teidän

kansanne riemuitsen Jeesuksen Kristuksen evankeliumin täyteen jatkuvasta palautuksesta. Kuten valoa ja ilmoitusta alkoi tulla keväällä 200 vuotta sitten, sitä tulee edelleen esiin Herran elävän profeetan kautta ja Hänen nimeään kantavan kirkon – Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon – kautta, kuten myös henkilökohtaisena ilmoituksena ja innoituksena Pyhän Hengen ylmaallisen lahjan kautta.

Teidän kansanne tänä pääsiäisenä todistan Jumalasta, iankaikkisesta Isästämme, ja Hänen rakkaasta Pojastaan, elävästä Jeesuksesta Kristuksesta. Kuolevaisia ihmisiä on julmasti ristiinnaulittu ja myöhemmin heitä on noussut kuolleista. Mutta vain elävällä Jeesuksella Kristuksella täydellisessä ylösnousseessa muodossaan on yhä ristiinnaulitsemisen jäljet käsissään, jaloissaan ja kyljessään. Vain Hän voi sanoa: ”Käsieni ihoon minä olen sinut piirtänyt.”⁴¹ Vain Hän voi sanoa: ”Minä olen se, joka korotettiin. Minä olen Jeesus, joka ristiinnaulittiin. Minä olen Jumalan Poika.”⁴²

Kuten pikku Ivy ja hänen viulunsa, mekin olemme jollakin tavoin vasta alkuvaiheessa. Todellakin, ”mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mitä ihminen ei ole voinut sydämessään aavistaa, [sen] Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat”⁴³. Näinä aikoina voimme oppia paljon Jumalan hyvydestä ja meidän jumalallisesta mahdollisuudestamme antaa Jumalan rakkauden kasvaa meissä, kun etsimme Häntä ja käännyimme toistemme puoleen. Uusin tavoin ja uusissa paikoissa me voimme toimia ja kehittyä – rivi rivin päälle, ystävällisyys ystävällisyyden päälle, yksilöinä ja yhdessä.

Rakkaat veljet ja sisaret kaikkialla, kun kokoonnumme yhteen ja opimme

yhdessä, niin teidän uskonne ja hyvyytenne täyttää minut evankeliumin seikkailun ja kiitollisuuden tunteella. Teidän todistuksenne ja evankeliumin matkanne rikastavat omaa todistustani ja evankeliumin matkaani. Teidän huolenne ja ilonne, teidän rakkautenne Jumalan perhettä ja pyhien yhteisöä kohtaan sekä teidän elämänne tuoma ymmärrys palautetusta totuudesta ja valosta kasvattavat omaa ymmärrystäni palautetun evankeliumin täyteen, jonka ytimenä on elävä Jeesus Kristus. Yhdessä me luotamme siihen, että ”Herra, luoksein jää – –. Sun valos tieltä varjot häviää.”⁴⁴ Yksimielisesti me tiedämme taakkojemme ja huolienne keskellä, että voimme laskea monet siunauksemme.⁴⁵ Päivittäisissä yksityiskohdissa sekä pienissä ja yksinkertaisissa asioissa me voimme nähdä, miten suuria saadaan aikaan meidän elämässämme.⁴⁶

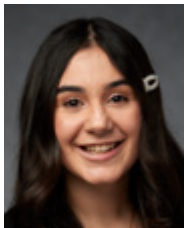
”Ja tapahtuu, että vanhurskaat kootaan kaikkien kansakuntien keskuudesta, ja he tulevat Siioniin laulaen ikuisen ilon lauluja.”⁴⁷ Tänä hoosiannan ja hallelujan aikana laulakaa hallelujaa – sillä Hän on hallitseva aina ja ikuisesti! Huutakaa hoosianna Jumalalle ja Karitsalle! Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Joh. 16:33.
2. Ks. MK Jaak. 5.
3. Kuten pyhissä kirjoituksissa on profetoitu, ihmiskunnan historiassa ilmenee hengellisen rappion ajanjaksoja eli syklejä, joista käytämme nimitystä luopumus eli uskosta luopuminen, sekä uudistuneen valon ajanjaksoja, joista käytämme nimitystä hengellinen palautus; ks. esim. 2. Tess. 2:3.
4. Ks. Luuk. 4:18.
5. Joh. 12:12–13; ks. myös Matt. 21:8–9; Mark. 11:8–10.
6. Ilm. 7:9.
7. Ks. OL 109:76.
8. Ks. Sak. 9:9.
9. Matt. 21:9.
10. Ks. PKO, ”Hoosianna”. Vanhan testamentin

ajosta lähtien palmunokien heiluttaminen on liittynyt psalmilauluun ”Hoosianna! Herra, anna meille apusi!” Ps. 118:25 on täydellinen ilmaus perinteisestä Messiaalle esitetystä kiastisesta pyynnöstä: ”Hoosianna! Herra, anna meille apusi! Oi Herra, anna menestys!”

11. Ps. 118:26; ks. myös 3. Nefi 11:17.
12. Russell M. Nelson, videolla *Handel's Messiah: Debtor's Prison*, churchofjesuschrist.org/media-library.
13. UK 1:3.
14. Ks. Bible Dictionary, ”Hallelujah”.
15. Georg Friedrich Händel, *Messiah*, toim. T. Tertius Noble, 1912, s. VIII; ks. myös Ilm. 17:14.
16. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 438.
17. UK 1:1.
18. OL 110:3; kursivointi lisätty.
19. OL 110:4.
20. Ks. Ilm. 1:8; 3. Nefi 9:18; OL 19:1; 38:1; 45:7.
21. Ks. Hepr. 12:2; Moroni 6:4.
22. OL 110:16.
23. Mal. 3:23.
24. Ks. Stephen D. Ricks, ”The Appearance of Elijah and Moses in the Kirtland Temple and the Jewish Passover”, *BYU Studies*, vsk. 23, nro 4, 1986, s. 483–486, byustudies.byu.edu.
25. Ks. OL 86:10; ks. myös Ap. t. 3:19–21.
26. JS–H 1:39; viime vuosina monet ovat pitäneet merkittävänä nimenomaista possessiivipronominia ”heidän”.
27. Ks. 2. Moos. 7–12.
28. Ks. 2. Moos. 12:23.
29. Ks. Alma 41:2.
30. Alma 40:23.
31. Alma 41:4.
32. Ks. Saarn. 11:1.
33. Ks. Alma 41:13.
34. Sanat *palauttaa* ja *palauttaminen* eri muodoissaan esiintyvät 22 kertaa jakeissa Alma 40:22–24 ja luvussa Alma 41 tähdentäen sekä fyysistä että hengellistä palauttamista.
35. Ks. Alma 41:14.
36. Alma 42:15.
37. Ks. Alma 7:11.
38. Ks. Alma 7:12.
39. Alma 42:15.
40. 2. Nefi 1:15.
41. Jes. 49:16; 1. Nefi 21:16.
42. OL 45:52.
43. 1. Kor. 2:9.
44. ”Oi, Herra, luoksein jää”, *MAP-lauluja*, 101.
45. Ks. ”Elon aallot myrskyten kun raivoaa”, *MAP-lauluja*, 159.
46. Ks. Alma 37:6.
47. OL 45:71.

Laudy Ruth Kaouk

*jäsen Slate Canyonin 14. seurakunnassa (espanjankielinen)
Provon vaarnassa Utahissa*

Kuinka pappeus siunaa nuoria

*Pappeuden avulla meitä voidaan kohottaa.
Pappeus tuo valoa maailmaamme.*

Olen kiitollinen siitä, että voin olla täällä. Kun sain kuulla, että minulla olisi tilaisuus puhua teille tänään, olin hyvin innoissani mutta samaan aikaan tunsin itseni hyvin nöyräksi. Olen käyttänyt paljon aikaa miettien, mitä voisin kertoa, ja toivon, että sanomani välityksellä Henki puhuu teille suoraan.

Mormonin kirjassa Lehi antaa ennen kuolemaansa jokaiselle pojalleen siunauksen, joka auttaa heitä näkemään vahvuutensa ja iankaikkiset mahdollisuutensa. Olen nuorin kahdeksasta lapsesta, ja tänä menneenä vuonna olen ollut ensimmäistä kertaa ainoa lapsi kotona. Se, etteivät sisarukseni ole lähellä ja ettei minulla ole aina jotakuta, jolle puhua, on ollut minulle vaikeaa. On ollut iltoja, jolloin olen tuntenut itseni hyvin yksinäiseksi. Olen kiitollinen vanhemmistani, jotka ovat yrittäneet parhaansa mukaan auttaa minua. Yksi esimerkki tästä on se, kun isä tarjoutui antamaan minulle lohtua tuovan pappeuden siunauksen erityisen haasteellisen aikana. Hänen antamansa siunauksen jälkeen tilanne ei muuttunut heti, mutta pystyin tuntemaan rauhaa sekä taivaallisen Isäni ja oman isäni rakkaudesta. Tunnen olevani siunattu, kun

minulla on kelpollinen isä, joka voi antaa pappeuden siunauksia aina kun tarvitsen niitä ja joka auttaa minua näkemään vahvuuteni ja iankaikkiset mahdollisuuteni aivan kuten Lehi teki, kun hän siunasi lapsiaan.

Olosuhteistamme riippumatta me voimme aina päästä osallisiksi pappeuden siunauksista. Perheenjäsenten, ystävien, palvelutyöveljien, pappeusjohtajien ja taivaallisen Isän avulla – johon voimme aina luottaa – me voimme saada pappeuden siunauksia. Vanhin Neil L. Andersen on sanonut: ”Pappeuden siunaukset ovat äärettömän paljon suurempia kuin se, jota on pyydetty suomaan tuo lahja. – – Kun

me olemme kelpollisia, pappeuden toimitukset rikastavat elämäämme.”¹

Älkää epäröikö pyytää siunausta, kun tarvitsette erityistä opastusta. Juuri vaikeina hetkinämme me tarvitsemme Hengen apua eniten. Kukaan ei ole täydellinen, ja me kaikki koemme vaikeuksia. Jotkut meistä saattavat kärsiä ahdistuksesta, masennuksesta, riippuvuudesta tai riittämättömyyden tunteista. Pappeuden siunaukset voivat auttaa meitä voittamaan nämä haasteet ja saamaan rauhaa, kun kuljemme eteenpäin kohti tulevaa. Toivon, että me pyrimme elämään kelpollisina saamaan näitä siunauksia.

Toinen tapa, jolla pappeus siunaa meitä, on patriarkallisten siunausten avulla. Olen oppinut kääntymään patriarkallisen siunaukseni puoleen aina kun tunnen itseni surulliseksi tai yksinäiseksi. Siunaukseni auttaa minua näkemään mahdollisuuteni ja sen erityisen suunnitelman, joka Jumalalla on minua varten. Se lohduttaa minua ja auttaa minua näkemään maallista näkökulmaani laajemmalle. Se muistuttaa minua lahjoistani ja siunauksista, joita saan, jos elän kelpollisena. Se auttaa minua myös muistamaan ja tuntemaan rauhaa siitä, että Jumala antaa vastauksia ja avaa minulle

São Paulo, Brasíliä

mahdollisuuksia täsmälleen oikealla hetkellä, kun tarvitsen sitä eniten.

Patriarkallinen siunaus valmistaa meitä palaamaan asumaan taivaallisen Isämme luokse. Tiedän, että patriarkallinen siunaus tulee Jumalalta ja se voi auttaa meitä kääntämään heikkoutemme vahvuudeksi. Se ei ole sanoma miltään ennustajalta. Tämä siunaus kertoo meille, mitä meidän on tarpeen kuulla. Se on kuin Liahona meille jokaiselle. Kun asetamme Jumalan ensimmäiselle sijalle ja uskomme Häneen, niin Hän johdattaa meitä läpi oman erämaamme.

Aivan kuten Jumala siunasi Joseph Smithiä pappeudella niin että evankeliumin siunaukset voitiin palauttaa, samoin me voimme pappeuden kautta saada evankeliumin siunaukset elämäämme. Joka viikko meille annetaan etuoikeus ja mahdollisuus nauttia sakramentti. Tämän pappeuden toimituksen myötä Henki voi olla aina meidän kanssamme, mikä voi puhdistaa meidät. Jos tunnette, että teidän on tarpeen poistaa jotakin elämästänne, kääntykää luotettavan johtohenkilön puoleen, joka voi auttaa teitä pääsemään oikealle tielle. Johtajanne voivat auttaa teitä pääsemään osallisiksi Jeesuksen Kristuksen sovituksen täydestä voimasta.

Pappeuden ansiosta me voimme saada myös temppeleitoimitusten siunaukset. Siitä asti kun olen päässyt temppeleihin, olen asettanut tärkeäksi ensisijaiseksi tavoitteeksi käydä siellä säännöllisesti. Kun olen antanut aikaa ja tehnyt tarvittavia uhrauksia ollakseni lähempänä taivaallista Isääni Hänen pyhässä huoneessaan, minua on siunattu niin, että olen saanut ilmoitusta ja innoitusta, jotka ovat todella auttaneet minua koko elämäni ajan.

Pappeuden avulla meitä voidaan kohottaa. Pappeus tuo valoa

maailmaamme. Vanhin Robert D. Hales sanoi: ”Ilman pappeuden voimaa ’koko maa hävitettäisiin täysin’ (ks. OL 2:1–3). Ei olisi valoa, ei toivoa – vain pimeyttä.”²

Jumala kannustaa meitä. Hän haluaa meidän palaavan Hänen luokseen. Hän tuntee meidät henkilökohtaisesti. Hän tuntee sinut. Hän rakastaa meitä. Hän on aina tietoinen meistä ja siunaa meitä silloinkin, kun meistä tuntuu, ettemme ansaitse sitä. Hän tietää, mitä me tarvitsemme ja milloin tarvitsemme sitä.

”Pyytäkää, niin teille annetaan. Etsikää, niin te löydätte. Kolkuttakaa, niin teille avataan.

Sillä jokainen pyytävä saa ja jokainen etsijä löytää, ja jokaiselle, joka kolkuttaa, avataan.” (Matt. 7:7–8.)

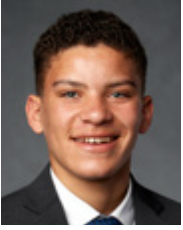
Ellei teillä vielä ole todistusta pappeudesta, kannustan teitä rukoilemaan ja pyytämään, että saatte itse tietää sen voimasta, ja sitten lukemaan pyhiä kirjoituksia kuullaksenne Jumalan sanoja. Tiedän, että jos pyrimme kokemaan Jumalan pappeuden voiman elämässämme, niin meitä siunataan. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Neil L. Andersen, ”Voimaa pappeudessa”, *Liahona*, marraskuu 2013, s. 92.
2. Ks. Robert D. Hales, ”Pappeuden siunaukset”, *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 33.

TEILLE, PALVELUSTOVEREILENI, LINDA, CURLEY, CHRISTENSEN JA MICHAEL MALLI

Enzo Serge Petelo
jäsen Meadow Woodin seurakunnassa
Edgemontin vaarnassa Provoossa Utahissa

Kuinka pappeus siunaa nuoria

Meille annetaan mahdollisuus palvella enkelien tavoin, saarnata evankeliumia kaikissa maanosissa ja auttaa sieluja tulemaan Kristuksen luokse.

Veljet ja sisaret, olen todella kiitollinen siitä, että tänä historiallisena iltana voin puhua teille pappeuden pyhästä lahjasta ja siitä ihmeellisestä voimasta, joka sillä on siunata nuoria tänä taloudenhoitokautena. Rukoilen, että puutteistani huolimatta Henki auttaa minua opettamaan totuutta.

Ensimmäinen presidenttikunta on muistuttanut Aaronin pappeuden haltijoille: ”Sinä elät suurenmoisten mahdollisuuksien ja haasteiden aikana – aikana, jolloin pappeus on palautettu. Sinulla on valtuus suorittaa Aaronin pappeuden toimituksia. Kun käytät sitä valtuutta rukoillen ja kelpollisesti, olet suurena siunauksena ympärilläsi olevien ihmisten elämässä.”¹ Meille kirkon nuorille miehille muistutetaan myös, että me olemme Jumalan rakkaita poikia ja että Hänellä on meille työ tehtäväksi² ja että me autamme Hänen työssään, joka on ”ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen” (Moos. 1:39).

Pappeus on valtuus toimittaa Vapahtajan evankeliumin toimituksia ja liittoja niille, jotka ovat kelpollisia ottamaan ne vastaan. Näiden pappeuden toimitusten ja pyhien liittojen

kautta tulevat Vapahtajan sovituksen täydet siunaukset, jotka auttavat meitä pääsemään jumalalliseen päämääräämme.

Joseph Smith oli nuori mies, jonka Jumala kutsui palauttamaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumin, ja tätä tarkoitusta varten hänelle annettiin pappeus, jota hän käytti siunatakseen koko ihmiskuntaa. Luvussa OL 135 mainitaan monia siunauksia, joita Joseph on antanut tämän taloudenhoitokauden nuorille. Siinä sanotaan: ”Joseph Smith – on tehnyt enemmän ihmisten pelastamiseksi tässä

maailmassa kuin kukaan toinen ihminen, joka koskaan on siinä elänyt – paitsi ainoastaan Jeesus. – – Hän on tuonut julki Mormonin kirjan – –; on lähettänyt ikuisen evankeliumin täyteyden – – maan neljään ilmansuuntaan; on tuonut julki ne ilmoitukset ja käskyt, jotka muodostavat – – Opin ja liittojen kirjan – –; koonnut monta tuhatta myöhempien aikojen pyhää – – ja jättänyt jälkeensä maineen ja nimen, joita ei voida hävittää.” (OL 135:3.)

Jotta voimme palvella tehokkaasti kuten Joseph, meidän täytyy olla kelpollisia käyttämään Herran pappeuden voimaa. Kääntäessään Mormonin kirjaa Joseph ja Oliver Cowdery halusivat saada kasteen, mutta heiltä puuttui asianmukainen valtuus. Toukokuun 15. päivänä 1829 he polvistuivat rukoukseen ja heidän luonaan kävi Johannes Kastaja, joka antoi heille Aaronin pappeuden avaimet ja valtuuden sanoen: ”Teille, palvelustovereilleni, minä Messiaan nimessä annan Aaronin pappeuden, joka pitää hallussaan enkelien palveluksen ja parannuksen evankeliumin sekä syntien anteeksisaamiseksi suoritettavan upotuskasteen avaimet” (OL 13:1).

Eagle Mountain, Utah, USA

Meille annetaan mahdollisuus palvelulla enkelien tavoin, saarnata evankeliumia kaikissa maanosissa ja auttaa sieluja tulemaan Kristuksen luokse. Tämä palveleminen saattaa meidät yhteistyöhön Johannes Kastajan, Moronin, Joseph Smithin, presidentti Russell M. Nelsonin ja Herran muiden uutterien palvelijoiden kanssa.

Palvelemisemme Hänen pappeudessaan ja sen avulla tuo yhteen ne, jotka ovat omistautuneita noudattamaan Herran opetuksia ja elämään niiden mukaan täsmällisesti, minkä tiedän itse voivan olla vaikeaa, kun kohtaamme nuoruuden haasteita. Mutta se, että liitymme yhteen näiden Herran muiden palvelijoiden kanssa toteuttaaksemme Hänen työtään, auttaa meitä vahvistamaan itseämme vastustajan kiusauksia ja petoksia vastaan. Te voitte olla valon majakkana kaikille niille, jotka ovat epävarmoja itsestään. Valo teidän sisimmässänne loistaa niin kirkkaasti, että ihan vain teidän seurassanne oleminen on siunaukseksi kaikille, jotka ovat tekemisissä teidän kanssanne. Toisinaan voi olla vaikeaa huomata hengellisten toveriemme läsnäoloa, mutta olen kiitollinen siitä, että tiedän kuuluvani uskolliseen pappeuskoorumiin, jonka kanssa voin pyrkiä kasvamaan lähemmäksi Kristusta.

Ystäviemme ja perheemme ohella Pyhä Henki on yksi uskollisimmista ja luotettavimmista kumppaneistamme. Mutta jotta voimme kutsua Häntä olemaan jatkuvana kumppaninamme, meidän täytyy asettaa itsemme tilanteisiin ja paikkoihin, joissa Hän haluaa olla läsnä. Tämä voi alkaa omasta kodistamme, kun pyrimme tekemään siitä pyhän paikan osallistumalla päivittäiseen pyhien kirjoitusten tutkimiseen ja rukoukseen perheen kanssa ja – mikä vieläkin tärkeämpää – kun henkilökohtaisesti

tutkimme pyhiä kirjoituksia ja rukouksemme itseksemme.

Aiemmin tänä vuonna sain jännittävän ja silti nöyräksi tekevän tilaisuuden auttaa pikkusiskoani Oceanea edistymään liittopolulla, kun hän otti vastaan kutsun mennä kasteelle ja täyttää yhden selestiseen valtakuntaan pääsemiseksi säädetyn edellytyksen. Hän siirsi kastettaan kuukaudella, kunnes minut oli asetettu papiksi, jotta hän pystyi antamaan minulle etuoikeuden suorittaa tuon toimituksen. Myös kahdella muulla siskollamme oli etuoikeus toimia todistajina pappeuden alaisuudessa. Kun seisoiimme altaan vastakkaisilla puolilla ja valmistauduimme astumaan veteen, huomasin siskoni innokkuuden, sillä olin itse yhtä innokas. Ja tunsin ykseyttä hänen kanssaan nähdessäni hänen tekevän oikean valinnan. Tämä mahdollisuus käyttää pappeutta vaati minua olemaan huolellisempi ja huolehtivampi eläessäni evankeliumin mukaan. Valmistauduin menemällä sillä viikolla temppeleihin joka päivä. Tukenani olivat äitini, isoäitini ja siskoni, kun teimme kasteita kuolleiden puolesta.

Tämä kokemus opetti minulle paljon pappeudesta ja siitä, kuinka voin käyttää sitä kelvollisesti. Tiedän, että kaikki pappeudenhaltijat voivat tuntea samaa, mitä itse tunsin, jos noudatamme Nefin esimerkkiä ”mennä ja tehdä” (ks. 1. Nefi 3:7). Emme voi istua toimettomina ja odottaa, että Herra käyttää meitä suuressa työssään. Emme saa odottaa, että ne, jotka tarvitsevat apuamme, etsivät meidät käsiinsä. Meidän velvollisuutemme

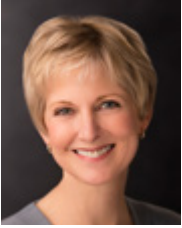
pappeudenhaltijoina on olla hyvänä esimerkkinä ja Jumalan todistajina. Jos teemme valintoja, jotka estävät meitä kokemasta iankaikkista edistymistä, meidän täytyy muuttua nyt. Saatana yrittää parhaansa mukaan pitää meidät lihallisessa tilassa etsimässä yksinkertaisia nautintoja. Mutta tiedän, että jos me ponnistelemme, etsimme niitä, jotka voivat tukea meitä, ja teemme parannusta joka päivä, niin siitä koituvat siunaukset tulevat olemaan uskomattomia ja meidän elämämme muuttuu ikiajoiksi kulkiessamme eteenpäin liittopolulla.

Minä tiedän, että tämä on Jeesuksen Kristuksen tosi kirkko. Hän on meidän Vapahtajamme, ja Hän on antanut pappeuden avaimet apostoleilleen, jotka käyttävät niitä opastaakseen meitä varsinkin näinä hasteellisina aikoina ja valmistakseen maailmaa Hänen paluutaan varten.

Tiedän, että Joseph Smith oli palautuksen profeetta ja että presidentti Nelson on elävä profeettamme tänä päivänä. Kehotan meitä kaikkia tutkimaan näiden suurten pappeudenhaltijoiden elämää ja pyrkimään kehittymään päivittäin, jotta voimme olla valmiita kohtaamaan Luojamme. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ensimmäinen presidenttikunta, kirjassessa *Täytän velvollisuuteni Jumalaa kohtaan*, 2010, s. 5.
2. Ks. Aaronin pappeuden koorumiin johtoaiehe, julkaisussa *General Handbook: Serving in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* [Yleiskäsikirja: Palveleminen Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa], 10.1.2, churchofjesuschrist.org.

Jean B. Bingham
Apuhdistyksen ylijohtaja

Ykseyttä Jumalan työn toteuttamisessa

Tehokkain tapa toteuttaa jumalalliset mahdollisuutemme on työskennellä yhdessä pappeuden voiman ja valtuuden siunaamina.

Rakkaat suurenmoiset sisaret ja veljet, on ilo olla kanssanne. Kuuntelittepa missä tahansa, lähetän halauksia sisarilleni ja sydämellisiä kädenpuristuksia veljilleni. Me olemme yhtä Herran työssä.

Kun ajattelemme Aadamia ja Eevaa, usein ensimmäisenä ajatuksenamme on heidän idyllinen elämänsä Eedenin puutarhassa. Kuvittelen, että sää oli aina täydellinen – ei liian helteinen eikä liian kylmä – ja että käden ulottuvilla kasvoi runsaasti herkullisia hedelmiä ja vihanneksia niin että he saattoivat syödä, milloin halusivat. Koska tämä oli heille uusi maailma, heillä oli paljon tarkasteltavaa. Niinpä jokainen päivä oli mielenkiintoinen, kun he tutustuivat eläinkuntaan ja tutkivat kaunista ympäristöään. Heille annettiin myös käskyjä noudatettavaksi, ja heillä oli erilaiset tavat suhtautua niihin käskyihin, mikä aiheutti alussa jonkin verran huolta ja hämmennystä.¹ Mutta kun he tekivät valintoja, jotka muuttivat heidän elämänsä ikiajoiksi, he oppivat työskentelemään yhdessä ja kokivat ykseyttä niiden tarkoitusten toteuttamisessa, joita Jumala oli antanut heille – ja antaa kaikille lapsilleen.

Kuvitelkaapa nyt tämä sama aviopari kuolevaisuudessa. Heidän piti tehdä työtä saadakseen ravintoa, jotkin eläimet pitivät *heitä* ravintona, ja heillä oli vaikeita haasteita, jotka he voisivat voittaa ainoastaan neuvottelemalla ja rukoilemalla yhdessä. Arvelen, että ainakin muutamina kertoina heillä oli eriäviä mielipiteitä siitä, kuinka suhtautua niihin haasteisiin. Lankeemuksen ansiosta he kuitenkin oppivat, että oli välttämätöntä toimia ykseydessä ja rakkaudessa. He saivat opetusta jumalallisesta lähteestä, ja heille opetettiin pelastussuunnitelma ja Jeesuksen Kristuksen evankeliumin periaatteet, jotka saavat suunnitelman toimimaan. Koska he ymmärsivät, että heillä oli samanlaiset maalliset tarkoitukset ja iankaikkiset tavoitteet, he saivat tyydytystä ja menestystä oppiessaan työskentelemään yhdessä rakkaudessa ja vanhurskaudessa.

Kun Aadamille ja Eevalle syntyi lapsia, he opettivat perheelleen, mitä he olivat oppineet taivaallisilta sanansaattajilta. He keskittyivät myös auttamaan lapsiaan ymmärtämään ja hyväksymään ne periaatteet, jotka tekisivät heidät onnellisiksi tässä

elämässä ja valmistaisivat heitä palaamaan taivaallisten vanhempiansa luosen jälkeen kun he olisivat kartuttaneet kykyjään ja osoittaneet kuuliaisuutensa Jumalalle. Samalla Adam ja Eeva oppivat arvostamaan erilaisia vahvuuksiaan ja tukivat toisiaan iankaikkisesti merkittävässä työssään.²

Kun vuosisadat ja sitten vuosituhhat kuluivat, niin väärät tiedot ja väärinkäsitykset alkoivat hämärtää miehen ja naisen innoitetun ja toisistaan riippuvaisen panoksen selkeyttä. Eedenin puutarhan suurenmoisen alun ja nykyhetken välisenä aikana vastustaja on ollut varsin menestyksekkäs tavoitteessaan luoda kuilu miesten ja naisten väliin, kun hän pyrkii valloittamaan meidän sieluumme. Lusifer tietää, että jos hän voi vahingoittaa miehen ja naisen tuntemaa ykseyttä, jos hän voi hämmentää ajatuksiamme jumalallisesta arvostamme ja liiton alaisista vastuistamme, niin hän onnistuu tuhoamaan perheitä, jotka ovat iankaikkisuuden välttämättömiä yksiköitä.

Saatana yllyttää vertailuun keinona luoda ylemmyyden- tai alemmuudentunteita ja kätkeä se iankaikkinen totuus, että miesten ja naisten synnynäiset erot ovat Jumalan antamia ja yhtä arvokkaita. Hän on pyrkinyt halventamaan naisten panosta sekä perheessä että yhteiskunnassa siten vähentäen heidän kohottavaa hyvään johtavaa vaikutustaan. Hänen tavoitteenaan on ollut edistää valtataistelua sen sijaan että olisi riemuittu miesten ja naisten ainutlaatuisista vaikutuksista, jotka täydentävät toisiaan ja edistävät ykseyttä.

Niinpä vuosien mittaan ja kaikkialla maailmassa täysi ymmärrys naisten ja miesten jumalallisesti toisistaan riippuvaisista ja silti erilaisista vaikutuksista ja vastuista suurelta osin katosi. Monissa yhteiskunnissa

naisista tuli miesten alistamia sen sijaan että he olisivat rinnakkain toimivia kumppaneita, ja naisten toiminta rajoittui hyvin kapea-alaiseksi. Niinä synkkinä aikoina hengellinen edistyminen miltei hiipui – tosiaankin perinteisen valta-aseman kyllästämään mieleen ja sydämeen mahtui hyvin vähän hengellistä valoa.

Ja sitten palautetun evankeliumin valo loisti aurinkoa kirkaammin³, kun Isä Jumala ja Hänen Poikansa Jeesus Kristus ilmestyivät nuorelle Joseph Smithille varhain keväällä 1820 tuossa pyhässä metsässä New Yorkin osavaltion pohjoisosassa. Tuo tapahtuma aloitti nykyajan ilmoituksen vuodatuksen taivaasta. Yksi ensimmäisistä Kristuksen alkuperäisen kirkon perusasioista, jotka palautettiin, oli Jumalan pappeuden valtuus. Kun palautus jatkui, miehet ja naiset alkoivat ymmärtää uudelleen sen merkityksen ja ne mahdollisuudet, joita liittyy työskentelyyn Hänen valtuuttaminaan ja Hänen ohjaaminaan kumppaneina tässä pyhässä työssä.

Vuonna 1842, kun ensi askeliaan ottavan kirkon naiset halusivat muodostaa virallisen ryhmän auttamaan työssä, presidentti Joseph Smith tunsi innoitusta järjestää heidät ”pappeuden alaisuuteen pappeuden mallin mukaan”⁴. Hän sanoi: ”Nyt minä annan teille valtuutuksen Jumalan nimessä – –. Tämä merkitsee parempien päivien koittoa.”⁵ Siitä lähtien kun tuo valtuutus annettiin, naisille annetut koulutukselliset, poliittiset ja taloudelliset mahdollisuudet ovat

alkaneet vähitellen laajentua kaikkialla maailmassa.⁶

Tämä uusi kirkon järjestö naisille, nimeltään Apuyhdistys, erosi muista sen ajan naisten yhdistyksistä, koska sen oli perustanut profeetta, joka toimi pappeuden valtuudella ja antoi naisille valtuuden, pyhiä vastuuta ja virallisen aseman kirkon organisaatiossa, ei siitä erillään.⁷

Profeetta Joseph Smithin ajoista meidän aikoihimme asti kaiken jatkuva palauttaminen on tuonut tietoa pappeuden valtuuden ja voiman välttämättömyydestä autettaessa sekä miehiä että naisia toteuttamaan Jumalan heille asettamat vastuut. Hiljattain meille on opetettu, että naiset, jotka erotetaan tehtävään sellaisen henkilön johdolla, jolla on pappeuden avaimet, toimivat tehtävissään *pappeuden valtuudella*.⁸

Lokakuussa 2019 presidentti Russell M. Nelson opetti, että naisilla, jotka saavat temppelissä endauementin, on *pappeuden voima* elämässään ja kodissaan, kun he pitävät nuo pyhät

liitot, joita he ovat tehneet Jumalan kanssa.⁹ Hän selitti: ”Taivaat ovat aivan yhtä avoinna *naisille*, joille suodaan Jumalan voimaa, jota virtaa heidän pappeuden liitoistaan, kuin ne ovat miehille, jotka ovat pappeudenhaltijoita.” Ja hän kannusti jokaista sisarta ”[ammentamaan] vapaasti Vapahtajan voimaa perheenne ja muiden rakkaidenne avuksi”.¹⁰

Mitä tämä siis tarkoittaa teille ja minulle? Kuinka pappeuden valtuuden ja voiman ymmärtäminen muuttaa meidän elämäämme? Yksi keskeisistä tekijöistä on ymmärtää, että kun naiset ja miehet työskentelevät yhdessä, me voimme saavuttaa paljon enemmän kuin työskennellessämme erikseen.¹¹ Tehtävämme ovat pikemminkin toisiaan täydentäviä kuin keskenään kilpailevia. Vaikka naisia ei aseteta pappeuden virkaan, kuten aiemmin on mainittu, niin naisia siunataan pappeuden voimalla, kun he pitävät liittonsa, ja he toimivat pappeuden valtuudella, kun heidät erotetaan tehtävään.

Syracuse, Utah, USA

Eräänä kauniina elokuun päivänä minulla oli etuoikeus istua presidentti Russell M. Nelsonin kanssa Joseph ja Emma Smithin uudelleen rakennetussa kodissa Harmonyssa Pennsylvaniassa lähellä paikkaa, jossa Aaronin pappeus palautettiin näinä myöhempinä aikoina. Keskustelumme aikana presidentti Nelson puhui tärkeästä roolista, joka naisilla on ollut palautuksessa.

Presidentti Nelson: ”Yksi tärkeimmistä asioista, mitä mieleeni muistuu, kun tulen tähän pappeuden palautuksen muistopaikalle, on tärkeä rooli, joka naisilla on ollut palautuksessa.

Alussa kun Joseph alkoi kääntää Mormonin kirjaa, kuka toimi kirjurina? No, hän kirjoitti itse vähän, mutta ei paljon. Emma tuli avuksi.

Ja sitten ajattelen, kuinka Joseph meni metsään rukoilemaan kotinsa lähellä Palmyrassa New Yorkin osavaltiossa. Minne hän meni? Hän meni pyhään lehtoon. Miksi hän meni sinne? Koska sinne hänen äitinsä meni halutessaan rukoilla.

Nämä ovat vain kaksi niistä naisista, joilla oli keskeinen rooli pappeuden palautuksessa ja kirkon palautuksessa. Epäilemättä voisimme sanoa, että vaimomme ovat aivan yhtä tärkeitä nykyään kuin he olivat silloin. Tietenkin he ovat.”

Emman, Lucyn ja Josephin tavoin mekin olemme tehokkaimpia silloin, kun olemme halukkaita oppimaan toisiltamme ja olemme yhtä tavoitteissamme tulla Jeesus Kristuksen opetuslapsiksi ja auttaa muita tuon polun varrella.

Meille opetetaan, että ”pappeus siunaa Jumalan lasten elämää luke-mattomin tavoin. – – [Kirkon] tehtävissä, temppeletoimituksissa, perhe-suhteissa ja hiljaisessa, yksilöllisessä palvelutyössä myöhempien aikojen

pyhiin kuuluvat naiset ja miehet kulkevat eteenpäin pappeuden voimalla ja valtuudella. Tämä miesten ja naisten keskinäinen riippuvuus heidän toteuttaessaan Jumalan työtä Hänen voimallaan on keskeisellä sijalla Jeesus Kristuksen evankeliumissa, joka on palautettu profeetta Joseph Smithin kautta.”¹²

Ykseys on välttämätöntä siinä jumalallisessa työssä, jota meillä on etuoikeus ja kutsumus tehdä, mutta se ei tapahdu itsestään. Vaatii ponnistelua ja aikaa todella neuvotella yhdessä – kuunnella toinen toistaan, ymmärtää toisen näkemyksiä ja kertoa kokemuksista – mutta tämä menettelytapa johtaa innoitetumpiin päätöksiin. Olipa kyse kodista tai kirkon tehtävistämme, niin tehokkain tapa toteuttaa jumalalliset mahdollisuutemme on työskennellä yhdessä pappeuden voiman ja valtuuden siunaamina erilaisissa mutta toisiaan täydentävissä rooleissamme.

Millaiselta tämä kumppanuus näyttää liittoja solmineiden naisten elämässä nykyään? Saanen kertoa esimerkin.

Alisonilla ja Johnilla on ainutlaatuisen kumppanuus. He ajavat tandempyörää lyhyen ja pitkän matkan

kilpailuissa. Jotta nämä kaksi pyöräilijää voivat menestyksekkäästi kilpailla tuolla kulkuvälineellä, heidän täytyy toimia sopusoinnussa. Heidän täytyy nojautua samaan suuntaan oikealla hetkellä. Toinen ei voi hallita toista, vaan heidän täytyy viestiä selkeästi ja kummankin täytyy tehdä oma osansa. Edessä polkeva päättää, milloin jarrutetaan ja milloin seisotaan. Takana polkevan pitää kiinnittää huomiota siihen, mitä tapahtuu, ja olla valmiina antamaan lisää puhtia, jos he ovat jäämässä jälkeen, tai löysäämään, jos he ovat joutumassa liian lähelle muita pyöräilijöitä. Heidän täytyy tukea toisiaan päästäkseen eteenpäin ja saavuttaakseen tavoitteensa.

Alison selittää: ”Alussa jonkin aikaa se, joka polki edessä, sanoi ’Ylös’, kun meidän piti nousta, ja ’Jarrua’, kun meidän piti lakata polkemasta. Jonkin ajan kuluttua takana polkeva oppi huomaamaan, milloin edessä polkeva aikoi nousta ylös tai jarruttaa, eikä siitä tarvinnut sanoa mitään. Opimme seuraamaan tarkasti sitä, kuinka toinen pärjäsi, ja huomasimme, milloin toinen oli vaikeuksissa, ja [silloin] toinen yritti vastaavasti kirriä. Siinä on tosiaan kyse luottamuksesta ja yhdessä työskentelystä.”¹³

Provo, Utah, USA

John ja Alison ovat yhtä paitsi poliessaan pyörällään myös avioliitossaan. Kumpikin haluaa toisen onnellisuutta enemmän kuin omaa onnea. Kumpikin etsii hyvää toisesta ja pyrkii voittamaan omia heikkouksiaan. He ovat vuorotellen johtaneet, ja he ovat vuorotellen antaneet itsestään enemmän, kun toisella on ollut vaikeaa. Kumpikin arvostaa toisen panosta, ja he ovat löytäneet parempia vastauksia haasteisiinsa, kun he ovat yhdistäneet kykynsä ja voimavaransa. He ovat todellakin sitoutuneet toisiinsa Kristuksen kaltaisella rakkaudella.

Se, että noudatamme tarkemmin yhdessä ja ykseydessä työskentelemisen jumalallista mallia, on ratkaisevan tärkeää tänä meitä ympäröivien itsekkeisten viestien aikana. Naisilla on erityisiä jumalallisia lahjoja¹⁴ ja heille on annettu ainutlaatuisia vastuita, mutta ne eivät ole tärkeämpiä – tai vähäpätöisempiä – kuin miesten lahjat ja vastuut. *Kaikkien* on tarkoitus toteuttaa taivaallisen Isän jumalallista suunnitelmaa antaa jokaiselle Hänen lapsistaan parhaat mahdollisuudet saavuttaa jumalalliset mahdollisuutensa, ja kaikkia tarvitaan siinä.

Nykyään ”me tarvitsemme naisia, joilla on äitimme Eevan rohkeus ja näkemys”¹⁵ ja jotka yhdessä veljiensä kanssa tuovat ihmisiä Kristuksen luokse¹⁶. Miesten pitää tulla todellisiksi kumppaneiksi eikä olettaa olevansa yksin vastuussa tai teeskennellä toimivansa kumppanina, kun naiset tekevät suuren osan työstä. Naisten pitää olla halukkaita astumaan esiin ja ottamaan oma ansaittu ja välttämättömän paikkansa¹⁷ kumppaneina eikä ajatella, että heidän pitää tehdä kaikki itse tai odottaa, että heille sanotaan, mitä heidän pitää tehdä¹⁸.

Naisten näkeminen keskeisinä osalistujina ei tarkoita samanlaisuuden

luomista vaan opillisen totuuden ymmärtämistä. Sen sijaan että loismme ohjelman sen aikaansaamiseksi, me voimme työskennellä aktiivisesti arvostaaksemme naisia, kuten Jumala arvostaa: välttämättöminä kumppaneina pelastuksen ja korotuksen työssä.

Olemmeko me valmiita? Pyrimmekö me voittamaan kulttuuriin liittyvät ennakkoluulot ja sen sijaan hyväksymään jumalalliset mallit ja käytännöt, joiden perustana on perustavanlaatuisen oppi? Presidentti Russell M. Nelson kehottaa meitä ”[kulkemaan] rinnakkain tässä pyhässä työssä – [valmistettaessa maailmaa] Herran toiseen tulemiseen”¹⁹. Kun teemme niin, me opimme arvostamaan jokaisen yksilöllistä panosta ja täyttämään entistä tehokkaammin jumalalliset tehtävämme. Tunnemme suurempaa iloa kuin olemme koskaan kokeneet.

Tehköön jokainen meistä päätöksen olla Herran innoitetulla tavalla yhtä viädäksemme Hänen työtään eteenpäin. Rakkaan Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. 1. Moos. 3:1–18; Moos. 4:1–19.
2. Ks. Moos. 5:1–12. Näissä jakeissa opetetaan Aadamin ja Eevan todellista kumppanuutta: he saivat lapsia yhdessä (jae 2); he työskentelivät yhdessä hankkiakseen elannon itselleen ja perheelleen (jae 1); he rukoilivat yhdessä (jae 4); he noudattivat Jumalan käskyjä ja uhrasivat uhreja yhdessä (jae 5); he oppivat (jakeet 4, 6–11) ja opettivat Jeesuksen Kristuksen evankeliumia lapsilleen yhdessä (jae 12).
3. Ks. JS–H 1:16.
4. Joseph Smith, artikkelissa Sarah M. Kimball, ”Auto-Biography”, *Woman’s Exponent*, 1. syyskuuta 1883, s. 51; ks. myös *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 471.
5. Joseph Smith, julkaisussa ”Nauvoo Relief Society Minute Book”, s. 40, josephsmithpapers.org.
6. Ks. George Albert Smith, ”Address to Members of Relief Society”, *Relief Society Magazine*, joulukuu 1945, s. 717.
7. Ks. John Taylor, asiakirjassa Nauvoo Relief

- Society Minutes, 17. maaliskuuta 1842, nähtävissä sivustolla churchhistorianspress.org. Eliza R. Snow’n mukaan Joseph Smith opetti myös, että naiset oli järjestetty virallisesti aikaisempina taloudenhoitokausina (ks. Eliza R. Snow, ”Female Relief Society”, *Deseret News*, 22. huhtikuuta 1868, s. 81; ja *Tyttäriä minun valtakunnassani – Apuyhdistyksen historiaa ja työtä*, 2011, s. 1–7).
8. Ks. Dallin H. Oaks, ”Pappeuden avaimet ja valtuus”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 49–52.
 9. Ks. Russell M. Nelson, ”Hengellisiä aarteita”, *Liahona*, marraskuu 2019, s. 78–79.
 10. Russell M. Nelson, ”Hengellisiä aarteita”, s. 77.
 11. ”Palautettu evankeliumi kuitenkin opettaa iankaikkista ajatusta, että aviomies ja vaimo ovat riippuvaisia toisistaan. He ovat tasavertaisia. He ovat kumppaneita.” (Bruce C. ja Marie K. Hafen, ”Kynnysten ylittäminen ja tasavertaisiksi kumppaneiksi tuleminen”, *Liahona*, elokuu 2007, s. 28.)
 12. Evankeliumiaiheisiä tutkielmia, ”Joseph Smithin opetuksia pappeudesta, temppeleistä ja naisista”, churchofjesuschrist.org/study/manual/gospel-topics-essays/joseph-smiths-teachings-about-priesthood-temple-and-women?lang=fin.
 13. Henkilökohtainen kirjeenvaihto.
 14. Ks. Russell M. Nelson, ”Vetoomus sisarilleni”, *Liahona*, marraskuu 2015, s. 95–97.
 15. Russell M. Nelson, ”Vetoomus sisarilleni”, s. 97.
 16. Ks. *General Handbook: Serving in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* [Yleiskäsikirja: Palveleminen Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa], 1.4, churchofjesuschrist.org.
 17. Russell M. Nelson, ”Vetoomus sisarilleni”, s. 97.
 18. ”Rakkaat sisareni, olipa kirkon tehtävänne mikä tahansa, olivatpa olosuhteenne millaiset tahansa, me tarvitsemme käsityksiänne, näkemystänne ja innoitustanne. Me tarvitsemme sitä, että te puhutte ääneen ja rohkeasti seurakunta- ja vaarananeuvostoissa. Me tarvitsemme sitä, että jokainen naimisissa oleva sisar puhuu ’osaltaan vaikuttavana ja täysivaltaisena kumppanina’, kun yhdessä aviopuolisonne kanssa johdatte perhettänne. Olittepa naimisissa tai naimattomia, teillä sisarilla on teille ominaisia kykyjä ja erityistä sisäistä näkemystä, jonka olette saaneet lahjana Jumalalta. Me veljet emme voi jäljitellä ainutlaatuista vaikutustanne. – – Me tarvitsemme teidän voimaanne!” (Russell M. Nelson, ”Vetoomus sisarilleni”, s. 97.)
 19. Russell M. Nelson, ”Vetoomus sisarilleni”, s. 97.

ENSIMMÄINEN PRESIDENTTIKUNTA

Dallin H. Oaks
ensimmäinen neuvonantaja

Russell M. Nelson
kirkon presidentti

Henry B. Eyring
toinen neuvonantaja

KAHDENTOISTA APOSTOLIN KOORUMI

M. Russell Ballard

Jeffrey R. Holland

Dieter F. Uchtdorf

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Gary E. Stevenson

Dale G. Renlund

Gerrit W. Gong

Ulisses Soares

SEITSEMÄNKYMMENEN KOORUMIEN JOHTOKUNTA

L. Whitney Clayton

Patrick Kearon

Carl B. Cook

Robert C. Gay

Terence M. Vinson

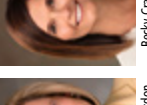

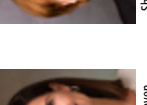

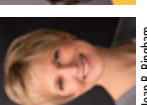

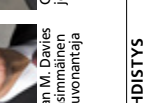

José A. Teixeira

Carlos A. Godoy

JOHTAVINA AUKTORITEITTEINA TOIMIVAT SEITSENKYMMEENET

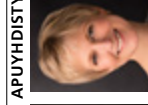

(aakkosjärjestyksessä)

																																																																																																																			
---	---	---	---	---	---	---	--	---	---	---	---	---	---	--	---	---	---	---	---	---	---	--	---	---	---	---	---	---	---	--	---	---	---	---	---	---	--	---	---	---	---	---	---	--	---	---	---	---	---	---	--	---	---	---	---	---	---	--	--	--	--	--	--	---	--	---	---	---	---	---	--	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	--	---	---	---	---	---	---	---	--	---	---	---	---	---	---	---	--	---	---	---	---	---	---	--	---	---	---	---	---

JOHTAVA PIISPAKUNTA

	
Dean M. Davies ensimmäinen neuvonantaja	W. Christopher Waddell toinen neuvonantaja
	
Gerald Causse johtava piispa	Gérald Causse johtava piispa

JOHTAVAT VIRKAILIJAT

		
Sharon Eubaik ensimmäinen neuvonantaja	Jean B. Bingham johtaja	Reyna L. Aburto toinen neuvonantaja

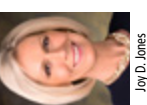

NUORET NAISET

	
Bonnie H. Gordon johtaja	Michelle Craig ensimmäinen neuvonantaja

PYHÄKOULU

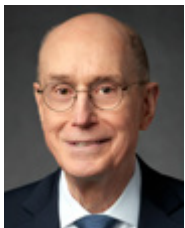
	
Mark L. Pace johtaja	Jan E. Newman toinen neuvonantaja

ALKEISYHDISTYS

		
Lisa L. Hakness ensimmäinen neuvonantaja	Joy D. Jones johtaja	Cristina B. Franco toinen neuvonantaja

NUORET MIEHET

		
Ahmad S. Corbitt ensimmäinen neuvonantaja	Steven J. Lund johtaja	Bradley R. Wilcox toinen neuvonantaja

Presidentti Henry B. Eyring
toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Hän kulkee meidän edellämme

Herra johtaa evankeliuminsa ja kirkkonsa palauttamista. Hän tuntee tulevaisuuden täydellisesti. Hän kutsuu teitä työhön.

Rakkaat veljeni ja sisareni, olen kiitollinen siitä, että saan olla kanssanne tässä Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon yleiskonferenssissa. Kutsuessaan meitä pohtimaan, kuinka meitä ja rakkaitamme on siunannut se, että Herra on palauttanut kirkkonsa tänä viimeisenä

taloudenhoitokautena, presidentti Russell M. Nelson lupasi, että kokemuksemme olisi paitsi mieleenpainuva myös unohtumaton.

Oma kokemukseni on ollut mieleenpainuva, kuten varmasti teilläkin on ollut. Se, tuleeko siitä unohtumaton, riippuu meistä jokaisesta. Minulle

se on tärkeää, koska tähän konferenssiin valmistautumisen kokemus on muuttanut minua tavalla, jonka haluan säilyvän. Saanen selittää.

Valmistautumiseni sai minut tarkastelemaan kertomusta eräästä palautuksen tapahtumasta. Olin lukenut siitä tapahtumasta monia kertoja, mutta se oli aina ollut minulle vain selonteko eräästä tärkeästä tapaamisesta, jossa oli mukana Joseph Smith, palautuksen profeetta. Mutta tällä kertaa näin tässä kertomuksessa, kuinka Herra johtaa meitä, opetuslapsiaan, kirkossaan. Näin, mitä tarkoittaa se, että meitä kuolevaisia johtaa maailman Vapahtaja, Luoja – joka tietää kaiken, menneen, nykyisen ja tulevan. Hän opettaa meitä askel askeleelta, opastaa meitä eikä koskaan pakota meitä.

Kuvailemani tapahtuma oli ratkaisevan tärkeä hetki palautuksessa. Kyse oli lepopäivän kokouksesta, joka pidettiin 3. huhtikuuta 1836 Kirtlandin temppelissä Ohiossa seitsemän päivää temppelin vihkimisen jälkeen. Joseph Smith kuvaili tätä suurta hetkeä maailman historiassa yksinkertaisella tavalla. Suuri osa hänen kertomuksestaan on tallennettuna Opini ja liittojen luvussa 110:

”Iltapäivällä avustin muita presidenttejä Herran ehtoollisen jakamisessa seurakunnalle. Saimme sen kahdeltatoista, joiden etuoikeutena oli toimittaa pyhää pöytäpalvelusta tänä päivänä. Suoritettuani tämän palveluksen veljilleni vetäydyin korokkeelle verhojen ollessa alas laskettuina ja kumarruin Oliver Cowderyn kanssa vakavaan ja hiljaiseen rukoukseen. Noustuamme rukouksesta seuraava näky avattiin meille molemmille.”¹

”Verho poistettiin mielestämme, ja ymmärryksemme silmät avattiin.

Me näimme Herran seisomassa korokkeen kaitteella edessämme; ja

JEESUS KRISTUS ILMESTYI PROFEETTA JOSEPH SMITHILLE JA OLIVER COWDERYLE, WALTER RAINE

hänen jalkojensa alla oli puhtaalla kullalla päällystetty alusta, väriltään kuin meripihka.

Hänen silmänsä olivat kuin tulenliekki; hänen päänsä hiukset olivat valkoiset kuin puhdas lumi; hänen kasvonsa loistivat kirkkaammin kuin aurinko; ja hänen äänensä oli kuin suurten vesien pauhu, nimittäin Jehovan ääni, joka sanoi:

Minä olen ensimmäinen ja viimeinen; minä olen hän, joka elää, minä olen hän, joka teurastettiin; minä olen teidän puolustajanne Isän luona.

Katso, teidän syntinne on annettu teille anteeksi; te olette puhtaita minun edessäni; nostakaa siis päänne ja riemuitkaa.

Veljienne sydämet riemuitkoot, ja kaiken kansani, joka on kaikin voimin rakentanut tämän huoneen minun nimelleni, sydämet riemuitkoot.

Sillä katso, minä olen hyväksynyt tämän huoneen, ja minun nimeni on oleva täällä; ja minä ilmaisen itseni kansalleni armollisesti tässä huoneessa.

Niin, minä ilmestyn palvelijoilleni ja puhun heille omalla äänelläni, jos minun kansani pitää minun käskyni eikä saastuta tätä pyhää huonetta.

Niin, tuhansien ja kymmenien-tuhansien sydämet riemuitsevat suuresti siunausten tähden, jotka vuodatetaan, ja endaumentin tähden, joka palvelijoilleni on suotu tässä huoneessa.

Ja tämän huoneen maine leviää vieraisiin maihin; ja tämä on sen siunauksen alku, joka vuodatetaan minun kansani päälle. Aivan niin. Aamen.

Tämän näyn sulkeuduttua taitaivat aukenivat meille uudestaan; ja Mooses ilmestyi eteemme ja antoi meidän haltuumme avaimet Israelin kokoamiseksi maan neljältä ääreltä ja kymmenen heimon johdattamiseksi pohjoisesta maasta.

Tämän jälkeen Elias ilmestyi ja antoi Abrahamin evankeliumin taloudenhoitokauden ja sanoi, että meidän ja meidän jälkeläistemme kautta siunattaisiin kaikkia sukupolvia meidän jälkeemme.

Kun tämä näky oli sulkeutunut, vielä yksi suuri ja kirkkauden näky puhkesi meille; sillä profeetta Elia, joka otettiin taivaaseen maistamatta kuolemaa, seisoi meidän edessämme ja sanoi:

Katso, on tullut täysin aika, josta Malakian suu puhui – todistaen, että hänet [Elia] lähetettäisiin, ennen kuin Herran suuri ja pelottava päivä tulee kääntämään isien sydämet lasten puoleen ja lapset isien puoleen, jottei koko maata lyötäisi kirouksella – sen tähden tämän taloudenhoitokauden avaimet on annettu teidän käsiinne; ja tästä te voitte tietää, että Herran suuri ja pelottava päivä on lähellä, aivan ovella.”²

Olin lukenut tuon kertomuksen monta kertaa. Pyhä Henki oli vahvistanut minulle, että kertomus on totta. Mutta kun tutkin ja valmistauduin tähän konferenssiin, opin näkemään selkeämmin, kuinka Herran voima johtaa yksityiskohtaisesti Hänen opetuslapsiaan Hänen työssään.

Seitsemän vuotta ennen kuin Mooses antoi Josephille Kirtlandin temppelissä Israelin kokoamisen avaimet, ”Joseph sai tietää Mormonin kirjan nimisivulta, että kirjan tarkoituksena oli [osoittaa] Israelin huoneen jäännökselle, – [että se voi tuntea] Herran liitot, jottei sitä hylätä ikiajoiksi”. Vuonna 1831 Herra kertoi Josephille, että Israelin kokoaminen alkaisi Kirtlandista, ja sieltä

[Kirtlandista] kaikki, jotka minä tahdon, lähtevät maailmaan kaikkien kansakuntien keskuuteen – –, sillä Israel on pelastuva, ja minä johdatan [sitä]”³.

Vaikka Israelin kokoamiseen tarvittaisiin lähetystyötä, Herra innoitti johtajiaan opettamaan kahdelletoista, joista tuli muutamia varhaisia lähetysaarnajiamme: ”Muistakaa, teidän ei pidä mennä muiden kansakuntien luo, ennen kuin olette saaneet endaumentinne.”⁴

Vaikuttaa siltä, että Kirtlandin temppeli oli tärkeä Herran vaiheittaiselle suunnitelmalle ainakin kahdesta syystä: Ensiksi, Mooses odotti, kunnes temppeli saatiin valmiiksi, ennen kuin hän palautti Israelin kokoamisen avaimet. Ja toiseksi, presidentti Joseph Fielding Smith opetti, että ”Herra antoi pyhille käskyn rakentaa temppeli [Kirtlandin temppeli], jossa Hän voisi ilmoittaa valtuuden avaimet ja jossa apostolit voisivat saada endaumentin ja valmistautua leikkaamaan Hänen viinitarhaansa viimeisen kerran”⁵. Vaikka Kirtlandin temppelissä ei toimitettukaan temppeliendaumenttia sellaisena kuin tunnemme sen nykyään, niin profetian täyttymisenä siellä alettiin saada valmistavia temppelitoimituksia sekä Hengen ilmestysten vuodatusta. Tämä varusti lähetystyöhön kutsutut luvattulla ”voimalla korkeudesta”⁶, mikä johti

São Paulo, Brasilia

suureen kokoamiseen lähetystyöpalvelun avulla.

Kun Israelin kokoamisen avaimet oli annettu Josephille, Herra innoitti profeettaa lähettämään kahdentoista koorumin jäseniä lähetystyöhön. Tutkiessani minulle kävi selväksi, että Herra oli valmistanut yksityiskohtaisesti tavan, jolla kaksitoista apostolia voisivat lähteä lähetystyöhön muihin maihin, missä ihmisiä oli valmistettu uskomaan ja tukemaan heitä. Aikanaan heidän avullaan tuhansia tuotiin Herran palautettuun kirkkoon.

Aikakirjojemme perusteella on arvioitu, että kahdentoista apostolin kahden lähetysmatkan aikana Britteinsaarilla kastettiin 7 500 – 8 000 ihmistä. Tämä loi perustan lähetystyölle Euroopassa. 1800-luvun loppuun mennessä Amerikan mantereelle oli kokoontunut suunnilleen 90 000 jäsentä, joista useimmat olivat tulleet Britteinsaarilta tai Skandinaviasta.⁷ Herra oli innoittanut Josephia ja uskollisia lähetysaarnaajia, ja nämä ryhtyivät työhön saadakseen sadon, joka on varmasti siihen aikaan tuntunut heistä mahdotomalta. Mutta täydellisen kaukonäköisyytensä ja valmistelunsa ansiosta Herra teki sen mahdolliseksi.

Muistatte ilmeisen yksinkertaiset ja miltei runolliset sanat Opin ja liittojen luvussa 110:

”Katso, on tullut täysin aika, josta Malakian suu puhui – todistaen, että hänet [Elia] lähetettäisiin, ennen kuin Herran suuri ja pelottava päivä tulee kääntämään isien sydämet lasten

puoleen ja lapset isien puoleen, jottei koko maata lyötäisi kirouksella – sen tähden tämän taloudenhoitokauden avaimet on annettu teidän käsiinne; ja tästä te voitte tietää, että Herran suuri ja pelottava päivä on lähellä, aivan ovelta.”⁸

Todistan, että Herra on nähnyt kauas tulevaisuuteen ja nähnyt, kuinka Hän johtaisi meitä auttamaan Häntä tarkoitustensa toteuttamisessa viimeisinä aikoina.

Palvellessani monia vuosia sitten johtavassa piispakunnassa sain tehtäväksi valvoa suunnittelu- ja kehitysyhmää, joka loi ohjelmiston nimeltä FamilySearch. Viitatessani ohjelman luomiseen käytän tarkoituksella ”johtaa”-sanan sijaan sanaa ”valvoa”. Monet etevät ihmiset jättivät työuransa ja tulivat rakentamaan sitä, mitä Herra halusi.

Ensimmäinen presidenttikunta oli asettanut tavoitteeksi vähentää toimitusten päällekkäisyyttä. Heidän suurimpana huolenaiheenaan oli se, ettemme voineet tietää, oliko jonkun henkilön toimitukset jo suoritettu. Vuosikausia – tai siltä se ainakin tuntui – ensimmäinen presidenttikunta kyseli minulta: ”Milloin saatte sen valmiiksi?”

Rukousten, uutteruuden ja hyvin kyvykkäiden ihmisten henkilökohtaisen uhrausten avulla tehtävä saatiin päätökseen. Se tapahtui askel askeleelta. Ensimmäisenä tehtävänä oli saada FamilySearch-ohjelma käyttäjystävälliseksi niille, jotka eivät olleet tottuneet tietokoneisiin. Tuli lisää

muutoksia, ja tiedän, että niitä tulee jatkossakin, sillä aina kun onnistumme ratkaisemaan yhden innoitusta vaativan ongelman, meille avautuu ovi ja saamme lisää ilmoitusta kehitystyöhön, joka on vähintään yhtä tärkeää mutta jota ei ole vielä huomattu. Tästäkin päivänä FamilySearch on muovautumassa sellaiseksi, jollaista Herra tarvitsee palautuksensa osana – eikä pelkästään välttämään toimitusten päällekkäisyyttä.

Herra on antanut meidän tehdä ohjelmaan parannuksia auttaaksemme ihmisiä tuntemaan läheisyyttä esivanhempiinsa ja myös rakastamaan heitä sekä suorittamaan heidän temppelitoimituksensa. Nyt – kuten Herra varmasti tiesi tapahtuvan – nuorista on tulossa tietokoneoppaita vanhemmilleen ja seurakuntansa jäsenille. Kaikki ovat saaneet suurta iloa tästä palvelemisesta.

Elian henki muuttaa nuorten ja vanhojen, lasten ja vanhempien, lastenlasten ja isovanhempien sydäntä. Pian temppeleissä otetaan jälleen iloiten vastaan varauksia kasteita ja muita pyhiä toimituksia varten. Halu palvella esivanhempiamme sekä vanhempien ja lasten välinen side vahvistuvat.

Herra on nähnyt kaiken edeltä. Hän on suunnitellut sen askel askeleelta, kuten Hän on suunnitellut muut muutokset kirkossaan. Hän on nostanut esiin ja valmistanut uskollisia ihmisiä, jotka päättävät tehdä vaikeita asioita hyvin. Hän on aina ollut rakastavan kärsivällinen auttaessaan meitä oppimaan ”rivin rivin päälle, opetuksen opetuksen päälle, vähän täällä ja vähän tuolla”⁹. Hän on varma aivoitustensa ajoituksesta ja järjestyksestä, ja silti Hän pitää huolen siitä, että uhraus tuo usein jatkuvia siunauksia, joita emme ole nähneet ennalta.

Ilmaisen lopuksi kiitollisuuteni

Presidentti Dallin H. Oaks
ensimmäinen neuvonantaja
ensimmäisessä presidenttikunnassa

Herralle – Hänelle, joka innoitti presidentti Nelsonia kutsumaan minut tekemään uhrauksen valmistautua tähän konferenssiin. Jokainen hetki ja jokainen rukous valmistautumisen aikana on tuonut siunauksen.

Kutsun kaikkia, jotka kuulevat tämän sanoman tai lukevat nämä sanat, osoittamaan uskoa siihen, että Herra johtaa evankeliuminsa ja kirkkonsa palautusta. Hän kulkee meidän edellämme. Hän tuntee tulevaisuuden täydellisesti. Hän kutsuu teitä työhön. Hän on itse mukana siinä. Hänellä on suunnitelma teidän palveluanne varten. Ja silloinkin kun uhraudutte, te tunnette iloa, kun autatte muita nousemaan ollakseen valmiita Hänen tulemiseensa.

Minä todistan teille, että Isä Jumala elää. Jeesus on Kristus. Tämä on Hänen kirkkonsa. Hän tuntee teidät ja rakastaa teitä. Hän opastaa teitä. Hän on valmistanut teille tien. Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. OL 110, luvun johdanto; ks. myös Joseph Smith, "History, 1838–1856, volume B-1 [1 September 1834 – 2 November 1838]", 3. huhtikuuta 1836, s. 727, josephsmithpapers.org.
2. OL 110:1–16.
3. Karl Ricks Anderson, *The Savior in Kirtland: Personal Accounts of Divine Manifestations*, 2012, s. 276; OL 38:33.
4. Annettu Oliver Cowderyn esittämässä apostolien tehtävässä, asiakirjassa "Minute Book 1", 21. helmikuuta 1835, s. 162, josephsmithpapers.org.
5. Joseph Fielding Smith, *Pelastuksen oppeja*, toim. Bruce R. McConkie, 3 osaa, 1977–1982, osa 2, s. 190.
6. Ks. OL 38:32.
7. Ks. James B. Allen, Ronald K. Esplin ja David J. Whittaker, *Men with a Mission: The Quorum of the Twelve Apostles in the British Isles, 1837–1841*, 1992, s. 53, 302; *Mapping Mormonism: An Atlas of Latter-day Saint History*, toim. Brandon S. Plewe, 2012, s. 104.
8. OL 110:14–16.
9. 2. Nefi 28:30.

Melkisedekin pappeus ja avaimet

Kirkossa pappeuden valtuutta käytetään pappeusjohtajan johdolla, jolla on hallussaan tuon pappeuden avaimet.

Olen päättänyt puhua lisää Jumalan pappeudesta – aiheesta, jota kolme aiempaa puhujaa on jo käsitellyt. He ovat opettaneet meille, kuinka pappeus siunaa naisia, nuoria naisia ja nuoria miehiä.

Pappeus on jumalallinen voima ja valtuus, joka on annettu käytettäväksi Jumalan työhön kaikkien Hänen lastensa hyödyksi. *Pappeus* ei ole ne, jotka on asetettu johonkin pappeuden virkaan, tai ne, jotka käyttävät sen valtuutta. Miehet, joilla on pappeus, eivät ole pappeus. Vaikka meidän ei pidä käyttää pappeuden virkaan asetetuista miehistä nimitystä *pappeus*, niin on sopivaa nimittää heitä *pappeudenhaltijoiksi*.

Pappeuden voima on olemassa sekä kirkossa että perheyhteisössä. Mutta pappeuden voima ja pappeuden valtuus toimivat eri tavoin kirkossa kuin perheessä. Kaikki tämä on niiden periaatteiden mukaisesti, jotka Herra on vahvistanut. Jumalan suunnitelman tarkoituksena on johtaa Hänen lapsensa iankaikkiseen elämään. Kuolevaiset perheet ovat olennaisen tärkeitä siinä suunnitelmassa. Kirkon tehtävänä on tarjota oppi, valtuus ja

toimitukset, jotka ovat välttämättömiä perhesuhteiden säilymiseksi iankaikkisuuksissa. Siten perheyhteisöllä ja Jeesuksen Kristuksen kirkolla on toisiaan vahvistava suhde. Pappeuden

Provo, Utah, USA

siunaukset – sellaiset kuin evankeliumin täyteys ja toimitukset kuten kaste, konfirmointi ja Pyhän Hengen lahjan saaminen, temppeliendaumentti ja iankaikkinen avioliitto – ovat yhtä lailla miesten kuin naistenkin ulottuvilla.¹

Pappeus, josta puhumme tässä, on Melkisedekin pappeus, joka palautettiin evankeliumin palautuksen alussa. Joseph Smithin ja Oliver Cowderyn asettivat Pietari, Jaakob ja Johannes, joilla omien sanojensa mukaan ”on hallussaan valtakunnan ja aikojen täytymisen taloudenhoitokauden avaimet” (OL 128:20). Nämä virkaiältään vanhimmat apostolit saivat tämän valtuuden itseltään Vapahtajalta. Kaikki muut valtuudet tai virat pappeudessa ovat lisäyksiä Melkisedekin pappeuteen (ks. OL 107:5), koska ”sillä on voima ja valtuus kaikkiin virkoihin kirkossa kaikkina maailmanaikoina” (OL 107:8).

Kirkossa suuremman pappeuden eli Melkisedekin pappeuden ja vähäisemmän eli Aaronin pappeuden valtuutta käytetään pappeusjohtajan johdolla, kuten piispan tai seurakunnanjohtajan, jolla on hallussaan tuon pappeuden avaimet. Jotta ymmärrämme pappeuden valtuuden käyttämistä kirkossa, meidän täytyy ymmärtää pappeuden avaimien periaatetta.

Pietari, Jaakob ja Johannes antoivat Melkisedekin pappeuteen kuuluvat valtakunnan avaimet, mutta pappeuden avaimien palauttaminen ei päättynyt siihen. Joitakin pappeuden avaimia saatiin myöhemmin. Sen jälkeen kun tämän taloudenhoitokauden ensimmäinen temppeli oli vihitty Kirtlandissa Ohiossa, kolme profeettaa – Mooses, Elias ja Elia – palauttivat ”tämän taloudenhoitokauden avaimet”, mukaan lukien Israelin kokoamiseen ja Herran temppeleiden työhön kuuluvat avaimet (ks.

OL 110), kuten presidentti Eyring on juuri hyvin vakuuttavasti kuvaillut.

Tutuin esimerkki siitä, miten avaimet toimivat, on pappeuden toimitusten suorittaminen. Toimitus on juhallinen teko, joka merkitsee liittojen solmimista ja siunausten lupaamista. Kirkossa kaikki toimitukset suoritetaan sen pappeusjohtajan valtuutuksella, jolla on hallussaan kyseisen toimituksen avaimet.

Tavallisimmin toimituksen suorittavat sellaiset henkilöt, jotka on asetettu pappeuden virkaan ja jotka toimivat sen henkilön johdolla, jolla on hallussaan pappeuden avaimet. Esimerkiksi Aaronin pappeuden eri virkojen haltijat toimittavat sakramenttitoimituksen Aaronin pappeuden avaimia hallussaan pitävän piispan avaimien ja johdon alaisuudessa. Sama periaate pätee pappeuden toimituksiin, joita naiset suorittavat temppelissä. Vaikka naisilla ei ole virkaa pappeudessa, he suorittavat pyhiä temppelitoimituksia temppelinjohtajan valtuutuksella. Hänellä on hallussaan temppelitoimistusten avaimet.

Toinen esimerkki pappeuden valtuuden käyttämisestä sellaisen johdolla, jolla on sen avaimet, on niiden miesten ja naisten opetustehtävä, jotka on kutsuttu opettamaan evankeliumia,

tapahtuipa se heidän kotiseurakuntansa luokissa tai lähetyksentällä. Muita esimerkkejä ovat ne, joilla on johtotehtäviä seurakunnassa ja jotka johtaessaan käyttävät pappeuden valtuutta tehtävänsä perusteella sekä tehtävään erotettuina ja sen pappeusjohtajan alaisuudessa, jolla on avaimet seurakunnassa tai vaarnassa. Tällä tavoin pappeuden valtuutta ja voimaa käytetään ja siitä päästään osallisiksi Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa.²

Pappeuden valtuutta käytetään ja sen siunaukset toteutuvat myös myöhempien aikojen pyhien perheissä. Perheillä tarkoitan pappeudenhaltijamiestä ja naista, jotka ovat naimisissa, ja heidän lapsiaan. Otan mukaan myös ne ihanteellisen perhesuhteen muunnelmat, joita esimerkiksi kuolema tai avioero aiheuttaa.

Periaate, jonka mukaan pappeuden valtuutta voi käyttää ainoastaan sen henkilön johdolla, jolla on avaimet siihen tehtävään, on perustavaa laatua oleva periaate kirkossa, mutta tämä ei päde perheessä. Esimerkiksi isä johtaa ja käyttää pappeutta perheessään hänellä olevalla pappeuden valtuudella. Hänen ei tarvitse saada ohjausta tai hyväksyntää henkilöltä, jolla on pappeuden avaimet,

suorittaakseen useita eri toimintoja perheessä. Näitä ovat perheenjäsen-
ten neuvominen, perhekokousten
pitäminen, pappeuden siunausten
antaminen vaimolle ja lapsille tai
parantavien siunausten antaminen
perheenjäsenille tai muille.³ Kirkon
johtajat opettavat perheenjäseniä
mutta eivät ohjaa pappeuden valtuu-
den käyttämistä perheessä.

Sama periaate pätee silloin, kun isä
on poissa ja äiti on perheen johtaja.
Äiti johtaa kodissaan, ja hänellä on tär-
keä rooli tuoda pappeuden voimaa ja
siunauksia perheeseensä temppelissä
saamansa endaumentin ja sinetöi-
misen avulla. Vaikka hänellä ei ole
valtuutta antaa pappeuden siunauk-
sia, joita voi antaa vain henkilö, jolla
on tietty virka pappeudessa, hän voi
suorittaa kaikkia muita perheen joh-
tamisen tehtäviä. Niin tehdessään hän
käyttää pappeuden voimaa lastensa
hyödyksi, joita hän johtaa johtotehtä-
vässään perheessä.⁴

Jos isät pitäisivät pappeutensa
kunniaa omassa perheessään, se
edistäisi kirkon työtä yhtä paljon kuin
mikä tahansa muu, mitä he voisivat
tehdä. Isien, joilla on Melkisedekin
pappeus, tulee käyttää samaansa
valtuutta ”taivutteleamalla, pitkämieli-
syydellä, lempeydellä, sävyisyydellä ja
vilpittömällä rakkaudella” (OL 121:41).
Tämä korkea mittapuuhaikeuden pap-
peuden valtuuden käyttämiselle on
mitä tärkeintä perheessä. Pappeuden-
haltijan tulee myös pitää käskyt, jotta
hänellä on pappeuden voima antaa
siunauksia perheensä jäsenille. Hänen
tulee vaalia rakastavia perhesuhteita,
jotta perheenjäsenet haluavat pyytää
häneltä siunauksia. Ja vanhempien
tulee kannustaa useampiin pappeu-
den siunauksiin perheessä.⁵

Näissä konferenssikouksissa,
kun etsimme hetkellistä suojaa

kuolevaisista huolistamme, jotka
koskevat tuhoisaa pandemiaa, meille
on opetettu suuria iankaikkisuu-
den periaatteita. Kannustan meitä
jokaista pitämään silmämme ”ter-
veenä”, jotta vastaanottaisimme nämä
iankaikkisuuden totuudet niin että
ruumiimme olisi ”valoa täynnä” (ks.
3. Nefi 13:22).

Saarnassaan, jonka Vapahtaja piti
ihmisjoukoille ja joka on tallennettu
Raamattuun ja Mormonin kirjaan,
Hän opetti, että kuolevainen ruu-
mis voi olla täynnä valoa tai täynnä
pimeyttä. Me tietenkin haluamme
olla täynnä valoa, ja Vapahtajamme
opetti meille, kuinka voimme saada
sen aikaan. Meidän tulee kuunnella
sanomia iankaikkisuuden totuuksista.
Hän käytti esimerkkinä silmäämme,
jonka kautta me saamme valoa
ruumiiseemme. Jos ”[silmämme] on
terve” – toisin sanoen, jos keski-
tyimme vastaanottamaan iankaikkista
valoa ja ymmärrystä – Hän selitti,
niin ”valoa täynnä on koko ruumiisi”
(Matt. 6:22; 3. Nefi 13:22). Mutta
jo silmämme on ”huono” – eli jos
etsimme pahaa ja otamme sitä ruu-
miiseemme – Hän varoitti, niin ”koko
ruumiisi on täynnä pimeyttä” (jae 23).
Toisin sanoen meidän ruumiimme
valo tai pimeys riippuu siitä, kuinka
me näemme – eli vastaanotamme –
ne iankaikkiset totuudet, joita meille
opetetaan.

Meidän tulee noudattaa Vapahta-
jan kutsua etsiä ja pyytää ymmärrystä

iankaikkisuuden totuuksista. Hän
lupaa, että Isämme taivaassa on
halukas opettamaan kaikille hei-
dän etsimiään totuuksia (ks. 3. Nefi
14:8). Jos haluamme tätä ja pidämme
silmämme terveenä vastaanottamaan
niitä, niin Vapahtaja lupaa, että ian-
kaikkisuuden totuudet avataan meille
(ks. 3. Nefi 14:7–8).

Sitä vastoin Saatana haluaa
hämmentää ajatuksiamme eli joh-
taa meitä harhaan tärkeissä asioissa
kuten siinä, kuinka Jumalan pappeus
toimii. Vapahtaja on varoittanut näistä
”[vääristä profetoista], jotka tulevat
luoksenne lampaan vaatteissa, mutta
sisältä ovat raatelevia susia” (3. Nefi
14:15). Hän antoi meille tämän
testin auttaakseen meitä valitsemaan
totuuden niiden erilaisten opetusten
joukosta, jotka saattaisivat hämmen-
tää meitä: ”Hedelmistään te heidät
tunnette”, Hän opetti (3. Nefi 14:16).
”Hyvä puu ei voi tuottaa kelvotonta
hedelmää eikä huono puu [voi]
tuottaa hyvää hedelmää” (jae 18). Sen
vuoksi meidän tulee katsoa opetta-
vien periaatteiden ja niitä opettavien
henkilöiden tuloksia – ”hedelmiä”.
Se on paras vastaus moniin väittei-
siin, joita me kuulemme kirkkoa,
sen oppeja, menettelytapoja ja
johtajia vastaan. Noudattakaa Vapa-
htajan opettamaa testiä. Katsokaa
hedelmiä – tuloksia.

Kun ajattelemme evankeliumin ja
Jeesuksen Kristuksen palautetun kir-
kon hedelmiä, me riemuitsemme siitä,

Presidentti Russell M. Nelson

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentti

kuinka kirkko on elävien jäsentensä elinaikana laajentunut Kalliovuorten alueen paikallisista seurakunnista tilanteeseen, jossa enemmistö sen yli 16 miljoonasta jäsenestä asuu muissa maissa kuin Yhdysvalloissa. Tämän kasvun myötä olemme tunteneet, että kirkon kyky auttaa jäseniään on kasvanut. Me autamme käskyjen pitämässä, palautetun evankeliumin saarnaamiseen liittyvien vastuiden täyttämässä, Israelin kokoamisessa ja temppeleiden rakentamisessa kautta maailman.

Meitä johtaa profeetta, presidentti Russell M. Nelson, jonka johtajuutta Herra on käyttänyt toteuttaakseen sitä edistymistä, jota olemme tunteneet koko hänen yli kaksi vuotta kestäneen johtajuutensa aikana. Nyt meillä on siunaus kuulla presidentti Nelsonia, joka opettaa meille, kuinka voimme edelleen edistyä tässä Jeesuksen Kristuksen palautetussa kirkossa näinä haasteellisina aikoina.

Todistan näiden asioiden totuudesta ja teidän kanssanne rukouksen profeettamme puolesta, jota seuraavaksi kuulemme. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. Dallin H. Oaks, ”Pappeuden valtuus perheessä ja kirkossa”, *Liahona*, marraskuu 2005, s. 24–27.
2. Ks. Russell M. Nelson, ”Hengellisiä aarteita”; *Liahona*, marraskuu 2019, s. 76–79; Dallin H. Oaks, ”Pappeuden valtuus perheessä ja kirkossa”, s. 24–27; Dallin H. Oaks, ”Pappeuden avaimet ja valtuus”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 49–52.
3. Ks. Dallin H. Oaks, ”Pappeuden voimat”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 65–68.
4. Ks. Russell M. Nelson, ”Hengellisiä aarteita”, s. 76–79.
5. Ks. Russell M. Nelson, ”Palvelemista Jumalan voimalla ja valtuudella”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 68–75; Dallin H. Oaks, ”Pappeuden voimat”, s. 65–68.

Avatkaamme taivaat avuksi

Laittakaamme toimeen oma uskomme Herraan Jeesukseen Kristukseen!

Miten ainutlaatuinen ja ihmeellinen tämä kokous onkaan ollut! Kiitos, rakkaat Laudy ja Enzo. Te edustitte erittäin hienosti kirkon suurenmoisia nuoria naisia ja nuoria miehiä.

Rakkaat veljeni ja sisareni, olemme tänään kuulleet paljon kirkon palautuksesta – saman kirkon, jonka Vapahtajamme Jeesus Kristus perusti maanpäällisen palvelutyönsä aikana. Tuo palautus alkoi keväällä 200 vuotta sitten, kun Isä Jumala ja Hänen Poikansa Jeesus Kristus ilmestyivät nuorelle Joseph Smithille.

Kymmenen vuotta tämän ylimaallisen näyn jälkeen profeetta Joseph Smith ja viisi muuta kutsuttiin Herran palautetun kirkon perustajajäseniksi.

Tuosta pienestä ryhmästä, joka kokoontui 6. huhtikuuta 1830, on tullut maailmanlaajuinen järjestö, johon kuuluu yli 16 miljoonaa jäsentä. Se hyvä, mitä tämä kirkko saa aikaan eri puolilla maailmaa lievittääkseen inhimillistä kärsimystä ja kohottaakseen ihmiskuntaa, on laajalti tiedossa. Mutta kirkon ensisijaisena tarkoituksena on auttaa miehiä, naisia ja lapsia seuraamaan Herraa Jeesusta Kristusta, pitämään Hänen käskynsä ja tulemaan kelvollisiksi suurimpaan kaikista siunauksista – iankaikkiseen

elämään Jumalan ja omien rakkaidensa kanssa.¹

Kun juhlistamme tapahtumaa, joka pantiin alulle vuonna 1820, on tärkeää muistaa, että vaikka kunniotamme Joseph Smithiä Jumalan profeettana, niin tämä ei ole Joseph Smithin kirkko eikä tämä ole Mormonin kirkko. Tämä on Jeesuksen Kristuksen kirkko. Hän määräsi täsmällisesti, miten Hänen kirkkoaan tulee nimittää: ”Sillä näin kirkkoani on kutsuttava viimeisinä aikoina, nimitäin Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkoksi.”²

Olen aiemmin puhunut välttämättömästä suunnan oikaisusta siinä, miten nimitämme kirkkoa.³ Sen jälkeen on tehty paljon tämän oikaisun toteuttamiseksi. Olen hyvin kiitollinen presidentti M. Russell Ballardille ja koko kahden toista apostolin koorumille, jotka ovat tehneet hyvin paljon johtaakseen näitä ponnisteluja samoin kuin niitä, jotka liittyvät toiseen hankkeeseen, josta aion ilmoittaa tänä iltana.

Kirkon johtohenkilöt ja osastot, niihin liittyvät tahot sekä miljoonat jäsenet – ja muut – käyttävät nykyään kirkon oikeaa nimeä. Kirkon virallista tyyliopasta on muokattu. Kirkon pääverkkosivusto on nykyään

churchofjesuschrist.org. Sähköposti-osoitteet sekä toimialuenumien ja sosiaalisen median kanavien osoitteet on päivitetty. Rakas kuoromme on nykyään Tempeliaukion tabernaakkelikuoro.

Olemme ryhtyneet näihin merkittäviin ponnistuksiin, koska kun poistamme Herran nimen *Hänen* kirkostaan, me poistamme tahattomasti *Hänet* paikaltaan jumalanpalveluksemme ja elämämme keskipisteenä. Kun kasteessa otamme Vapahtajan nimen päällemme, me sitoudumme todistamaan sanoillamme, ajatuksillamme ja teoillamme, että Jeesus on Kristus.⁴

Aiemmin lupasin, että jos "[teksimme] parhaamme palauttaaksemme Herran kirkon oikean nimen", niin Hän "[vuodattaisi] voimaansa ja siunauksiaan myöhempien aikojen pyhien päälle toisin kuin olemme koskaan ennen nähneet"⁵. Uudistan tänään tuon lupauksen.

Jotta meidän on helpompi muistaa Hänet ja nähdä Myöhempien Aikojen

Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko *Herran kirkkona*, meillä on ilo esitellä tunnuskuva, joka on merkinä Jeesuksen Kristuksen keskeisestä asemasta Hänen kirkossaan.

Tässä tunnuskuvassa kirkon nimi on kulmakiven sisällä. Jeesus Kristus on kulmakivi.⁶

Tunnuskuvan keskellä on kuva Thorvaldsenin *Kristus*-marmoripatsaasta. Se kuvaa ylösnoussutta, *elävää* Herraa, joka haluaa vastaanottaa kaikki, jotka tulevat Hänen luokseen.

Vertauskuvallisella tavalla Jeesus Kristus seisoo holvikaaren alla. Holvikaari muistuttaa meitä ylösnoussesta Vapahtajasta, joka nousee haudasta kolmantena päivänä ristiinnaulitsemisensa jälkeen.

Tämän tunnuskuvan pitäisi tuntua monista tutulta, koska olemme pitkään yhdistäneet palautetun evankeliumin *elävään*, ylösnousseeseen Kristukseen.

Tunnuskuvaa tullaan nyt käyttämään kuvallisena tunnuksena kirkon

virallisissa julkaisuissa, uutisissa ja tapahtumissa.⁷ Se muistuttaa kaikkia siitä, että tämä on Vapahtajan kirkko ja että kaikki, mitä me Hänen kirkkonsa jäsenet teemme, keskittyy Jeesukseen Kristukseen ja Hänen evankeliumiinsa.

Rakkaat veljeni ja sisareni, huomenna on palmusunnuntai, kuten vanhin Gong on niin kaunopuheisesti opettanut. Silloin alkaa erityinen viikko, joka huipentuu pääsiäiseen. Koska me olemme Jeesuksen Kristuksen seuraajia, jotka elämme aikana, jolloin koronaviruksen aiheuttama pandemia on saanut koko maailman levottomuuden valtaan, niin alkäämme tyytykö pelkästään puhumaan Kristuksesta tai saarnaamaan Kristuksesta tai käyttämään Kristusta kuvaavaa tunnuskuvaa.

Laittakaamme toimeen oma uskomme Herraan Jeesukseen Kristukseen!

Kuten tiedätte, kirkon jäsenet noudattavat paaston lakia yhtenä päivänä joka kuukausi.

Paastoa koskeva oppi on ikivanha. Sitä ovat noudattaneet Raamatun sankarit varhaisimmista ajoista lähtien. Mooses, Daavid, Esra, Nehemia, Ester, Jesaja, Daniel, Joel ja monet muut paastosivat ja saarnasivat paastamista.⁸ Jesajan kirjoitusten välityksellä Herra on sanonut: "*Toisenlaista* paastoa minä odotan: että vapautat syyttömät kahleista, irrotat ikeen hihnat ja vapautat sorretut."⁹

Apostoli Paavali kehotti pyhiä Korintissa keskittymään rukoukseen ja paastoon.¹⁰ Vapahtaja itse julisti, että jotkin asiat "[eivät] lähde muulla *kuin* rukouksella ja paastolla"¹¹.

Sanoin hiljattain sosiaalisen median videolla, että "lääkärinä ja kirurgina arvostan suuresti lääketieteen ammattilaisia, lääketieteen tutkijoita

ja kaikkia, jotka työskentelevät kellon ympäri taltuttaakseen koronaviruksen leviämisen”¹².

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidenttinä ja Jeesuksen Kristuksen apostolina *tiedän*, että Jumalalla ”on kaikki valta, kaikki viisaus ja kaikki ymmärrys; hän käsittää kaiken, ja hän on armollinen Olento, jopa niin, että pelastaa ne, jotka tekevät parannuksen ja uskovat hänen nimeensä”¹³.

Niinpä syvän ahdingon aikoina, kuten silloin kun sairaus saavuttaa pandemian mittasuhteet, meille luonnollisinta on kääntyä taivaallisen Isämme ja Hänen Poikansa – Mestari-parantajan – puoleen, jotta He osoittaisivat ihmeellisen voimansa siunata maapallon ihmisiä.

Videoviestissäni kutsuin kaikkia liittymään paastoon sunnuntaina 29. maaliskuuta 2020. Monet teistä ehkä näkivät videon ja liittyivät paastoon. Jotkut ehkä eivät. Me tarvitsemme yhä apua taivaasta.

Niinpä tänä iltana, rakkaat veljeni ja sisareni, samassa hengessä kuin Moosian pojat, jotka omistautuivat paljon rukoukselle ja paastolle¹⁴, ja osana huhtikuun 2020 yleiskonferenssiamme minä kutsun teitä toiseen

maailmanlaajuiseen paastoon. Kaikki, joiden terveys sallii – paastotkaamme, rukoilkaamme ja yhdistäkäämme uskomme jälleen kerran. Pyytäkäämme rukoillen huojennusta tähän maailmanlaajuiseen pandemiaan.

Kutsun *kaikkia*, myös niitä, jotka eivät kuulu kirkkoomme, paastomaan ja rukoilemaan pitkäperjantaina 10. huhtikuuta, että nykyinen pandemia voidaan saada hallintaan, että hoitajat varjellaan, että talous vahvistuisi ja elämä normalisoituisi.

Kuinka me paastoamme? Tavanomaisesti kahden aterian tai 24 tunnin ajan. Mutta te päätätte, mikä merkitsee teille uhrausta, kun muistatte sen äärimmäisen uhrauksen, jonka Vapah-taja teki teidän edestänne. Olkaamme

yhtä anoessamme parantumista kaikkialle maailmaan.

Pitkäperjantai voisi olla *juuri* täydellinen päivä sille, että taivaallinen Isämme ja Hänen Poikansa kuulevat *meitä!*

Rakkaat veljet ja sisaret, ilmaisen syvän rakkauteni teitä kohtaan sekä todistukseni sen työn jumalallisuudesta,

jossa olemme mukana. Tämä *on* Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko. Hän on sen johdossa ja ohjaa kaikkea, mitä teemme. Tiedän, että Hän vastaa kansansa anomisiin. Tästä todistan Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. ■

VIITTEET

1. Ks. OL 14:7.
2. OL 115:4.
3. Ks. Russell M. Nelson, ”Kirkon oikea nimi”, *Liahona*, marraskuu 2018, s. 87–89.
4. Ks. Russell M. Nelson, ”Kirkon oikea nimi”, s. 88.
5. Russell M. Nelson, ”Kirkon oikea nimi”, s. 89.
6. Ks. Ef. 2:20.
7. Jotta kunnioittaisimme kirkon tunnuskuvan pyhää luonnetta ja säilyttäisimme lainmukaisen suojan, niin kirkon virallista tunnuskuvaa tulee käyttää ainoastaan ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdenoista apostolin koorumin luvalla. Lisätietoja voi saada ottamalla yhteyttä kirkon aineettoman omaisuuden toimistoon osoitteessa cor-intellectualproperty@churchofjesuschrist.org.
8. Ks. 2. Moos. 34:28; 2. Sam. 12:16; Esra 10:6; Neh. 1:4; Est. 4:16; Jes. 58:3; Dan. 9:3; Joel 2:12.
9. Jes. 58:6, kursivointi lisätty.
10. Ks. 1. Kor. 7:5, englanninkielinen kuningas Jaakon raamatunkäännös.
11. Matt. 17:21, kursivointi lisätty.
12. Russell M. Nelson, videolla ”Prophet Invites All to Fast and Pray for Relief from COVID-19”, 26. maaliskuuta 2020, newsroom.churchofjesuschrist.org.
13. Alma 26:35.
14. Ks. Alma 17:3.

Lontoo, Englanti

Vanhin Ronald A. Rasband
kahdentoista apostolin koorumista

Täyttyvä profetia

Profetioita, jotka Jeesuksen Kristuksen evankeliumin täyteen palautus on täyttänyt, on monia.

Rakkaat veljeni ja sisareni, minulle on kunnia puhua tässä historiallisessa yleiskonferenssissa juhlistaessamme Joseph Smithin ensimmäistä näkyä Isästä Jumalasta ja Hänen Pojastaan Jeesuksesta Kristuksesta pyhässä lehdossa, joka se tosiaankin on. Tuo näky oli suurenmoinen alku evankeliumin palautukselle ja kaikelle, mitä siitä on seurannut aina Mormonin kirjasta pappeuden valtuuden ja avainten palauttamiseen, Herran tosi kirkon perustamiseen, Jumalan temppelisiin sekä profeettoihin ja apostoleihin, jotka johtavat työtä näin myöhemmin aikoina.

Jumalallisen suunnitelman mukaisesti muinaiset Jumalan profeetat, joita Pyhä Henki innoitti, profetoivat palautuksesta ja siitä, mitä meidän päivinä, aikojen täyttymisen viimeisenä taloudenhoitokautena, tapahtuisi. Juuri tämä työ syytti muinaisten näkijöiden ”sielun palamaan”¹. Kautta ajan sukupolvien he ennustivat, uneksivat, kuvittelivat ja profetoivat Jumalan valtakunnan tulevaisuudesta maan päällä. Jesaja kutsui sitä ihmeelliseksi, hämmästyttäväksi ihmeteoksi².

Profetioita, jotka Jeesuksen Kristuksen evankeliumin täyteen palautus on täyttänyt, on monia. Tänä päivänä tähdenkin kuitenkin vain muutamia suosikeistani. Sain opetusta niistä rakkailta Alkeisyhdistyksen opettajiltani ja enkelimäisen äitini polvella.

Daniel, joka piti leijonat loitolla Herraan Jeesukseen Kristukseen kohdistuvan uskonsa avulla sekä Jumalan palvelevien enkelien väliintulolla, oli yksi niistä, jotka näkivät näyssä meidän aikamme. Tulkitessaan Babylonian kuninkaan Nebukadnessarin unta Daniel profetoi, että Herran kirkko nousisi esiin viimeisinä aikoina kuin pieni kivi, joka lähtisi vuoresta vierimään ”käden koskematta”³. ”Käden koskematta”, tarkoittaen jumalallista väliintuloa, Herran kirkko kasvaisi suuruudessa, kunnes se täyttää koko maan, eikä ”ikinä tuhoudu – – [vaan] pysyy ikuisesti”⁴.

Se, että kirkon jäsenet kaikkialla maailmassa katsovat ja kuuntelevat tänään konferenssia, on syvälinen todiste Danielin sanojen toteutumisesta.

Uskollinen apostoli Pietari kuvasi kaiken kohdalleen panemista ”iki-ajoista asti”⁵. Apostoli Paavali kirjoitti, että aikojen täytyessä Jumala yhdistäisi ”Kristuksessa yhdeksi kaiken”⁶, ”kulmakivenä – – itse Kristus Jeesus”⁷. Koin nuo profetiat hyvin voimakkaasti, kun osallistuin Rooman tempelin vihkimiseen Italiassa. Kaikki profeetat ja apostolit olivat siellä todistamassa Jeesuksesta Kristuksesta, maailman Lunastajasta, kuten Pietari ja Paavali aikoinaan. Veljet ja sisaret, kirkko on elävä esimerkki tuosta kohdalleen panemisesta, ja jäsenemme ovat noiden kauan sitten lausuttujen jumalallisten profetioiden todistajia.

Egyptin Joosef profetoi, että myöhemmin aikoina ”Herra, minun Jumalani, on nostava esiin näkijän, joka on valittu näkijä minun kupeideni hedelmälle”⁸. ”Sillä hän tekee [Herran työtä].”⁹ Tuo näkijä oli Joseph Smith, palautuksen profeetta.

Johannes Ilmestyksensaaaja profetoi, että Kaikkivaltiaan enkeli toisi yhteen tärkeitä palautuksen osatekijöitä. Hän sanoi näin: ”Minä näin taas uuden enkelin, joka lensi korkealla taivaan laella. Hänen tehtävänä oli julistaa ikuinen evankeliumi maan asukkaille, kaikille kansoille, heimoille, kielille ja maille.”¹⁰ Tuo enkeli oli Moroni.

North Salt Lake, Utah, USA

Hän näki meidän aikamme, kuten Mormonin kirjaan on kirjoitettu. Toistuvilla käynneillään hän valmisti Joseph Smithiä tämän palvelutyöhön, kuten kääntämään Mormonin kirjan – toisen todistuksen Jeesuksesta Kristuksesta.

Muutkin profeetat ennustivat meidän ajastamme. Malakia puhui siitä, että Elia tulisi kääntämään ”isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet isien puoleen”¹¹. Elia on tullut, ja sen johdosta meillä on nykyään 168 temppeliä eri puolilla maailmaa. Jokainen temppeli palvelee kelvollisia jäseniä, jotka tekevät pyhiä liittoja ja saavat siunattuja toimituksia itsensä ja edesmenneiden esivanhempiansa puolesta. Tämä pyhä työ, jota Malakia kuvaili, on ”keskeisellä sijalla Luojan suunnitelmassa Hänen lastensa iankaikkiseksi päämääräksi”¹².

Me elämme tuota profetoitua aikaa. Me olemme kansa, jolle on annettu vastuu valmistautua Jeesuksen Kristuksen toiseen tulemiseen. Meidän tulee koota Jumalan lapsia – niitä, jotka kuulevat ja ottavat vastaan ikuisen evankeliumin totuudet, liitot ja lupaukset. Presidentti Nelsonin mukaan se on ”*suurin* haaste, *suurin* asia ja *suurin* työ maan päällä tänä aikana”¹³. Tuosta ihmeestä minä todistan.

Presidentti Russell M. Nelsonilta tehtävän saaneena minä vihin tämän vuoden helmikuussa käyttöön Durbanin temppelin Etelä-Afrikassa. Se oli päivä, jonka tulen muistamaan

koko elämäni. Olin jäsenten seurassa, jotka ovat tulleet evankeliumin piiriin, kuten Jeremia profetoi kauan sitten – ”yksi joka kaupungissa ja kaksi joka kansan keskellä”¹⁴. Jeesuksen Kristuksen oppi yhdistää meidät kaikki – ympäri maailman – Jumalan poikina ja tyttärinä, veljinä ja sisarina evankeliumissa. Siitä riippumatta, miltä näytämme tai kuinka pukeudumme, me olemme yhtä kansaa taivaallisen Isämme kanssa, jonka suunnitelma alusta asti oli ja on, että Hänen perheensä yhdistyy uudelleen tekemällä pyhiä temppeliliittoja ja pitämällä ne.

Sille pienelle pappeudenhaltijoiden joukolle, joka oli kokoontunut koulutaloon Kirtlandissa Ohiossa vuonna 1834, profeetta Joseph profetoi: ”Te näette täällä tänään vain pienen kourallisen pappeutta, mutta tämä kirkko täyttää vielä Pohjois- ja Etelä-Amerikan – se täyttää maailman.”¹⁵

Viime vuosina olen matkustanut eri puolille maailmaa tapaamaan kirkon jäseniä. Veljilläni kahdentoista kooruissa on ollut samankaltaisia toimeksiantoja. Silti kukapa pysyisi rakkaan profeettamme, presidentti Nelsonin, tahdissa? Hänen matkansa kahtena ensimmäisenä vuonna kirkon presidenttinä ovat vieneet hänet tapamaan pyhiä 32 maassa ja Yhdysvaltain territoriossa¹⁶ todistamassa elävästä Kristuksesta.

Muistan, kun sain lähetystyökutsuni ollessani nuorukainen. Halusin

palvella Saksassa kuten isäni, veljeni ja lankoni. En odotellut, että muut ehtivät kotiin, vaan kiiruhdin postilaatinkolle ja avasin kutsun. Luin, että minut oli kutsuttu Itäisten osavaltioiden lähetyskentälle, jonka keskuspaikka oli New York Cityssä. Olin pettynyt, joten menin sisälle ja avasin pyhät kirjoitukset saadakseni lohtua. Aloin lukea Opista ja liitoista: ”Katso ja näe, minulla on paljon väkeä tässä paikassa, ympäröivillä seuduilla; ja teille avataan ovi menestykselliseen työhön ympäröivillä seuduilla tällä maan itäisellä alueella.”¹⁷ Tuo profetia, joka annettiin profeetta Joseph Smithille vuonna 1833, oli ilmoitus minulle. Tiesin silloin, että minut oli kutsuttu juuri sille lähetyskentälle, jossa Herra halusi minun palvelevan. Opetin palautusta ja sen vaikuttavaa alkua, kun Isämme taivaassa puhui Joseph Smithille ja sanoi: ”Tämä on minun rakas Poikani. Kuule häntä!”¹⁸

Erittäin merkityksellinen koko kirkolle on Jesajan profetia, joka annettiin yli 700 vuotta ennen Jeesuksen Kristuksen syntymää: ”Tulee vielä aika, jolloin Herran pyhäkön vuori seisoo lujana. Ylimpänä vuorista se kohoaa, – ja kansat virtaavat sinne.”¹⁹

Mielessäni kuvittelen tänään miljoonat jäsenemme ja ystävämme liittyneinä näihin kokouksiin sähköisesti television, internetin tai muiden keinojen avulla. Me istumme aivan kuin olisimme yhdessä vuorten huipulla.²⁰ Brigham Young lausui nämä profeetaliset sanat: ”Tämä on oikea paikka.”²¹ Pyhät, joista muutamat olivat omia pioneeriesivanhempiani, tekivät työtä perustaakseen Siionin Kalliovuorille ”Hänen tahdostaan ja mielikseen, joka määrää maan kansakuntia”²².

Seison tänään pyhällä maalla, joka on vetänyt puoleensa miljoonia kävijöitä. Vuonna 2002 Salt Lake City

isännöi talviolympialaisia. Tabernaakkelikuoro lauloi avajaisissa, ja kirkko tarjosi konsertteja ja ohjelmaa vieraille ja osallistujille, joita oli monista, monista maista. Muistan aina, kuinka näin temppelin jokailtaisten maailmanlaajuisten uutislähetysten taustalla.

Vuosien varrella Yhdysvaltain presidenttejä sekä kuninkaita, tuomareita, pääministereitä, suurlähettiläitä ja virkailijoita monista maista on tullut Salt Lake Cityyn ja tavannut johtohenkilöitämme. Presidentti Nelson isännöi National Association for the Advancement of Colored People -järjestön johtohenkilöitä. Tämä yhdysvaltalainen järjestö on sitoutunut edistämään yhtäläisiä oikeuksia ilman rotuun pohjaavaa syrjintää. Muistan seisoneeni rinnakkain näiden ystävien ja johtohenkilöiden kanssa, kun presidentti

Nelson vaati heidän kanssaan maailmaan suurempaa kohteliaisuutta ja rodullista sopusointua²³.

Monet muut ovat tulleet temppeliksi ja kokoontuneet neuvonpitoon kirkon johtohenkilöiden kanssa. Esimerkiksi tänä kuluneena vuonna – vain muutamia mainitakseni – olemme toivottaneet tervetulleeksi Yhdistyneiden kansakuntien 68. kansalaisyhteiskuntakonferenssin [United Nations 68th Civil Society Conference]. Se on maailmanlaajuinen tapahtuma ja ensimmäinen laatuaan, joka on järjestetty muualla kuin New York Cityssä. Olemme tavanneet Vietnamin uskontoasioiden komitean [Vietnam's Committee for Religious Affairs] sekä suurlähettiläitä Kuubasta, Filippiineiltä, Argentiinasta, Romaniasta, Sudanista, Qatarista ja Saudi-Arabiasta. Olemme myös ottaneet innokkaasti vastaan Islamilaisen maailmanliiton [Muslim World League] pääsihteerin.

Se, mitä kuvailen, on Jesajan täyttyvä profetia, että viimeisinä aikoina kansakunnat virtaavat Herran pyhäkön vuorelle²⁴. Suurenmoinen Suolajärven temppeli seisoo tuon majesteettisuuden ja kirkkauden keskellä.

Ihmisiä ei vedä tänne maisema, vaikka ympäristömme onkin hieno, vaan puhtaan uskon ydin, joka näkyy Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon ja

sen jäsenten mielialassa, kasvussa, hyvydessä ja anteliaisuudessa, Jumalan kaltainen rakkautemme ja sitoutumisemme korkeampaan asiaan, jota Joseph Smith kutsui ”Kristuksen asiaksi”²⁵.

Me emme tiedä, milloin Vapah-taja tulee takaisin, mutta tämän me tiedämme. Meidän täytyy olla valmiita sydämessä ja mielessä, kelvollisia ottamaan Hänet vastaan ja tuntea kunnia-asiaksemme olla osa kaikkea sitä, mistä profetoitiin niin kauan sitten.

Todistan, että presidentti Russell M. Nelson on Herran profeetta maan päällä ja hänen rinnallaan on Jumalan kutsumia apostoleja, jotka on hyväksytty profeetoiksi, näkijöiksi ja ilmoituksensaajiksi. Ja, rakkaat veljeni ja sisareni, palautus jatkuu.

Päätän Joseph Smithin profetiaan, sanoihin, joiden todistan olevan totta: ”Yksikään epäpyhä käsi ei voi estää työn etenemistä. Vainot saavat raivota, väkijoukot liittyä meitä vastaan, armeijat kokoontua ja häväistyksyet tulla, mutta Jumalan totuus etenee uljaana, jalona ja riippumattomana, kunnes se on täyttänyt jokaisen mantereen, käynyt jokaisella seudulla, pyyhkäissyt yli jokaisen maan ja kaikunut jokaiseen korvaan, kunnes Jumalan aivoitukset on täytetty ja suuri Jehova on sanova, että työ on tehty.”²⁶ Todistan, että nämä Joseph Smithin profetiat ovat täyttymässä.

Lupaan, että kun noudatatte rakkaan profeettamme, presidentti Russell M. Nelsonin, hänen neuvonantajiansa, apostolien ja muiden kirkon johtohenkilöiden innoitettuja neuvoja ja kun otatte varteen muinaiset profeetat, jotka ennustivat meidän ajastamme, teidät täytetään sydämenne ja sielunne sopukoihin saakka palautuksen hengellä ja työllä. Lupaan, että te näette Jumalan

Provo, Utah, USA

Bonnie H. Cordon
Nuorten Naisten ylijohdaja

vaikutuksen elämässänne, kuulette Hänen kuiskauksensa ja tunnette Hänen rakkautensa. Jeesuksen Kristuksen nimessä, kiitollisena Hänen evankeliuminsa ja kirkkonsa palautuksesta, todistuksena Hänen vertaansa vailla olevasta rakkaudesta. Aamen. ■

VIITTEET

1. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith, 2007, s. 538.*
2. Ks. Jes. 29:14.
3. Dan. 2:45; ks. myös OL 65:2.
4. Dan. 2:44.
5. Ap. t. 3:21.
6. Ef. 1:10.
7. Ef. 2:20.
8. 2. Nefi 3:6.
9. 2. Nefi 3:8.
10. Ilm. 14:6.
11. Mal. 3:24.
12. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 145.
13. Ks. Russell M. Nelson, ”Toivo Israelin”, maailmanlaajuinen nuorten hartausilaisuus, 3. kesäkuuta 2018, hopeofisrael.churchofjesuschrist.org.
14. Jer. 3:14.
15. Joseph Smith, julkaisussa *Kirkon presidenttien opetuksia: Wilford Woodruff, 2005, s. 26.*
16. Ks. Valerie Johnson, ”President Nelson Became the Prophet 2 Years Ago. What Has Happened Since Then?”, *Church News*, 13. tammikuuta 2020, thechurchnews.com.
17. OL 100:3.
18. JS-H 1:17.
19. Jes. 2:2; ks. myös Miika 4:1–2.
20. Ks. Jes. 2:2.
21. Ensimmäisen kerran lausahdus ”tämä on oikea paikka” esitettiin Brigham Youngin lausumaksi, kun Wilford Woodruff puhui pioneeripäivän juhlassa heinäkuussa 1880 (ks. ”Pioneers’ Day”, *Deseret Evening News*, 26. heinäkuuta 1880, s. 2).
22. Brigham Young, 31. maaliskuuta 1861, Historian’s Office reports of speeches, 1845–1885, kirkon historian kirjasto, Salt Lake City.
23. Ks. ”First Presidency and NAACP Leaders Call for Greater Civility, Racial Harmony”, 17. toukokuuta 2018, newsroom.churchofjesuschrist.org.
24. Jes. 2:2; ks. myös Miika 4:1–2.
25. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith, s. 369.*
26. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith, s. 147.*

Että se näkisi

Etsikää ja rukoilkaa tilaisuuksia antaa valonne loistaa, jotta muut voivat nähdä tien Jeesuksen Kristuksen luokse.

Veljet ja sisaret, Henki, jota olemme tunteneet tässä konferenssissa, on siunannut ja uudistanut sydäntämme.

Kaksisataa vuotta sitten lehdossa erään nuoren miehen yllä lepäsi valopatsas. Siinä valossa Joseph Smith näki Isän Jumalan ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen. Heidän valonsa työnsi tieltään hengellisen pimeyden, joka peitti maailmaa, ja osoitti tien eteenpäin Joseph Smithille – ja meille kaikille. Sinä päivänä ilmoitetun valon johdosta me voimme saada niiden siunausten täyteen, jotka ovat ulottuvillamme Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta.

Hänen evankeliuminsa palautuksen vuoksi me voimme täytyä

Vapahtajamme valolla. Tuota valoa ei ole kuitenkaan tarkoitettu yksin teille ja minulle.

Jeesus Kristus on vedonnut meihin: ”Niin loistakoon siis teidän valonne tämän kansan edessä, että se näkisi teidän hyvät tekonne ja ylistäisi Isäännä, joka on taivaassa.”¹ Olen

oppinut rakastamaan ilmausta ”että se näkisi”. Herra pyytää vilpittömästi, että meillä olisi selkeämpi tarkoitus auttaa muita näkemään polku ja tulemaan siten Kristuksen luokse.

Kun olin 10-vuotias, perheelämme oli kunnia toimia kahden-toista apostolin koorumin jäsenen, vanhin L. Tom Perryn isäntänä, kun hän oli hoitamassa kirkon tehtäviä kotikaupungissamme.

Päivän päättyessä istuimme perheemme ja Perryjen kanssa olohuoneessamme nauttimassa äitini herkullista omenapiirakkaa samalla kun vanhin Perry kertoi tarinoita pyhistä eri puolilla maailmaa. Olin lumoutunut.

Provo, Utah, USA

Brigham City, Utah, USA

Alkoi olla myöhä, kun äiti kutsui minut keittiöön ja esitti yksinkertaisen kysymyksen: ”Bonnie, ruokitko jo kanat?”

Sydämeni jysähti. En ollut tehnyt niin. Koska en halunnut lähteä Herran apostolin seurasta, ehdotin, että kanat voisivat paastota seuraavaan aamuun.

Äitini vastaus oli ehdoton ”ei”. Juuri silloin vanhin Perry tuli keittiöön ja kysyi syvällä, innostuneella äänellään: ”Kuulinko, että jonkun pitää ruokkia kanat? Voimmeko me poikani kanssa tulla mukaan?”

Voi sitä silkkaa iloa, joka kanojen ruokkimisesta nyt tuli! Juoksin hakemaan suuren keltaisen taskulampun. Innoissani näytin tietä kanakopille hypellen pitkin sinne johtavaa kovaksi tallattua polkua. Taskulampun heiluessa kädessäni kuljimme maissipellon läpi ja sitten vehnäpellon ohi.

Kun ehdimme pienen kasteluojan luo, joka kulki polun poikki, hyppäsin vaistomaisesti sen yli, kuten olin

tehnyt monena iltana aiemmin. En ajatellut ollenkaan vanhin Perryn yrityksiä pysyä perässäni pimeällä, tuntemattomalla polulla. Tanssiva valoni ei auttanut häntä näkemään ojaa. Vailla vakaata valoa, joka olisi auttanut häntä näkemään, hän astui suoraan veteen ja häneltä pääsi äänekäs voihkaisu. Häätäntyneenä käännyin katsomaan, kuinka uusi ystäväni nosti likomärän jal-

kansa ojasta ja ravisti vettä raskaasta nahkakengästä.

Likomärkä, vettä hölskyvä kenkä jalassaan vanhin Perry auttoi minua ruokkimaan kanat. Kun olimme tehneet sen, hän neuvoi rakastaen: ”Bonnie, minun pitää nähdä polku. Sinun pitää näyttää valoa sinne, missä kävelen.”

Minä olin näyttänyt valoani, mutta en tavalla, joka auttaisi vanhin Perryä. Koska tiesin nyt, että hän tarvitsi valoani kulkeakseen turvallisesti polulla, kohdistin taskulampun valon aivan hänen askeltensa eteen, ja me pystyimme palaamaan kotiin varmoin askelin.

Rakkaat veljeni ja sisareni, olen vuosien ajan pohtinut periaatetta, jonka opin vanhin Perryltä. Herran kutsu antaa valomme loistaa ei tarkoita, että vain sattumanvaraisesti heilutamme valonsädettä ja teemme maailman yleisesti kirikkaammaksi. Se tarkoittaa valomme kohdistamista niin,

että muut voivat nähdä tien Kristuksen luokse. Se on Israelin kokoamista *tällä puolen verhoa* – sitä, että autamme muita näkemään seuraavan askeleen eteenpäin Jumalan kanssa tehtävien liittojen solmimisessa ja pitämisessä.²

Vapahtaja todisti: ”Katso, minä olen valo; minä olen antanut teille esimerkin.”³ Tarkastellaanpa yhtä Hänen esimerkkiään.

Kaivolla ollut nainen oli samarialainen, joka ei tuntenut Jeesusta Kristusta ja jota monet pitivät hylkiönä hänen omassa yhteisössään. Jeesus tapasi hänet ja aloitti keskustelun. Hän puhui naiselle vedestä. Sitten Hän johdatti naisen saamaan lisää valoa julistaessaan itse olevansa ”elävää vettä”⁴.

Kristus oli myötätuntoisen tietoinen naisesta ja tämän tarpeista. Kristus kohtasi naisen siinä, missä tämä oli, ja alkoi puhua tutusta ja yleisestä asiasta. Jos Kristus olisi lopettanut siihen, se olisi ollut myönteinen kokemus. Mutta se ei olisi johtanut siihen, että nainen meni kaupunkiin julistamaan: ”Tulkaa katsomaan – –! Olisiko hän Messias?”⁵ Vähitellen keskustelun kuluessa nainen löysi Jeesuksen Kristuksen, ja menneisyydestään huolimatta hänestä tuli valon välikappale, joka valaisi tietä muille nähdä.⁶

Tarkastellaanpa nyt kahta ihmistä, jotka noudattivat Vapahtajan esimerkkiä valon loistamisesta. Äskettäin ystäväni Kevin istui erään yritysjohtajan vieressä päivällisellä. Hän oli huolissaan siitä, mistä puhuisi kaksi tuntia. Hengen kehotusta noudattaen Kevin sanoi: ”Kerro minulle suvustasi. Mistä se on kotoisin?”

Kyseinen herra ei tiennyt paljoakaan suvustaan, joten Kevin otti esiin puhelimensa ja sanoi: ”Minulla on sovellus, joka yhdistää ihmisiä heidän sukuunsa. Katsotaan, mitä saamme selville.”

Pitkän keskustelun jälkeen Kevinin uusi ystävä kysyi: ”Miksi perhe ja suku ovat niin tärkeitä kirkollenne?”

Kevin vastasi yksinkertaisesti: ”Me uskomme, että meidän elämämme jatkuu kuolemamme jälkeen. Jos löydämme esivanhempamme ja viemme heidän nimensä pyhään paikkaan nimeltä temppeli, me voimme suorittaa avioliittoon vihkimisen, joka pitää perheemme yhdessä kuoleman jälkeenkin.”⁷

Kevin aloitti sellaisesta, mikä hänelle ja hänen uudelle ystäväilleen oli yhteistä. Sitten hän löysi keinon todistaa Vapahtajan valosta ja rakkaudesta.

Toinen kertomus on Ellasta, korkeakoulun koripalloilijasta. Tämä esimerkkitapaus alkoi, kun Ella sai lähetystyökutsun ollessaan opiskele-massa poissa kotoa. Hän päätti avata kutsunsa joukkueensa edessä. Joukkueoverit eivät tienneet paljon mitään Jeesuksen Kristuksen kirkosta eivätkä ymmärtäneet Ellan halua palvella. Ella

rukoili toistuvasti tietääkseen, kuinka selittää lähetystyökutsunsa tavalla, jolla hänen joukkueoverinsa saattaisivat tuntea Hengen vaikutuksen. Mitä hän teki?

”Valmistin PowerPoint-esityksen”, Ella sanoi, ”koska olen juuri niin trendikäs.” Hän kertoi heille mahdollisuudesta palvella yhdellä yli 400 lähetyskentästä ja mahdollisesti uuden kielen oppimisesta. Hän tähdensi, että palvelemissa oli jo tuhansia lähetysaarnia. Ella päätti esityksensä Vapahtajan kuvaan ja tähän lyhyeen todistukseen: ”Koripallo on yksi tärkeimmistä asioista elämässäni. Muutin toiselle puolelle maata ja jätin perheeni pelatakseni tämän valmentajan johdolla ja tämän joukkueen kanssa. On vain kaksi asiaa, jotka ovat tärkeämpiä minulle kuin koripallo. Ne ovat uskoni ja perheeni.”⁸

Jos nyt ajattelette: ”Nuo ovat loistavia tuhannen watin esimerkkejä, mutta minä olen 20 watin lamppu”, niin muistakaa, että Vapahtaja todisti: ”Minä olen valo, joka teidän on pidettävä korkealla.”⁹ Hän muistuttaa meille, että Hän tuo valon, jos me vain osoitamme muille suunnan Hänen luokseen.

Teillä ja minulla on riittävästi valoa annettavaksi *juuri nyt*. Me voimme valaista seuraavan askeleen auttaaksemme jotakuta lähestymään Jeesusta Kristusta, ja sitten seuraavan askeleen ja seuraavan.

Kysykää itseltänne: ”Kuka tarvitsee minulla olevaa valoa löytääkseen tarvitsemansa tien, jota hän ei näe?”

Rakkaat ystäväni, miksi se, että annamme valomme loistaa, on niin tärkeää? Herra on sanonut meille, että ”maan päällä on – – vielä monia, – – jotka ovat erossa totuudesta vain siksi, että eivät tiedä, mistä sen löytäisivät”¹⁰. Me voimme auttaa. Me voimme tar-koituksellisesti antaa valomme loistaa,

jotta muut voivat nähdä. Me voimme esittää kutsun.¹¹ Me voimme kulkea matkaa niiden kanssa, jotka ottavat askeleen kohti Vapahtajaa, olipa se kuinka epäroivä hyvänsä. Me voimme koota Israelia.

Todistan, että Herra voimistaa jokaisen pienen ponnistelun. Pyhä Henki innoittaa meitä tietämään, mitä sanoa ja tehdä. Sellaiset yritykset voivat edellyttää sitä, että astumme pois mukavuusalueeltamme, mutta voimme olla varmoja siitä, että Herra auttaa meitä loistamaan valoamme.

Kuinka kiitollinen olenkaan Vapahtajan valosta, joka johtaa edelleen tätä kirkkoa ilmoituksen välityksellä.

Kutsun meitä kaikkia noudattamaan Jeesuksen Kristuksen esimerkkiä ja olemaan myötätuntoisesti tietoisia ihmisistä ympärillämme. Etsikää ja rukoilkaa tilaisuuksia antaa valonne loistaa, jotta muut voivat nähdä tien Jeesuksen Kristuksen luokse. Hänen lupauksensa on suurenmoinen: ”Se, joka seuraa minua, ei kulje pimeässä, vaan hänellä on elämän valo.”¹² Todistan, että Vapahtajamme Jeesus Kristus on maailmalle tie, totuus, elämä, valo ja rakkaus. Jeesuksen Kristuksen nimessä. ■

VIITTEET

3. Nefi 12:16.
- Ks. Russell M. Nelson, ”Toivo Israelin”, maailmanlaajuinen nuorten hartaustilaisuus, 3. kesäkuuta 2018, hopeofisrael.churchofjesuschrist.org.
3. Nefi 18:16.
- Ks. Joh. 4:9–30.
- Joh. 4:29.
- Ks. Robert ja Marie Lund, ”Vapahtaja osoitti arvostusta naisia kohtaan”, *Liahona*, maaliskuu 2015, s. 32–37.
- Henkilökohtainen kirjeenvaihto.
- Henkilökohtainen kirjeenvaihto.
3. Nefi 18:24.
- OL 123:12.
- Ks. Dieter F. Uchtdorf, ”Lähetystyö: kertokaa siitä, mitä on sydämässänne”, *Liahona*, toukokuu 2019, s. 15–18.
- Joh. 8:12.

Vanhin Jeffrey R. Holland
kahdentoista apostolin koorumista

Täydellinen toivon kirkkaus

Koska palautus vahvisti sen perustavaa laatua olevan totuuden, että Jumala tekee työtä tässä maailmassa, me voimme toivoa ja meidän tulee toivoa silloinkin kun kohtaamme kaikkein ylitsepääsemättöimpiä tilanteita.

Viime lokakuussa presidentti Russell M. Nelson kehotti meitä katsomaan *eteenpäin* tähän huhtikuun 2020 konferenssiin siten, että me jokainen omalla tavallamme katsomme *taaksepäin* nähdäksemme Jumalan vaikutuksen majesteettisuuden Jeesuksen Kristuksen evankeliumin palautuksessa. Sisar Holland ja minä otimme tuon profeetallisen kehotuksen vakavasti. Kuvittelimme elävämme 1800-luvun alkupuolella ja tarkastelevamme

sen ajan uskonnollisia käsityksiä. Siinä kuvitellussa tilanteessa kysyimme itseltämme: ”Mitä täältä puuttuu? Mitä toivomme, että meillä olisi? Mitä *toivomme*, että Jumala antaa vastauksena hengelliseen kaipuuseemme?”

Ensinnäkin oivalsimme, että kaksi vuosisataa sitten olisimme kovasti toivoneet, että meille olisi palautettu todenmukaisempi käsitys Jumalasta kuin mitä useimmilla siihen aikaan oli, sillä Hän tuntui usein jäävän kätköön

vuosisatoja vallinneen erheen ja väärinymmärryksen taakse. Lainatakseni William Ellery Channingin, sen ajan huomattavan uskonnollisen hahmon, käyttämää ilmausta, me olisimme kaivanneet ”Jumalan isällistä luonnetta”, jota Channing piti ”kristinuskon

ensimmäisenä suurena oppina”¹. Sellainen oppi olisi tunnustanut Jumalan rakastavana Isänä taivaassa eikä julmana tuomarina, joka jakaa ankaraa oikeutta, tai poissaolevana isäntänä, joka oli joskus ollut mukana maailman asioissa mutta oli nyt varattuna muualla maailmankaikkeudessa.

Niin, toiveemme vuonna 1820 olisi ollut löytää Jumala, joka puhuu ja opastaa yhtä avoimesti nykyään kuin Hän teki muinoin – todellinen Isä tuon sanan rakastavimmassa merkityksessä. Hän *ei* todellakaan olisi ollut kylmä ja mielivaltainen komentelija, joka ennalta valitsisi harvat ja valitut pelastukseen ja lähettäisi sitten loput ihmiskunnasta kadotukseen. Ei, Hän olisi sellainen, jonka jokainen teko jumalallisen julistuksen mukaan ”olisi maailman hyödyksi, sillä hän rakastaa maailmaa”² ja jokaista sen asukasta. Tuo rakkaus olisi Hänelle tärkein syy lähettää Jeesus Kristus, Hänen ainoasyntyinen Poikansa, maan päälle.³

Jeesuksesta puheen ollen, jos olisimme eläneet 1800-luvun ensimmäisinä vuosina, me olisimme käsittäneet hyvin huolestuneina, että kristinuskossa merkittävää jalansijaa alkoivat saada Vapahtajan elämän ja ylönousemuksen todellisuutta koskevat epäilykset. Siksi olisimme toivoneet, että koko maailmalle ilmaantuisi todisteita, jotka vahvistaisivat Raamatun todistuksen, että Jeesus *on* Kristus, kirjaimellinen Jumalan Poika, Alfa ja Oomega ja ainoa Vapahtaja, jonka tämä maailma koskaan tuntisi. Eräs hartaimpia toiveitamme olisi ollut, että tuotaisiin esiin muita pyhien kirjojen todisteita, jotka muodostaisivat toisen todistuksen Jeesuksesta Kristuksesta laajentaen ja lisäten tietojamme Hänen ihmeellisestä syntymästään, vaikuttavasta palvelutyöstään, sovittavasta uhristaan ja loistavasta ylönousemuksestaan.

Provo, Utah, USA

Todellakin sellainen asiakirja olisi ”vanhurskautta [lähetettäväksi] alas taivaasta; ja totuutta [lähetettäväksi] maasta”⁴.

Tarkastellessamme sen ajan kristillistä maailmaa olisimme toivoneet löytävämme jonkun Jumalan valtuuttaman henkilön, jolla olisi tosi pappeuden valtuus ja joka voisi kastaa meidät, antaa Pyhän Hengen lahjan ja suorittaa kaikki korotukselle välttämättömät evankeliumin toimitukset. Vuonna 1820 olisimme toivoneet näkevämmä, kuinka Jesajan, Miikan ja muiden muinaisten profeettojen lausumat vaikuttavat lupaukset Herran majesteettisen huoneen paluusta täyttyvät.⁵ Meitä olisi sykhdyttänyt nähdä jälleen perustettuna loistavia pyhiä temppeleitä, joissa olisi Hengen vaikutus, toimitukset, voima ja valtuus opettaa iankaikkisia totuuksia, parantaa henkilökohtaisia haavoja ja sitoa perheitä yhteen ikuisesti. Olisin etsinyt aivan kaikkialta löytääkseni jonkun, jolla olisi ollut valtuus sanoa minulle ja rakkaalle Patriciaalleni, että avioliittomme sellaisessa paikassa on sinetöity ajaksi ja koko iankaikkisuudeksi, jotta en koskaan kuulisi eikä meille koskaan langettaisi mieleen syöpyvää kirousta ”kunnes kuolema teidät erottaa”. Tiedän, että ”[Isämme] kodissa on monta huonetta”⁶, mutta henkilökohtaisesti puhuen jos minä

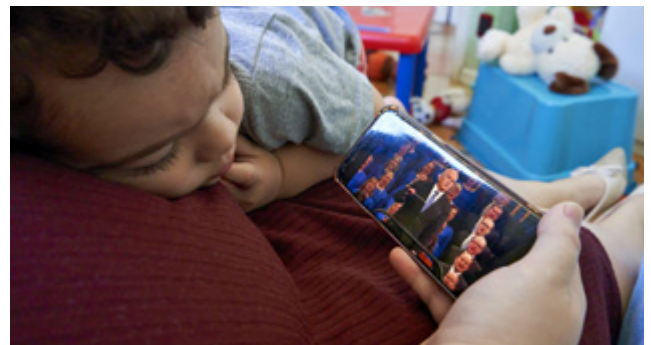
olisin niin onnekas, että perisin jonkin niistä, niin se ei voisi olla minulle muuta kuin lahoava hökkeli, elleivät Pat ja lapsemme olisi kanssani jakamassa tuota perintöä. Ja mitä tulee esivanhempimme, joista jotkut elivät ja kuolivat muoin

kuulematta edes Jeesuksen Kristuksen nimeä, me olisimme toivoneet, että oikeudenmukaisimmat ja armeliaimmat Raamatun aatteet palautettaisiin – käytäntö, jossa elävät tarjoavat pelastavat toimitukset kuolleiden sukulaisensa puolesta.⁷ Mikään käytäntö, jota osaan kuvitella, ei osoittaisi loistokkaammin rakastavan Jumalan huolenpitoa jokaisesta maanpäällisestä lapsestaan, elivätpä tai kuolivatpa he missä tai milloin vain.

Luettelomme vuoden 1820 toiveistamme voisi toki jatkua, mutta kenties tärkein palautuksen sanoma on, että sellaiset toiveet *eivät* olisi olleet turhia. Pyhästä lehdestä alkaen ja tähän päivään jatkuen nämä toiveet alkoivat saada todellisen muodon ja niistä muodostui, kuten apostoli Paavali ja muut opettivat, todellisia, lujia ja varmoja sielun ankkureita.⁸ Se, mitä kerran vain toivottiin, on nyt osa historiaa.

Siksi voimme katsoa taaksepäin Jumalan maailmalle osoittaman hyvyyden kahtasataa vuotta. Mutta entäpä katsoessamme eteenpäin? Meillä on yhä toiveita, jotka *eivät* ole vielä

täyttyneet. Tälläkin hetkellä me kaikki olemme mukana sodassa koronaviruspandemiaa vastaan – vakava muistutus siitä, että virus⁹, joka on tuhat kertaa hiekanjyvää pienempi¹⁰, voi tuoda polvilleen kokonaisia kansoja ja maailmanlaajuisia talouksia. Rukoilemme niiden puolesta, jotka ovat menettäneet rakkaitaan tälle nykyajan vitsaukselle, sekä niiden puolesta, jotka ovat saaneet tartunnan tai ovat vaaralle alttiina. Rukoilemme varmasti niiden puolesta, jotka huolehtivat suuremmoisesti sairaiden hoidosta. Kun olemme voittaneet tämän – ja niin käy – olkaamme yhtä sitoutuneita vapauttamaan maailma nälän viruksesta, vapauttamaan asuinalueita ja kansakuntia köyhyyden viruksesta. Toivokaamme kouluja, joissa oppilaat saavat opetusta – eivätkä pelkää tulevansa ammutuiksi – sekä jokaiselle Jumalan lapselle henkilökohtaisen arvokkuuden lahjaa, jota ei tarve *minkäänlainen* rotua, etnistä taustaa tai uskontoa koskeva ennakkoluulo. Kaiken tämä pohjalla on herpaantumaton toivomme entistä suuremmasta omistautumisesta kaikista käskyistä kahdelle suurimmalle: rakastaa Jumalaa noudattamalla Hänen neuvojaan ja rakastaa lähimmäisiämme osoittamalla ystävällisyyttä ja myötätuntoa, kärsivällisyyttä ja anteeksiantoa.¹¹

Taboão de Serra, São Paulo, Brasília

Nämä kaksi jumalallista ohjetta ovat yhä – ja tulevat aina olemaan – ainoa todellinen toivo, joka meillä on antaa lapsillemme parempi maailma kuin se, jonka he nyt tuntevat.¹²

Näiden maailmanlaajuisten toiveiden lisäksi monilla tässä kuulijakunnassa tänään on syvästi henkilökohtaisia toiveita: toive avioliiton kohe-
nemisestä tai toisinaan pelkästään toive avioliitosta, toive riippuvuuden voittamisesta, toive harhautuneen lapsen palaamisesta, toive satojen erilaisten fyysisten ja emotionaalisten tuskien loppumisesta. Koska palautus vahvisti sen perustavaa laatua olevan totuuden, että Jumala tekee työtä tässä maailmassa, me *voimme* toivoa ja meidän *tulee* toivoa silloinkin kun kohtaamme kaikkein ylitse-pääsemättö-
mimpiä tilanteita. Sitä tarkoitettiin siinä pyhien kirjoitusten kohdassa, kun Abraham pystyi toivomaan, vaikka toivoa ei ollut¹³ – eli hän pystyi uskomaan, vaikka *ei* näyttänyt olevan mitään syytä uskoa – että hän ja Saara voisivat saada lapsen, kun se vaikutti täysin mahdottomalta. Siksi kysynkin: ”Jos niin monet vuoden 1820 toiveis-
tamme voisivat alkaa täytyä jumalallisen valon välähtäessä vähäpätöiselle pojalle, joka polvistui lehdossa New Yorkin osavaltion pohjoisosassa, niin miksi emme toivoisi, että kaiken toivon Jumala voisi edelleen vastata käsittämättömällä ja ihmeellisellä tavalla vanhurskaksiin toiveisiin ja Kristuksen kaltaisiin haluihin?” Me kaikki tarvitsemme uskoa siihen, että se, mitä vanhurskaasti haluamme, voi jonakin päivänä, jollakin tavalla, jotenkin olla vielä meidän.

Veljet ja sisaret, me tiedämme, mitä olivat jotkin uskonnollisista puutteista 1800-luvun alussa. Lisäksi tiedämme jotakin nykyajan uskonnollisista vajavuuksista, jotka jättävät yhä

tydyttämättä joidenkin nälän ja toivon. Me tiedämme, että monet noista tyytymättömyyden aiheista johtavat jotkut pois perinteisistä kirkollisista instituutioista. Tiedämme myös, kuten eräs turhautunut kirjoittaja ilmaisi, että ”monilla [nykyisillä] uskonnollisilla johtajilla ei tunnu olevan käsitystä” tämänkaltaisen kadon hoitamisesta, vaan he tarjoavat vastauksena ”laihahan kauravellin kaltaista terapeutista deismia, halpaa symbolista aktivismia, huolella verhoitua harhaoppia [tai toisinaan vain] innotonta, joutavaa puhetta”¹⁴ – ja kaikkea tätä silloin, kun maailma tarvitsee niin paljon enemmän, kun nouseva sukupolvi ansaitsee niin paljon enemmän ja kun Jeesuksen aikaan Hän tarjosi niin paljon enemmän. Kristuksen opetuslapsina me voimme omana aikanamme nousta niiden muinaisten israelilaisten yläpuolelle, jotka valittivat: ”Luumme ovat kuivettuneet, toivomme on mennyt.”¹⁵ Jos me todellakin lopulta menetämme toivon, me menetämme viimeisen meitä ylläpitävän omaisuutemme. Aivan helvetin portin yläpuolelle Dante kirjoitti teoksessaan *Divina Commedia* varoituksen kaikille matkajille. Hän kirjoitti: ”Ken tästä käy, saa kaiken toivon heittää.”¹⁶ Todellakin, kun toivo on mennyt, meille ei jää mitään muuta kuin helvetin lieskojen roihu joka puolella.

Kun siis selkämme on seinää vasten, ja kuten laulussa sanotaan, kukaan ei mua murheissani lohduta¹⁷, niin korvaamattomien hyveidemme joukossa tulee olemaan tämä kallisarvoinen toivon lahja, joka on erottamattomasti sidoksissa uskoomme Jumalaan ja rakkauteemme muita kohtaan.

Tänä kaksisataavuotisjuhlavuonna, kun katsomme taaksepäin nähdäksemme kaiken, mitä meille on

annettu, ja riemuitsemme oivaltaes-
samme, että niin monet toiveet ovat täyttyneet, toistan erään kotiin palanneen kauniin nuoren sisarlähetys-
saar-
naajan ajatuksen. Hän sanoi meille Johannesburgissa vain muutama kuu-
kausi sitten: ”[Emme] ole tulleet tähän asti vain tullaksemme tähän asti.”¹⁸

Mukailen yhtä innoittavimmista jäähyväispuheista, mitä on koskaan tallennettu pyhiin kirjoituksiin, ja sanon profetta Nefin ja sen nuoren sisaren tavoin:

”Rakkaat veljeni [ja sisareni], kun olette [saaneet nämä palautuksen ensi hedelmät], minä kysyn, onko kaikki tehty? Katso, minä sanon teille: Ei – –.

Teidän täytyy ponnistella eteenpäin lujina Kristuksessa, niin että teillä on *täydellinen toivon kirkkaus* ja rakkaus Jumalaa ja kaikkia ihmisiä kohtaan. – – Jos te [sen teette] – –, näin sanoo Isä: Te saatte iankaikkisen elämän.”¹⁹

Veljeni ja sisareni, annan kiitoksen kaikesta, mitä meille on annettu tällä viimeisellä ja suurimmalla kaikista taloudenhoitokausista, Jeesuksen Kristuksen palautetun evankeliumin taloudenhoitokaudella. Tämän evankeliumin mukanaan tuomat lahjat ja siunaukset merkitsevät minulle kaikkea – kaikkea – joten pyrkimyksessäni kiittää taivaallista Isääni niistä minulla on ”lupauksia, joita pitää, ja pitkä matka, jota kulkea, ennen kuin voin nukkua”²⁰. Ponnistelkaamme eteenpäin rakkaus sydämessämme, vaeltaen ”toivon kirkkaudessa”²¹ sen valaistessa pyhän odotuksen polun, jolla olemme nyt olleet 200 vuotta. Todistan, että tulevaisuus on oleva yhtä täynnä ihmeitä ja runsaita siunauksia kuin menneisyys on ollut. Meillä on kaikki syy toivoa siunauksia, jotka ovat jopa suurempia kuin ne, joita olemme jo saaneet, koska tämä on kaikkivaltiaan Jumalan työtä, tämä

Vanhin David A. Bednar
kahdentoista apostolin koorumista

on jatkuvan ilmoituksen kirkko ja tämä on Kristuksen rajattoman armon ja hyväntahtoisuuden evankeliumi. Todistan kaikista näistä totuuksista ja niin paljosta muusta. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. "The Essence of the Christian Religion", julkaisussa *The Works of William E. Channing*, 1888, s. 1004.
2. Nefi 26:24.
3. Ks. Joh. 3:16–17.
4. Moos. 7:62.
5. Ks. Jes. 2:1–3; Hes. 37:26; Miika 4:1–3; Mal. 3:1.
6. Joh. 14:2.
7. Ks. 1. Kor. 15:29; OL 128:15–17.
8. Ks. Hepr. 6:19; Et. 12:4.
9. Ks. Na Zhu ja muut, "A Novel Coronavirus from Patients with Pneumonia in China, 2019", *New England Journal of Medicine*, 20. helmikuuta 2020, s. 727–733.
10. Ks. "Examination and Description of Soil Profiles", julkaisussa *Soil Survey Manual*, toim. C. Ditzler, K. Scheffe ja H. C. Monger, 2017, nrns.usda.gov.
11. Ks. Matt. 22:36–40; Mark. 12:29–33; ks. myös 3. Moos. 19:18; 5. Moos. 6:1–6.
12. Ks. Et. 12:4.
13. Ks. Room. 4:18.
14. R. J. Snell, "Quiet Hope: A New Year's Resolution", *Public Discourse: The Journal of the Witherspoon Institute*, 31. joulukuuta 2019, thepublicdiscourse.com.
15. Hes. 37:11.
16. Näin tämä lausahdus yleensä käännetään. (Dante Alighieri, "Helvetti", *Jumalainen näytelmä*, suom. Eino Leino, 1912, Kolmas laulu.) Kirjaimellisempi käänös on kuitenkin: "Kaikki toivo hylätäkää te, jotka tänne astutte."
17. Ks. "Oi, Herra, luoksein jää", *MAP-lauluja*, 101.
18. Judith Mahlangu, usean vaarnan yhteisessä konferenssissa lähellä Johannesburgia Etelä-Afrikassa, 10. marraskuuta 2019, artikkelissa Sydney Walker, "Elder Holland Visits Southeast Africa during 'Remarkable Time of Growth'", *Church News*, 27. marraskuuta 2019, thechurchnews.com.
19. 2. Nefi 31:19–20, kursivointi lisätty.
20. "Stopping by Woods on a Snowy Evening", rivit 14–16, julkaisussa *The Poetry of Robert Frost: The Collected Poems*, toim. Edward Connery Lathem, 1969, s. 225.
21. 2. Nefi 31:20.

"Tämä huone rakennettakoon minun nimelleni" (OL 124:40)

Temppeleissä vastaanotetut liitot ja niissä suoritettut toimitukset ovat välttämättömiä sydämemme pyhittämiseksi sekä Jumalan poikien ja tyttärien lopulliseksi korotukseksi.

Pyhässä lehdossa 200 vuotta sitten nuori Joseph Smith näki Jumalan, iankaikkisen Isän, ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen ja puhui Heidän kanssaan. Heiltä Joseph sai tietää, millainen on jumaluuden todellinen luonne ja mitä on jatkuva ilmoitus, kun tämä taivaallinen näky käynnisti myöhemmin aikoina aikojen täyttymisen taloudenhoitokauden¹.

Suunnilleen kolme vuotta myöhemmin, vastauksena vilpittömään rukoukseen syyskuun 21. päivän iltana 1823, Josephin makuuhuone täyttyi valolla, kunnes se "oli valoisampi kuin keskipäivällä"². Tämän nuoren pojan vuoteen

viereen ilmestyi persoona, joka kutsui häntä nimeltä ja julisti "olevansa Jumalan luota – lähetetty sanansaattaja ja että hänen nimensä on Moroni"³. Hän antoi Josephille tietoa Mormonin kirjan esiintulosta.

Ja sitten hän lainasi Vanhasta testamentista Malakian kirjaa käyttäen hie-man eri sanoja kuin kuningas Jaakon raamatunkäännöksessä käytetyt:

Rexburg, Idaho, USA

”Katso, minä ilmoitan teille pappeuden profeetta Elian käden kautta ennen Herran suuren ja pelottavan päivän tuloa. – –

Ja hän istuttaa lasten sydämiin isille annetut lupaukset, ja lasten sydämet kääntyvät heidän isiensä puoleen. Ellei niin tapahtuisi, koko maa hävitettäisiin täysin hänen tullessaan.”⁴

Merkittävästi Moronin Joseph Smithille antamat ohjeet Elian tehtävästä olivat alkuna temppeli- ja sukututkimustyölle myöhemmin aikoina ja tärkeä tekijä kaiken palauttamisessa, ”niin kuin Jumala ikiajoista asti on luvannut pyhien profeettojensa suulla”⁵.

Rukoilen Pyhän Hengen apua, kun opimme yhdessä liitoista, toimituksista ja siunauksista, jotka ovat meille saatavilla Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon temppeleissä.

Elian paluu

Aloitan esittämällä perustavaa laatua olevan kysymyksen: miksi Elian paluu oli tärkeä?

Myöhempien aikojen ilmoituksen perusteella saamme tietää, että ”Elialla oli Melkisedekin pappeuden sinetöimisvoima”⁶ ja hän oli viimeinen profeetta, jolla se oli ”ennen Jeesuksen Kristuksen aikaa”⁷.

Profeetta Joseph Smith selitti: ”Elian henkenä, voimana ja kutsumuksena on, että teillä on valta pitää hallussanne *Melkisedekin pappeuden [täyteyttä]* ja – – saada – – [kaikki] Jumalan valtakuntaan [kuuluvat toimitukset], vieläpä kääntää isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet isien puoleen, niidenkin, jotka ovat taivaassa.”⁸

Tämä pyhä sinetöimisvaltuus on välttämätön, jotta ”minkä sinä sidot maan päällä, se on sidottu taivaassa, ja minkä sinä vapautat maan päällä, se on myös taivaassa vapautettu”⁹.

ELIA PALAUTTAA PAPPEUDEN SINETÖIMISVOIMAN AVAIMET, ROBERT T. BARRETT

Joseph selvensi vielä: ”Miten Jumala tulee tämän sukupolven avuksi? Hän lähettää profeetta Elian. – – Elia tulee ilmoittamaan liitot sine-töidäkseen isien sydämet lapsiin ja lasten sydämet isiin.”¹⁰

Elia ilmestyi Mooseksen kanssa Kirkastusvuorella ja antoi tämän valtuuden Pietarille, Jaakobille ja Jhannek-selle.¹¹ Lisäksi Elia ilmestyi Mooseksen ja Eliaan kanssa 3. huhtikuuta 1836 Kirtlandin temppelissä ja antoi samat pappeuden avaimet Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle.¹²

Sinetöimisvaltuus, jonka Elia palautti vuonna 1836, oli välttämätön maailman valmistamiseksi Vapahtajan toiseen tulemiseen, ja se käynnisti suuresti lisääntyneen ja maailmanlaajuisen kiinnostuksen sukututkimukseen.

Sydämen muuttamista, kääntämistä ja puhdistamista

Sanaa *sydän* käytetään pyhissä kirjoissa yli 1 000 kertaa. Tämä yksinkertainen mutta merkittävä sana

merkitsee usein yksilön sisäisiä tunteita. Meidän sydämemme – meidän toiveidemme, kiintymystemme, aikeidemme, vaikuttimiemme ja asenteidemme kokonaissumma – määrittelee sen, keitä me olemme, ja ratkaisee sen, mitä meistä tulee. Herran työn syvin olemus on muuttaa, kääntää ja puhdistaa sydän evankeliumin liittojen ja pappeuden toimitusten avulla.

Me emme rakenna pyhiä temppeleitä tai käy niissä yksinomaan siksi, että saisimme unohtumattoman kokemuksen itsellemme tai perheellemme. Temppeleissä vastaanotetut liitot ja niissä suoritettavat toimitukset ovat välttämättömiä pikemminkin sydämemme pyhittämiseksi sekä Jumalan poikien ja tyttärien lopulliseksi korotukseksi.

Isille – Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille – annettujen lupauksen kylväminen lasten sydämiin, lasten sydänten kääntäminen omien isiensä puoleen, suvun tutkiminen ja sijais-toimitusten suorittaminen tempeleissä ovat työtä, joka siunaa ihmisiä kummallakin puolen verhoa. Kun

ryhdymme innokkaasti osallistumaan tähän pyhään työhön, me noudattamme käskyjä rakastaa ja palvella Jumalaa ja lähimmäisiämme.¹³ Ja sellainen epäitsekäs palveleminen todellakin auttaa meitä kuulemaan Vapahtajaa¹⁴ ja tulemaan Hänen luokseen¹⁵.

Pyhimmät liitot ja pappeuden toimitukset saadaan ainoastaan temppelissä – Herran huoneessa. Kaikki, mitä temppelissä opitaan, ja kaikki, mitä siellä tehdään, tähdentää Jeesuksen Kristuksen jumalallisuutta ja Hänen tehtävänsä taivaallisen Isän suuressa onnensuunnitelmassa.

Sisältä ulospäin

Presidentti Ezra Taft Benson on kuvannut tärkeää mallia, jota Lunastaja käyttää toteuttaakseen ”ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän”¹⁶. Hän on sanonut: ”Herra vaikuttaa sisältä ulospäin. Maailma vaikuttaa ulkoa sisäänpäin. Maailma haluaa ottaa ihmiset pois kurjuudesta. Kristus ottaa kurjuuden pois ihmisistä, ja sen jälkeen he pystyvät itse nousemaan kurjuudestaan. Maailma haluaa muuttaa ihmisiä muuttamalla heidän ympäristöään. Kristus muuttaa ihmisiä, jotka sitten muuttavat ympäristöään. Maailma haluaa muuttaa ihmisten käyttäytymistä, mutta Kristus voi muuttaa ihmisluonnon.”¹⁷

Liitot ja pappeuden toimitukset ovat keskeisiä jatkuvassa hengellisen uudestisyntymisen ja muuttamisen

tapahtumasarjassa. Ne ovat keino, jolla Herra tekee työtä meissä jokaisessa *sisältä ulospäin*. Liitot, jotka pidetään kunniaa päättäväisesti, jotka muistetaan aina ja jotka kirjoitetaan ”elävän Jumalan

Hengellä – – ihmissydämiin”¹⁸, tuovat tarkoitusta ja varmuuden siunauksista kuolevaisuudessa ja iankaikkisuudessa. Toimitukset, jotka vastaanotetaan kelvollisina ja muistetaan jatkuvasti, avaavat taivaan väylät, joiden kautta jumalisuuden voima voi virrata meidän elämäämme.

Me emme mene temppeliin piiloutumaan tai pakenemaan maailman pahuudelta. Sen sijaan me menemme temppeliin voittaaksemme maailman pahuuden. Kun kutsumme elämäämme ”jumalisuuden voiman”¹⁹ ottamalla vastaan pappeuden toimituksia ja tekemällä ja pitämällä pyhiä liittoja, meitä siunataan voimalla, joka on suurempaa kuin omamme²⁰, niin että selviydymme kuolevaisuuden kiusauksista ja haasteista ja teemme hyvää ja tulemme hyväksi.

Tämän huoneen maine leviää

Tämän taloudenhoitokauden ensimmäinen temppeli rakennettiin Kirtlandiin Ohiossa Yhdysvalloissa ja vihittiin käyttöön 27. maaliskuuta 1836.

Ilmoituksessa profeetta Joseph Smithille viikko vihkimisen jälkeen Herra julisti:

”Kaiken kansani, joka on kaikin voimin rakentanut tämän huoneen minun nimelleni, sydämet riemuitkoot. – –

Niin, tuhansien ja kymmenientuhansien sydämet riemuitsevat suuresti siunausten tähden, jotka vuodatetaan, ja endaumentin tähden,

joka palvelijoilleni on suotu tässä huoneessa.

Ja tämän huoneen maine leviää vieraisiin maihin; ja tämä on sen siunauksen alku, joka vuodatetaan minun kansani päälle.”²¹

Kiinnittäkää huomio lauseisiin *tuhansien ja kymmenientuhansien sydämet riemuitsevat suuresti ja tämän huoneen maine leviää vieraisiin maihin*. Nämä olivat hätkähdyttäviä julistuksia huhtikuussa 1836, kun kirkossa oli vain pelkkä kourallinen jäseniä ja yksi temppeli.

Nyt vuonna 2020 meillä on 168 toiminna olevaa temppeliä. Lisäksi 49 temppeliä on joko rakenteilla tai niiden rakentamisesta on ilmoitettu. Herran huoneita rakennetaan ”meren saarille”²² ja maihin ja paikkoihin, joista moni on aiemmin ajatellut, ettei niihin todennäköisesti sellaista rakennettaisi.

Endaumenttiseremoniaa esitetään nykyään 88 kielellä, ja se tulee saataville monilla muillakin kielillä, kun temppeleitä rakennetaan siunaamaan yhä useampia Jumalan lapsia. Seuravien 15 vuoden aikana niiden kielten lukumäärä, joilla temppelitoimituksia on saatavilla, tulee todennäköisesti kaksinkertaistumaan.

Tänä vuonna järjestetään 18 temppelin maanmurtotilaisuus, ja niitä aletaan rakentaa. Sitä vastoin 18 ensimmäisen temppelin rakentaminen vei 150 vuotta kirkon järjestämisestä vuonna 1830 Japanissa sijaitsevan Tokion temppelin vihkimiseen, jonka suoritti presidentti Spencer W. Kimball vuonna 1980.

Miettikää temppelityön jouduttamista, jota on tapahtunut pelkästään presidentti Russell M. Nelsonin elämän aikana. Kun presidentti Nelson syntyi 9. syyskuuta 1924, kirkolla oli kuusi toiminnassa olevaa temppeliä.

Kun hänet 60 vuotta myöhemmin asetettiin apostoliksi 7. huhtikuuta 1984, toiminnassa oli 26 temppeleä, eli 60 vuodessa temppeleitä oli tullut 20 lisää.

Kun presidentti Nelson hyväksyttiin kirkon presidentiksi, toiminnassa oli 159 temppeleä, eli niiden 34 vuoden aikana, jolloin hän palveli kahden-toista koorumin jäsenenä, temppeleiden määrä lisääntyi 133:lla.

Tultuaan kirkon presidentiksi 14. tammikuuta 2018 presidentti Nelson on ilmoittanut 35 uudesta temppeleistä.

Presidentti Nelsonin elinaikana on vihitty 96 prosenttia olemassa olevista temppeleistä, ja 84 prosenttia niistä on vihitty sen jälkeen, kun hänet asetettiin apostoliksi.

Keskittykää aina asioihin, joilla on eniten merkitystä

Herran palautetun kirkon jäsenenä me hämmästelemme Herran työn alati kiihtyvää tahtia myöhempinä aikoina. Ja lisää temppeleitä on tulossa.

Brigham Young profetoi: ”Tämän työn suorittamiseen ei tarvita vain yhtä temppeleä vaan tuhansia, ja tuhannet ja kymmenentuhannet miehet ja naiset menevät noihin temppeleihin ja suorittavat palvelusta ihmisten puolesta, jotka ovat eläneet niin kauan sitten kuin Herra ilmoittaa.”²³

On ymmärrettävää, että ilmoitus jokaisesta uudesta temppeleistä on suuren ilon lähde ja syy kiittää Herraa. Ensisijaisesti meidän tulisi kuitenkin kiinnittää huomiomme liittoihin ja toimituksiin, jotka voivat muuttaa sydämemme ja syventää omistautumistamme Vapahtajaan, eikä pelkästään rakennuksen sijaintiin tai kauneuteen.

Niitä perustavaa laatua olevia veloitteita, jotka kuuluvat meille Herran palautetun kirkon jäsenenä,

ovat 1) kuulla Häntä²⁴ ja saada oma sydämemme muuttumaan liittojen ja toimitusten avulla, sekä 2) täyttää iloiten Jumalan antama vastuu tarjota temppeleiden siunaukset koko ihmiskunnalle verhon kummallakin puolen. Herran ohjauksella ja avulla me todellakin tulemme täyttämään nämä pyhät velvollisuudet.

Siionin rakentaminen

Profeetta Joseph Smith on julistanut: ”Siionin rakentaminen on asia, josta Jumalan kansa on kaikkina aikoina ollut kiinnostunut. Se on aihe, jota profeetat, papit ja kuninkaat ovat käsitelleet erityisen mielellään. Iloisen odotuksen vallassa he ovat odottaneet aikaa, jota me elämme, ja taivaallisen, riemullisen odotuksen syyttäminä he ovat laulaneet ja kirjoittaneet ja profetoineet tästä meidän ajastamme, mutta he ovat kuolleet sitä näkemättä. – – Meidän osaksemme on annettu nähdä myöhempien aikojen kirkkaus ja olla mukana ja avuksi sen edistämiseksi.”²⁵

”Taivaallinen pappeus yhdistyy maallisen kanssa näiden suurten tarkoituksien toteuttamiseksi – –, [työn], jota Jumala ja enkelit ovat ilolla ajatelleet menneiden sukupolvien aikana ja joka syytti muinaisten patriarkkojen ja profeettojen sielun palamaan. Tämän työn on määrä aikaansaada pimeyden valtojen tuhoutuminen, maan uudistuminen, Jumalan kirkkaus ja ihmissuvun pelastuminen.”²⁶

Minä todistan vakaasti, että Isä ja Poika ilmestyivät Joseph Smithille ja Elia palautti sinetöimisvaltuuden.

Pyhät temppeleliitot ja -toimitukset voivat vahvistaa meitä ja puhdistaa sydämemme, kun me kuulemme Häntä²⁷ ja saamme jumalisuuden voiman elämäämme. Ja todistan, että tämä myöhempien aikojen työ tuhoaa pimeyden vallat ja toteuttaa ihmissuvun pelastuksen. Näistä totuuksista todistan iloiten Herran Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Amen. ■

VIITTEET

1. Ks. Ef. 1:10.
2. JS-H 1:30.
3. JS-H 1:33.
4. JS-H 1:38–39.
5. Ap. t. 3:21.
6. PKO, ”Elia”.
7. PKO, ”Elia”.
8. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 325, kursivointi lisätty.
9. Matt. 16:19; ks. myös Matt. 18:18; Hel. 10:7; OL 124:93; 132:46.
10. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, s. 327.
11. Ks. Matt. 17:3.
12. Ks. OL 110:13–16.
13. Ks. Matt. 22:34–40.
14. JS-H 1:17.
15. Ks. Omni 1:26; Moroni 10:30, 32.
16. Ks. Moos. 1:39.
17. Ezra Taft Benson, ”Syntyneet Jumalasta”, *Valkeus*, 1986, konferenssiraportti 155. puolivuotiskonferenssista, s. 5.
18. 2. Kor. 3:3.
19. Ks. OL 84:20–21.
20. Ks. ”Lord, I Would Follow Thee”, *Hymns*, 220.
21. OL 110:6, 9–10.
22. Ks. 2. Nefi 29:7.
23. *Kirkon presidenttien opetuksia: Brigham Young*, 1997, s. 310.
24. Ks. JS-H 1:17.
25. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, s. 192.
26. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, s. 537–538.
27. Ks. JS-H 1:17.

Presidentti Russell M. Nelson
Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentti

Kuule Häntä

Isämme tietää, että kun meitä ympäröi epävarmuus ja pelko, niin meitä auttaa kaikkein eniten se, että kuulemme Hänen Poikaansa.

Rakkaat veljeni ja sisareni, kuinka kiitollinen olenkaan, että tekniikkaa käyttäen olemme pystyneet kokoontumaan yhteen ja palvelemaan Jumalaa tänä sunnuntaiamuna. Kuinka siunattuja me olemmekaan tietäessämme, että Jeesuksen Kristuksen evankeliumi on palautettu maan päälle!

Muutamina viime viikkoina suurin osa meistä on kokenut häiriöitä henkilökohtaisessa elämässään. Maanjäristykset, maastopalot, tulvat ja kulkutaudit jälkivaikutuksineen ovat häirinneet arkielämää ja aiheuttaneet ruoan, peruselintarvikkeiden ja varojen puutetta.

Kaiken tämän keskellä me ylistämme ja kiitämme teitä siitä, että olette tehneet valinnan kuulla Herran sanaa tänä sekasorron aikana liittymällä kanssamme yleiskonferenssiin. Lisääntyvä pimeys, joka on koettelemusten seuralainen, saa Jeesuksen Kristuksen valon loistamaan entistä kirkkaammin. Ajatelkaapa sitä hyvää, mitä me jokainen voimme tehdä tämän maailmanlaajuisen mullistuksen aikana. Rakautenne Vapahtajaa kohtaan ja uskonne Häneen voi hyvinkin olla se kannustin, joka saa jonkun löytämään Jeesuksen Kristuksen palaute-
evankeliumin täyteen.

Kuluneiden kahden vuoden aikana olemme sisar Nelsonin kanssa tavanneet tuhansia teistä ympäri maailman. Olemme kokoontuneet kanssanne ulkoilma-areenoille ja hotellien juhlasaleihin. Jokaisessa paikassa olen tuntenut, että olen ollut Herran valittujen seurassa ja että olen nähnyt Israelin kokoamisen tapahtuvan silmieni edessä.

Me elämme aikaa, jota ”meidän esi-isämme odottivat innokkain odotuksin”¹. Me olemme eturivissä *todistamassa elävästi* sitä, mitä profeetta Nefi näki *vain näyssä*: että ”Jumalan Karitsan voima” laskeutuisi ”Herran liittokansan päälle, joka oli hajotettu

kaikkialle maan päällä; ja heidät varustettiin vanhurskaudella ja Jumalan voimalla suuressa kirkkaudessa”².

Te, veljeni ja sisareni, olette noiden miesten, naisten ja lasten joukossa, jotka Nefi näki. Ajatelkaa sitä!

Riippumatta siitä, missä elätte tai millaiset olosuhteenne ovat, Herra Jeesus Kristus on *teidän* Vapahtajanne, ja Jumalan profeetta Joseph Smith on *teidän* profeettanne. Hänet asetettiin ennen maailman perustamista olemaan tämän viimeisen taloudenhoitokauden profeetta – aikana, jolloin ”mitään ei salata”³ pyhiltä. Ilmoitusta virtaa jatkuvasti Herralta tässä edelleen käynnissä olevassa palautuksessa.

Mitä teidän kohdallanne tarkoittaa se, että Jeesuksen Kristuksen evankeliumi on palautettu maan päälle?

Se tarkoittaa, että teidät ja perheenne voidaan sinetöidä yhteen ikuisesti! Se tarkoittaa, että koska henkilö, jolla on Jeesukselta Kristukselta saatu valtuus, on kastanut teidät ja teidät on konfirmoitu Hänen kirkkonsa jäseneksi, te voitte nauttia Pyhän Hengen jatkuvasta kumppanuudesta. Hän ohjaa teitä ja varjelee teitä. Se tarkoittaa, että teitä ei koskaan jätetä

New York City, New York

vaille lohtua tai vaille mahdollisuutta saada Jumalan voimaa avuksenne. Se tarkoittaa, että pappeuden voima voi siunata teitä, kun vastaanotatte välttämättömiä toimituksia sekä teette liittoja Jumalan kanssa ja pidätte ne. Millaisena ankkurina sielullemme ovatkaan nämä totuudet etenkin näinä aikoina, kun myrsky raivoaa.

Mormonin kirja kertoo kahden suuren sivilisaation klassisesta noususta ja tuhosta. Niiden historia osoittaa, kuinka helppoa kansan enemmistön on unohtaa Jumala, hylätä Herran profeettojen varoitukset ja tavoitella valtaa, suosiota ja lihan nautintoja.⁴ Entisaikojen profeetat ovat toistuvasti julistaneet ”kansalle suuria ja ihmeellisiä asioita, joita he eivät uskoneet”⁵.

Meidän aikanamme on aivan samoin. Vuosien ajan käyttöönsä omistetuilta puhujakorokkeilta kautta maailman on kuultu suuria ja ihmeellisiä asioita. Siltikään useimmat ihmiset eivät ota vastaan näitä totuuksia – joko siksi, etteivät he tiedä, mistä niitä etsiä⁶, tai siksi, että he kuuntelevat niitä, joilla ei ole koko totuutta, tai siksi, että he ovat hylänneet totuuden tavoittellessaan maailmallisia asioita.

Vastustaja on ovela. Vuosituhansien ajan hän on pannut hyvän näyttämään pahalta ja pahan näyttämään hyvältä.⁷ Hänen viestinsä ovat yleensä äänekäitä, julkeita ja rehenteleviä.

Taivaalliselta Isältämme tulevat sanomat ovat kuitenkin hätkähdyttävän erilaisia. Hän viestii yksinkertaisesti, hiljaa ja niin uskomattoman selkeästi, ettemme voi ymmärtää Häntä väärin.⁸

Esimerkiksi aina kun Hän on esitellyt ainosyntyisen Poikansa kuolevaisille maan päällä, Hän on tehnyt sen huomattavan vähäisin sanoin. Kirkastusvuorella Pietarille, Jaakobille ja Johannekselle Jumala sanoi: ”Tämä on

KRISTUS ILMESTYI LÄNTISELLÄ PALLOINPUOLISKOLLA, ARNOLD FRIBERG

minun rakas Poikani, kuulkaa häntä!”⁹ Hänen sanansa nefiläisille muinaisessa Runsaudenmaassa olivat: ”Nähkää minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt, jossa minä olen kirkastanut nimeni – kuulkaa häntä.”¹⁰ Ja Joseph Smithille siinä syvässä julistuksessa, joka aloitti tämän taloudenhoitokauden, Jumala sanoi yksinkertaisesti: ”Tämä on minun rakas Poikani. Kuule häntä!”¹¹

Rakkaat veljeni ja sisareni, miettikää sitä seikkaa, että näissä juuri mainituissa kolmessa tilanteessa, juuri ennen kuin Isä esitteli Poikansa, niissä mukana olleet ihmiset olivat peloisaan ja jossakin määrin epätoivoisia.

Apostolit pelkäsivät, kun he näkivät Jeesuksen Kristuksen Kirkastusvuorella pilven ympäröimänä.

Nefiläiset pelkäsivät, koska he olivat olleet hävityksen ja pimeyden keskellä useita päiviä.

Joseph Smith oli pimeyden voiman otteessa juuri ennen taivaiden avautumista.

Isämme tietää, että kun meitä ympäröi epävarmuus ja pelko, niin meitä auttaa kaikkein eniten se, että kuulemme Hänen Poikaansa.

Sillä silloin kun me pyrimme kuulemaan – todella kuulemaan – Hänen Poikaansa, meitä ohjataan tietämään, mitä tehdä tilanteessa kuin tilanteessa.

Ensimmäinen sana Opissa ja liitoissa on *kuule*¹². Tässä se tarkoittaa, että kuuntelee aikomuksena totella¹³. Kuuleminen tarkoittaa sitä, että kuuntelee Häntä – *kuulee*, mitä Vapahtaja sanoo, ja sitten *ottaa varteen* Hänen neuvonsa. Noissa kahdessa sanassa – ”Kuule Häntä” – Jumala antaa meille mallin menestykseen, onneen ja iloon tässä elämässä. Meidän tulee *kuulla* Herran sanaa, *kuunnella* sitä ja *ottaa varteen* se, mitä Hän on meille sanonut!

Kun pyrimme olemaan Jeesuksen Kristuksen opetuslapsia, meidän pyrkimystemme *kuulla Häntä* pitää olla entistä tarkoituksellisempia. Meidän pitää tietoisesti ja jatkuvasti pyrkiä täyttämään päivittäinen elämämme Hänen sanoillaan, Hänen opetuksillaan, Hänen totuuksillaan.

Me emme yksinkertaisesti voi turvautua tietoihin, joihin törmäämme sosiaalisessa mediassa. Kun vastustajan kovaääniset, katalat yritykset soluttautuvat jatkuvasti miljardeihin

sanoihin verkossa ja markkinoinnin kyllästävässä maailmassa, niin minne me *voimme* mennä kuullaksemme Häntä?

Me voimme mennä pyhien kirjoitusten ääreen. Ne opettavat meille Jeesuksesta Kristuksesta ja Hänen evankeliumistaan, Hänen sovituksensa laajuudesta ja Isämme suuresta onnen ja lunastuksen suunnitelmasta. Päivittäinen uppoutuminen Jumalan sanaan on ratkaisevan tärkeää hengelliselle selviytymiselle, etenkin näinä yhä suurempien mullistusten päivinä. Kun kehitsemme itseämme Kristuksen sanoilla päivittäin, Kristuksen sanat kertovat meille, kuinka vastata vaikeuksiin, joita emme koskaan uskooneet kohtaavamme.

Me voimme *kuulla Häntä* myös temppelissä. Herran huone *on* opin huone. Siellä Herra opettaa omalla tavallaan. Siellä jokainen toimitus opettaa Vapahtajasta. Siellä me opimme, kuinka raottaa verhoa ja olla yhteydessä selkeämmin taivaaseen. Siellä me opimme nuhtelevaan vastustajaan ja turvautumaan Herran pappeuden voimaan vahvistaaksemme itseämme ja rakkaitamme. Kuinka innokkaita meidän jokaisen tulisikaan olla etsimään turvaa sieltä.

Kun nämä väliaikaiset koronavirukseen liittyvät rajoitukset poistuvat, järjestäkää säännöllisesti aikaa palvella Jumalaa ja lähimmäisiä temppelissä. Jokainen hetki tuosta ajasta siunaa teitä ja perhettänne tavoilla, joihin *mikään* muu ei kykene. Varatkaa aikaa pohtia, mitä kuulette ja tunnette, kun olette siellä. Pyytäkää Herraa opettamaan teille, kuinka voitte avata taivaat siunataksenne elämääne ja niiden elämää, joita rakastatte ja palvelette.

Koska palveleminen temppelissä ei tällä hetkellä ole mahdollista,

kehotan teitä lisäämään osallistumistanne sukututkimustyöhön, mukaan lukien oman suvun tutkiminen ja indeksointi. Lupaam, että kun lisäätte aikaanne temppeli- ja sukututkimustyössä, lisäätte ja parannatte kykyänne kuulla Häntä.

Me *kuulemme Häntä* myös selkeämmin, kun parannamme kykyämme tunnistaa Pyhän Hengen kuiskaukset. Koskaan ei ole ollut välttämättömämpää tietää, kuinka Henki puhuu teille, kuin juuri nyt. Jumaludessa Pyhä Henki on sanansaattaja. Hän tuo mieleenne ajatuksia, joita Isä ja Poika haluavat teidän saavan. Hän on Lohduttaja. Hän tuo sydämeenne rauhan tunteen. Hän todistaa totuudesta ja vahvistaa sen, mikä on totta, kun kuulette ja luette Herran sanaa.

Uudistan teille pyyntöni tehdä *kaikki mahdollinen* lisätäkseen hengellistä kykyänne vastaanottaa henkilökohtaista ilmoitusta.

Sen tekeminen auttaa teitä tietämään, kuinka edetä elämässänne, mitä tehdä kriisin aikoina sekä kuinka erottaa ja välttää vastustajan kiusaukset ja petokset.

Ja lopuksi, me *kuulemme Häntä*, kun otamme varteen profeettojen, näkijöiden ja ilmoituksensaajien sanat. Jeesuksen Kristuksen asetetut apostolit todistavat aina Hänestä. He osoittavat tien, kun kuljemme läpi kuolevaisuuden kokemustemme sydäntä raastavan sokkelikon.

Mitä tapahtuu, kun tarkoituksellisemmin kuulette, kuuntelette ja otatte varteen sen, mitä Vapahtaja on sanonut ja mitä Hän sanoo nykyään profeettojensa välityksellä? Lupaam, että teitä siunataan lisääntyneellä voimalla selviytyä kiusauksista, kamppailuista ja heikkouksista. Lupaam ihmeitä avioliittoonne, perhesuhteisiinne ja päivittäiseen työhönne. Ja lupaam, että

kykyenne tuntea iloa lisääntyy, vaikka kuohunta elämässänne lisääntyisikin.

Tämä huhtikuun 2020 yleiskonferenssi on meidän aikamme juhlistaa tapahtumaa, joka muutti maailman. Kun odotimme tätä Joseph Smithin ensimmäisen näyn kaksisataavuotisjuhlaa, me – ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin neuvosto – pohdimme, mitä *me* voisimme tehdä juhlistaaksemme asianmukaisella tavalla tätä ainutlaatuista tapahtumaa.

Tuo jumaluutta koskeva näky aloitti Jeesuksen Kristuksen evankeliumin täyteen palautuksen ja käynnisti aikojen täyttymisen taloudenhoitokauden.

Mietimme, pitäisikö pystyttää muistomerkki. Mutta kun pohdimme tuon ensimmäisen näyn ainutlaatuista historiallista ja kansainvälistä vaikutusta, me tunsimme innoitusta luoda muistomerkin, joka ei ole graniittia eikä kiveä vaan sanoja – juhlallisen ja pyhän julistuksen sanoja – joita ei kaiverreta ”kivitauluihin” vaan jotka ennemminkin uurretaan ”ihmissydämiin”¹⁴.

Kirkon perustamisen jälkeen on annettu ainoastaan viisi julistusta. Niistä viimeisin on ”Perhe – julistus maailmalle”, jonka presidentti Gordon B. Hinckley esitteli vuonna 1995.

Kun nyt pohdimme tätä merkittävää aikaa maailmanhistoriassa ja Herran antamaa tehtävää koota hajallaan oleva Israel valmistauduttaessa Jeesuksen Kristuksen toiseen tulemiseen, me – ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin neuvosto – annamme seuraavan julistuksen. Sen otsikkona on ”Jeesuksen Kristuksen evankeliumin täyteen palautus – kaksisataavuotisjulistus maailmalle”. Sen ovat kirjoittaneet Myöhempien Aikojen

Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin neuvosto. Se on päivätty huhtikuussa 2020. Valmistautuessani tätä päivää varten äänitin tämän julistuksen etukäteen pyhässä lehdossa, jossa Joseph Smith näki ensimmäisen kerran Isän ja Pojan.

”Me julistamme juhllallisesti, että Jumala rakastaa lapsiaan maailman jokaisessa kansakunnassa. Isä Jumala on antanut meille rakkaan Poikansa Jeesuksen Kristuksen jumalallisen syntymän, verrattoman elämän ja äärettömän sovitusuhrin. Isän voimalla Jeesus nousi jälleen ja sai voiton kuolemasta. Hän on meidän Vapahtajamme, Esi-merkkimme ja Lunastajamme.

Kaksisataa vuotta sitten kauniina kevätaamuna vuonna 1820 nuori Joseph Smith – halutessaan tietää, mihin kirkkoon liittyä – meni rukoukseen metsikköön lähellä kotiaan New Yorkin osavaltion pohjoisosassa Yhdysvalloissa. Hänellä oli kysymyksiä, jotka koskivat hänen sielunsa pelastusta, ja hän luotti siihen, että Jumala ohjaisi häntä.

Nöyrästi me julistamme, että vastauksena Josephin rukoukseen Isä Jumala ja Hänen Poikansa Jeesus Kristus ilmestyivät Josephille ja panivat alulle kaiken kohdalleen asettamisen (ks. Ap. t. 3:21), kuten on ennustettu Raamatussa. Tässä näyssä Joseph sai tietää, että alkuperäisten apostolien kuoleman jälkeen Kristuksen Uuden testamentin aikaan perustama kirkko katosi maan päältä. Joseph tulisi olemaan tärkeänä vaikuttajana kirkon palauttamisessa.

Me vahvistamme, että Isän ja Pojan johdolla taivaallisia sanansaattajia tuli opettamaan Josephia ja vakiinnuttamaan jälleen Jeesuksen Kristuksen kirkon. Ylösnoussut Johannes Kastaja palautti valtuuden kasta upottamalla

syntien anteeksi- saamiseksi. Kolme alkuperäisistä kahdestatoista apostolista – Pietari, Jaakob ja Johannes – palauttivat apostolinviran ja pappeuden valtuuden avaimet. Myös muita tuli, mukaan lukien Elia, joka

palautti valtuuden yhdistää perheitä yhteen ikuisesti iankaikkisiksi suhteiksi, jotka kestävät yli kuoleman.

Lisäksi me todistamme, että Joseph Smithille annettiin Jumalan lahja ja voima kääntää muinainen aikakirja: Mormonin kirja – toinen todistus Jeesuksesta Kristuksesta. Tämän pyhän kirjan sivut sisältävät kertomuksen Jeesuksen Kristuksen henkilökohtaisesta palvelutyöstä ihmisten keskuudessa läntisellä pallonpuoliskolla pian Hänen ylösnousemuksensa jälkeen. Siinä opetetaan elämän tarkoitusta ja selitetään Kristuksen oppia, joka on elämän tarkoituksen kannalta keskeinen. Pyhänä kirjana Raamatun rinnalla Mormonin kirja todistaa, että kaikki ihmiset ovat rakastavan taivaallisen Isän poikia ja tyttäriä, että Hänellä on jumalallinen suunnitelma meidän elämäämme varten ja että Hänen Poikansa Jeesus Kristus puhuu nykyään samoin kuin entisinä aikoina.

Me julistamme, että Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko, joka on järjestetty 6. huhtikuuta 1830, on Kristuksen Uuden testamentin aikaan perustama kirkko, joka on palautettu. Tämän kirkon ankurina on sen kulmakiven, Jeesuksen Kristuksen, täydellinen elämä sekä Hänen ääretön sovituksensa ja kirjaimellinen ylösnousemuksensa. Jeesus Kristus on jälleen kerran kutsunut

Elk Ridge, Utah, USA

apostoleja ja on antanut heille pappeuden valtuuden. Hän kutsuu meitä kaikkia tulemaan Hänen luokseen ja Hänen kirkkoonsa, ottamaan vastaan Pyhän Hengen, pelastuksen toimitukset ja kokemaan kestävästä iloa.

Kaksisataa vuotta on nyt kulunut siitä, kun Isä Jumala ja Hänen rakas Poikansa Jeesus Kristus panivat alulle tämän palautuksen. Miljoonat kautta maailman ovat vastaanottaneet tiedon näistä profetoiduista tapahtumista.

Riemuiten julistamme, että luvattu palautus etenee jatkuvan ilmoituksen välityksellä. Maapallo ei enää koskaan tule olemaan entisellään, sillä Jumala yhdistää 'Kristuksessa yhdeksi kaiken' (Ef. 1:10).

Kunnioitusta ja kiitollisuutta tuntien me Hänen apostolinsa kutsumme kaikkia tietämään – kuten me tiedämme – että taivaat ovat avoinna. Me vahvistamme, että Jumala tekee tiettäväksi tahtonsa rakkaalle pojilleen ja tyttärilleen. Me todistamme, että ne, jotka rukoillen tutkivat palautuksen sanomaa ja toimivat uskossa, saavat siunauksena oman todistuksen sen jumalallisuudesta ja sen tarkoituksesta valmistaa maailmaa Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen luvattua toista tulemistä varten.”¹⁵

Rakkaat veljet ja sisaret, tämä on meidän kaksisataavuotisjulistuksemme maailmalle koskien Jeesuksen

Kristuksen evankeliumin palautusta täyteydessään. Julistus on käännetty 12 kielelle. Muut kielet seuraavat pian perässä. Julistus tulee heti saataville kirkon verkkosivustolle, josta voitte saada siitä kopion. Tutkikaa sitä itsekseenne sekä perheenne jäsenten ja ystävienne kanssa. Pohtikaa sen totuuksia ja ajatelkaa, mikä vaikutus niillä totuuksilla on teidän elämäänne, jos kuulette niitä, kuuntelette niitä ja otatte varteen niiden myötä tulleet käskyt ja liitot.

Minä tiedän, että Joseph Smith on ennalta asetettu profeetta, jonka Herra valitsi aloittamaan tämän viimeisen taloudenhoitokauden. Hänen välityksellään Herran kirkko palautettiin maan päälle. Joseph sinetöi todistuksensa verellään. Kuinka rakastankaan ja kunnioitankaan häntä!

Jumala elää! Jeesus on Kristus! Hänen kirkkonsa on palautettu! Hän ja Hänen Isänsä, meidän taivaallinen Isämme, huolehtivat meistä. Tästä todistan Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. OL 121:27.
2. 1. Nefi 14:14.
3. OL 121:28.
4. Ks. 1. Nefi 22:23.
5. Et. 12:5.
6. Ks. OL 123:12.
7. Ks. Jes. 5:20; 2. Nefi 15:20.
8. Ks. 2. Nefi 25:4; Alma 5:43.
9. Mark. 9:7; Luuk. 9:35.
10. 3. Nefi 11:7.
11. JS-H 1:17.
12. Ks. OL 1:1.
13. Vanhassa testamentissa sana *kuulla* [englanniksi 'hearken'] on käännetty hepreankielisestä sanasta *shama*, joka on vahva verbi ja tarkoittaa "kuunnella aikomuksena totella". Englanninkielinen *hearken* on pyhiin kirjoituksiin kuuluva sana, joka esiintyy 40:ssä Opin ja liittojen luvussa.
14. Ks. 2. Kor. 3:3.
15. Tämä käännös on alustava. Virallinen käännös julistuksesta tulee saataville tulevina kuukausina.

Hoosianna-huuto

Presidentti Russell M. Nelson

*Myöhempien Aikojen Pyhien
Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentti*

Rakkaat veljeni ja sisareni, tunsimme, että juhlistaessamme Joseph Smithin ensimmäistä näkyä Isästä ja Pojasta olisi sopivaa riemuita yhdessä osallistumalla Hoosianna-huutoon.

Tämä pyhä huuto esitettiin ensimmäisen kerran tällä taloudenhoitokaudella Kirtlandin temppelin vihkimistilaisuudessa 27. maaliskuuta 1836. Nykyään se esitetään kunkin temppelin vihkimistilaisuudessa. Se on pyhä kunnianosoitus Isälle ja Pojalle ja vertauskuva kansanjoukon suhtautumisesta, kun Vapahtaja saapui riemusaatossa Jerusalemiin. Se myös vahvistaa sen, mitä nuori Joseph koki sinä päivänä pyhässä lehdossa – nimittäin, että Isä ja Poika ovat kaksi kirkastettua olentoa, joita me palvelemme ja ylistämme.

Näytän nyt, kuinka Hoosianna-huuto tehdään. Kun teen niin, kehotan työtovereitamme mediassa suhtautumaan tähän pyhään seremoniaan kunnioittaen ja arvostaen.

Jokainen osallistuja ottaa puhtaan valkoisen nenäliinan, pitää kiinni sen yhdestä nurkasta ja heiluttaa sitä sanoen samalla yhteen ääneen "hoosianna, hoosianna, hoosianna Jumalalle ja Karitsalle", toistettuna kolme kertaa, ja sen jälkeen "aamen, aamen ja aamen". Ellei teillä ole valkoista nenäliinaa, voitte yksinkertaisesti heiluttaa kättänne.

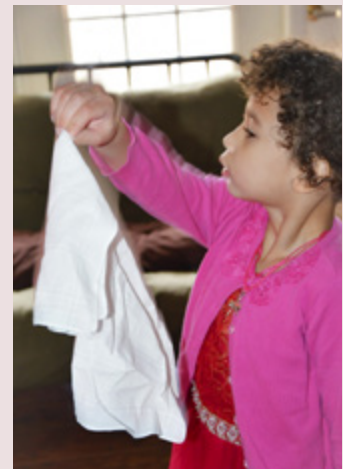
Veljet ja sisaret, kutsun teidät nyt nousemaan seisomaan ja osallistumaan Hoosianna-huutoon, jonka jälkeen lauletaan Hoosianna-hymni ja "Nyt liekkiä loistavi Henki Herran"¹.

Kuoronjohtajan merkistä yhtykää laulamaan laulu "Nyt liekkiä loistavi Henki Herran".

*Hoosianna, hoosianna, hoosianna Jumalalle ja Karitsalle.
Hoosianna, hoosianna, hoosianna Jumalalle ja Karitsalle.
Hoosianna, hoosianna, hoosianna Jumalalle ja Karitsalle.
Aamen, aamen ja aamen!* ■

VIITE

1. MAP-lauluja, 2.

Bountiful, Utah, USA

Presidentti Dallin H. Oaks
ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Suuri suunnitelma

Meillä, jotka tunnemme Jumalan suunnitelman ja jotka olemme solmineet liiton osallistua siihen, on selkeä vastuu opettaa näitä totuuksia.

Jopa ainutlaatuisten koettelemusten ja haasteiden keskellä meitä on todella siunattu! Tässä yleiskonferenssissa meille on vuodatettu Jeesuksen Kristuksen evankeliumin palautuksen rikkauksia ja iloa. Olemme riemuinneet Isän ja Pojan antamasta näystä, joka aloitti palautuksen. Meitä on muistutettu Mormonin kirjan ihmeellisestä esiintulosta – kirjan, jonka keskeisenä tarkoituksena on todistaa Jeesuksesta Kristuksesta ja Hänen opistaan. Meitä on elävöitetty ilmoituksen riemullisella todellisuudella – ilmoituksen, jota annetaan profeetoille ja meille henkilökohtaisesti. Olemme kuulleet kallisarvoisia todistuksia Jeesuksen Kristuksen äärettömästä sovituksista ja Hänen kirjaimellisesta ylösnousemuksestaan. Ja meille on

opetettu muitakin Hänen evankeliuminsa täyteyttä koskevia totuuksia, jotka ilmoitettiin Joseph Smithille sen jälkeen, kun Isä Jumala julisti tälle vasta kutsutulle profeetalle: ”Tämä on minun rakas Poikani. Kuule häntä!” (JS–H 1:17.)

Pappeuden ja sen avaimien palautusta koskevaa tietoaamme on vahvistettu. Olemme uudistaneet päättäväsysteemme tehdä Herran palautettua kirkkoa tunnetuksi sen oikealla nimellä – Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko. Ja meitä on kutsuttu liittymään paastoon ja rukoukseen tuhoisan maailmanlaajuisen pandemian tämänhetkisten ja tulevien vaikutusten lieventämiseksi. Tänä aamuna meitä innoitettiin, kun Herran elävä profeetta esitti historiallisen palautusta koskevan julistuksen. Me vahvistamme siinä olevan vakuutuksen, että ”ne, jotka rukoillen tutkivat palautuksen sanomaa ja toimivat uskossa, saavat siunauksena oman todistuksen sen jumalallisuudesta ja sen tarkoituksesta valmistaa maailmaa Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen luvattua toista tulemistä varten”¹.

Suunnitelma

Kaikki tämä kuuluu jumalalliseen suunnitelmaan, jonka tarkoituksena on suoda Jumalan lapsille mahdollisuus

saavuttaa korotus ja tulla Hänen kaltaisikseen. Suunnitelma, josta pyhissä kirjoituksissa käytetään nimityksiä ”suuri onnensuunnitelma”, ”lunastussuunnitelma” ja ”pelastussuunnitelma” (ks. Alma 42:8, 11, 5) – ja josta on ilmoitettu palautuksessa – alkoi taivaan neuvostosta. Me henget halusimme saada iankaikkisen elämän, joka on taivaallisilla vanhemmillamme. Siinä vaiheessa olimme edenneet niin pitkälle kuin pystyisimme ilman kuolevaisuuden kokemusta fyysisessä ruumiissa. Tarjotakseen tuon kokemuksen Isä Jumala suunnitteli tämän maan luomisen. Suunnitelman mukaan meistä tulisi kuolevaisuudessa eläessämme synnin tahraamia, kun kohtaisimme hengellisen kasvumme kannalta välttämätöntä vastustusta. Meistä tulisi myös fyysisen kuoleman alaisia. Jotta meidät pelastettaisiin kuolemasta ja synnistä, taivaallisen Isämme suunnitelma tarjoaisi Vapahtajan. Hänen ylösnousemuksensa lunastaisi kaikki kuolemasta, ja Hänen sovitusrhinsa maksaisi vaaditun hinnan, jotta kaikki puhdistuisivat synnistä ehdoilla, jotka olisi säädetty edistämään meidän kasvuamme. Tämä Jeesuksen Kristuksen sovitus on keskeisellä sijalla Isän suunnitelmassa.

Taivaan neuvostossa kaikille Jumalan henkilapsille esiteltiin Isän suunnitelma, mukaan lukien siihen sisältyvät seuraukset ja koettelemukset kuolevaisuudessa, taivaan suomat apukeinot ja loistava päämäärä. Me näimme lopun alusta asti. Kaikki ne lukemattomat kuolevaiset, jotka ovat syntyneet tämän maan päälle, valitsivat Isän suunnitelman ja taistelivat sen puolesta neuvoston jälkeen alkaneessa taivaan taistelussa. Lisäksi monet solmivat Isän kanssa liittoja, jotka koskivat sitä, mitä he tekisivät kuolevaisuudessa. Tavoilla, joita ei

Provo, Utah, USA

ole ilmoitettu, meidän tekomme henkimaailmassa ovat vaikuttaneet olosuhteisiimme kuolevaisuudessa.

Kuolevaisuus ja henkimaailma

Esitän nyt lyhyesti muutamia Isän suunnitelman tärkeimpiä osatekijöitä, kuten ne vaikuttavat meihin kuolevaisuutemme matkalla ja sitä seuraavassa henkimaailmassa.

Tarkoituksena elämälle kuolevaisuudessa ja kasvulle, jota voi tapahtua kuolevaisuuden jälkeen, on se, että Jumalan jälkeläisistä tulee Hänen kaltaisiaan. Tätä taivaallinen Isä haluaa kaikille lapsilleen. Iankaikkiset lait vaativat, että saavuttaaksemme tämän riemullisen päämäärän meistä täytyy tulla puhdistettuja olentoja Jeesuksen Kristuksen sovituksen avulla, niin että voimme asua Isän ja Pojan luona sekä päästä osallisiksi korotuksen siunauksista. Kuten Mormonin kirjassa opetetaan, Hän kutsuu ”kaikkia tulemaan luoksensa ja pääsemään osallisiksi hänen hyvydestään; eikä hän torju

ketään niistä, jotka tulevat hänen luoksensa, ei mustia eikä valkoisia, ei orjia eikä vapaita, ei miehiä eikä naisia; ja hän muistaa pakanat, ja kaikki ovat Jumalalle yhdenvertaisia” (2. Nefi 26:33; ks. myös Alma 5:49).

Jumalallinen suunnitelma, jonka mukaan meistä voi tulla sellaisia, millaisiksi meidän on määrä tulla, vaatii meitä tekemään valintoja ja torjumaan pahan vastustuksen, joka houkuttelee kuolevaisia toimimaan vastoin Jumalan käskyjä ja Hänen suunnitelmaansa. Lisäksi se edellyttää, että meistä tulee kuolevaisuuden muidenkin vastusten alaisia, kuten muiden tekemien syntien tai synnynnäisten vammojen. Toisinaan me saavutamme tarvitsemamme kasvun paremmin kärsimyksen ja vastoinkäymisten avulla kuin mukavuuden ja seesteisyyden avulla. Eikä mikään tästä kuolevaisuuden vastustuksesta voisi täyttää iankaikkista tarkoitustaan, mikäli jumalallinen väliintulo vapauttaisi meidät kuolevaisuuden kaikista epäsuotuisista seurauksista.

Suunnitelma ilmoittaa päämäärämme iankaikkisuudessa, kuolevaisuuden matkamme tarkoituksen ja olosuhteet sekä taivaallisen avun, jota saamme. Jumalan käskyt varoittavat meitä eksymästä vaarallisiin olosuhteisiin. Innoitettujen johtajien opetukset ohjaavat polkuamme ja antavat varmuutta, joka edistää iankaikkista matkaamme.

Jumalan suunnitelma antaa meille neljä suurenmoista lupaus avuksi matkallemme läpi kuolevaisuuden. Ne kaikki annetaan meille Jeesuksen Kristuksen sovituksen – suunnitelman keskeisen osuuden – ansiosta. *Ensimmäinen* lupaa meille, että koska Hän on kärsinyt niiden syntien vuoksi, joista me teemme parannuksen, meidät voidaan puhdistaa niistä synneistä. Silloin armollinen viimeinen tuomari ”[ei] muista niitä enää” (OL 58:42).

Toiseksi, osana sovitustaan Vapahtajamme otti kantaakseen kaikki muut kuolevaisuuden heikkoudet. Sen ansiosta me voimme saada jumalallista apua ja voimaa kantaa kuolevaisuuden väistämättömät taakat – niin henkilökohtaiset kuin yleiset, kuten sodan ja kulkutaudit. Mormonin kirja antaa selkeimmän pyhien kirjoitusten kuvauksen tästä sovituksen tärkeästä voimasta. Vapahtaja otti kantaakseen kansansa kivut, sairaudet ja heikkoudet. ”Hän ottaa päällensä heidän heikkoutensa, jotta hänen sisimpänsä täytyisi armolla, lihan mukaisesti, jotta hän osaisi lihan mukaisesti auttaa kansaansa sen heikkouksien mukaisesti.” (Alma 7:11–12.)

Kolmanneksi, äärettömän sovituksen kautta Vapahtaja kumoaa kuoleman lopullisuuden ja antaa meille riemullisen varmuuden siitä, että me kaikki nousemme ylös kuolleista. Mormonin kirjassa opetetaan: ”Tämän palauttaminen tulee kaikille, sekä

vanhoille että nuorille, sekä orjille että vapaille, sekä miehille että naisille, sekä jumalattomille että vanhurskaille, eikä edes hiuskarvakaan heidän päästään joudu hukkaan, vaan kaikki palautetaan täydelliseen muotoonsa” (Alma 11:44).

Tänä pääsiäisen aikana me juhlimme ylösnousemuksen todellisuutta. Tämä antaa meille näkemystä ja voimaa kestää kuolevaisuuden haasteet, joita jokainen meistä ja rakkaamme kohtaavat. Sellaisia ovat fyysiset, henkiset tai emotionaaliset vammat, joita saamme syntyessämme tai koemme kuolevaisen elämämme aikana. Ylösnousemuksen ansiosta tiedämme, että nämä kuolevaisuuden vammat ovat vain väliaikaisia!

Palautettu evankeliumi vakuuttaa meille, että ylösnousemukseen voi sisältyä mahdollisuus olla perheemme jäsenten – aviomiehen, vaimon, lasten ja vanhempien – kanssa. Tämä kannustaa meitä voimallisesti täyttämään perheeseen liittyvät vastuumme kuolevaisuudessa. Se auttaa meitä elämään yhdessä rakkautta osoittaen tässä elämässä sekä odottamaan riemullista jälleennäkemistä ja yhdessä-oloa seuraavassa.

Neljänneksi ja viimeisenä, nykyajan ilmoitus opettaa meille, että edistymisemme ei tarvitse päättyä kuolevaisuuden päätyessä. Tästä tärkeästä lupauksesta on ilmoitettu hyvin vähän. Meille on kerrottu, että tämä elämä on aika valmistautua kohtaamaan Jumala ja ettei meidän pidä lykätä parannustamme (ks. Alma 34:32–33). Edelleen meille opetetaan, että henkimaailmassa evankeliumia saarnataan jopa jumalattomille ja tottelemattomille, ”jotka olivat hylänneet totuuden” (OL 138:29), ja että ne, joita siellä opetetaan, pystyvät tekemään

parannuksen ennen viimeistä tuomiota (ks. jakeet 31–34, 57–59).

Tässä on muutamia muita taivaallisen Isämme suunnitelman perusasioita:

Jeesuksen Kristuksen palautettu evankeliumi antaa meille ainutlaatuisen näkökulman siveyteen, avioliittoon ja lasten hankkimiseen. Se opettaa, että Jumalan suunnitelman mukainen avioliitto on välttämätön, jotta toteutuisi Jumalan suunnitelman tarkoitus tarjota jumalallisesti osoitettu ympäristö kuolevaisuuteen syntymiselle ja valmistaa perheenjäseniä iankaikkiseen elämään. ”Avioliitto on Jumalan säätämä ihmiselle”, Herra sanoi, ”jotta maa voisi vastata luomisensa tarkoitusta” (OL 49:15–16). Tässä asiassa Hänen suunnitelmansa on tietenkin ristiriidassa joidenkin vahvojen maailmallisten voimien kanssa lainkäytössä ja käytännöissä.

Voima luoda kuolevaista elämää on ylevin voima, minkä Jumala on antanut lapsilleen. Sen käyttöön annettiin lupa ensimmäisessä käskyssä Aadammille ja Eevalle, mutta toinen tärkeä käsky annettiin sen väärinkäytön kieltämiseksi. Avioliiton siteiden ulkopuolella kaikki luomisvoiman käyttö missä tahansa määrin on miesten ja naisten kaikkein jumalallisimman ominaisuuden synnillistä halventamista ja turmelemista. Palautettu evankeliumi tähdentää tätä siveyden lakia sen tarkoituksen vuoksi, joka luomisvoimillamme on Jumalan suunnitelman toteuttamisessa.

Mitä seuraavaksi?

Tänä palautuksen aloittaneen ensimmäisen näyn 200. juhlavuonna me tunnemme Herran suunnitelman ja meitä kannustavat Hänen palautetun kirkkonsa välityksellä tulleet siunaukset kahden vuosisadan ajalta.

Olmué, Marga Marga, Chile

Nyt vuonna 2020 meillä on tarkka näkemys menneistä tapahtumista.

Kun katsomme tulevaisuuteen, näkemyksemme on kuitenkin paljon epävarmempi. Tiedämme, että kaksi vuosisataa palautuksen jälkeen henkimaailmassa on nykyään monia kuolevaisuudessa kokemuksen saaneita työntekijöitä toteuttamassa siellä tapahtuvaa saarnaamista. Tiedämme myös, että meillä on nyt paljon useampia temppeleitä, joissa suorittaa iankaikkisuuden toimituksia niiden puolesta, jotka tekevät parannuksen ja vastaanottavat Herran evankeliumin kuoleman verhon jommallakummalla puolella. Kaikki tämä vie taivaallisen Isämme suunnitelmaa eteenpäin. Jumalan rakkaus on niin suurta, että lukuun ottamatta niitä harvoja, joista tieteen tahtoen tulee kadotuksen poikia, Hän on varannut kirkkauden määränpäin kaikille lapsilleen (ks. OL 76:43).

Tiedämme, että Vapahtaja tulee takaisin ja että koittaa tuhatvuotinen rauhan valtakunta, jonka aikana viedään päätökseen Jumalan suunnitelman kuolevaisuutta koskeva osuus. Tiedämme myös, että tulee tapahtumaan erilaisia ylösnousemuksia, vanhurskaiden ja jumalattomien ylösnousemuksia, ja että kunkin henkilön viimeinen tuomio seuraa aina hänen ylösnousemustaan.

Meidät tuomitaan tekojemme mukaan, sydämemme toiveiden mukaan ja sen mukaan, millaisia

Vanhin Quentin L. Cook
kahdentoista apostolin koorumista

meistä on tullut ihmisinä. Tämä tuomio saa kaikki Jumalan lapset siirtymään siihen kirkkauden valtakuntaan, johon he ovat kelpollisia kuuliaisuutensa perusteella ja missä heidän on miellyttävä olla. Tämän kaiken tuomarina on Vapahtajamme Jeesus Kristus (ks. Joh. 5:22; 2. Nefi 9:41). Hänen kaikkitietävyytensä antaa Hänelle täydellisen tiedon kaikista meidän teoistamme ja toiveistamme, sekä niistä, joista emme ole tehneet parannusta ja joita emme ole muuttaneet, että niistä, joista olemme tehneet parannuksen tai jotka ovat vanhurskaita. Sen vuoksi Hänen tuomionsa jälkeen me tulemme kaikki tunnustamaan, ”että hänen tuomionsa ovat oikeudenmukaisia” (Moosia 16:1).

Lopuksi esitän vakaumuksen, jonka olen saanut luettuani monia kirjeitä ja tarkasteltuani monia pyyntöjä palata kirkkoon nimen poistamisen tai luopumuksen jälkeen. Monet jäsenistämme eivät täysin ymmärrä tätä pelastussuunnitelmaa, joka vastaa useimpiin palautetun kirkon oppia ja innoitettuja menettelytapoja koskeviin kysymyksiin. Meillä, jotka tunnemme Jumalan suunnitelman ja jotka olemme solmineet liiton osallistua siihen, on selkeä vastuu opettaa näitä totuuksia ja tehdä kaikki voitavamme edistääksemme niitä muiden kohdalla ja omissa olosuhteissamme kuolevaisuudessa. Minä todistan Jeesuksesta Kristuksesta, meidän Vapahtajastamme ja Lunastajastamme, joka tekee kaiken sen mahdolliseksi. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITE

1. ”Jeesuksen Kristuksen evankeliumin täyteen palautus – kaksisataavuotisjulistus maailmalle”, Russell M. Nelsonin puheessa ”Kuule Häntä”, *Liahona*, toukokuu 2020, s. 91.

Siunauksena jatkuvaa ilmoitusta profeetoille ja henkilökohtaista ilmoitusta oppaaksi elämäämme

Jatkuvaa ilmoitusta on saatu ja sitä saadaan Herran asettamien kanavien kautta.

Tänään puhun jatkuvasta ilmoituksesta profeetoille ja jatkuvasta henkilökohtaisesta ilmoituksesta oppaaksi elämäämme.

Toisinaan me saamme ilmoitusta silloinkin kun emme tiedä Herran tarkeitoksia. Hieman ennen kuin vanhin Jeffrey R. Holland kutsuttiin apostoliksi kesäkuussa 1994, sain kauniin

ilmoitusta tuovan kokemuksen hänen kutsumisestaan. Olin alue-edustaja, enkä nähnyt mitään syytä, miksi minulle annettaisiin se tieto. Mutta me olimme olleet tovereita nuorina lähetyssaarnaajina Englannissa 1960-luvun alkupuolella, ja tunsin suurta rakkautta häntä kohtaan. Pidin sitä kokemusta minulle suotuna lempeänä

San Bernardo, Santiago, Chile

armotekona. Viime vuosina olen miettinyt, valmistiko Herra minua olemaan nuorempana toverina kahdentoista koorumissa uskomattomalle lähetystyötoverille, joka oli nuorempi toverini ollessamme nuoria lähetysaarnajia.¹ Joskus kehotan nuoria lähetysaarnajia olemaan ystävällisiä nuoremmalle toverilleen, sillä he eivät koskaan tiedä, milloin hänestä ehkä tulee heidän vanhempi toverinsa.

Minulla on luja todistus siitä, että tätä palautettua kirkkoa johtaa Vapahtajamme Jeesus Kristus. Hän tietää, keitä kutsua apostoleikseen ja missä järjestyksessä kutsua heidät. Hän myös tietää, kuinka valmistaa virkaiältään vanhinta apostoliaan olemaan profeetta ja kirkon presidentti.

Meitä siunattiin tänä aamuna niin että saimme kuulla, kun rakas profeettamme, presidentti Russell M. Nelson luki syvällisen kaksisataavuotisjulistuksen maailmalle Jeesuksen Kristuksen evankeliumin täyteen palautuksesta.² Tämä presidentti Nelsonin esittämä merkittävä julistus on tehnyt selväksi, että Jeesuksen Kristuksen kirkon alkuperä, olemassaolo ja tulevaisuuden suunta perustuvat jatkuvan ilmoituksen periaatteeseen. Uusi julistus edustaa rakastavan Isän viestiä lapsilleen.

Presidentti Spencer W. Kimball on aiemmin ilmaissut ne tunteet, joita minulla on tänään. Hän esitti: ”Kaikkein kiitollisimpia meidän pitäisi – olla siitä, että taivaat ovat todellakin avoinna ja että Jeesuksen Kristuksen palautettu kirkko on perustettu ilmoituksen kalliolle. Jatkuva ilmoitus on todella elävän Herran ja Vapahtajan, Jeesuksen Kristuksen, evankeliumin todellista sydänverta.”³

Profeetta Henok näki ennalta ajan, jota elämme. Herra kertoi Henokille suuresta jumalattomuudesta, joka

tulisi vallitsemaan, ja profetoi suurista ahdingoista, joita tulisi. Herra kuitenkin lupasi: ”Mutta kansani minä varjelen.”⁴ ”Ja vanhurskautta minä lähettän alas taivaasta; ja totuutta minä lähettän maasta todistamaan Ainosyntyisestääni.”⁵

Presidentti Ezra Taft Benson opetti hyvin voimallisesti, että Mormonin kirja, uskontomme lakikivi, on tullut esiin maasta Herran Henokille julistaman lupauksen täyttymyksenä. Isä ja Poika sekä enkelit ja profeetat, jotka ilmestyivät profeetta Joseph Smithille, tulivat taivaan ohjaamina ”palauttamaan tarpeelliset valtuudet valtakuntaan”⁶.

Profeetta Joseph Smith sai ilmoitusta ilmoituksen perään. Joitakin on käsitelty tämän konferenssin aikana. Monet profeetta Josephin saamat ilmoitukset ovat tallennettuina meille Opissa ja liitoissa. Kirkon kaikki pyhät kirjat sisältävät Herran mielen ja tahdon meitä varten tänä viimeisenä taloudenhoitokautena.⁷

Näiden suurenmoisten perusluonteisten pyhien kirjojen lisäksi meitä siunataan elävien profeettojen saamalla jatkuvalla ilmoituksella. Profeetat ovat ”tehtävän saaneita Herran edustajia, joilla on valtuus puhua Hänen puolestaan”⁸.

Jotkin ilmoitukset ovat valtavan tärkeitä, ja toiset lisäävät ymmärrystämme välttämättömistä jumalallisista totuuksista ja antavat ohjausta meidän aikaamme varten.⁹

Olemme uskomattoman kiitollisia presidentti Spencer W. Kimballille kesäkuussa 1978 annetusta ilmoituksesta, joka ulottaa pappeuden ja

temppelein siunaukset kaikille kelvollisille miespuolisille kirkon jäsenille.¹⁰

Olen palvellut monien kahdentoista koorumin jäsenten kanssa, jotka olivat läsnä ja osallisina, kun tuo kallisarvoinen ilmoitus saatiin. Jokainen heistä vahvisti henkilökohtaisissa keskusteluissa sen voimallisen ja yhdistävän hengellisen johdatuksen, jota presidentti Kimball ja he olivat kokeneet. Monet sanoivat sen olleen voimallisin ilmoitus, mitä he olivat saaneet ennen sitä hetkeä ja sen jälkeen.¹¹

Niitä meistä, jotka tällä hetkellä palvelevat kahdentoista apostolin koorumissa, on siunattu meidän aikamme, kun merkittäviä ilmoituksia on tullut viimeaikaisten profeettojen välityksellä.¹² Presidentti Russell M. Nelson on toiminut tehtävän saaneena Herran edustajana *varsinkin*, mitä tulee ilmoituksiin, joiden tarkoituksena on auttaa perheitä luomaan kotiinsa uskon pyhäkkö, koota hajallaan olevaa Israelia verhon kummallakin puolella ja siunata endaumentin saaneita jäseniä pyhiä temppeletoimintuksia koskevissa asioissa.

Kun tärkeistä muutoksista, joiden tarkoituksena on siunata kotejamme, ilmoitettiin lokakuun 2018 yleiskonferenssissa, todistin, ”että ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin neuvoston temppeleissä käymissä keskusteluissa – – rakkaan profeettamme

pyydettyä Herralta ilmoitusta – – me kaikki saimme niistä voimallisen vahvistuksen¹³.

Tuolloin oli jo saatu muita ilmoituksia, jotka koskivat pyhiä temppeletoimituksia, mutta niistä ei ollut ilmoitettu eikä niitä ollut otettu käyttöön.¹⁴ Tämä johdatus alkoi erillisenä profeetallisena ilmoituksena presidentti Russell M. Nelsonille sekä lempeänä ja voimallisena vahvistuksena niille, jotka osallistuivat tuohon tapahtumasarjaan. Presidentti Nelson otti nimenomaisesti mukaan sisaret, jotka johtavat Apuyhdistyksen, Nuorten Naisten ja Alkeisyhdistyksen järjestöjä. Lopullinen temppeleissä annettu johdatus ensimmäiselle presidenttikunnalle ja kahdentoista apostolin koorumille oli syvällisen hengellistä ja voimallista. Meistä jokainen tiesi saaneensa tietää Herran mielen, tahdon ja äänen.¹⁵

Julistan juhlallisesti, että jatkuvaa ilmoitusta on saatu ja sitä saadaan Herran asettamien kanavien kautta. Todistan, että presidentti Nelsonin tänä aamuna esittämä uusi julistus on ilmoitus, joka siunaa kaikkia ihmisiä.

Me esitämme kaikille kutsun kestää itseään Herran pöydässä

Lisäksi julistamme vilpittömän toiveemme olla jälleen yhtä niiden

kanssa, joilla on ollut vaikeuksia todistuksensa kanssa, jotka ovat olleet vähemmän aktiivisia tai ovat poistaneet nimensä kirkon kirjoista. Haluamme kestää itseämme teidän kanssanne Kristuksen sanoilla Herran pöydässä, jotta opimme ne

asiat, joita meidän kaikkien pitäisi tehdä.¹⁶ Me tarvitsemme teitä! Kirkko tarvitsee teitä! Herra tarvitsee teitä! Harras rukouksemme on, että liitytte kanssamme palvelemaan maailman Vapahtajaa. Tiedämme, että jotkut teistä ovat saattaneet saada osakseen loukkaamista, epäystävällisyyttä tai muuta käytöstä, joka ei ole Kristuksen kaltaista. Tiedämme myös, että joillakuilla on ollut uskoonsa kohdistuvia haasteita, joita ei ehkä ole täysin käsitetty, ymmärretty tai ratkaistu.

Joidenkin vankkumattomimpien ja uskollisimpien jäsentemme usko on joutunut joksikin aikaa haasteen eteen. Pidän kovasti tosikertomuksesta, joka kertoo W. W. Phelpsista. Hän oli hylännyt kirkon ja todistanut profeetta Joseph Smithiä vastaan Missourin tuomioistuimessa. Tehtyään parannuksen hän kirjoitti Josephille: ”Tiedän tilanteeni, te tiedätte sen ja Jumala tietää sen, ja haluan tulla pelastetuksi, jos ystäväni auttavat minua.”¹⁷ Joseph antoi hänelle anteeksi, pani hänet jälleen työhön ja kirjoitti rakastavasti: ”Vanhat ystävät taas ystäviä on.”¹⁸

Veljet ja sisaret, olipa tilanteenne millainen tahansa, tietäkää, että kirkko ja sen jäsenet toivottavat teidät jälleen tervetulleiksi!

Henkilökohtaista ilmoitusta oppaaksi elämäämme

Henkilökohtaista ilmoitusta on tarjolla kaikille niille, jotka nöyrästi etsivät johdatusta Herralta. Se on yhtä tärkeää kuin profeetallinen ilmoitus. Henkilökohtainen, hengellinen ilmoitus Pyhästä Hengeltä on johtanut siihen, että miljoonat ovat saaneet todistuksen, joka on välttämätön, jotta voi mennä kasteelle ja tulla konfirmoiduksi Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäseneksi.

Henkilökohtainen ilmoitus on syvälinen siunaus, joka saadaan kastteen jälkeen, kun ihminen ”[pyhittyy] ottamalla vastaan Pyhän Hengen”¹⁹. Muistan erään erityisen hengellisen ilmoituksen, kun olin 15-vuotias. Rakas veljeni tavoitteli Herralta johdatusta siihen, kuinka suhtautua rakkaaseen isäämme, joka ei halunnut veljeni palvelevan lähetystyössä. Minäkin rukoilin vilpittömän aikein ja sain henkilökohtaisen ilmoituksen evankeliumin totuudesta.

Pyhän Hengen tehtävä

Henkilökohtainen ilmoitus perustuu hengellisiin totuuksiin, joita saadaan Pyhästä Hengeltä.²⁰ Pyhä Henki on kaiken totuuden – varsinkin Vapahtajaa koskevan – ilmoittaja ja todistaja. Ilman Pyhää Henkeä emme voisi todella tietää, että Jeesus on Kristus. Hänen ratkaisevan tärkeänä tehtävänä on todistaa Isästä ja Pojasta sekä Heidän nimistään ja kirkkaudestaan.

Pyhä Henki voi vaikuttaa jokaiseen voimallisella tavalla.²¹ Tämä vaikutus ei ole pysyvä, ellei henkilöä kasteta ja ellei hän saa Pyhän Hengen lahjaa. Pyhä Henki palvelee myös puhdistavana tekijänä parannuksen ja anteeksiannon tapahtumasarjassa.

Henki puhuu ihmeellisin tavoin. Herra on käyttänyt tätä kaunista kuvausta:

”Minä puhun sinulle sinun mielessäsi ja sinun sydämässäsi Pyhän Hengen kautta, joka tulee sinun yllesi ja joka asuu sinun sydämässäsi.

Nyt, katso, tämä on ilmoituksen henki.”²²

Vaikka sen vaikutus voi olla uskomattoman voimallinen, se tulee useimmiten hienovaraisesti hiljaisena, vienona äänenä.²³ Pyhissä kirjoituksissa on monia esimerkkejä siitä, kuinka Henki vaikuttaa mieleemme, kuten puhuu rauhaa mieleemme²⁴, askarruttaa mieltämme²⁵, valaisee mielemme²⁶ ja jopa lähettää äänen mielemme²⁷.

Muutamia periaatteita, jotka valmistavat meitä saamaan ilmoitusta, ovat muun muassa seuraavat:

- Rukoilemme hengellistä ohjausta. Meidän pitää kunnioittavasti ja nöyrästi etsiä ja pyytää²⁸ sekä olla kärsivällisiä ja alistuvia²⁹.
- Valmistaudumme saamaan innoitusta. Tämä edellyttää sitä, että olemme sopusoinnussa Herran

opetusten kanssa ja noudatamme Hänen käskyjään.

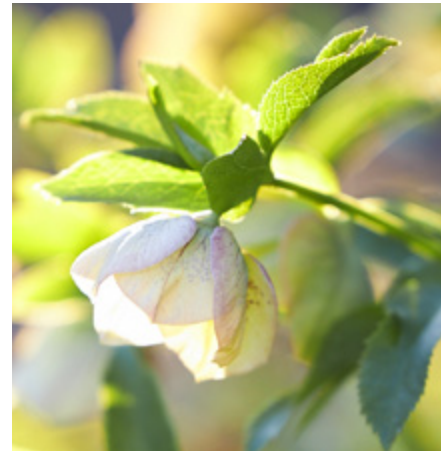
- Nautimme sakramentin kelvollisena. Kun teemme niin, me todistamme ja lupaamme Jumalalle, että otamme päällemme Hänen pyhän Poikansa nimen ja että muistamme Hänet ja pidämme Hänen käskynsä.

Nämä periaatteet valmistavat meitä vastaanottamaan, tunnistamaan ja noudattamaan Pyhän Hengen innoitusta ja johdatusta. Tähän sisältyy ”rauhaa tuovia asioita – –, mikä tuo iloa [ja] iankaikkisen elämän”³⁰.

Hengellinen valmistautumisemme vahvistuu suuresti, kun tutkimme säännöllisesti pyhiä kirjoituksia ja evankeliumin totuuksia sekä pohdimme mielessämme tavoittelemamme johdatusta. Mutta muistakaa olla kärsivällisiä ja luottaa Herran ajoitukseen. Johdatusta antaa kaikkietävä Herra, kun Hän ”tarkoituksella päättää koulia meitä”³¹.

Ilmoitusta tehtävissämme ja toimeksiannoissamme

Pyhä Henki antaa ilmoitusta myös tehtävissämme ja toimeksiannois-

samme. Kokemukseni mukaan merkittävää hengellistä johdatusta tulee useimmiten silloin, kun pyrimme siunaamaan muita täyttäessämme velvollisuuksiimme.

Muistan, kuinka nuorena piispana sain epätoivoisen yhteydenoton eräältä avioparilta hieman ennen kuin minun oli määrä lähteä lennolle päästäkseni työtapaamiseen. Ennen heidän saapumistaan pyysin Herralta, että saisin tietää, kuinka voisin siunata heitä. Minulle ilmoitettiin ongelman luonne ja vastaus, joka minun pitäisi antaa. Tuo ilmoituksena tullut johdatus salli minun täyttää piispan tehtäväni pyhät vastuut käytettävissä olevasta hyvin rajallisesta ajasta huolimatta. Myös piispat kaikkialla maailmassa kertovat minulle samanlaisista kokemuksista. Vaarnajohtajana sain sekä tärkeää ilmoitusta että henkilökohtaista *oikaisu*, joka oli välttämätöntä Herran tarkoitusten toteuttamiseksi.

Vakuutan teille, että jokainen meistä voi saada ilmoituksena tulevaa johdatusta, kun teemme nöyrästi työtä Herran viinitarhassa. Suurin osa saamastamme johdatuksesta tulee Pyhäältä Hengeltä. Toisinaan ja joitakin tarkoituksia varten se tulee suoraan Herralta. Todistan henkilökohtaisesti, että tämä on totta. Johdatusta koko kirkkoa varten tulee kirkon presidentille ja profeetalle.

Meillä nykyajan apostoleilla on ollut etuoikeus työskennellä ja matkustaa nykyisen profeettamme, presidentti Nelsonin, kanssa. Mukailen sitä, mitä Wilford Woodruff sanoi profeetta

Rexburg, Idaho, USA

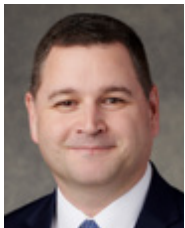

Joseph Smithistä – sama pätee yhtä lailla presidentti Nelsoniin. Olen nähnyt ”Jumalan Hengen toimivan hänen kanssaan ja [nähty] hänen saavan Jeesuksen Kristuksen ilmoituksia ja noiden ilmoitusten täyttyvän”³².

Nöyrä pyyntöni tänään on, että jokainen meistä tavoittelee jatkuvaa ilmoitusta oppaaksi elämäänsä ja noudattaa Hengen innoitusta, kun palvelemme Isää Jumalaa Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen nimessä. Hänestä todistan Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Vuonna 1960, kun lähetystyöpalveluun vaadittava ikä nuorilla miehillä alennettiin 20 vuodesta 19 vuoteen, minä olin yksi viimeisimpiä 20-vuotiaita. Vanhin Jeffrey R. Holland oli yksi ensimmäisiä 19-vuotiaita.
2. Ks. ”Jeesuksen Kristuksen evankeliumin täyteen palautus – kaksisataavuotisjulistus maailmalle”, Russell M. Nelsonin puheessa ”Kuule Häntä”, *Liahona*, toukokuu 2020, s. 91. Tämä julistus tulee viiden muun julistuksen rinnalle, jotka ensimmäinen presidenttikunta ja kahdenoista apostolin koorumi ovat antaneet tänä taloudenhoitokautena.
3. *Kirkon presidenttien opetuksia: Spencer W. Kimball*, 2006, s. 260–261; ks. myös Matt. 16:13–19.
4. Moos. 7:61.
5. Moos. 7:62. Herra jatkoi: ”Ja vanhurskaiden ja totuuden minä annan yöryä yli maan kuin tulva kootakseni valittuni maan neljältä ilmansuunnalta” (Moos. 7:62; ks. myös Ps. 85:12).
6. Ezra Taft Benson, ”Nykyajan ilmoituksen lahja”, *Valkeus*, tammikuu 1987, s. 69.
7. Ks. Ezra Taft Benson, ”Nykyajan ilmoituksen lahja”, s. 69.
8. Hugh B. Brown, ”Joseph Smith among the Prophets”, 16. vuosittainen Joseph Smithin muistosaauna, Loganin uskontoinstituutti, 7. joulukuuta 1958, s. 7.
9. Ks. Hugh B. Brown, ”Joseph Smith among the Prophets”, s. 7. Kaikissa tilanteissa ilmoitukset ovat sopusoinnussa aiemmille profeetoille annetun Jumalan sanan kanssa.
10. Ks. VJ 2; ks. myös 2. Nefi 26:33. Tämä ilmoitus pani täytäntöön Mormonin kirjassa esitetyn opin siitä, että ”kaikki ovat Jumalalle yhdenvertaisia”, mukaan lukien mustat ja valkoiset, orjat ja vapaat, miehet ja naiset (2. Nefi 26:33). Ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdenoista apostolin koorumin neuvosto sai ja vahvisti tämän merkittävän ilmoituksen Suolajärven temppelin pyhässä ylähuoneessa.
11. Monet apostoleista ilmaisivat, että ilmoitus oli niin voimallinen ja niin pyhä, että mitkään sitä kuvailevat sanat eivät olisi riittäviä vaan jollakin tavoin heikentäisivät ilmoituksen syvää ja voimallista luonnetta.
12. Ks. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 145. Presidentti Gordon B. Hinckley julkisti tämän julistuksen yleisessä Apuyhdistyksen kokouksessa 23. syyskuuta 1995 Salt Lake Cityssä Utahissa. Ks. myös Thomas S. Monson, ”Tervetuloa konferenssiin”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 4–5. Presidentti Monson ilmoitti lähetystyöpalvelun alennetusta ikävaatimuksesta.
13. Quentin L. Cook, ”Syvä ja kestävä kääntymys taivaalliseen Isään ja Herraan Jeesukseen Kristukseen”, *Liahona*, marraskuu 2018, s. 11.
14. Pyhiin temppelitoimituksiin liittyvät ilmoitukset otettiin käyttöön kaikissa temppeleissä 1. tammikuuta 2019 alkaen. On tärkeää ymmärtää, että temppelitoimituksia koskevista erityisistä yksityiskohdista keskustellaan ainoastaan temppelissä. Periaatteita kuitenkin opetetaan. Vanhin David A. Bednar on opettanut kauniisti temppeliliittojen ja -toimitusten merkitystä ja sitä, kuinka niiden avulla ”jumalisuuden voima voi virrata meidän elämäämme” (”Tämä huone rakennettakoon minun nimelleni”, *Liahona*, toukokuu 2020, s. 86).
15. Tämä tapahtumasarja ja siihen liittyvät kokoukset tapahtuivat Suolajärven temppelissä vuoden 2018 tammi-, helmi-, maaliskuun ja huhtikuussa. Viimeinen ilmoitus ensimmäiselle presidenttikunnalle ja kahdenoista koorumille annettiin 26. huhtikuuta 2018.
16. Ks. 2. Nefi 32:3.
17. *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, kirja 1, *The Standard of Truth, 1815–1846*, 2018, s. 418.
18. *Saints*, kirja 1, s. 418.
19. 3. Nefi 27:20.
20. Pyhä Henki on jumaluuden jäsen (ks. 1. Joh. 5:7; OL 20:28). Hänellä on henkiruumi, ja hän on ihmisen muotoinen (ks. OL 130:22). Hänen vaikutuksensa voi olla kaikkialla. Hän on yhtä tarkoituksessa taivaallisen Isämme ja Jeesuksen Kristuksen, Vapahtajamme, kanssa.
21. Laajempaa ymmärrystä Kristuksen valosta sekä siitä, miten Kristuksen valo eroaa Pyhästä Hengestä, annetaan seuraavissa lähteissä: 2. Nefi 32; OL 88:7, 11–13; ”Light of Christ” [Kristuksen valo], Bible Dictionary. Ks. myös Boyd K. Packer, ”Kristuksen valo”, *Liahona*, huhtikuu 2005, s. 8–14.
22. OL 8:2–3.
23. Ks. Hel. 5:30; OL 85:6.
24. Ks. OL 6:23.
25. Ks. OL 128:1.
26. Ks. OL 11:13.
27. Ks. En. 1:10.
28. Ks. Matt. 7:7–8.
29. Ks. Moosia 3:19.
30. OL 42:61.
31. Neal A. Maxwell, *All These Things Shall Give Thee Experience*, 2007, s. 31.
32. Wilford Woodruff, julkaisussa *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 296.

Vanhin Ricardo P. Giménez
seitsemänkymmenen koorumista

Löydämme suojaa elämän myrskyiltä

Jeesus Kristus ja Hänen sovituksensa ovat se suoja, jota me kaikki tarvitsemme, riippumatta elämäämme riepotelevista myrskyistä.

Yliopistovuosinani 1990-luvun puolivälissä Chilessä kuuluin Santiagon palolaitoksen neljänteen pelastusyksikköön. Kun palvelin siinä, asuin paloasemalla ja kuuluin yövuorolaisen joukkoon. Loppuvuodesta minulle sanottiin, että minun tuli olla paloasemalla uudenvuodenaattona, koska sinä päivänä oli lähes aina hälytyksiä. Yllättyneenä kysyin: ”Oikeastiko?”

No, muistan odotelleeni työtoverieni kanssa, kunnes keskiyöllä ilotulitukset alkoivat Santiagon keskustassa. Aloimme halata toisiamme ja toivottaa hyvää uutta vuotta. Yhtäkkiä paloaseman sireenit alkoivat soida hälytyksen merkiksi. Otimme välineemme ja hypäsimmme paloautoon. Matkallamme hälytyspaikalle kuljimme ohi ihmisjoukkojen, jotka juhlivat uutta vuotta, ja huomasin, että he olivat suurelta osin välinpitämättömiä ja huolettomia. He nauttivat rennosti lämpimästä kesäyöstä. Silti jossakin lähistöllä oli ihmisiä, jotka olivat vakavissa vaikeuksissa ja joiden luo me olimme kiiruhtamassa.

Tämä kokemus auttoi minua ymmärtämään, että vaikka elämämme saattaa toisinaan sujua suhteellisen

mukavasti, niin meille jokaiselle tulee aika, jolloin kohtaamme odottamattomia haasteita ja myrskyjä, jotka venyttävät kestokykymme ääri rajoille. Fyysiset ja henkiset haasteet, perhettä ja työpaikkaa koskevat ongelmat, luonnonkatastrofit ja muut henkeä uhkaavat vaikeudet ovat vain muutamia esimerkkejä myrskyistä, joita kohtaamme tässä elämässä.

Kun kohtaamme näitä myrskyjä, me koemme usein epätoivon tai pelon tuntemuksia. Presidentti Russell M. Nelson on sanonut: ”Usko on pelon vastalääke” – *usko Her-raamme* Jeesukseen Kristukseen (”Antakaa uskonne näkyä”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 29). Kun olen nähnyt myrskyjä, jotka vaikuttavat ihmisten elämään, olen tullut siihen tulokseen, että olipa meitä riepoteleva myrsky millainen tahansa – riippumatta siitä, onko

siihen ratkaisua tai onko sen loppu näkyvissä – on olemassa ainoastaan yksi suoja, ja se on sama kaikenlaisien myrskyjen kohdalla. Tämä ainoa suoja – taivaallinen Isämme tarjoama – on meidän Herramme Jeesus Kristus ja Hänen sovituksensa.

Yksikään meistä ei säästy kohtaamasta näitä myrskyjä. Mormonin kirjan profeetta Helaman opetti meitä seuraavasti: ”Ja nyt, poikani, muistakaa, muistakaa, että teidän on rakennettava perustuksenne meidän Lunastajamme kalliolle, hänen, joka on Kristus, Jumalan Poika, niin että kun Perkele lähettää väkevät tuulensa, niin, nuolensa pyörretuulensa, niin, kun kaikki hänen rakeensa ja hänen väkevä myrskynsä pieksevät teitä, sillä ei ole valtaa teihin vetääkseen teidät alas kurjuuden ja loputtoman onnettomuuden kuiluun, sen kallion tähden, jolle teidät on rakennettu, joka on varma perustus, perustus, jolle rakentaessaan ihmiset eivät voi sortua” (Hel. 5:12).

Vanhin Robert D. Hales, jolla oli omia kokemuksia myrskyjen kestämisestä, sanoi: ”Kaikki ihmiset kokevat kärsimyksiä; suhtautumisemme niihin on yksilöllistä. Kärsimys voi viedä meitä kahteen suuntaan. Se voi olla vahvistava ja jalostava kokemus, jos

Oslo, Norja

siihen liittyy uskoa, tai se voi olla meidän elämässämme tuhoisa voima, ellei meillä ole uskoa Herran sovitushriin.” (Ks. ”Teidän murheenne on muuttuva iloksi”, *Valkeus*, huhtikuu 1984, s. 123.)

Jotta voimme nauttia suojasta, jota Jeesus Kristus ja Hänen sovitussensa tarjoavat, meidän täytyy uskoa Häneen. Tämä usko auttaa meitä nousemaan rajallisen, maallisen näkemyksen aiheuttaman tuskan yläpuolelle. Hän on luvannut, että Hän keventää kuormamme, jos me tulemme Hänen luokseen kaikessa, mitä teemme.

”Tulkaa minun luokseni”, Hän sanoi, ”kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon.

Ottakaa minun ikeeni harteillenne ja katsokaa minua: minä olen sydämetäni lempeä ja nöyrä. Näin teidän sielunne löytää levon.

Minun ikeeni on hyvä kantaa ja minun kuormani on kevyt.” (Matt. 11:28–30; ks. myös Moosia 24:14–15.)

Sanonta kuuluu: ”Sille, jolla on uskoa, mikään selitys ei ole tarpeen.

Sille, jolla ei ole uskoa, mikään selitys ei ole mahdollinen.” (Tätä pidetään Tuomas Akvinolaisen lausumana, mutta todennäköisimmin se on muotoiltu löyhästi sen mukaan, mitä hän on opettanut.) Meillä on kuitenkin rajallisesti ymmärrystä niistä asioista, joita täällä maan päällä tapahtuu, eikä meillä useinkaan ole vastauksia kysymykseen *miksi*. Miksi näin tapahtuu? Miksi näin tapahtuu *minulle*? Mitä minun odotetaan oppivan? Kun vastauksia ei tunnu tulevan, niin juuri silloin soveltuvat täydellisesti sanat, jotka Vapahtajamme lausui profeetta Joseph Smithille Libertyn vankilassa:

”Poikani, rauha olkoon sielullesi; vastoinkäymisesi ja ahdinkosi kestävät vain pienen hetken,

ja sitten, jos kestät ne hyvin, Jumala korottaa sinut korkeuteen” (OL 121:7–8).

Vaikka monet ihmiset kyllä uskovat Jeesukseen Kristukseen, niin tärkeä kysymys on, *uskomme* me Häntä ja *uskomme* me sen, mitä Hän opettaa

meille ja pyytää meitä tekemään. Ehkäpä joku saattaa ajatella: ”Mitä Jeesus Kristus tietää siitä, mitä minulle tapahtuu? Kuinka Hän tietää, mitä minä tarvitsen ollakseni onnellinen?” Profeetta Jesaja viittasi todellakin Lunastajaamme ja Välimieheemme, kun hän sanoi:

”Hyljeksitty hän oli, ihmisten torjuma, kipujen mies, sairauden tuttava – –

Ja kuitenkin: hän kantoi meidän kipumme, otti taakakseen meidän sairautemme. – –

Meidän rikkomuksemme olivat hänet lävistäneet ja meidän pahat tekemme hänet ruhjoneet. Hän kärsi rangaistuksen, jotta meillä olisi rauha, hänen haavojensa hinnalla me olemme parantuneet.” (Jes. 53:3–5.)

Myös apostoli Pietari opetti meille Vapahtajasta sanoessaan: ”Itse, omassa ruumiissaan, hän ’kantoi meidän syntimme’ ristinpuulle, jotta me kuolisimme pois synneistä ja eläisimme vanhurskaudelle. Hänen haavansa ovat teidät parantaneet.” (1. Piet. 2:24.)

Vaikka Pietarin oman marttyyrikuoleman hetki lähestyi, hänen sanoissaan ei ole pelkoa eikä pessimismiiä. Sen sijaan hän opetti pyhiä riemuitsemaan, vaikka he joutuisivatkin ”kärsimään monenlaisissa koetelemuksissa”. Pietari neuvoi meitä muistamaan, että vaikka uskoamme koetellaankin tulessa, niin siitä koituisi ”Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä ylistystä, kirkkautta ja kunniaa” ja me saavuttaisimme ”sielujen pelastuksen”. (1. Piet. 1:6–7, 9.)

Pietari jatkoi:

”Rakkaat ystävät, älkää oudoksuko sitä tulta ja hehkuu, jossa teitä koetellaan, ikään kuin teille tapahtuisi jotakin outoa.

Iloitkaa päinvastoin sitä enemmän, mitä enemmän pääsette osallisiksi

KRISTUS GEISEMANESSA, MICHAEL T. MALIM

Kristuksen kärsimyksistä, jotta saisitte iloita ja riemuja myös silloin, kun hänen kirkkautensa ilmestyy.” (1. Piet. 4:12–13.)

Presidentti Russell M. Nelson on opettanut: ”Pyhät osaavat olla onnellisia kaikissa olosuhteissa. – – Kun elämämme keskittyy Jumalan pelastussuunnitelmaan – – ja Jeesukseen Kristukseen ja Hänen evankeliumiinsa, me voimme tunkea iloa riippumatta siitä, mitä elämässämme tapahtuu – tai ei tapahdu. Ilo tulee Hänestä ja Hänen ansiostaan. Hän on kaiken ilon lähde.” (”Ilo ja hengellinen selviytyminen”, *Liahona*, marraskuu 2016, s. 82.)

On tietenkin helpompaa sanoa näitä asioita silloin, kun emme ole myrskyn keskellä, kuin elää ja toteuttaa niitä myrskyn aikana. Mutta veljenänne toivon teidän voivan tunkea, että haluan vilpittömästi kertoa teille, kuinka arvokasta onkaan tietää, että Jeesus Kristus ja Hänen sovitukseensa ovat se suoja, jota me kaikki tarvitsemme, riippumatta elämäämme riepotelevista myrskyistä.

Tiedän, että me kaikki olemme Jumalan lapsia, että Hän rakastaa meitä ja että me emme ole yksin. Kutsun teitä tulemaan ja katsomaan, kuinka Hän voi keventää kuormianne ja olla etsimänne suoja. Tulkaa ja auttakaa muita löytämään suoja, jota he niin kaipaavat. Tulkaa ja jääkää kanssamme tähän suojaan, joka auttaa teitä kestämään elämän myrskyt. Sydämessäni ei ole epäilystäkään siitä, että jos te tulette, niin te näette, te autatte ja te jätätte.

Profeetta Alma todisti pojalleen Helamanille seuraavaa: ”Minä tiedän, että jokainen, joka panee turvansa Jumalaan, saa vahvistusta koettelemuksissaan ja vastoinkäymisissään ja ahdingoissaan, ja hänet ylennetään viimeisenä päivänä” (Alma 36:3).

Vapahtaja itse sanoi: ”Olkoon sydämenne lohdullinen – –, sillä kaikki liha on minun

käsissäni; olkaa levollisia ja tietäkää, että minä olen Jumala. – –

Älkää sen tähden pelätkö edes kuolemaa, sillä tässä maailmassa teidän ilonne ei ole täysi, mutta minussa teidän ilonne on täysi.” (OL 101:16, 36.)

Kirkon laulussa ”Be Still, My Soul”, joka on koskettanut sydäntäni monissa tilanteissa, on lohdun sanoma sielullemme. Sen sanat kuuluvat näin:

*Sä tyyntynny sieluin, aika kohta saapuu,
Kun kanssa Herran olla saamme
vaan,
Ja synti, murhe, pettymys jo haihtuu,
Käy suru tieltä ilon puhtahan.
Sä tyyntynny sieluin, kyynelees jo kuivaa
Pian saavutaan me helmaan Kor-
keimman.* (Hymns, 124)

Tiedän, että jos elämän myrskyt kohdatessamme teemme parhaamme ja turvaudumme Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovitukseensa, niin meitä siunataan kaipaamallemme avulla, lohdulla, voimalla, kestävyydellä ja rauhalla sekä varmuudella sydämessämme siitä, että kun aikamme täällä maan päällä päättyy, me kuulemme Mestarin sanat: ”Hyvin tehty! Olet hyvä ja luotettava palvelija. – – Tule herrasi ilojuhlaan!” (Matt. 25:21.) Jeesuksen Kristuksen nimessä. ■

Olmué, Marga Marga, Chile

Vanhin Dieter F. Uchtdorf
kahdentoista apostolin koorumista

Tulkaa ja kuulukaa joukkoon

Kutsumme kaikkia Jumalan lapsia eri puolilla maailmaa liittymään joukkoomme tässä suuressa pyrkimyksessä.

Rakkaat veljeni ja sisareni, rakkaat ystäväni, joka viikko Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenet kaikkialla ympäri maapalloa palvelevat rakasta taivaallista Isäämme, maailmankaikkeuden Jumalaa ja Kuningasta, ja Hänen rakasta Poikaansa Jeesusta Kristusta. Pohdimme Jeesuksen Kristuksen elämää ja opetuksia – Hänen, joka on ainoa synnitön koskaan elänyt sielu, tahraton Jumalan Karitsa. Niin usein kuin pystymme, me nautimme sakramentin Hänen uhrinsa muistoksi ja tunnustamme, että Hän on meidän elämämme keskipiste.

Me rakastamme Häntä, ja me kunnioitamme Häntä. Syvällisen ja iankaikkisen rakkautensa vuoksi Jeesus Kristus kärsi ja kuoli teidän puolestanne ja minun puolestani. Hän mursi auki kuoleman portit, hajotti esteet, jotka erottivat ystävät ja rakkaat¹, ja toi toivottomille toivon, sairaille parantumisen ja vangituille vapauden².

Hänelle me omistamme sydämemme, elämämme ja päivittäisen hartautemme. Tästä syystä ”me puhumme Kristuksesta, me riuksutamme Kristuksessa [ja] me

saarnaamme Kristuksesta – –, jotta lapsemme tietäisivät, mistä lähteestä he voivat odottaa syntiensä anteeksiantoa”³.

Harjoittelemme opetuslapseutta

Jeesuksen Kristuksen opetuslapsena olemiseen sisältyy kuitenkin paljon muutakin kuin Kristuksesta puhumista ja saarnaamista. Vapahtaja itse palautti kirkkonsa auttaakseen meitä tulemaan enemmän Hänen kaltaisikseen. Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on suunniteltu tarjoamaan mahdollisuuksia harjoitella opetuslapseuden perusasioita. Osallistumalla kirkon toimintaan me opimme tunnistamaan Pyhän Hengen innoituksen ja toimimaan sen mukaisesti. Omaksumme halun auttaa muita myötätuntoisesti ja ystävällisesti.

Tämä on elinikäinen pyrkimys, ja se vaatii harjoitusta.

Menestyvät urheilijat käyttävät lukemattomia tunteja urheilulajinsa perusasioiden harjoitteluun. Sairaanhoidtajista, suoramarkkinoijista, sähköinsinööreistä ja jopa minusta – kilpailuhenkisestä harrastelijakokista

Harrietin keittiössä – tulee osaavia ja päteviä vasta kun me harjoittelemme uutterasti taitojamme.

Lentokapteenina koulutin usein lentäjiä lentosimulaattorissa – monimutkaisessa laitteessa, joka toisintaa lentokokemusta. Simulaattori paitsi auttaa lentäjiä oppimaan lentämisen perustaitoja myös antaa heidän perehtyä ja reagoida odottamattomiin tapahtumiin, joita he saattavat kohdata, kun he ottavat komentoonsa todellisen lentokoneen.

Samat periaatteet koskevat Jeesuksen Kristuksen todellisia opetuslapsia.

Se, että osallistumme aktiivisesti Jeesuksen Kristuksen kirkon toimintaan ja sen tuomiin moniin erilaisiin mahdollisuuksiin, auttaa meitä olemaan paremmin valmistautuneita elämän muuttuviin olosuhteisiin, olivatpa ne millaisia tai kuinka vakavia hyvänsä. Meitä kirkon jäseniä kannustetaan uppoutumaan Jumalan sanoihin, joita Hänen profeettansa ovat saaneet muinoin ja nykyään. Rukoilemalla vilpittömästi ja nöyrästi taivaallista Isäämme me opimme tunnistamaan Pyhän Hengen äänen. Me otamme vastaan kutsuja palvella, opettaa, suunnitella, huolehtia ja johtaa. Nämä mahdollisuudet sallivat meidän henkemme, mielemme ja luonteesemme kasvaa.

Ne auttavat meitä valmistautumaan siihen, että teemme pyhiä liittoja ja pidämme ne. Nuo liitot siunaavat meitä tässä elämässä ja tulevassa elämässä.

Tulkaa, liittykää joukkoomme!

Kutsumme kaikkia Jumalan lapsia eri puolilla maailmaa liittymään joukkoomme tässä suuressa pyrkimyksessä. Tulkaa ja nähkää! Myös tänä koronaviruksen aiheuttaman taudin haasteellisena aikana

kokoontukaa kanssamme verkossa. Tavatkaa lähetyssaarnaajiamme verkossa. Ottakaa itse selville, mistä tässä kirkossa oikein on kyse! Kun tämä vaikea aika on mennyt ohi, kokoontukaa kanssamme kodeissamme ja jumalanpalveluspaikoissamme!

Kutsumme teidät tulemaan ja auttamaan! Tulkaa ja palvelkaa kanssamme palvelemalla Jumalan lapsia, seuraamalla Vapahtajan jalanjäljissä ja tekemällä tästä maailmasta paremman paikan.

Tulkaa ja kuulukaa joukkoon! Te teette meistä vahvempia. Ja teistäkin tulee parempia, ystävällisempiä ja onnellisempia. Uskonne syvenee ja tulee kestävämmäksi – kykenevämmäksi kestämaan elämän myllerryksiä ja odottamattomia koettelemuksia.

Entä kuinka aloitamme? On monia mahdollisia tapoja.

Kutsumme teitä lukemaan Mormonin kirjaa. Ellei teillä ole Mormonin kirjaa, voitte lukea sitä sivustolla churchofjesuschrist.org⁴ tai ladata Mormonin kirja -sovelluksen. Mormonin kirja on toinen todistus Jeesuksesta Kristuksesta, ja se on Vanhan ja Uuden testamentin rinnakkaisteos. Me rakastamme kaikkia näitä pyhiä kirjoituksia ja opimme niiden pohjalta.

Kutsumme teitä käyttämään aikaa sivustolla tulkaakristuksenluokse.org, jotta saatte tietää, mitä kirkon jäsenet opettavat ja mihin he uskovat.

Kutsukaa lähetyssaarnaajat tapamaan teitä verkossa tai kodissanne, missä se on mahdollista – heillä on toivon ja parantumisen sanoma. Nämä lähetyssaarnaajat ovat kallisarvoisia poikiamme ja tyttäriämme, jotka palvelevat monissa paikoissa eri puolilla maailmaa omalla ajallaan ja omilla varoillaan.

Jeesuksen Kristuksen kirkosta löydätte perheen, johon kuuluvat

ihmiset ovat varsin samanlaisia kuin te itse. Löydätte ihmisiä, jotka tarvitsevat apuanne ja jotka haluavat auttaa teitä, kun pyritte tulemaan parhaaksi omaksi itsekseenne – sellaiseksi, jollaiseksi Jumala loi teidät tulemaan.

Vapahtajan rakkaus ulottuu jokaiseen

Saatatte ajatella: ”Olen tehnyt elämässäni virheitä. En ole varma, voisinko koskaan tuntea kuuluvani Jeesuksen Kristuksen kirkkoon. Jumala ei voi olla kiinnostunut jostakusta minun kaltaisestani.”

Jeesus Kristus, vaikka Hän onkin ”kuninkaiden Kuningas”⁵, ”Messias, elävän Jumalan Poika”⁶, välittää syvästi aivan jokaisesta Jumalan lapsesta. Hän välittää jokaisesta ihmisestä riippumatta tämän asemasta – riippumatta siitä, kuinka köyhä tai rikas, kuinka epätäydellinen tai koetusten kolhima joku on. Elämänsä aikana kuolevaisuudessa Vapahtaja palveli kaikkia: onnellisia ja menestyneitä, murtuneita ja eksyneitä sekä niitä, jotka olivat vailla toivoa. Usein ihmisillä, joita Hän palveli ja joista Hän huolehti, ei ollut huomattavaa asemaa, kauneutta tai varallisuutta. Usein ihmisillä, joita Hän kohotti, oli tuskin muuta annettavaa korvaukseksi kuin kiitollisuutta, nöyryä sydän ja halu uskoa.

Jos Jeesus käytti elämänsä kuolevaisuudessa palvellen näitä vähäisimpiä⁷, eikö Hän rakastaisi heitä tänä päivänä? Eikö Hänen kirkossaan ole sijaa kaikille Jumalan lapsille? Myös niille, jotka kokevat olevansa kelvottomia, unohdettuja tai yksin?

Ei ole mitään täydellisyyden raja-arvoa, joka teidän täytyy saavuttaa tullaksenne kelvollisiksi Jumalan armoon. Teidän rukoustenne ei tarvitse olla kovaäänisiä, kaunopuheisia tai kielipölisesti virheettömiä yltääkseen taivaaseen.

Millcreek, Utah, USA

Todellisuudessa Jumalalla ei ole suosikkijärjestelmää⁸ – maailman arvostamat asiat eivät merkitse Hänelle mitään. Hän tuntee sydämenne, ja Hän rakastaa teitä riippumatta arvonimestänne, rahallisesta arvostanne tai Instagram-seuraajienne määrästä.

Kun taivutamme sydämemme taivaallisen Isämme puoleen ja lähestymme Häntä, me tunnemme Hänen lähestyvän meitä.⁹

Me olemme Hänen rakkaita lapsiaan.

Myös ne, jotka hylkäävät Hänet.

Myös ne, jotka uppiniskaisen ja kurittoman lapsen tavoin suuttuvat Jumalalle ja Hänen kirkolleen, pakkaavat laukkunsa ja ryntäävät ulos ovesta julistaen, että he lähtevät pois eivätkä koskaan tule takaisin.

Kun lapsi karkaa kotoa, niin häneltä saattaa jäädä huomaamatta, miten huolestuneet vanhemmat katsovat ikkunasta. Hellin sydämin vanhemmat katsovat, kun heidän poikansa tai tyttärensä lähtee, ja he toivovat kallisarvoisen lapsensa oppivan jotakin tästä sydäntäsärkevästä kokemuksesta ja kenties näkevän elämän uusin silmin – ja lopulta palaavan kotiin.

Samoin on rakastavan taivaallisen Isämme laita. Hän odottaa meidän paluutamme.

Vapahtajanne – rakkauden ja myötätunnon kyneleet silmissään – odottaa teidän paluutanne. Silloinkin kun tunnette olevanne kaukana Jumalasta, Hän näkee teidät. Hän tuntee teitä kohtaan myötätuntoa, ja Hän kiiruhtaa syleilemään teitä.¹⁰

Tulkaa ja kuulukaa joukkoon.

Jumala antaa meidän oppia virheistämme

Me olemme pyhiinvaeltajia, jotka taivaltavat kuolevaisuuden tietä etsien kovasti merkitystä ja lopullista totuutta. Usein näkyvissä on vain aivan edessämme oleva polku – emme pysty näkemään, mihin tien mutkat johtavat. Rakastava taivaallinen Isämme ei ole antanut meille jokaista vastausta. Hän odottaa meidän selvittävän monia asioita itse. Hän odottaa meidän uskovan – silloinkin kun on vaikeaa uskoa.

Hän odottaa meidän suoristavan hartiamme ja omaksuvan hieman päättävyyttä – hieman selkärankaa – ja ottavan uuden askelen eteenpäin.

Sillä tavoin me opimme ja kasvamme.

Haluaisitteko tosiaan, että kaikki saneltaisiin teille pienintäkin yksityiskohtaa myöten? Haluaisitteko tosiaan, että jokaiseen kysymykseen vastattaisiin? Jokainen määränpää selostettaisiin tarkasti?

Uskon, että useimmat meistä kylästyisivät hyvin nopeasti tällaiseen taivaalliseen mikrojohtamiseen. Me opimme elämän tärkeitä opetuksia kokemuksen kautta. Oppimalla virheistämme. Tekemällä parannusta ja tajuamalla omakohtaisesti, että ”jumalattomuus ei ole koskaan ollut onnea”¹¹.

Jeesus Kristus, Jumalan Poika, kuoli, jotta meidän virheemme eivät tuomitsisi meitä ja pysäyttäisi edistymistämme ikiajoiksi. Hänen ansiossaan me voimme tehdä parannuksen ja meidän virheistämme voi tulla astin-kiviä kohti suurempaa kirkkautta.

Teidän ei tarvitse kulkea tätä tietä yksin. Taivaallinen Isämme ei ole jättänyt meitä harhailemaan pimeydessä.

Tästä syystä keväällä 1820 Hän ilmestyi Poikansa Jeesuksen

Kristuksen kanssa nuorelle miehelle, Joseph Smithille.

Ajatelkaapa sitä hetken! Maailman-kaikkeuden Jumala ilmestyi ihmiselle!

Tämä oli ensimmäinen monista tilanteista, jolloin Joseph kohtasi Jumalan ja muita taivaallisia olentoja. Monia niistä sanoista, joita nämä jumalalliset olennot puhuivat hänelle, on tallennettu Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon pyhiin kirjoituksiin. Ne ovat helposti saatavilla. Kuka tahansa voi lukea niitä ja oppia omakohtaisesti sanoman, joka Jumalalla on meitä varten meidän aikanamme.

Kutsumme teitä tutkimaan niitä itse.

Joseph Smith oli varsin nuori, kun hän sai nämä ilmoitukset. Useimmat niistä annettiin ennen kuin hän oli 30-vuotias.¹² Häneltä puuttui kokemusta, ja joidenkin ihmisten mielestä hän luultavasti vaikutti epäpätevältä Herran profeetaksi.

Ja silti Herra kutsui hänet – noudattaen kaavaa, jonka löydämme kaikkialta pyhistä kirjoituksista.

Jumala ei odottanut, että löytäisi täydellisen ihmisen palauttamaan Hänen evankeliuminsa.

Jos Hän olisi odottanut, niin Hän odottaisi yhä.

Joseph oli hyvin paljon teidän kaltaisenne ja minun. Vaikka Joseph teki virheitä, Jumala käytti häntä toteuttaakseen suuria tarkoituksiaan.

Presidentti Thomas S. Monson toisti usein nämä neuvon sanat: ”Kenet Herra kutsuu, Hän myös valmistaa.”¹³

Apostoli Paavali järkeili pyhille Korintissa: ”Ajatelkaa, veljet [ja sisaret], mitä te olitte, kun teidät kutsuttiin: teissä ei ollut monta ihmisten mielestä viisasta, ei monta vaikutusvaltaista, ei monta jalosukuista.”¹⁴

Jumala käyttää heikkoja ja tavallisia ihmisiä toteuttaakseen tarkoituksensa.

Tämä totuus on todisteena siitä, että Jumalan työtä tehdään maan päällä nimenomaan Hänen voimallaan, ei ihmisen voimalla.¹⁵

Kuunnelkaa Häntä, seuratkaa Häntä

Kun Jumala ilmestyi Joseph Smithille, Hän esitteli Poikansa Jeesuksen Kristuksen ja sanoi: ”Kuule häntä!”¹⁶

Koko loppuelämänsä ajan Joseph kuuli Häntä ja seurasi Häntä.

Josephin tavoin meidän opetuslapseutemme alkaa päätöksestämme kuulla ja seurata Vapahtajaa Jeesusta Kristusta.

Jos haluatte seurata Häntä, kootkaa uskonne ja ottakaa kantaaksenne Hänen ristinsä.

Tulette huomaamaan, että te *kuulutte* Hänen kirkkoonsa – paikkaan, joka on lämminhenkinen ja sydämallinen ja jossa voitte tulla mukaan tavoittelemaan opetuslapseutta ja onnellisuutta.

Toiveeni on, että kun tänä ensimmäisen näyn kaksisataavuotisjuhluvuonna pohdimme Jeesuksen Kristuksen kirkon palautusta ja opimme siitä, me ymmärrämme, ettei se ole vain historiallinen tapahtuma. Teillä ja minulla on ratkaisevan tärkeä osa tässä suuressa, jatkuvassa kertomuksessa.

Oslo, Norja

Vanhin L. Whitney Clayton
seitsemänkymmenen koorumien johtokunnasta

Mikä siis on teidän osanne ja minun osani?

Se on oppia Jeesuksesta Kristuksesta. Tutkia Hänen sanojaan. Kuulla Häntä ja seurata Häntä osallistumalla aktiivisesti tähän suureen työhön. Kutsun teitä tulemaan ja kuulumaan joukkoon!

Teidän ei tarvitse olla täydellisiä. Teillä pitää vain olla halu kehittää uskoanne ja päästä lähemmäksi Häntä joka päivä.

Meidän osamme on rakastaa ja palvella Jumalaa sekä rakastaa ja palvella Jumalan lapsia.

Kun teette niin, Jumala ympäröi teidät rakkaudellaan, ilolla ja varmalla johdatuksellaan tämän elämän läpi, jopa vakavimmissa olosuhteissa ja niiden ylikin.

Tästä todistan ja jätän teille siunaukseni tuntien syvää kiitollisuutta ja rakkautta teitä jokaista kohtaan. Vapahtajamme, Mestariimme pyhässä nimessä – Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. Ef. 2:13–14.
2. Ks. Luuk. 4:18.
3. 2. Nefi 25:26.
4. Ks. Mormonin kirja osoitteessa churchofjesuschrist.org/study/scriptures/bofm?lang=fin.
5. 1. Tim. 6:15.
6. Ks. Matt. 16:15–17.
7. Matt. 25:40.
8. Ks. Ap. t. 10:34.
9. Ks. OL 88:63.
10. Huomaa isän reaktio Jakeessa Luuk. 15:20, kun hän näkee tuhlaajapoikansa palaavan.
11. Alma 41:10.
12. Esimerkiksi Opia ja liittojen 138 luvusta yli 100 lukua on ilmoituksia, jotka Joseph Smith sai ennen 30. syntymäpäiväänsä 23. joulukuuta 1835.
13. Thomas S. Monson, ”Kutsuttu palvelemaan”, *Valkeus*, heinäkuu 1996, s. 46.
14. 1. Kor. 1:26.
15. Ks. 1. Kor. 1:28–29; 2. Kor. 4:7.
16. JS–H 1:17.

Parhaita koteja

Vapahtaja on täydellinen arkkitehti, rakentaja ja sisustussuunnittelija. Hänen projektinaan on sielujemme täydellisyys ja iankaikkinen ilo.

Äskettäin katseeni kiinnittyi eräeseen mainostauluun Salt Lake Cityssä. Siinä mainostettiin huonekalu- ja sisustusliikettä. Siinä sanottiin yksinkertaisesti: ”Palvelemme Salt Lake Cityn parhaita koteja.”

Viesti oli mieleenpainuva – mikä on ”paras koti”? Huomasin jääväni miettimään tätä kysymystä, varsinkin mitä tulee lapsiin, joita vaimoni Kathy ja minä olemme kasvattaneet, ja lapsiin, joita he kasvattavat nykyään. Kuten vanhemmat kaikkialla, me kannoimme huolta perheestämme ja rukoilimme sen puolesta. Rukoilemme yhä. Haluamme vilpittömästi heidän parastaan. Kuinka he ja heidän lapsensa voivat asua parhaissa kodeissa? Olen pohtinut kirkon jäsenten koteja, joissa Kathylla ja minulla on ollut etuoikeus käydä. Meitä on kutsuttu koteihin Koreassa ja Keniassa, Filippiineillä ja Perussa, Laosissa ja Latviassa. Saanen kertoa neljä huomiota parhaista kodeista.

Ensiksi, Herran näkökulmasta parhaiden kotien perustaminen liittyy ennen kaikkea niissä asuvien ihmisten henkilökohtaisiin ominaisuuksiin. Näiden kotien paremmuuteen eivät millään merkittävällä tai kestäväällä tavalla vaikuta niissä olevat huonekalut tai niiden rahallinen arvo tai

niiden omistajien yhteiskunnallinen asema. Minkä tahansa kodin paras ominaisuus on sen asukkaista heijastuva Kristuksen kuva. Tärkeää on asukkaiden sielujen sisäinen kauneus, ei rakennuksen sisustus.

Kristuksen ominaisuuksia hankitaan ”ajan kuluessa”¹ edistymällä tietoisesti pitkin liittopolkua. Kristuksen kaltaiset ominaisuudet kaunistavat niiden elämää, jotka pyrkivät elämään hyvyttä osoittaen. He täyttävät kotinsa evankeliumin valolla, olipa lattiana maata tai marmorina. Vaikka olisitte perhekunnassanne ainoa, joka noudattaa käskyä tavoitella hyveellisyyttä², te voitte vaikuttaa perheenne kodin hengelliseen kalustukseen.

Me noudatamme tätä Herran neuvoa ”järjestäytykää; valmistakaa kaikki tarpeellinen; ja perustakaa huone” järjestämällä, valmistamalla ja perustamalla oman hengellisen elämämme, emme kiinteistöämme. Kun me kärsivällisesti kuljemme eteenpäin pitkin Vapahtajan liittopolkua, meidän kodistamme tulee ”kirkkaiden huone, järjestyksen huone [ja] Jumalan huone”.³

Toiseksi, parhaiden kotien asukkaat järjestävät aikaa tutkia pyhiä kirjoituksia ja elävien profeettojen sanoja joka päivä. Presidentti Russell M. Nelson

on kehottanut meitä muuttamaan ja muovaamaan kotiamme evankeliumin tutkimisen avulla.⁴ Hänen kutsutaan käy ilmi, että parhaissa kodeissa tapahtuu lempeää ja tärkeää henkilökohtaisen kasvun työtä ja heikkouksiemme kunnostusta. Päivittäinen parannus on muutoksen työkalu, jonka avulla voimme kasvaa hieman ystävällisemmiksi, rakastavammiksi ja ymmärtäväisemmiksi. Pyhien kirjoitusten tutkiminen tuo meitä lähemmäksi Vapahtajaa, jonka runsas rakkaus ja armo auttavat meitä kasvamaan.

Raamatussa, Mormonin kirjassa ja Kallisarvoisessa helmessä kerrotaan perheistä, joten ei ole yllättävää, että nämä jumalalliset kirjat ovat verrattomia käsikirjoja parhaiden kotien rakentamiseen. Niissä kerrotaan vanhempien huolista, kiusausten aiheuttamista vaaroista, vanhurskauten voitosta, nälänhädän ja runsauden koettelemuksista sekä sodan kauhuista ja palkitsevasta rauhasta. Yhä uudelleen pyhissä kirjoituksissa osoitetaan, kuinka perheet menestyvät elämällä vanhurskaasti ja kuinka ne epäonnistuvat tavoittelemalla muita polkuja.

Kolmanneksi, parhaat kodit noudattavat suunnitelmaa, jonka Herra on laatinut hienointa huonettaan, temppeleitä, varten. Tempppelin rakentaminen alkaa yksinkertaisilla työvaiheilla – kasvuston raivaamisella ja maan tasoittamisella. Näitä alustavia töitä maaperän valmistelemiseksi voisi verrata tärkeimpien käskyjen pitämiseen. Käskyt ovat perusta, jolle opetuslapseus rakennetaan. Vakaa opetuslapseus tekee meistä vahvoja, lujia ja järkkymättömiä⁵ kuten tempppelin teräksinen runko. Tämän vakaan rungon ansiosta Herra voi lähettää Henkensä muuttamaan meidän sydämemme.⁶ Voimallisen

sydämenmuutoksen kokeminen on kuin lisäisi kauniita piirteitä temppelein sisustukseen.

Kun jatkamme uskossa, niin vähitellen Herra muuttaa meitä. Me saamme Hänen kuvansa kasvoihimme ja alamme heijastaa Hänen luonteensa rakkautta ja kauneutta.⁷ Kun meistä tulee enemmän Hänen kaltaisiaan, me tunnemme olomme kotoisaksi Hänen huoneessaan ja Hän tuntee olonsa kotoisaksi meidän kodissamme.

Me voimme säilyttää oman kotimme läheisen yhteyden Hänen huoneeseensa, kun olemme kelvollisia saamaan temppeleisuosituksen ja käytämme sitä niin usein kuin olosuhteet sallivat. Kun teemme niin, Herran huoneen pyhyys lepää myös meidän kotimme yllä.

Lähellä on mahtava Suolajärven temppele. Tempppelin rakensivat pioneerit vuosina 1853–1893 alkeellisilla työkaluilla, paikallisista rakennusaineista ja tekemällä loputonta kovaa työtä. Varhaiset pioneerit antoivat parastaan insinööritaidossa, arkkitehtuurissa ja sisustussuunnittelussa, ja niiden avulla syntyi mestariteos, jolle miljoonat ovat antaneet tunnustusta.

Tempppelin vihkimisestä on kulunut lähes 130 vuotta. Kuten vanhin Gary E. Stevenson eilen totesi, temppelein suunnitteluun käytetyt rakennusperiaatteet on korvattu uudemmilla, turvallisemmilla rakennustavoilla. Se, ettei temppelein rakennustekniikkaa parannettaisi ja rakenteellisia heikkouksia korjattaisi, pettäisi niiden pioneerien luottamuksen, jotka tekivät kaikkensa ja jättivät temppeleistä huolehtimisen sitten seuraaville sukupolville.

Kirkko on aloittanut nelivuotisen kunnostushankkeen parantaakseen temppelein rakenteellista ja seismistä lujuutta.⁸ Perustuksia, lattiaita ja seinä

vahvistetaan. Paras nykyisin saatavilla oleva rakennustekninen tietämys tuo temppelein nykyajan vaatimusten mukaiseksi. Emme pysty näkemään näitä rakenteellisia muutoksia, mutta niiden vaikutukset tulevat olemaan todellisia ja tärkeitä. Kaikessa tässä työssä temppelein kauniit sisustussuunnittelun piirteet säilytetään.

Meidän tulee noudattaa Suolajärven temppelein remontoinnin meille antamaa esimerkkiä ja varata aikaa arvioidaksemme omaa hengellistä seismistä rakennettamme varmistaksemme, että se on ajan tasalla. Säännöllinen itsearviointi sekä Herralle esitetty kysymys ”Mitä [minulta] vielä puuttuu?”⁹ voivat auttaa meitä jokaista osallistumaan parhaan kodin rakentamiseen.

Neljänneksi, parhaat kodit ovat turvapaikkoja elämän myrskyiltä. Herra on luvannut, että ne, jotka pitävät Jumalan käskyt, menestyvät maassa¹⁰. Jumalan antama menestys on voimaa ponnistella eteenpäin elämän vaikeuksista huolimatta.

Vuonna 2002 opin ongelmia koskevan tärkeän opetuksen. Ollessani Asunciónissa Paraguayssa minulla oli tapaaminen kaupungin vaaranjohtajien kanssa. Siihen aikaan Paraguayssa oli kauhea taloudellinen kriisi ja monet kirkon jäsenet kärsivät eivätkä tulleet toimeen ansioillaan. En ollut käynyt Etelä-Amerikassa lähetystyöni jälkeen enkä ollut koskaan ollut Paraguayssa. Olin palvellut tämän vyöhykkeen johtokunnassa vasta muutamia viikkoja. Koska kannoin huolta kyvystäni antaa opastusta näille vaaranjohtajille, pyysin heitä kertomaan minulle ainoastaan, mikä heidän vaarnassaan sujui hyvin. Ensimmäinen vaaranjohtaja kertoi minulle asioista, jotka sujuivat hyvin. Seuraava mainitsi asioita, jotka

sujuivat hyvin, ja muutamia ongelmia. Kun pääsimme viimeiseen vaarnanjohtajaan, hän mainitsi vain lukuisia haasteita, jotka vaivasivat jäseniä. Kun vaarnanjohtajat selittivät tilanteen laajuutta, kävin entistä huolestuneemmaksi tuntien miltei epätoivoa siitä, mitä sanoa.

Juuri kun viimeinen vaarnanjohtaja oli lopettelemassa huomioitaan, mieleeni tuli eräs ajatus: ”Vanhin Clayton, esitä heille tämä kysymys: ’Vaarnanjohtajat, niistä vaarnanne jäsenistä, jotka maksavat täydet kymmenykset, jotka maksavat runsaan paastouhrin, jotka pitävät kunniaa tehtävänsä kirkossa, jotka todella käyvät joka kuukausi tapaamassa perheitä kotiopettajina tai kotikäyntiopettajina¹¹, jotka pitävät perheillan, tutkivat pyhiä kirjoituksia ja pitävät perherukouksen joka päivä, niin kuinka monella on ongelmia, joista he eivät kykene selviytymään itse ilman että kirkko puuttuu tilanteeseen ja ratkaisee ongelmat heidän puolestaan?’”

Noudatin saamaani vaikutelmaa ja esitin tämän kysymyksen vaarnanjohtajille.

He katsoivat minua yllättyneen vaitonaisina ja sanoivat sitten: ”*Pues, ninguno*”, mikä tarkoittaa ”No, ei kenelläkään.” Sitten he kertoivat minulle, ettei kenelläkään niistä jäsenistä, jotka tekivät kaikkia niitä asioita, ollut ongelmia, joita he eivät olisi kyenneet ratkaisemaan omin avuin. Miksi? Koska he asuivat parhaissa kodeissa. Heidän uskollinen elämäntäpansa antoi heille voimaa, näkemystä ja taivaallista apua, jota he tarvitsivat heitä ympäröivässä taloudellisessa myllerryksessä.

Tämä ei tarkoita sitä, etteivät vanhurskaat sairastuisi, joutuisi onnettomuuksiin, kohtaisi liike-elämän takaiskuja tai joutuisi kokemaan monia

Olmué, Marga Marga, Chile

muita vaikeuksia elämässä. Kuolevaisuus tuo aina haasteita, mutta kerta toisensa jälkeen olen nähnyt, että niitä, jotka pyrkivät noudattamaan käskyjä, siunataan niin, että he pystyvät kulkemaan eteenpäin tuntien rauhaa ja toivoa. Nämä siunaukset ovat kaikkien ulottuvilla.¹²

Daavid julisti: ”Jos Herra ei taloa rakenna, turhaan näkevät rakentajat vaivaa.”¹³ Asuittepa missä tahansa, näyttipä kotinne miltä tahansa ja olipa perheenne kokoonpano millainen tahansa, niin te voitte omalta osaltanne rakentaa perheellenne parhaimman kodin. Jeesuksen Kristuksen palautettu evankeliumi tarjoaa suunnitelman sille kodille. Vapahtaja on täydellinen arkkitehti, rakentaja ja sisustussuunnittelija. Hänen projektinaan on sielujemme täydellisyys ja iankaikkinen ilo. Hänen rakastavalla avullaan teidän sielunne voi olla kaikkea sitä, mitä Hän haluaa sen olevan, ja te voitte olla paras versio itsestänne – valmis luomaan parhaan kodin ja asumaan siinä.

Todistan kiittollisena, että Jumala ja meidän kaikkien Isä elää. Hänen Poikansa Herra Jeesus Kristus on koko ihmiskunnan Vapahtaja ja Lunastaja. He rakastavat meitä täydellisesti. Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen

Kristuksen Kirkko on Herran valtakunta maan päällä. Elävät profeetat ja apostolit ohjaavat sitä tänä päivänä. Mormonin kirja on totta. Jeesuksen Kristuksen palautettu evankeliumi tarjoaa täydellisen suunnitelman parhaiden kotien luomiseen. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Moos. 7:21.
2. Ks. UK 1:13.
3. OL 88:119.
4. Ks. Russell M. Nelson, ”Tulkaamme esimerkillisiksi myöhempien aikojen pyhiksi”, *Liahona*, marraskuu 2018, s. 113.
5. Ks. 1. Nefi 2:10; Moosia 5:15; 3. Nefi 6:14.
6. Ks. Moosia 5:2; Alma 5:7.
7. Ks. Alma 5:14, 19.
8. Maanjäristys 18. maaliskuuta 2020 osoitti riittävällä tavalla tämän projektin tarpeellisuuden.
9. Matt. 19:20.
10. Ks. Moosia 2:22.
11. Vuonna 2018 kotiopetus ja kotikäyntiopetus jäivät pois ja otettiin käyttöön palvelutyö (ks. Russell M. Nelson, ”Palvelutyötä”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 100).
12. Kun päätämme olla elämättä käskyjen mukaan, niin jossakin määrin Herran siunaukset loppuvat. Tästä Mormonin kirjassa toistuvasta kaavasta käytetään joskus nimitystä vanhurskauden ja jumalattomuuden kierre (ks. *Mormonin kirja, oppilaan kirja*, kirkon koululaitoksen oppikirja, 2009, s. 427, churchofjesuschrist.org).
13. Ps. 127:1.

Vanhin D. Todd Christofferson
kahdentoista apostolin koorumista

Kerromme palautuksen ja ylösnousemuksen sanomasta

Palautus kuuluu maailmalle, ja sen sanoma on tänä päivänä erityisen kiireellinen.

Koko tämän yleiskonferenssin ajan olemme iloiten puhuneet ja laulaneet kauan sitten profetoidun kohdalleen-asettamisen toteutumisesta¹, kaiken yhdistämisestä Kristuksessa², evankeliumin täyteen, pappisuuden ja Jeesuksen Kristuksen kirkon palauttamisesta maan päälle – kaikesta, mikä sisältyy käyttämämme nimitykseen ”palautus”.

Mutta palautus ei ole ainoastaan niille meistä, jotka riemuitsevat siitä tänään. Ensimmäisen näyn ilmoitukset eivät olleet yksin Joseph Smithille, vaan ne tarjotaan valona ja totuutena kaikille, joilta ”puuttuu viisautta”³. Mormonin kirja on ihmiskunnan omaisuutta. Pelastukseen ja korotukseen johtavat pappisuuden toimitukset on valmistettu jokaista ihmistä varten – myös niille, jotka eivät enää elä kuolevaisuudessa. Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko ja sen siunaukset on tarkoitettu kaikille, jotka haluavat niitä. Pyhän Hengen lahja on tarkoitettu jokaiselle. Palautus kuuluu maailmalle, ja sen sanoma on tänä päivänä erityisen kiireellinen.

”Kuinka tärkeää sen vuoksi onkaan, että nämä asiat ilmaistaan

maan asukkaille, jotta he voivat tietää, ettei mikään liha voi asua Jumalan luona muuten kuin pyhän Messiaan ansioiden ja laupeuden ja armon kautta, hänen, joka antaa henkensä lihan mukaisesti ja ottaa sen jälleen Hengen voimasta saadakseen aikaan kuolleiden ylösnousemuksen.”⁴

Siitä päivästä lähtien, jolloin profetan veli Samuel Smith täytti olkalaukunkunsa vasta painetuilla Mormonin

kirjoilla ja lähti jalkaisin kertomaan uudesta pyhästä kirjasta, pyhät ovat työskennelleet lakkaamatta, ”että nämä asiat ilmaistaan maan asukkaille”.

Vuonna 1920 silloinen vanhin David O. McKay kahdentoista apostolin koorumista aloitti vuoden pituisen kiertomatkan kirkon eri lähetyskentillä. Toukokuussa 1921 hän seisoj pienellä hautausmaalla Fagali’issa Samoassa kolmen pienen lapsen hyvinhoidetun hautapaikan edessä. Sinne oli haudattu Thomas ja Sarah Hiltonin tytär ja kaksi poikaa. Nämä pienokaiset – vanhin heistä oli kaksivuotias – kuolivat sinä aikana, kun Thomas ja Sarah palvelivat siellä nuorena lähetysaarnaja-avioparina 1800-luvun lopulla.

Ennen Utahista lähtöä vanhin McKay lupasi Sarahille, joka siihen aikaan oli leski, että hän kävisi tämän lasten haudalla Samoassa, koska Sarah ei ollut koskaan pystynyt palaamaan sinne. Vanhin McKay kirjoitti hänelle takaisin: ”Teidän kolme pienokais-tanne, sisar Hilton, vaitonaisina mutta mitä vaikuttavimmin – jatkavat jaloa

Bluffdale, Utah, USA

lähetystyötänne, joka alkoi lähes kolmekymmentä vuotta sitten.” Sitten hän lisäsi itse kirjoittamansa runon:

*Rakastavin käsin kuolevien silmät
suljettiin,
rakastaen heidän pienet raajansa
oiottiin.*

*Vieraat kädet haudat pienet kaunisti,
vieraat kunnioitti, vieraat murehti.⁵*

Tämä kertomus on vain yksi tuhansista, sadoistatuhansista, jotka kertovat ajasta, aarteista ja elämästä, joita ihmiset ovat uhranneet viimeisten 200 vuoden aikana kertoakseen palautuksen sanomasta. Pyrkimyksemme tavoittaa jokainen kansakunta, suku, kieli ja kansa on yhtä voimakas nykyään, mistä ovat todisteena kymmenet tuhannet nuoret miehet, naiset ja avioparit, jotka palvelevat parhailaan kokoaikaisessa lähetystyössä, ja yleensäkin kirkon jäsenet, jotka toistavat Filippuksen kutsun tulla ja nähdä⁶, sekä ne miljoonat dollarit, joita vuosittain käytetään näiden pyrkimysten tukemiseksi kaikkialla maailmassa.

Vaikka kutsuumme ei liity pakotamista, niin me toivomme ihmisten kokevan sen vakuuttavana. Jotta niin olisi, uskon, että ainakin kolme asiaa ovat välttämättömiä: ensiksi teidän rakkautenne, toiseksi teidän esimerkinne ja kolmanneksi se, kuinka käytätte Mormonin kirjaa.

Esittämämme kutsu ei saa olla oman edun tavoittelua. Sen täytyy ennemminkin ilmaista epäitsekästä rakkautta⁷. Me saamme tätä rakkautta eli Kristuksen puhdasta rakkautta pyytämällä. Meitä kehoitetaan, jopa käsketään: ”Rukoilkaa – – Isää koko sydämen voimalla, että täytyisitte tällä rakkaudella.”⁸

Esimerkkinä kerron erään kokemuksen, jonka on kertonut sisar

PIETARIN, JAAKOBIN JA JOHANNNESEN ÄÄNI, LINDA, CURLEY CHRISTENSEN JA MICHAEL T. MALM

Lanett Ho Ching. Hän palvelee tällä hetkellä aviomiehensä, lähetysohjaaja Francis Ho Chingin kanssa, joka johtaa Apian lähetyskenttää Samoassa. Sisar Ho Ching kertoo:

”Vuosia sitten nuori perheemme muutti pieneen kotiin Laiessa Havaijissa. Kotimme autokatos oli remontoitu yksihuoneiseksi asunnoksi, jossa asui mies nimeltä Jonathan. Jonathan oli ollut naapurimme eräällä toisella paikkakunnalla. Koska meistä tuntui, ettei ollut sattumaa, että Herra oli ohjannut meidät yhteen, päätimme kertoa avoimemmin toiminnoistamme ja jäsenyydestämme kirkossa. Ystävyytemme ilahdutti Jonathania, ja hän vietti mielellään aikaa perheemme kanssa. Hän piti evankeliumin oppimisesta, mutta hän ei ollut kiinnostunut sitoutumaan kirkkoon.

Ajan mittaan lapsemme alkoivat nimittää Jonathania Jonathan-sedäksi. Kun perheemme jatkoi kasvuaan, samoin kasvoi Jonathanin kiinnostus perhetapahtumiamme kohtaan. Kutsuimme hänet viettämään kanssamme juhlapäiviä ja syntymäpäiviä, tulemaan

koulun tapahtumiin ja kirkon toimintoihin sekä perheiltoihin ja lasten kastetilaisuuksiin.

Eräänä päivänä Jonathan soitti minulle. Hän tarvitsi apua. Hän sairasti diabetesta, ja hänen jalkaansa oli tullut paha infektio, joka vaati jalan amputointia. Meidän perheemme ja lähistöllä asuvat seurakuntalaiset kuljimme hänen kanssaan läpi tuon koettelevan ajan. Kävimme vuorotellen sairaalassa, ja pappeuden siunauksia annettiin. Kun Jonathan oli kuntoutuksessa, me siivosimme hänen asuntonsa Apuyhdistyksen sisarten avulla. Pappesusveljet rakensivat rampin hänen ovelleensa ja kaiteet kylpyhuoneeseen. Kun Jonathan palasi kotiin, hän liikkui syvästi.

Jonathan alkoi jälleen osallistua lähetysooppiaiheisiin. Viikko ennen vuoden vaihtumista hän soitti minulle ja kysyi: ’Mitä teette uudenvuodenaatona?’ Muistutin häntä vuosittaisesta juhlastamme. Hän kuitenkin vastasi: ’Haluan teidän tulevan kastetilaisuuteeni! Haluan aloittaa tämän uuden vuoden oikein.’ Kun tämä

kallisarvoinen sielu oli 20 vuoden ajan 'tullut ja nähnyt', 'tullut ja auttanut' sekä 'tullut ja jäänyt', hän oli valmis menemään kasteelle.

Vuonna 2018, kun meidät kutsuttiin johtamaan lähetyskenttää, Jonathananin terveys oli heikkenemässä. Pyysimme häntä pysymään vahvana ja odottamaan paluutamme. Hän jatkoi eteenpäin miltei vuoden, mutta Herra valmisti häntä palaamaan kotiin. Hän kuoli rauhallisesti huhtikuussa 2019. Tyttäreni osallistuivat 'Jonathan-sedan' hautajaisiin ja lauloivat siellä saman laulun, jonka lauloimme hänen kastetilaisuudessaan.”

Esitän toisen edellytyksen sille, että voi menestyksellisesti kertoa palautuksen sanomaa, tällä kysymyksellä: Mikä tekee kutsustanne houkuttelevan? Eikö se ole teidän elämänne esimerkki? Monet, jotka ovat kuulleet ja ottaneet vastaan palautuksen sanoman, kiinnostuivat aluksi siitä, mitä he olivat nähneet Jeesuksen Kristuksen kirkon jossakussa jäsenessä tai jäsenissä. Kyse on saattanut olla siitä, kuinka hän oli kohdellut muita, mitä hän oli sanonut tai jättänyt sanomatta, miten vakaasti hän oli toiminut vaikeissa tilanteissa, tai pelkästään siitä, mitä hänen kasvonsa olivat ilmentäneet.⁹

Olipa kyse mistä tahansa, me emme voi välttyä siltä tosiasialta, että meidän pitää ymmärtää palautetun

evankeliumin periaatteet ja elää niiden mukaisesti mahdollisimman hyvin, jotta kutsustamme kiinnostuttaisiin. Nykyään sitä kutsutaan usein aitoudeksi. Jos meissä asuu Kristuksen rakkaus, niin muut tietävät, että rakkautemme heitä kohtaan on aitoa. Jos Pyhän Hengen valo palaa sisimmässämme, se sytyttää heissä uudelleen Kristuksen valon.¹⁰ Se, mitä te olette, tekee aidoksi kutsunne tulla kokemaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumin täyteen tuomaa iloa.

Kolmas edellytys on se, että käytämme runsaasti sitä kääntymyksen välinettä, jonka Jumala on suunnitellut tälle viimeiselle evankeliumin taloudenhoitokaudelle – Mormonin kirjaa. Se on konkreettinen todiste Joseph Smithin profeettallisesta kutsumuksesta ja vakuuttava todiste Jeesuksen Kristuksen jumalallisuudesta ja ylösnousemuksesta. Sen kuvaus taivaallisen Isämme lunastussuunnitelmasta on vertaansa vailla. Kertoessanne Mormonin kirjasta te kerrotte palautuksesta.

Kun Jason Olson oli teini-ikäinen, perheenjäsenet ja muut varoittivat häntä toistuvasti kääntymästä kristityksi. Hänellä oli kuitenkin kaksi hyvää ystävää, jotka olivat Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäseniä, ja he keskustelivat usein uskonnosta. Jasonin ystävät Shea ja Dave vastasivat kunnioittavasti väitteisiin, joita muut olivat esittäneet hänelle vastustaen uskoa Jeesukseen Kristukseen. Viimein Shea ja Dave antoivat hänelle Mormonin kirjan ja sanoivat: ”Tämä kirja vastaa kysymyksiisi. Lue se.” Vastahakoisesti Jason otti kirjan vastaan ja laittoi sen reppuunsa, mihin se jäi muutamaksi kuukaudeksi. Hän ei halunnut jättää sitä kotiin, missä hänen perheensä saattaisi nähdä sen, eikä hän halunnut

tuottaa pettymystä Shealle ja Davelle palauttamalla sen. Viimein hän päätyi ratkaisuun polttaa kirjan.

Eräänä iltana sytytin toisessa kädessä ja Mormonin kirja toisessa Jason oli aikeissa sytyttää kirjan tuleen, kun hän kuuli mielessään äänen sanovan: ”Älä polta kirjaani.” Hämmästyneenä hän pysähtyi. Sitten ajatellen kuvitelleensa äänen hän yritti jälleen sytyttää sytyttimen. Jälleen hänen mielessään kuului tämä ääni: ”Mene huoneeseesi ja lue kirjaani.” Jason laittoi sytyttimen pois, meni takaisin huoneeseensa, avasi Mormonin kirjan ja alkoi lukea. Hän jatkoi päivä toisensa jälkeen, usein aamuyöhön asti. Kun Jason sai Mormonin kirjan luettua ja rukoili siitä, hän kirjoitti: ”Täytyi Hengellä kiireestä kantapähän. – – Tunsin olevani täynnä valoa. – – Se oli riemullisin kokemus, mitä minulla on koskaan ollut elämässäni.” Hän pyysi päästä kasteelle, ja myöhemmin hänestä itsestään tuli lähetysaarnaaja.

Ehkäpä on sanomattakin selvää, että palautuksen sanomasta kertoessamme ja aidosta rakkaudesta ja vilpittömyydestä huolimatta monet meidän kutsuistamme – elleivät useimmat – torjutaan. Mutta muistakaa tämä: jokainen ansaitsee saada tämän kutsun – ”kaikki ovat Jumalalle yhdenvertaisia”¹¹. Herra on mielissään kaikesta ponnistelustamme, olipa lopputulos mikä tahansa. Torjuttu kutsu ei ole mikään syy lopettaa kanssakäymistä. Ja kiinnostuksen puute tänään saattaa hyvinkin vaihtua kiinnostukseksi huomenna. Kaikesta huolimatta meidän rakkautemme säilyy muuttumattomana.

Älkäämme koskaan unohtako, että palautus on tapahtunut suurten koettelemusten ja uhrausten myötä. Se aihe jääköön toiseen ajankohtaan. Tänä päivänä me riemuitsemme

palautuksen hedelmistä, joista yksi verrattomimmista on voima jälleen kerran sitoa maan päällä ja taivaassa¹². Kuten presidentti Gordon B. Hinckley ilmaisi vuosia sitten: ”Vaikka kaikesta palautukseen liittyneestä murheesta, ahdingosta ja tuskasta ei olisi seurannut mitään muuta kuin pyhän pappeuden sinetöimisvoima, jolla perheitä liitetään yhteen ikuisesti, niin se olisi ollut kaiken sen arvoista.”¹³

Palautuksen ylimpänä lupauksena on lunastus Jeesuksen Kristuksen kautta. Jeesuksen Kristuksen ylösnousemus on todiste siitä, että Hänellä on todellakin voima lunastaa kaikki, jotka tulevat Hänen luokseen – lunastaa heidät murheelta, epäoikeudenmukaisuudelta, katumukselta, synniltä ja jopa kuolemalta. Tänäpäin on palmusunnuntai. Viikon kuluttua on pääsiäinen. Me muistamme – muistamme aina – Kristuksen kärsimystä ja kuolemaa, jotka sovittivat meidän syntimme, ja me juhlimme suurenmoisinta sunnuntaita, Herran päivää, jolloin Hän nousi ylös kuolleista. Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen ansiosta palautuksella on merkitys, elämällemme kuolevaisuudessa on merkitys ja viime

kädessä meidän olemassaolollamme on merkitys.

Joseph Smith, palautuksen suuri profeetta, antaa kaikenkattavan todistuksen ylösnousesta Kristuksesta meidän aikaamme varten: ”Että hän elää! Sillä me näimme hänet, tosiaankin Jumalan oikealla puolella.”¹⁴ Lisään nöyrästi oman todistukseni Josephin todistukseen sekä ennen Josephin todistukseen ja häntä seuraneiden apostolien ja profeettojen todistukseen siitä, että Jeesus Nasaretilainen on luvattu Messias, Jumalan ainosyntyinen Poika ja koko ihmiskunnan ylösnoussut Lunastaja.

”Me todistamme, että ne, jotka rukoilivat palautuksen sanomaa ja toimivat uskossa, saavat siunauksena oman todistuksen sen jumalallisuudesta ja sen tarkoituksesta valmistaa maailmaa Herramme ja Vapahattajamme Jeesuksen

Kristuksen luvattua toista tulemistä varten.”¹⁵ Kristuksen ylösnousemus tekee Hänen lupauksistaan varmoja. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. Ap. t. 3:21.
2. Ks. Ef. 1:10.
3. Jaak. 1:5.
4. 2. Nefi 2:8.
5. David O. McKay, kirje Sarah M. Hiltonille, 3. kesäkuuta 1921, kirkon historian kirjasto, Salt Lake City.
6. Ks. Joh. 1:46.
7. Ks. 1. Joh. 4:18.
8. Moroni 7:48.
9. Presidentti David O. McKay esitti seuraavan huomion: ”Jokainen henkilö, joka elää tässä maailmassa, vaikuttaa ympäristöönsä hyvällä tai huonolla tavalla, ei pelkästään puheillaan ja teoillaan vaan koko olemuksellaan. Jokainen ihminen, jokainen henkilö säteilee sitä, mitä hän on.” (*Kirkon presidenttien opetuksia: David O. McKay*, 2003, s. 245.)
10. Ks. Joh. 1:9; OL 88:6–13; 93:2.
11. 2. Nefi 26:33.
12. Ks. Matt. 16:19; 18:18; OL 110:14–16; 132:19, 46.
13. Gordon B. Hinckley, ”As One Who Loves the Prophet”, julkaisussa *Joseph Smith: The Prophet, the Man*, toim. Susan Easton Black ja Charles D. Tate jr., 1993, s. 6.
14. Ks. OL 76:22–24.
15. ”Jeesuksen Kristuksen evankeliumin täyteen palautus – kaksisataavuotisjulistus maailmalle”, 5. huhtikuuta 2020, Russell M. Nelsonin puheessa ”Kuule Häntä”, *Liahona*, toukokuu 2020, s. 91.

Sandy, Utah, USA

Presidentti Russell M. Nelson
Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentti

Kulkekaa eteenpäin uskossa

Siunaan teitä rauhalla ja entistä suuremmalla uskolla Herraan.

Rakkaat veljeni ja sisareni, kun lähesytymme tämän historiallisen konferenssin päätöstä, me ilmaisemme kiitollisuutemme Herralle. Musiikki on ollut ylevää ja sanomat innoittavia.

Tämän konferenssin aikana olemme kokeneet monia kohokohtia. Tänä kaksisataavuotisjuhlavuonna olemme esittäneet maailmalle julistuksen, jossa kuulutetaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumin palautuksen todellisuutta täyteydessään.

Olemme juhlistaneet palautusta Hoosianna-huudolla.

Olemme julkistaneet uuden tunnuskuvan, joka on merkinä uskostamme Herraan Jeesukseen Kristukseen sekä kirkon virallisten tiedotusten ja aineistojen kuvallisena tunnuksena.

Olemme ilmoittaneet maailmanlaajuisesta paasto- ja rukouspäivästä, jotta tämänhetkinen pandemia voidaan saada hallintaan, että hoitajia varjellaan, että talous vahvistuisi ja elämä normalisoituisi. Tämä paasto pidetään pitkäperjantaina 10. huhtikuuta. Kuinka hieno perjantai siitä tuleekaan!

Ensi sunnuntaina on pääsiäissunnuntai, jolloin juhlistamme jälleen Herramme Jeesuksen Kristuksen sovituksensa ansiosta. Hänen

ylösnousemuksen lahjansa tulee kaikkien osaksi, jotka ovat koskaan eläneet. Ja Hänen iankaikkisen elämän lahjansa tulee kaikkien niiden osaksi, jotka ovat kelpollisia olemalla uskollisia Hänen pyhissä temppeleissään tehdyille toimituksille ja liitoille.

Tämän huhtikuun 2020 yleiskonferenssin – ja pian alkavan pyhän viikon – monet innoittavat osatekijät voidaan esittää lyhyesti kahdella jumalallisesti säädetyllä sanalla: ”Kuule häntä.”¹ Rukoilemme, että keskittymisemme taivaalliseen Isään, joka lausui nuo sanat, ja Hänen rakkaaseen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen säilyy tärkeimpänä muistoissanne kaikesta, mitä on tapahtunut. Rukoilemme, että alatte uudelleen *todella* kuulla, kuunnella ja ottaa varteen Vapahtajan sanat.² Lupaam, että sen ansiosta pelko vähenee ja usko lisääntyy.

Kiitos siitä, että haluatte tehdä kodistanne todellisen uskon pyhäkön, jossa Herran Henki voi vallita. Evankeliumin opiskelun opetusohjelma *Tule ja seuraa minua* siunaa elämääne edelleen. Teidän johdonmukaiset ponnistelunne tässä pyrkimyksessä – niinäkin hetkinä, jolloin teistä tuntuu, ettette erityisemmin

onnistu – muuttavat omaa elämääne, perheenne elämää ja maailmaa. Meitä vahvistetaan, kun meistä tulee entistä uskollisempia Herran opetuslapsia ja puolustamme ja edustamme Häntä, missä tahansa olemmekin.

Puhutaanpa nyt temppeleistä. Meillä on 168 käyttöön vihittyä temppeleä eri puolilla maailmaa. Muita on eri suunnittelu- ja rakennusvaiheissa. Kun ilmoitetaan suunnitelmista rakentaa uusi temppele, siitä tulee osa pyhää historiaamme.

Saattaa tuntua oudolta ilmoittaa uusista temppeleistä, kun kaikki temppeleimme on suljettu joksikin aikaa.

Yli sata vuotta sitten presidentti Wilford Woodruff näki ennalta meidän nykyisen aikamme kaltaisia olosuhteita, kuten on tallennettu Suolajärven temppelein vihkimisrukoukseen, jonka hän lausui vuonna 1893. Jotkut teistä ovat kenties äskettäin nähneet sosiaalisessa mediassa otteita tästä merkittävästä rukouksesta.

Kuulkaa nämä Jumalan voimallisen profeetan pyynnöt: ”Kun Sinun kansallasi *ei* ole mahdollisuutta astua tähän pyhään huoneeseen – ja heitä ahdistetaan ja heillä on ongelmia, he ovat vaikeuksien ympäröimiä – ja

he kääntävät kasvonsa tämän Sinun pyhän huoneesi puoleen ja pyytävät Sinulta vapautusta, apua, Sinun voimasi ulottamista heidän hyväkseen, niin me pyydämme hartaasti Sinua katsomaan armosta alas pyhästä asuinsijastasi – – ja kuuntelemaan heidän avunpyyntöjään. Tai kun Sinun kansasi lapset tulevina vuosina joutuvat mistä tahansa syystä olemaan erossa tästä paikasta – – ja he huu-
tavat Sinun puoleesi ahdinkonsa ja murheensa syvyyksistä, jotta antaisit heille apua ja vapautuksen, niin me anomme Sinua hartaasti – – kuuntelemaan heidän pyyntöjään ja suomaan heille siunaukset, joita he pyytävät.”³

Veljet ja sisaret, *oman* ahdinkomme aikoina, kun temppelit on suljettu, te voitte silti ammentaa voimaa temppeli-liitoistanne ja endaumentistanne pitämällä kunniaa solmimanne liitot. Pyydän teitä käyttämään tämän ajan, kun temppelit on suljettu, niin että elätte edelleen temppelikelpoista elämää tai tulette temppelikelpoisiksi.

Puhukaa temppelistä perheenne ja ystävienne kanssa. Koska Jeesus Kristus on kaiken temppelissä tekemämme keskipisteenä, niin ajatelllessanne enemmän temppeliä te ajattelette enemmän Häntä. Tutkikaa ja rukoilkaa oppiaksenne lisää siitä voimasta ja tiedosta, jota olette endau-
mentissa saaneet – tai jota teille vielä suodaan.

Tänään meillä on ilo ilmoittaa suunnitelmista rakentaa kahdeksan uutta temppeliä seuraaviin paikkoihin: Bahía Blanca Argentiina, Tallahassee Florida Yhdysvallat, Lubumbashi Kongon demokraattinen tasavalta, Pittsburgh Pennsylvania Yhdysvallat, Benin City Nigeria, Syracuse Utah Yhdysvallat, Dubai Yhdistyneet arabiemirikunnat ja Shanghai Kiinan kansantasavalta.

VALON JA PIMEYDEN VOIMAT, WARREN LUCH, KIRKON HISTORIAN MUSEON LUVALLA

Kaikissa kahdeksassa paikassa kirkon arkkitehdit työskentelevät paikallisten viranomaisten kanssa, jotta temppeli tulee olemaan sopu-soinnussa kunkin alueen kanssa ja kauniina lisänä niille.

Suunnitelma rakentaa temppeli Dubaihin tulee vastauksena heidän hyväntahtoiseen kutsuunsa, jota me kiitollisina arvostamme.

Shanghaita koskevan suunnitelman tausta on hyvin tärkeä. Yli kahden vuosikymmenen ajan temppelikelpoiset jäsenet Kiinan kansantasavallassa ovat käyneet Hongkongin temppelissä Kiinassa. Mutta heinäkuussa 2019 tuo temppeli suljettiin pitkään suunniteltua ja kovasti kaivattua peruskorjausta varten.

Shanghaissa vaatimaton monikäytöinen kokouspaikka tulee tarjoamaan keinon, jonka avulla kiinalaiset jäsenet voivat edelleen osallistua temppelitoimituksiin – Kiinan kansantasavallassa – omasta puolestaan ja esivanhempiansa puolesta.⁴

Jokaisessa maassa tämä kirkko opettaa jäseniään kunnioittamaan, noudattamaan ja ylläpitämään lakia.⁵

Me opetamme perheen tärkeyttä sekä hyvinä vanhempina ja esimerkillisinä kansalaisina olemista. Koska kunnioitamme Kiinan kansantasavallan lakeja ja määräyksiä, kirkko *ei* ole lähettänyt maahan käännytystyötä tekeviä lähetysaarnaajia, emmekä me tee sitä nytkään.

Ulkomaalaisten ja kiinalaisten seurakunnat kokoontuvat edelleen erikseen. Kirkon laillinen asema säilyy *muuttumattomana*. Alkuvaiheessa tiloja käytetään ainoastaan etukäteisvara-
rauksella. Herran huoneesta Shanghaissa *ei* tule vierailukohdetta muista maista tuleville turisteille.

Nämä kahdeksan uutta temppeliä tulevat siunaamaan monien ihmisten elämää kuoleman verhon kummallakin puolella. Temppelit ovat Jeesuksen Kristuksen palautetun evankeliumin täyteen kruunaava osa. Hyvytydessään ja anteliaisuudessaan

Uusi-Taipei, Taiwan

Jumala tuo temppelin siunaukset lähemmäksi lapsiaan *kaikkialla*.

Tiedän, että palautuksen jatkuessa Jumala on edelleen ilmoittava monia suuria ja tärkeitä asioita, jotka koskevat Hänen valtakuntaansa maan päällä.⁶ Tuo valtakunta on Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko.

Rakkaat veljet ja sisaret, ilmaisen rakkauteni teitä kohtaan. Tänä jännittyneisyyden ja epävarmuuden aikana sekä käyttäen minulle annettua valtuutusta haluan antaa teille apostolisen siunauksen.

Siunaan teitä rauhalla ja entistä suuremmalla uskolla Herraan.⁷

Siunaan teitä halulla tehdä parannusta ja tulla joka päivä hieman enemmän Hänen kaltaisikseen.⁸

Siunaan teitä tiedolla, että profeetta Joseph Smith on Jeesuksen Kristuksen evankeliumin täyteen palautuksen profeetta.

Jos teidän tai rakkaidenne keskuudessa on sairautta, jätän Herran tahdon mukaisen parantumisen siunauksen.

Näin siunaan teitä ja ilmaisen vielä kerran rakkauteni teille jokaiselle. Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. JS-H 1:17; ks. myös Luuk. 9:35.
2. Ks. Joh. 10:27; Ilm. 3:20; Moosia 26:21, 28; OL 29:7.
3. Wilford Woodruff, Suolajärven temppelin vihkimisrukous, 6. huhtikuuta 1893, churchofjesuschrist.org, kursivointi lisätty.
4. Tuhansien vuosien ajan kiinalaiset ovat kirjoittaneet klaanien historiaa ja sukuluetteloa. Perinteisissä kiinalaisissa seremonioissa osoitetaan kunnioitusta esivanhempia kohtaan, kuten Puhtaan kirkkauden juhlassa (清明节). Tänä vuonna Puhtaan kirkkauden juhlaa (清明节) vietetään 4.–5. huhtikuuta.
5. Ks. UK 1:12.
6. Ks. UK 1:9.
7. Ks. Joh. 14:27.
8. Ks. 3. Nefi 27:27.

Tilastoraportti 2019

Ensimmäinen presidenttikunta on julkaissut tiedoksi kirkon jäsenille seuraavan tilastoraportin kirkon kasvusta ja tilanteesta 31. joulukuuta 2019.

KIRKON YKSIKÖITÄ

Vaarnoja	3 437
Lähetyskenttiä	399
Piirejä	542
Seurakuntia	30 940

KIRKON JÄSENIÄ

Koko jäsenmäärä	16 565 036
Uusia jäsenlapsia	94 266
Käännynnäisiä kastettu	248 835

LÄHETYSSAARNAAJIA

Kokoaikaisia lähetyssaarnaajia	67 021
Kirkon palvelulähetyssaarnaajia	31 333

TEMPELEITÄ

Tempeleitä, jotka on vihitty käyttöön vuonna 2019 (Rooma Italia, Kinshasa Kongon demokraattinen tasavalta, Fortaleza Brasilia, Port-au-Prince Haiti, Lissabon Portugali ja Arequipa Peru)	6
Tempeleitä, jotka on vihitty uudelleen käyttöön vuonna 2019 (Memphis Tennessee Yhdysvallat, Oklahoma City Oklahoma Yhdysvallat, Oakland Kalifornia Yhdysvallat, Raleigh Pohjois-Carolina Yhdysvallat, Frankfurt Saksa, Asunción Paraguay ja Baton Rouge Louisiana Yhdysvallat)	7
Vuoden lopussa toiminnassa olevia tempeleitä	167

Vanhin Jorge T. Becerra

*johtavana auktoriteettina palveleva
seitsenkymmen*

Lapsena ja nuorena vanhin Jorge T. Becerra oli ujo ja hiljainen, mutta lähetystyönsä aikana hänen lähetysjohtajansa antoi hänelle tilaisuuksia johtaa. Jorge palasi Arcadian lähetyskentältä Kaliforniasta kotiin tuntien halua osallistua Herran työhön koko loppuikänsä.

Pikemmin kuin hän oli odottanutkaan hän sai lisää tilaisuuksia johtaa. 27-vuotiaana hänet kutsuttiin piispakuntaan. 32-vuotiaana hänet kutsuttiin piispaksi. Alkuun hän tunsu riittämättömyyttä, kun ihmiset tulivat hänen luokseen haasteineen.

”Minulla ei ole aavistustakaan, mitä teen”, hän sanoi itselleen.

Hänen isänsä vastaus antoi hänelle voimallisen opetuksen, muistutti häntä hänen lähetysjohtajansa uskosta häneen ja auttoi häntä valmistautumaan tuleviin kirkon johtotehtäviin, mukaan lukien hänen kutsumiseensa vaaranjohtajaksi 37-vuotiaana.

”Isäni kysyi: ’Poikani, kuinka vanha Pyhä Henki on?’ vanhin Becerra muistelee. ”Se oli minulle suurenmoinen opetushetki, koska tiesin, että voisin tehdä mitä tahansa, mitä Herra pyytäisi minulta.”

Tuo opetus on säilynyt vanhin Becerran mielessä hänen palvellessaan vilpittömästi monia vuosia Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa.

Jorge Eduardo Torres Becerra syntyi 18. joulukuuta 1962 Juan C. Becerran ja Celia T. Becerran perheeseen Salt Lake Cityssä Utahissa Yhdysvalloissa, missä hän myös varttui.

Palveltuaan kokoaikaisessa lähetystyössä vanhin Becerra solmi avioliiton Debbie Ilene Schnebergerin kanssa Suolajärven temppelissä 10. elokuuta 1984. Heillä on viisi lasta.

Vanhin Becerra suoritti yleisopinnot Utahin yliopistossa ja kirjanpidon kandidaatintutkinnon Salt Lake Community Collegessa. Lisäksi hän on opiskellut liiketaloutta Phoenixin yliopistossa. Vuonna 1998 hänestä tuli osakas Allegis Advisor Group -talouskonsultointiyhtyrtykseen. Kun hänet kutsuttiin johtavana auktoriteettina palvelevaksi seitsenkymmeneksi, hän työskenteli Intermountain Financial Partners -yrityksen sijoitusneuvojana.

Vanhin Becerra on palvellut seurakunnan Nuorten Miesten johtajana, neuvonantajana lähetyskentän johtokunnassa, neuvonantajana seurakunnan johtokunnassa, seminaarinopettajana, neuvonantajana piispakunnassa, piispana, vaaranjohtajana ja Arcadian lähetyskentän johtajana Kaliforniassa. Nyt kutsun saadessaan hän palveli vyöhykeseitsenkymmenenä. ■

Vanhin Matthew S. Holland

*johtavana auktoriteettina palveleva
seitsenkymmen*

Vanhin Matthew S. Holland ei ole uusi kasvo johtaville auktoriteeteille tai yleiskonferensseissa.

Monet myöhempien aikojen pyhät tuntevat hänet kahdentoista apostolin koorumin jäsenen, vanhin Jeffrey R. Hollandin poikana. Toiset saattavat muistaa hänet siitä, että hän piti 17-vuotiaana puheen huhtikuun 1983 yleiskonferenssin pappauskokouksessa.

”Koko elämäni ajan minulle on ollut suurenmoisena siunauksena nähdä, kuinka äitini ja isäni ovat eläneet sen mukaan kuin he ovat sitoutuneet ja mitä heitä on pyydetty tekemään”, sanoo vanhin Holland, joka tällä hetkellä johtaa Raleigh’n lähetyskenttää Pohjois-Carolinassa.

”Näiden omakohtaisten havaintojen pohjalta tiedämme kuitenkin liikaa tästä kutsumuksesta ajatellaksemme, että olemme riittävällä tavalla varustautuneita siihen”, hän lisää. ”Onneksi olemme myös oppineet, että Herra tekee valmiiksi ne, jotka Hän kutsuu, ja me saamme siitä paljon uskoa ja lohtua.”

Vanhin Holland muistaa, että puhuminen yleiskonferenssissa oli pelottavaa. Puheen valmistaminen, mikä lopulta tapahtui ”[rivin] rivin päälle, [opetus] opetuksen päälle” (2. Nefi 28:30), toi ”varhaisena, vahvistavana siunauksena tiedon siitä, että kun vastaanottaa tehtävän Herralta, Hän auttaa ja antaa ajatuksia ja vaikutelmia siitä, mitä pitää puhua”.

Matthew Scott Holland syntyi 7. kesäkuuta 1966 Provossa Utahissa Yhdysvalloissa Jeffrey R. ja Patricia Hollandin perheeseen. Hän solmi avioliiton Paige Batemanin kanssa 20. toukokuuta 1996 St. Georgen temppelissä Utahissa. Heillä on neljä lasta.

Vanhin Holland on suorittanut kolme valtiotieteen tutkintoa – kandidaatintutkinnon Brigham Youngin yliopistossa vuonna 1991 sekä maisterintutkinnon vuonna 1997 ja tohtorintutkinnon vuonna 2001, kumpikin Duken yliopistossa.

Työskennellessään valtiotieteen apulaisprofessorina BYU:ssa (2001–2009) hänet nimitettiin Utah Valleyn yliopiston rehtoriksi vuonna 2009. Hän toimi tässä tehtävässä vuoteen 2018 asti, jolloin hänet kutsuttiin lähetysjohtajaksi.

Hän on palvellut piispana, korkean neuvoston jäsenenä, neuvonantajana piispakunnassa, seurakunnan Nuorten Miesten neuvojana, seurakunnan lähetystyönjohtajana, pyhäkouluun opettajana ja kokoaikaisena lähetysaarnaajana Edinburghin lähetyskentällä Skotlannissa. ■

Vanhin William K. Jackson

*johtavana auktoriteettina palveleva
seitsenkymmen*

Kun William K. Jackson oli toiminut 23 vuotta alueellisena lääkintäupseerina Yhdysvaltain ulkoministeriön palveluksessa, häntä pyydettiin kertomaan 20 parasta kokemusta, mitä hänellä oli ollut asuessaan ja työskennellessään maailman vähiten kehittyneillä alueilla.

Kun hän mietti tätä pyyntöä ennen eläkkeellejäämisjuhlaa, hän käsitti, että ”kaikki 20 parasta kokemustani liittyivät kirkkoon tai perheeseen”, hän kertoo.

William King Jackson syntyi 29. maaliskuuta 1956 Washington D.C:ssä Yhdysvalloissa E. William ja Lois Andrey Jacksonin perheeseen. Hän varttui Ojaissa Kaliforniassa Yhdysvalloissa, mutta vanhempiensa vapaaehtoistyön vuoksi hän kävi koulua myös Hondurasissa, Algeriassa ja Afganistanissa.

Palveltuaan lähetystyössä La Pazin lähetyskentällä Boliiviassa vanhin Jackson tapasi Ann Keslerin kesällä 1977.

”Se oli minulle rakkautta ensi silmäyksellä”, hän sanoi. ”Vietin loppukesän yrittäen saada hänet vakuuttuneeksi siitä, että minä olin se oikea.”

He solmivat avioliiton 29. joulukuuta 1977 Los Angelesin tempelissä Kaliforniassa. Heillä on kahdeksan lasta, joista kolme on adoptoitu – Intiasta, Nepalista ja Kambodžasta.

Vanhin Jackson opiskeli Brigham Youngin yliopistossa, suoritti luonnontieteiden kandidaatintutkinnon Kalifornian yliopistossa Berkeleyssä ja lääketieteen tohtorintutkinnon Kalifornian yliopistossa San Franciscossa vuonna 1983.

Kun hän oli suorittanut lääketieteen erikoistumiskoulutuksensa, perhe työskenteli ulkomailla 26 vuotta. Viimeksi hän työskenteli lääketieteellisenä johtajana Valley Family Health Care -terveydenhuoltokeskuksessa, joka toimii Idahossa ja Oregonissa Yhdysvalloissa.

Kun he asuivat Yhdysvaltain ulkopuolella, hän ja sisar Jackson viettivät suurimman osan ajastaan ensimmäisen polven kirkon jäsenten keskuudessa.

”Yksi hienoimpia puolia evankeliumia koskevassa todistuksessa on ollut nähdä, mitä evankeliumi tekee näille ihmisille, joita rakastamme”, hän kertoo. ”Se muuttaa heitä.”

Vanhin Jackson on palvellut vyöhykeseitsenkymmenenä, New Delhin lähetyskentän johtajana Intiassa, seurakunnan Nuorten Miesten johtajana, instituutinopettajana ja Evankeliumin oppi -luokan opettajana. Nyt saadessaan kutsun johtavana auktoriteettina palvelevaksi seitsenkymmeneksi hän palveli piispana. ■

Vanhin Jeremy R. Jaggi

*johtavana auktoriteettina palveleva
seitsenkymmen*

Kun vanhin Jeremy R. Jaggi oli teini-ikässä, hänen seitsemänvuotias siskonsa Kristen sai aivoihinsa bakteeritartunnan. Lääkärit sanoivat, ettei tyttö selviäsi hengissä.

Nuori Jeremy polvistui vuoteensa viereen perheen kotona Salt Lake Cityssä Utahissa Yhdysvalloissa ja anoi Herralta apua saadakseen tietää, miksi siskon täytyisi kuolla niin nuorena. Hänen sisarensa sai kuitenkin pappeuden siunauksen ja jäi henkiin.

Se toimi 17-vuotiaalle Jeremylle kimmokkeena ”laittaa asiat kuntoon Jumalan kanssa”, mikä johti hänet ensimmäisen kerran tutkimaan tosissaan Mormonin kirjaa. Myöhemmin hän palveli kokoaikaisena lähetysaarnaajana Clevelandin lähetyskentällä Ohiossa Yhdysvalloissa.

Vuosia myöhemmin Jeremy polvistui jälleen hartaaseen rukoukseen, kun hänen vaimonsa Amy sai ennenaikaisia supistuksia odottaessaan heidän kolmatta lastaan. ”Tunsin sillä hetkellä suunnatonta rauhaa – rauhaa, jota voi kuvata vain sillä, että taivaallisen Isän rakastavat käsivarret ympäröivät minut Pyhän Hengen lämmöllä”, hän sanoo.

Tuo rauha kannatteli häntä sen lyhyen hetken, jonka vauva eli, ja sitä seuranneiden murheellisten kuukausien läpi, joiden aikana tuli vielä toinen keskenmeno. ”Meitä kaikkia koetellaan elämämme aikana”, hän sanoo, ”mutta pidämme silti ’pelkkänä ilona’ [Jaak. 1:2] sitä, että Vapahtaja on antanut meille keinon kokea rauhaa ja onnellisuutta.”

Jeremy Robert Jaggi syntyi Salt Lake Cityssä Utahissa Yhdysvalloissa 23. maaliskuuta 1973 Robert Stanley Jaggin ja Judy Anne Roosin perheeseen. Hän solmi avioliiton Amy Anne Stewartin kanssa Suolajärven tempelissä 12. kesäkuuta 1995. Heillä on viisi lasta.

Vanhin Jaggi suoritti alemman korkeakoulututkinnon käyttäytymis- ja terveystieteissä Utahin yliopistossa sekä liikehallinnon maisterintutkinnon Pepperdinen yliopistossa. Kutsun saadessaan hän johti Alkermesin aluemyyntiä ja toimi HCA Investments -kiinteistöyrityksen kaupallisena johtajana.

Vanhin Jaggi on palvellut vyöhykeseitsenkymmenenä, Ogdenin lähetyskentän johtajana Utahissa Yhdysvalloissa, vaarnan apulaistoimisihteerinä, piispana, vanhinten koorumin johtajana, seminaarinopettajana, neuvonantajana seurakunnan Nuorten Miesten johtokunnassa, vaarnan lähetystyöhön valmistautumisloukan opettajana sekä seurakunnan lähetystyönjohtajana. ■

Vanhin Kelly R. Johnson

*johtavana auktoriteettina palveleva
seitsenkymmen*

Vanhin Kelly R. Johnson muistaa hyvin sen päivän, jolloin hänet kutsuttiin piispaksi 31-vuotiaana. Samana päivänä hänellä diagnosoitiin Bellin halvaus – sairaus, jossa kasvojen lihakset halvaantuvat tai heikentyvät toispuolisesti.

Se oli haasteellista aikaa paitsi sairauden aiheuttaman epämukavuuden ja kiusaantuneisuuden vuoksi myös hänen monien uusien vastuidensa vuoksi. Mutta siitä vaikeasta ajasta tuli siunaus.

”Koska en tiennyt, miten pitkäaikainen tilanne olisi, opin tuntemaan jokaista ihmistä kohtaan myötätuntoa, joka on säilynyt elämässäni siitä lähtien”, hän kertoo. ”Minä todella opin, että ihmiset käyvät läpi vaikeita ja murheellisia asioita, joita he eivät pysty hallitsemaan ja jotka vaikuttavat heidän kykyihinsä, tuntemuksiinsa ja itsevarmuuteensa.”

Toisinaan palveminen Herran kirkossa on hankalaa. Mutta aivan kuten Vapahtajan opetuslapset ”jättivät heti verkkonsa” (Matt. 4:20) seuratakseen Häntä, niin ”mitä tahansa meitä pyydetäänkin tekemään, me olemme halukkaita tekemään sen”, sanoo vanhin Johnson.

Kutsuipa Herra hänet tai hänen perheensä minne tahansa, niin he menevät auliin sydämin ja mielin odottaen löytävänsä hyvää riippumatta olosuhteistaan.

Kelly Ray Johnson syntyi Pleasant View’ssa Utahissa Yhdysvalloissa 16. tammikuuta 1963 Harold Raymond Johnson jr:n ja Helen Cragaun Johnsonin perheeseen. Hän varttui Ogdenissa Utahissa ja solmi avioliiton Teresa Lynn Bartrumin kanssa Suolajärven temppelissä 27. maaliskuuta 1986. Heillä on viisi lasta.

Vanhin Johnson valmistui Weberin osavaltiollisesta yliopistosta vuonna 1987 suorittuaan kirjanpidon kandidaatintutkinnon, ja hän suoritti liikehallinnon maisterintutkinnon Brigham Youngin yliopistossa vuonna 1989. Hän on työskennellyt rikosteknisenä tilintarkastajana KPMG International Cooperative -yrityksessä, ja viimeksi hän on työskennellyt rikosteknisenä tilintarkastajana ja osakkaana Norman, Townsend, and Johnson -yrityksessä.

Vanhin Johnson, joka nyt kutsun saadessaan palveli vyöhykeseitsenkymmenenä, on palvellut lähetysjohtajana Bangkokin lähetyskentällä Thaimaassa, missä hän palveli myös kokoaikaisessa lähetystyössä, ja lisäksi vaarnanjohtajana, neuvonantajana vaarnan johtokunnassa, korkean neuvoston jäsenenä, piispana, vanhinten koorumin johtajana, seurakunnan lähetystyönjohtajana ja vaarnan lähetystyöhön valmistautumisloukan opettajana. ■

Vanhin Thierry K. Mutombo

*johtavana auktoriteettina palveleva
seitsenkymmen*

Vanhin Thierry K. Mutombolla oli vahva todistus evankeliumista, kun hän nuorena miehenä sai lähetystyökutsunsa. Kun hänet 10-vuotiaana kastettiin perheensä kanssa, hän oli jo nähnyt, miten voimallisella tavalla evankeliumi oli muuttanut hänen perhettään.

Mutta kun hän valmistautui palvelemaan lähetystyössä Abidjanin lähetyskentällä Norsunluurannikolla, hänellä ei vielä ollut ollut vahvaa todistusta Mormonin kirjasta. Hän ei ollut koskaan aiemmin lukenut sitä.

Thierryn innoitettu piispa haastoi hänet lukemaan Mormonin kirjaa joka päivä ennen lähtöä lähetystyöhön. Hän jopa antoi Thierryille avaimen kirkon paikalliseen seurakuntakeskukseen, jotta Thierry voisi opiskella rauhassa.

Thierry luki joka päivä kolmen kuukauden ajan. Siinä vaiheessa kun hän saapui lähetyskentälle, hän oli paitsi saanut vahvan todistuksen Mormonin kirjasta, myös omaksunut opiskelutottumuksia, jotka auttoivat häntä lähetysaarnajana.

”Suurenmoisin väline, mikä meillä on tuoda ihmisiä evankeliumin valoon ja koota hajallaan olevaa Israelia, on Mormonin kirja”, hän sanoo.

Thierry Kasuangi Mutombo syntyi Kinshasassa Kongon demokraattisessa tasavallassa 31. tammikuuta 1976 Antoine Kasuangi Mutombon ja Marie Therese Matsanga Mutombon perheeseen. Hän solmi siviiliavioliiton Tshayi Nathalie Sindan kanssa 29. marraskuuta 2002. Myöhemmin heidät sinetöitiin Johannesburgin temppelissä Etelä-Afrikassa 19. marraskuuta 2004. Heillä on kuusi lasta.

Vanhin Mutombo valmistui vuonna 2010 Cepromadin yliopistosta suorittuaan liiketaloustieteen tutkinnon, ja vuonna 2012 hän suoritti kandidaatintutkinnon henkilöstöhallinnossa. Hän työskenteli kirkolle Kongon demokraattisessa tasavallassa sukututkimusosaston ja henkilöstöosaston päällikkönä sekä materiaalipalveluosaston valvojana.

Nyt saadessaan kutsun johtavana auktoriteettina palvelevaksi seitsenkymmeneksi vanhin Mutombo palveli Baltimoren lähetyskentän johtajana Marylandissa Yhdysvalloissa. Aiemmin hän on palvellut vaarnanjohtajana, neuvonantajana vaarnan johtokunnassa, seurakunnan lähetystyönjohtajana, pyhäkoulun opettajana ja vaarnan toimitusjohtajana. ■

Vanhin Adeyinka A. Ojediran

*johtavana auktoriteettina palveleva
seitsenkymmen*

Huhtikuun 2020 yleiskonferenssi oli vanhin Adeyinka A. Ojediranille ”unohtumaton viikonloppu”.

Tämä kirkon käännyttäminen hyväksyttiin johtavana auktoriteettina palvelevaksi seitsenkymmeneksi – ensimmäisenä nigerialaisena ja Länsi-Afrikasta tulevana myöhempien aikojen pyhänä. Hänen ylitsevuotava kiitollisuutensa ja ilonsa lisääntyi entisestään, kun presidentti Russell M. Nelson ilmoitti, että Benin Cityyn rakennettaisiin Nigerian kolmas temppli.

”En osannut odottaa sitä”, vanhin Ojediran sanoo hymyillen leveästi. ”Oli todella ihmeellistä kuulla profeettamme sanovan, että Nigeriaan rakennettaisiin jälleen uusi temppli. Minulle se merkitsi vahvistusta siitä, että Herran työ etenee vauhdilla. Meillä kaikilla on paljon työtä tehtävänä valmistaessamme Jumalan lapsia Hänen Poikansa toiseen tulemiseen.”

Adeyinka Ayodeji Ojediran syntyi Ibadanissa Nigeriassa 5. huhtikuuta 1967 Amos Adeniyi ja Caroline Anike Ojediran perheeseen. Hän suoritti alemman korkeakoulututkinnon kasvitieteessä Ilorinin yliopistossa vuonna 1991. Myöhemmin hän suoritti liikehallinnon maisterintutkinnon Ladoke Akintolan teknisessä yliopistossa. Hän eteni urallaan talouden ja liikkeenjohdon laillistettuna tilintarkastajana. Ennen kutsuaan johtavaksi auktoriteetiksi hän työskenteli Shellin Nigerian liiketoiminnan johtajana.

Kolme vuotta kasteensa jälkeen hän tapasi Olufunmilayo Omolola Akinbebjen eräässä tilaisuudessa. He alkoivat ennen pitkää seurustella, mutta työskentely eri paikkakunnilla merkitsi sitä, että ”pidimme yhteyttä vain puhelimitse”.

Lopulta pari solmi avioliiton Nigeriassa vuonna 1998, ja heidät sinetöitiin Johannesburgin tempelissä Etelä-Afrikassa 14. marraskuuta 2002. Ojediraneilla on yksi tytär.

Vanhin Ojediran on kiitollinen jokaisesta kirkon tehtävästä, joka hänellä on ollut vuodesta 1990 alkaen, jolloin hän 23-vuotiaana liittyi kirkkoon. Jokainen kirkon tehtävä on auttanut häntä kehittymään ja antanut hänelle pyhiä tilaisuuksia auttaa muita kehittymään omissa tehtävissään ja velvollisuuksissaan.

Vanhin Ojediran, joka palveli kutsun saadessaan vyöhykeseitsenkymmenenä, on palvellut myös neuvonantajana lähetyksentän johtokunnassa, vaarnanjohtajana, neuvonantajana vaarnan johtokunnassa, piispana, neuvonantajana piispakunnassa sekä seurakunnanjohtajana. ■

Vanhin Ciro Schmeil

*johtavana auktoriteettina palveleva
seitsenkymmen*

Vanhin Ciro Schmeil on aina pyrkinyt olemaan kuuliainen Herralle, silloinkin kun hän ei ole ymmärtänyt syytä jollekin tietylle käskylle. Hän on oppinut: ”Kun olemme kuuliaisia, kun pidämme käskyt, Herra siunaa meitä aina.”

Suorittaessaan kirkon tehtäviään hän on huomannut siunaukset, joita tulee kuuliaisuudesta. Palvellessaan piispana ja vaarnanjohtajana hänellä oli monia arvokkaita tilaisuuksia ”nähdä ihmisten muuttavan elämänsä, koska he olivat saaneet todistuksen Vapahtajasta ja Mormonin kirjasta”.

Vanhin Schmeil syntyi 16. huhtikuuta 1971 Ponta Grossassa Paranassa Brasiliassa. Hänen vanhempansa Bruno ja Erica Schmeil ovat kumpikin käännyttäisiä kirkossa. Vanhin Schmeil varttui Curitiba Brasiliassa. Samoihin aikoihin kun hänen vanhempansa kutsuttiin palvelemaan Campinasin lähetyksentällä Brasiliassa, hän lähti palvelemaan Ogdenin lähetyksentälle Utahiin Yhdysvaltoihin.

Opiskellessaan Utahin yliopistossa vanhin Schmeil tapasi eräässä hartaustilaisuudessa Alessandra Machado Louzan, joka opiskeli Brigham Youngin yliopistossa. ”Kun tapasimme ensimmäisen kerran hartaustilaisuudessa, hän ei kiinnittänyt minuun minkäänlaista huomiota”, vanhin Schmeil sanoo. Mutta hänelle itselleen se oli rakkautta ensi silmäyksellä.

He solmivat avioliiton São Paulon tempelissä Brasiliassa heinäkuussa 1994 ja suorittivat opintonsa loppuun Yhdysvalloissa. He palasivat Brasiliaan 20 vuodeksi ennen kuin muuttivat Yhdysvaltoihin, ensin Coloradoon ja myöhemmin Floridaan. Vanhin ja sisar Schmeililla on kaksi lasta.

Vanhin Schmeil suoritti alemman korkeakoulututkinnon arkkitehtuurissa Utahin yliopistossa vuonna 1995 ja liikehallinnon maisterintutkinnon Ohion yliopistossa vuonna 2010. Hän työskenteli Walmartin varapääjohtajana ja kiinteistöjen kehittämisen johtajana Brasiliassa, operatiivisena johtajana Scopelissa, toiminnanjohtajana Cia Cityssä ja viimeksi kiinteistöjen johtajana JBS S.A:ssa.

Vanhin Schmeil on palvellut vyöhykeseitsenkymmenenä, vaarnanjohtajana, neuvonantajana vaarnan johtokunnassa, piispana, vanhinten koorumin johtajana ja seurakunnanjohtajana. ■

Vanhin Moisés Villanueva

*johtavana auktoriteettina palveleva
seitsemänkymmenen*

Vanhin Moisés Villanueva ei ole koskaan unohtanut, miltä hänestä tuntui, kun lähetyssaarnaajat opettivat hänelle ja hänen perheelleen evankeliumia Oaxacassa Meksikossa, vaikka hän oli siihen aikaan vasta 10-vuotias.

”Muistan Hengen, jonka he jättivät, rauhan, jota tunsin sydämessäni”, hän kertoo.

Kun Moisés ja hänen neljä sisarustaan kastettiin, hänen äitinsä – yksinhuoltaja, joka kasvatti Moisésta ja tämän seitsemää sisarusta vaikeissa olosuhteissa – palasi aktiiviseksi kirkossa.

Myöhemmin, kun 18-vuotias Moisés valmistautui lähetystyöhönsä, hänen perheensä koki edelleen ajallisia haasteita. Hän epäili päätöstään lähteä ja sanoi äidilleen haluavansa jäädä kotiin auttamaan tätä.

”Jos todella haluat auttaa minua”, äiti sanoi hänelle, ”mene palvelemaan Herraa.”

Polvistuessaan telttasänkyssä viereen ensimmäisen päivänsä päätteeksi Hermoston lähetyksentällä Meksikossa Moisés tunsi, että Herra oli mielissään hänen päätöksestään. Vanhin Villanueva on sitä mieltä, että hänen palautettua evankeliumia koskeva todistuksensa kasvoi hänen lähetystyönsä ansiosta.

”Tätä kirkkoa johtaa Vapahtajamme Jeesus Kristus”, vanhin Villanueva sanoo. ”Hän tuntee meistä jokaisen nimeltä. Hän tuntee meidän tarpeemme, haasteemme ja huolenaiheemme. Hän tuntee myös vahvuutemme ja jopa sydämemme toiveet.”

Moisés Villanueva López syntyi 13. joulukuuta 1966 Oaxaca de Juárezissa Oaxacassa Meksikossa Rubén Villanueva Platin ja Delfina López Domínguezin perheeseen. Hän solmi avioliiton Leticia Ávalos Lozanon kanssa Méxicon temppelissä Meksikossa 30. kesäkuuta 1995. Heillä on kolme lasta.

Vanhin Villanueva suoritti liiketaloustieteen kandidaatin-tutkinnon Southeast Regional -yliopistossa vuonna 1997 ja maisterintutkinnon innovatiivisessa liiketoiminnan kehittämisessä Tecnológico de Monterrey -yliopistossa vuonna 2011. Viimeksi hän työskenteli kuljetuspalvelu Sertexan toimitusjohtajana.

Nyt kutsun saadessaan vanhin Villanueva palveli vyöhykeseitsenkymmenenä Meksikossa. Hän on myös palvellut Arcadian lähetyksentän johtajana Kaliforniassa ja korkean neuvoston jäsenenä, neuvonantajana vaarnan johtokunnassa, piispana ja tiedotusjohtajana. ■

Steven J. Lund

Nuorten Miesten ylijohtaja

Uusi Nuorten Miesten ylijohtaja Steven J. Lund on ottanut vastaan pyhän tehtävän opastaa satoja tuhansia Aaronin pappeuden ikäisiä nuoria miehiä maailmanlaajuisessa kirkossa.

Jos hänen olisi mahdollista tavata jokainen heistä henkilökohtaisesti, hän tietää tarkalleen, mitä hän sanoisi: ”Ei ole vaikeaa onnistua jäsenenä Jumalan valtakunnassa. Taivaallinen Isä rakastaa sinua. Sinun täytyy vain vuorostasi rakastaa Häntä. Ja jos teemme niin, me voimme olla turvassa ja onnellisia. – – Elämällämme on tarkoitus.”

Kirkkoon vakavasti suhtautuminen ei koske ainoastaan sunnuntaita. Se on päivittäinen mahdollisuus, sanoo lakimies, josta tuli johtaja liike-elämässä.

”Pyhien kirjoitusten lukeminen, kirkossa käyminen, parannuksen tekeminen heti jouduttuamme sivuraiteelle, summe avaaminen ja oleminen hyvänä esimerkinä evankeliumista – se on taivaallisen Isämme suunnitelma”, hän sanoo.

Veli Lund syntyi 30. lokakuuta 1953 Jay ja Toy Ellen Lundin perheeseen, ja hän varttui sekä Pohjois-Kaliforniassa (Santa Rosa) että Etelä-Kaliforniassa (Long Beach) Yhdysvalloissa. Hänen palvelemisensa Yhdysvaltain armeijassa vei hänet takaisin Eurooppaan, jota hän oli oppinut rakastamaan palvellessaan Amsterdamin lähetyksentällä Alankomaissa.

Armeijapalveluksensa jälkeen hän ilmoittautui Brigham Youngin yliopistoon, missä hän otti uudelleen yhteyttä Kalleen Kirkiin, nuoreen naiseen, johon hän oli tutustunut asemapaikassaan Saksassa. Steven ja Kalleen solmivat lopulta avioliiton Suolajärven temppelissä 8. elokuuta 1980. Heillä on neljä lasta.

Suoritettuaan oikeustieteen tutkinnon BYU:ssa veli Lund työskenteli lakimiehenä, ennen kuin hänestä tuli lopulta Nu Skin Enterprises -yrityksen johtaja ja toimitusjohtaja. Tällä hetkellä hän toimii yrityksen johtokunnan puheenjohtajana. Hän on myös Utahin korkeakoulujärjestelmän johtokunnan jäsen.

Veli Lund on palvellut Atlantan lähetyksentän johtajana Georgiassa Yhdysvalloissa ja Provon keskustan temppelin vihkimiskomitean koordinaattorina. Hän on palvellut myös Nuorten Miesten pääneuvottelukunnan jäsenenä ja vyöhykeseitsenkymmenenä. ■

Ahmad S. Corbitt

*ensimmäinen neuvonantaja Nuorten
Miesten ylimmässä johtokunnassa*

Ahmad S. Corbitt, 57, syntyi elokuussa 1962 James Earl Corbittin ja Amelia Corbittin perheeseen. Perhe oli köyhä ja asui vuokratalossa Philadelphiassa Pennsylvaniassa Yhdysvalloissa rikollisuuden ja jengiväkivallan keskellä. Liikkuminen naapurustojen välillä ei ollut turvallista.

Äidin saamat hengelliset vaikutelmat kuitenkin ohjasivat perheen kymmentä lasta ja pitivät heidät turvassa. Äiti vaistosi aina, milloin lapset saivat leikkiä ulkona ja milloin heidän tuli pysytellä sisällä.

Juuri tuo hengellinen herkkyys johdatti äidin aikaan kutsumaan Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon lähetyssaarnaajat kotiinsa. Suurimman osan lapsuudestaan ja nuoruudestaan Ahmad ja hänen perheensä olivat harjoittaneet islaminuskkoa, ja myöhemmin Ahmad kastettiin protestanttisessa kirkossa. Mutta nyt hän tunsi saavansa rakkautta paikalliselta myöhempien aikojen pyhien seurakunnalta.

Kuukausi myöhemmin hänen äitinsä ja jotkut hänen sisaruksistaan menivät kasteelle. 18-vuotispäivänään 16. elokuuta 1980 myös Ahmad astui kasteen vesiin. Seuraavana vuonna hänen isäpuolensa Henry Brandford Campbell liittyi kirkkoon.

”Kyse ei oikeastaan ollut meistä”, veli Corbitt sanoo. ”Kyse oli Jumalasta ja siitä, mitä Hän halusi meidän tekevän. Halusimme nöyryyä ja olla vastaanottavaisia. Hän johdatti meitä.”

Opiskeltuaan Ricks Collegessa ja palveltuaan San Juanin lähetyskentällä Puerto Ricossa vuosina 1982–1984 hän tapasi Jayne Joslinin nuorten naimattomien aikuisten temppeleimatalla. He solmivat avioliiton Washington D.C:n temppeleissä 24. elokuuta 1985. Heillä on kuusi lasta.

Seuraavat yhdeksän vuotta hän työskenteli päivisin ja opiskeli iltaisin suorittaen tutkinnot The Richard Stockton Collegessa New Jerseyssä sekä Rutgersin yliopiston oikeustieteellisessä tiedekunnassa.

Hän on palvellut neuvonantajana vaarnan johtokunnassa, vaarnanjohtajana, korkean neuvoston jäsenenä sekä lähetysohjaajana Santo Domingon itäisellä lähetyskentällä Dominikaanisessa tasavallassa.

Veli Corbitt on työskennellyt asianajajana, tiedotustoitinnassa sekä kirkon tiedotus- ja kansainvälisten asioiden New Yorkin toimiston johtajana. Tällä hetkellä hän työskentelee kirkon lähetysoasastolla. ■

Bradley R. Wilcox

*toinen neuvonantaja Nuorten Miesten
ylimmässä johtokunnassa*

Osallistuessaan nuorisokonferenssiin Kaliforniassa Yhdysvalloissa Bradley (Brad) R. Wilcox tapasi nuoren miehen, joka ei halunnut olla siellä. Veli Wilcox liittyi puun katveessa olevan teinipojan seuraan, ja pian he keskustelivat nuoren lempiaiheesta – rullalautailusta.

Veli Wilcox pyysi poikaa näyttämään rullalautatemppujaan. Hän vaikutti näkemästään ja kutsui pojan esittelemään rullalautailua EFYssä eli Sinulle, nuori -tapahtumassa, joka pidettäisiin sinä kesänä. Nuorukainen vastusteli ensin, mutta myöntyi lopulta. EFYssä poika sai kokemuksen, joka muutti hänen elämänsä, ja hän sai todistuksen evankeliumista.

”Hän saapui EFYyn rullalautailijana, mutta lähti sieltä lähetyssaarnaajana”, veli Wilcox sanoo.

”Olen viettänyt koko elämäni lasten ja teini-ikäisten parissa”, veli Wilcox sanoo, ”ja rakastan nuoria.”

Bradley Ray Wilcox syntyi Provossa Utahissa Yhdysvalloissa 25. joulukuuta 1959 Ray T. Wilcoxin ja Val C. Wilcoxin perheeseen. Hän varttui Provossa lukuun ottamatta muutamia lapsuusvuosia Etiopiassa.

Palveltuaan kokoaikaisessa lähetystyössä Viña del Marin lähetyskentällä Chilessä veli Wilcox solmi avioliiton Deborah Gunnellin kanssa Provon temppeleissä Utahissa Yhdysvalloissa 7. lokakuuta 1982. Heillä on neljä lasta.

Veli Wilcox suoritti alemman ja ylemmän korkeakoulututkinnon Brigham Youngin yliopistossa ja kasvatustieteen tohtorintutkinnon Wyomingin yliopistossa. Veli Wilcox on saanut useita tunnustuspalkintoja työstään kasvatustieteen alalla. Hän on omistanut yli 30 vuotta BYU:n EFY-ohjelmalle ja on nauttinut ohjaajana toimimisesta kampuksen koulutusviikolla.

Veli Wilcox on perheineen asunut Uudessa-Seelannissa ja Espanjassa johtaessaan BYU:n opiskelijavaihto-ohjelmia. Hän on kirjoittanut useita kirjoja ja toimii tällä hetkellä professorina BYU:ssa muinaisten pyhien kirjoitusten osastolla.

Veli Wilcox on palvellut lähetysohjaajana Santiagon itäisellä lähetyskentällä Chilessä sekä pyhäkoulun pääneuvottelukunnan jäsenenä, neuvonantajana vaarnan johtokunnassa ja piispana nuorten naimattomien aikuisten seurakunnassa. Saadessaan kutsunsa hän palveli korkean neuvoston jäsenenä ja vaarnan Nuorten Miesten johtajana. ■

Ikimuistoisia hetkiä konferenssissa

Kuten presidentti Russell M. Nelson lupasi, tästä yleiskonferenssista tuli monella tapaa unohtumaton.¹ Tässä on muutamia ikimuistoisia konferenssihetkiä.

Uusi tunnuskuva

Presidentti Nelson ilmoitti kirkon uudesta tunnuskuvasta (ks. s. 73). Tunnuskuvassa on kirkon nimi kulmakiveä kuvaavan suorakulmion sisällä. Sen yllä on Kristus-patsas holvikaaren alla muistuttaen meitä Vapahtajasta ja Hänen tyhjistä haudastaan.

Kaksisataavuotisjulistus

Presidentti Nelson luki asiakirjan ”Jeesuksen Kristuksen evankeliumin täyteen palautus – kaksisataavuotisjulistus maailmalle”, joka kutsuu ihmisiä kaikkialla oppimaan, että Jeesuksen Kristuksen evankeliumi, josta puhutaan Uudessa testamentissa, on jälleen maan päällä tänä aikana. Niillä 12 kielellä, joilla virallinen käännös julistuksesta on jo valmis, se on tämän numeron etukannen sisäisivulla.

Jäsenet, jotka yhä odottavat virallista käännöstä, voivat löytää sen alustavan käännöksen presidentti Nelsonin puheesta (ks. s. 91).

Juhltilaisuus

”Juhltilaisuus” pidettiin sunnuntaiamuna osana kirkon järjestämää ensimmäisen näyn kaksisataavuotisjuhlaa. Tässä pyhässä kokouksessa presidentti Nelson johti pyhät Hoosianna-huutoon, yhteiseen ylistyksen ilmaukseen, jota käytetään erityisissä tapahtumissa kuten temppelien vihkimistilaisuuksissa (ks. s. 92).

Toinen maailmanlaajuinen paasto

Toisen kerran yhdeksän päivän aikana presidentti Nelson kutsui maailmaa paastoamaan ja rukoilemaan, ”että nykyinen pandemia voidaan saada hallintaan, että hoitajia varjellaan, että talous vahvistuisi ja elämä normalisoituisi” (s. 74). Tämä toinen maailmanlaajuinen paasto pidettiin pitkäperjantaina 10. huhtikuuta 2020.

Uusia temppeleitä

Presidentti Nelson ilmoitti suunnitelmista rakentaa kahdeksan uutta temppeleitä eri puolille maailmaa (ks. s. 115). Maailmassa on 168 pyhitettyä temppeleitä, joista 7 on peruskorjattavana.

Nuoria puhujia

Lauantain iltakokouksessa oli kaksi teini-ikäistä puhujaa – Laudy Ruth Kaouk ja Enzo Serge Petelo. He puhuivat siitä, kuinka pappeus siunaa nuoria (ks. s. 56 ja 58). On kulunut yli 20 vuotta siitä, kun yleiskonferenssissa on ollut mukana nuoria puhujia.

Voimallista musiikkia

Konferenssin musiikkiesitykset olivat aiemmin tallennettuja. Pyhät eri puolilla maailmaa päättivät konferenssin laulamalla laulun ”Kiitos, Luojamme, profeetasta”. Mukana olivat kuorot Ghanasta, Uudesta-Seelannista, Meksikosta, Etelä-Koreasta, Saksasta ja Brasiliasta (ks. s. 2). ■

VIITE

1. Ks. presidentti Russell M. Nelson, ”Päätössanat”, *Liahona*, marraskuu 2019, s. 122.

Koronaviruspandemia: Johdatuksen, parantumisen ja toivon sanomia

Jäsenet todistavat siitä, kuinka he ovat nähneet Herran käden vaikutuksen jopa näinä muutosten, ahdistusten ja menetysten aikoina.

Toimituksen huomautus: Yleiskonferenssin alettua 4. huhtikuuta kuvat hiljaisesta konferenssikeskuksesta muistuttivat ympärillämme vallitsevasta pandemiasta, mutta johtohenkilöidemme sanomat keskittyivät myönteisyyteen ja toivoon. Viime viikkoina olemme saaneet samankaltaisia kertomuksia uskosta kirkon jäseniltä eri puolilta maailmaa. Seuraavilla sivuilla on otteita joistakin kertomuksistanne sekä tietoa muista verkossa olevista artikkeleista. Kristuksen kaltaisella myötätunnolla voimme edelleen auttaa toisiamme parantumaan tämän pandemian vaikutuksista.

Hän oli kanssani silloin, ja Hän on kanssani nyt

Kun istuin kotona yrittäen lievittää ahdistustani maailman tapahtumista, avasin päiväkirjani sattumanvaraisesti ja huomasin seuraavan kohdan: ”On monia pelkoja, joita liittyy päivittäiseen elämiseen tässä maailmassa, mutta kun uskomme evankeliumin opetukseen, me voimme kulkea eteenpäin askel kerrallaan. – – Usko voittaa aina pelon.”

Tiesin, että olin juuri saanut voimallisen henkilökohtaisen ilmoituksen ja että taivaallinen Isä antoi sen minulle vuosien takaisten päiväkirjamerkin- töjeni välityksellä. Minua siunattiin rauhan hetkellä ja tiedolla siitä, että

taivaallinen Isä oli kanssani silloin ja Hän on kanssani tässä ja nyt.

Danette Gray, Utah, USA

Pyhä Henki voi toimia verkon välityksellä

Sain innoitusta aloittaa seminaari- luokkien pitämisen ryhmävideokeskustelujen välityksellä. Kaksi päivää ennen kuin kaupunkimme asetettiin karanteeniin, luokallamme oli ensimmäinen oppitunti verkossa.

Luokkaan osallistui joitakin isiä ja äitejäkin, myös kirkkoon kuulumattomia. Pidättelin kyyneleitäni, kun tutkimme yhdessä Moosian kirjan lukua 2. Me kaikki tunsimme Hengen oppiessamme, että muiden palveleminen on myös Jumalan palvelemista.

Opin paljon henkilökohtaisen ilmoituksen saamisesta ja tunnistamisesta. Pyhä Henki todistaa evankeliumin totuudesta monien eri keinojen välityksellä. Riippumatta siitä, mitä maailmassa tapahtuu, mikään ei voi pysäyttää taivaallisen Isän työn etenemistä Hänen lastensa pelastukseksi.

Marites Pineda, Mindanao, Filippiinit

Emme ole jättäneet päivääkään väliin seminaarissa

Kaiken sen aikana, mitä koronavirus myötä on tapahtunut, olen iloinen sanoessani, ettemme ole jättäneet päivääkään väliin seminaarissa! Luokkieni opettaminen videokeskustelujen välityksellä on vähän haasteellista, mutta minusta on hienoa nähdä, kuinka oppilaiden vanhemmat ja heidän nuoremmat sisaruksensa kuuntelevat keskustelujamme. Minusta on ihanaa, että se tuo jatkuvuutta ja rutiinia perheisiimme, ja pidän erityisesti siitä, että voimme edelleen todistaa toisillemme Jeesuksesta Kristuksesta ja Hänen rakkautestaan meitä kohtaan.

Mandi Crandell, Yigo, Guam

Muiden palvelemista verhon kummallakin puolella

Palvelin vanhempana lähetyssaarnaajaisarena Independencen lähetyksentällä Missourissa Yhdysvalloissa, kun kirkon kokoukset peruutettiin ja aloimme vetäytyä kotikaranteeniin asuntoihimme. Käytimme puhelimtamme ja tietokonettamme pitäessämme yhteyttä jäseniin ja ollessamme yhteydessä niihin, jotka eivät käyneet kirkossa säännöllisesti ja joiden parissa teimme työtämme.

Pysyäkseeni työn touhussa päätin tehdä vähän sukututkimusta, vaikka minulla oli jo jonkin aikaa ollut

vaikeuksia löytää uusia nimiä. Kun kirjauduin FamilySearchiin, huomasin ilmoituksen asiakirjasta, joka odotti liittämistä. Tuo yksittäinen asiakirja johti minut löytämään noin 70 ihmistä sukulinjastani. Viiden päivän kuluttua nimien virta tyrehtyi. Myöhemmin sinä päivänä saimme kuulla, että meidät kaikki vapautettaisiin tehtävästämme ja palaisimme kotiin. Minusta on surullista lähteä, mutta tunnen myös saaneeni siunauksen, kun sain palvella sukulaisia verhon toisella puolella tänä vaikeana aikana.

Kim Nielson, Oregon, USA

Teemme oman osamme Herran työn edistämiseksi

Koska alueemme lähetyssaarnaajia on neuvottu pysymään asunnoissaan, olemme yrittäneet tehdä osamme ja kutsuimme erään ystävämme saamaan tietoa kirkosta. Lähetyssaarnaajat opettavat oppiaiheita ystävällemme puhelimitse. Meillä olevan nykytekniikan ansiosta tunnemme kotonamme Hengen voiman. On ollut ihmeellistä nähdä Herran työn yhä etenevän kaikista maailman haasteista huolimatta.

Elaina Reich, Washington, USA

Vapahtaja kuulee laulumme

Palvelen kirkon palvelulähetyssaarnaajana PathwayConnect-ohjelmassa Kiovan vaarnassa Ukrainassa. Ohjelman johtohenkilöt päättivät kouluttaa kaikki meidät, jotka johdamme henkilökohtaisia tapaamisia, jotta osaisimme järjestää niitä virtuaalisesti. Heti seuraavana päivänä valtiovalta ilmoitti karanteenitoimenpiteistä Kiova.

Pidän kovasti tilaisuudesta kokoontua yhteen PathwayConnectia varten. Pidän myös kovasti tilaisuudesta kokoontua yhteen palvelemaan Jumalaa ja laulamaan yhdessä kotona sunnuntaisin. Olen kiitollinen vakuutuksesta, että missä kaksi tai kolme kokoontuu Hänen nimessään, Hän on siellä. Kukaan ei tiedä, kuinka kauan

olemme karanteenissa Kiova, mutta tiedämme, että Vapahtaja kuulee laulumme.

Kateryna Serdjuk, Kiova, Ukraina

"On aika tuoda perheesi takaisin"

Kun uutisissa alettiin puhua koronaviruksen aiheuttamasta taudista, minusta siitä kohistiin aivan liikaa. Päivien kuluessa aloin kuitenkin tuntea levottomuutta ja aloin jopa olla hädisäni maailmamme tulevaisuudesta.

Kerran aamuyöstä en saanut enää unta ja istuin pohtimassa, mikä oli kaiken tämän tarkoitus. Sitten tuli rauhan tunne. Henki opetti minulle, että Herra on antanut minulle lahjan. "On aika tuoda perheesi takaisin", Hän sanoi.

Elämä on kovin kiireistä. Tämä pandemia on antanut perheellemme tilaisuuden keskittyä siihen, mikä on tärkeää: Jeesuksen Kristuksen evankeliumiin. Voin häivyttää maailman myrkyllisiä vaikutuksia ja keskittyä opettamaan lapsiani suuntaamaan katseensa Kristukseen. Meidän taivaallinen Isämme huolehtii meistä aina. Tunnen sen nyt paremmin kuin koskaan aiemmin.

Mary Ostler, Nebraska, USA

Herra on valmistanut meitä tähän

Kun kuulin, että kirkon kokoontumiset on toistaiseksi peruttu, olin vähän huolestunut. Nyt kuitenkin huomaan, kuinka Herra on valmistanut meitä tähän profeettojensa välityksellä. Kotiin keskittyvä evankeliumin tutkiminen voi auttaa meidät vaikeiden aikojen läpi. Olen kiitollinen siitä, että voin yhä nauttia sakramentin sunnuntaisin ja kuulla profeettojen sanoja. On lohdullista tietää, että siihen asti, kun voimme jälleen kokoontua yhteen, me voimme tuntea saman Hengen.

Emma van As, Gauteng, Etelä-Afrikka

Meille on opetettu, kuinka palvella Jumalaa

Kun mieheni ja minä osallistuimme sakramenttitoimitukseen kotonamme ensimmäistä kertaa, tunsin Hengen niin vahvana, että saatoinkin tuskin laulaa valitsemaamme kirkon laulua. Koko sinä yli 70 vuoden aikana, jolloin olen käynyt jumalanpalveluksissamme, en muista arvostaneeni näin syvästi siunauksia, joita olemme saaneet Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenenä ja osallisuessamme kirkon toimintaan.

Meille on opetettu, kuka Jumala on ja kuinka palvella Häntä. Kaipamme kyllä yhteyttä muihin pyhiin ja palaisimme mielellämme normaaliin järjestykseen mahdollisimman pian, mutta olen kiitollinen opetuksista, joita saamme sillä välin noudattaessamme

profeetan neuvoja omassa ”kotiin keskittyvässä, kirkon tukemassa” jumalanpalveluksessamme.

Susan Preator, Montana, USA

Rauhan ja ykseyden löytämistä

Poikani ja minä odotamme innolla koti-iltaa joka viikko. Kotonamme oli usein kirkon jäseniä, ystäviä ja lähetyssaarnaajia. Sitten pandemian vuoksi asiat muuttuivat täysin. Nyt viettämme koti-iltoja ystäviemme kanssa puhelimen välityksellä. Yhdessä viettämämme ajan myötä olemme voineet tehdä monia asioita, jotka ovat lähentäneet meitä toisiimme.

Olen hyvin kiitollinen rakkaasta profeetastamme, joka kehotti meitä kaikkia paastoamaan. Monet meistä saattoivat tuntea tuon kokemuksen avulla ykseyden ja rauhan tuomaa voimaa. Tällaisina aikoina tarvitsemamme rauha tulee Vapahtajalta Jeesukselta Kristukselta.

Roshene McKenzie, Kingston, Jamaika

Jumala hallitsee kaikkea

Aloitin lähetystyöni vain kaksi ja puoli kuukautta sitten. Minut lähetettiin palvelemaan Hermostillassa Meksikossa. Minulla oli joka päivä tilaisuus tavata hienoja ihmisiä, jotka olivat valmiita ottamaan vastaan palautetun evankeliumin. Minusta tuntui, että olin juuri alkanut täyttää tehtävääni, kun koronaviruksen aiheuttama pandemia keskeytti lähetystyöni.

Teki kipeää jättää ihmiset, joita rakastin niin paljon, mutta olen myös tuntenut suurta rauhaa ja varmuutta, koska tiedän Jumalan hallitsevan kaikkea. Olen kiitollinen siitä, että meillä on profeetta ja apostolit opastamassa meitä tänä aikana. Monien lähetyssaarnaajien tavoin maailmassa luotan siihen, ettei tämä merkitse lähetystyöni loppua. Pian voin taas viedä Herran työtä eteenpäin ja olla edelleen väliinään Hänen käsissään ja tuoda lisää sieluja tekemään parannusta. ■

Carolina Roman, Puerto Rico

Jatka tutkimista verkossa

Lue lisää kertomuksia siitä, kuinka jäsenet ovat vastanneet pandemian vaikutuksiin elämään uskon ja toivon avulla.

Tarvitsetko toivoa?

- Ota selvää, kuinka jäsenet eri puolilla maailmaa ovat löytäneet toivon siitä, että Jumala pitää meistä huolen.
- Lue siitä, kuinka jäsenet ovat kulkeet eteenpäin muina aikoina kirkon historiassa, kun sakramenttikokoukset on peruttu.

Tarvitsetko apua?

- Opi tunnistamaan oma surusi ja suremaan surevien kanssa.
- Ota selvää, kuinka muut ovat sopeutuneet jumalanpalvelukseen kotona.

Tarvitsetko ideoita?

- Löydä ideoita siitä, kuinka voit edelleen palvella näissä ainutlaatuisissa olosuhteissa.
- Ota selvää, kuinka muut kokoaikaiset lähetyssaarnaajat ovat sopeutuneet muutoksiin tehtävissään.

Lue nämä kertomukset ja muutakin *Liahonan* erityisestä osastosta ”Koronaviruspandemia: Uskon sanomia”. Löydät osaston Evankeliumiaiheinen kirjasto -sovelluksesta tai verkossa sivustolta churchofjesuschrist.org.

Lisää hyödyllistä aineistoa vanhemmille

- Toukokuun *Ystävä*-lehdessä on kertomuksia lapsista oppimassa ja palvelemissa.
- Ota esiin Evankeliumi elämässä -sovellus ja viimeaikaisia *New Era* -lehtien artikkeleita, joissa on kertomuksia nuorista, jotka kulkevat eteenpäin uskossa ja löytävät ainutlaatuisia tilaisuuksia palvella.
- Voi olla haasteellista joutua olemaan yhdessä muiden kanssa ahtaissa oloissa. Näissä artikkeleissa on ideoita siihen, kuinka rakentaa lujemmat suhteet puolisoon ja perheeseen:
 - ”Rakastamasta lakkaaminen ... ja rakastuminen uudelleen”, *Liahona*, tammikuu 2005.
 - ”Kestävän rakkauden ruokkiminen”, *Liahona*, toukokuu 2000.
 - ”Jotta meillä olisi kotona rauha”, *Liahona*, toukokuu 2013.
 - ”Uutterampi ja huolehtivampi kotona”, *Liahona*, marraskuu 2009.
 - Surullista kyllä, jotkut saattavat reagoida tähän stressaavaan aikaan kohtelemalla kaltoin muita ihmisiä. Jos sinua kohdellaan kaltoin, tutki aineistoa sivustolla churchofjesuschrist.org ja hanki apua. Sinä ansaitset turvallisuutta ja kunnioitusta.

Lue lisää

- Viimeisimmät kirkkoa koskevat päivitykset koronaviruksen aiheuttaman pandemian vaikutuksista löytyvät sivustolta churchofjesuschrist.org.

Toimintaideoita

On monia keinoja auttaa jäseniä ottamaan oppia yleiskonferenssin puheista. Tässä on muutama esimerkki. Sinulla voi olla muita ideoita, jotka toimivat paremmin koorumissasi tai Apuyhdistyksessäsi.

- **Keskustelkaa ryhmissä**

Jaajäsenet pienryhmiin ja anna kullekin ryhmälle eri osuus konferenssipuheesta luettavaksi ja keskusteltavaksi. Pyydä sitten kutakin ryhmää kertomaan jokin totuus, jonka he ovat oppineet. Tai voisit muodostaa ryhmät ihmisistä, jotka ovat tutkineet eri osuuksia, ja antaa heidän kertoa toisilleen, mitä he ovat oppineet.

- **Vastatkaa kysymyksiin**

Kehota jäseniä vastaamaan konferenssipuhetta koskeviin seuraavanlaisiin kysymyksiin: Mitä evankeliumin totuuksia löydämme tästä puheesta? Kuinka voimme soveltaa näitä totuuksia käytäntöön? Mitä kehoitettiin tekemään ja mitä siunauksia luvattiin? Mitä tämä puhe opettaa meille työstä, jota Jumala haluaa meidän tekevän?

- **Kertokaa lainauksista**

Kehota jäseniä lainaamaan konferenssipuheesta kohtia, jotka innoittavat heitä täyttämään vastuunsa pelastuksen työssä. Kannusta heitä miettimään, kuinka he voisivat kertoa noista lainauksista siunataksien jotakuta, esimerkiksi läheisiään tai ihmisiä, jotka ovat heidän palvelutyöpiirissään.

- **Järjestäkää havaintoesitys**

Kehota etukäteen muutamia jäseniä tuomaan kotoaan esineitä, joita he voisivat käyttää opettaakseen jonkin asian kyseisestä konferenssipuheesta. Pyydä jäseniä kokouksessa selittämään, millä tavoin nuo esineet liittyvät puheen sanomaan.

- **Valmistakaa oppiaihe opetettavaksi kotona**

Pyydä jäseniä työskentelemään pareittain ja suunnittelemaan koti-iltaoppiaihe, joka perustuu käsittelemäänne konferenssipuheeseen. Kuinka voisimme tehdä puheesta merkityksellisen perheellemme? Kuinka voisimme kertoa tästä puheesta ihmisille, jotka ovat palvelutyöpiirissämme?

- **Kertokaa kokemuksista**

Lukekaa yhdessä useita lainauksia konferenssi-puheesta. Pyydä jäseniä kertomaan pyhistä kirjoituksista tai omasta elämästään esimerkkejä, jotka havainnollistavat tai tähdentävät näissä lainauksissa opetettua oppia.

- **Oppikaa lisää jostakin pyhien kirjoitusten kohdasta**

Kehota jäseniä lukemaan jokin konferenssi-puheesta käytetty pyhien kirjoitusten kohta. Pyydä heitä keskustelemaan siitä, kuinka puheesta olevat opetukset auttavat heitä ymmärtämään paremmin kyseistä pyhien kirjoitusten kohtaa.

- **Etsikää vastauksia**

Mieti hyvissä ajoin muutamia kysymyksiä, joihin kyseisestä konferenssi-puheesta löytyy vastaus. Keskity kysymyksiin, jotka saavat ajattelemaan syvällisesti tai soveltamaan käytäntöön evankeliumin periaatteita (ks. *Opettaminen Vapahtajan tavalla*, s. 31–32). Anna sitten jäsenten valita yksi kysymyksistä ja etsiä siihen vastauksia puheesta. Kehota heitä keskustelemaan vastauksistaan pienryhmissä.

- **Etsikää lause**

Kehota jäseniä tutkimaan konferenssi-puhetta ja etsimään lauseita tai virkkeitä, jotka ovat heille merkityksellisiä. Pyydä heitä lukemaan nämä lauseet ääneen ja selittämään, mitä he oppivat niistä. Kuinka nämä opetukset auttavat meitä Herran työn toteuttamisessa?

- **Luokaa jotakin**

Kehota jäseniä tekemään juliste tai kirjanmerkki, johon sisältyy konferenssi-puheesta jokin lyhyt innoittava lainaus. Anna heille mahdollisuus näyttää, mitä he tekivät. ■

Tiko e Utona na iVakabula

E kacivaka o Peresitedi Russell M. Nelson e dua na ivakatakilakila vou me kilai kina Na Lotu i Jisu Karisito ni Yalododonu Edaidai (raica na tabana e 73). Na ivakatakilakila e vakamatatataka na Yaca i Jisu Karisito ka Nona na uto ni itavi ni ka kece e cakava na Lotu. Na yaca ni Lotu sa umanaki tu ena loma ni dua na ibulibuli vakarivirivi e matataka e dua na vatunitutu—o Jisu Karisito sa vatuiwakadei ena tutu ka taracake kina na Lotu (raica na Efeso 2:19–21). Ena lomadonu ni ivakatakilakila sa toka kina na ivakaraitaki ni ivakatakarakara mapolo maivei Thorvaldsen, na Christus. Na iyaloyalo e vakatakarakara rataka na Turaga sa tucaketale ka bula tiko ni tucake tu ena ruku ni dua na icurucuru me veivakananumi ni Nona cabe mai na ibulubulu ni oti e tolu na siga mai na Nona mate.

Me na dau rokovi tiko na bibi ni ivakatakilakila ni Lotu ka maroroi na veitaqomaki vakalawa, me dau qai vakayagataki ga na ivakatakilakila vakadonui ni Lotu ena nodratou veivakadonui na Mataveiliutaki Taumada kei na Kuoramu ni iApositolo Le Tinikarua.

“Na cava na kena ibalebale vei iko ni sa vakalesui mai na kosipeli i Jisu Karisito ki vuravura?” A taroga o Peresitedi Russell M. Nelson ena 190 ni Koniferedi Raraba Vakayabaki ni Lotu.

“Sa kena ibalebale ni sa rawa vei iko kei nomu vuvale mo dou vauci vata me tawamudu! Sa kena ibalebale, baleta ni ko sa papi-
taiso mai vua e dua sa tu vua na lewa mai vei Jisu Karisito ka sa vakadeitaki mo lewe ni Nona Lotu, sa rawa mo rekitaka na itokani wasoma ni Yalo Tabu. Sa kena ibalebale ni ko sa sega tale ni ko biu mo lomaocaoca tu se sega tale ni yali mai vei iko na kaukauwa ni Kalou me vukei iko. Sa kena ibalebale ni kaukauwa ni matabete ena vakalougatataki iko ni ko sa ciqoma na cakacaka vakalotu bibi ka cakava nomu veiyalayalati vua na Kalou ka maroroya tiko. Sa dua na iyaqa cecere sara ki yaloda na dina oqo, vakabibi ena gauna vakaoqo ni dau ravu mai na cava.”

